

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΕΓ'

Τρίτη 19 Ιουλίου 2016

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Άδεια απουσίας των Βουλευτών κ.κ. Ε. Παναγούλη και Θ. Καραόγλου, σελ. 12979

2. Ανακοινώνεται ή υπ' αριθμόν πρωτοκόλλου 10330/6926 /19-7-2016 απόφαση του Προέδρου της Βουλής κ. Νικολάου Βούτση με την οποία αποφασίστηκε η σύσταση και συγκρότηση «Ειδικής Επιτροπής της Βουλής των Ελλήνων για το περιεχόμενο και τις διαδικασίες σύναψης των διατλαντικών εμπορικών συμφωνιών», σελ. 12975 - 12979

3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 12981, 12982, 12984, 12987, 12991, 12993, 12994, 12997, 12998, 12999, 13002, 13003, 13009, 13010, 13011

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης: «Αναλογική εκπροσώπηση των πολιτικών κομμάτων, διεύρυνση του δικαιώματος εκλέγειν και άλλες διατάξεις περί εκλογής Βουλευτών», σελ. 12981

2. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής:

Η Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας: «Πλαίσιο για την ασφάλεια στις υπερκτικές εργασίες έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων, ενσωμάτωση της οδηγίας 2013/30/ΕΕ, τροποποίηση του π.δ. 148/2009 και άλλες διατάξεις», σελ. 13008

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 12975 - 12994
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 13012 - 13028
ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. , σελ. 12994 - 13012

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 12991
ΔΑΝΕΛΛΗΣ Σ. , σελ. 12982
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. , σελ. 12981, 13010
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 12981, 12982, 12984, 12987, 12991, 12993, 12994

ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ Σ. , σελ. 12993
ΚΑΡΡΑΣ Γ. , σελ. 13002, 13003
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. , σελ. 12994, 13009, 13010, 13011
ΛΑΓΟΣ Ι. , σελ. 12987
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 13016
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 12981, 12994, 12999
ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. , σελ. 12997, 12998, 13002, 13003, 13010, 13011

ΠΑΠΠΑΣ Χ. , σελ. 12982
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 12981
ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ. , σελ. 12981, 12982, 12997, 12998

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης:

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Μ. , σελ. 13021
ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ Ε. , σελ. 13007

ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ Μ. , σελ. 13012, 13013
ΒΙΤΣΑΣ Δ. , σελ. 13003
ΒΛΑΣΗΣ Κ. , σελ. 12999
ΒΛΑΧΟΣ Γ. , σελ. 13021, 13022
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 12984, 12985
ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ. , σελ. 13013, 13017
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Μ. , σελ. 12994
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 13016, 13017
ΓΚΙΟΚΑΣ Ι. , σελ. 13001
ΓΚΙΟΛΑΣ Ι. , σελ. 12982, 12984, 13013, 13022
ΓΡΕΓΟΣ Α. , σελ. 13019
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. , σελ. 13010
ΔΗΜΑΡΑΣ Γ. , σελ. 13017
ΔΗΜΑΣ Χ. , σελ. 13011
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 13019
ΘΕΛΕΡΙΤΗ Μ. , σελ. 13015, 13016
ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ Σ. , σελ. 13005, 13006
ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ Η. , σελ. 13000
ΚΑΤΣΩΤΗΣ Χ. , σελ. 12990
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 13018
ΚΕΡΑΜΕΩΣ Ν. , σελ. 13008
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ Ό. , σελ. 13007
ΚΟΝΣΟΛΑΣ Ε. , σελ. 13026
ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ Δ. , σελ. 13025
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. , σελ. 12990, 13009, 13010, 13011
ΛΑΓΟΣ Ι. , σελ. 12986, 12987
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 12997
ΜΑΥΡΩΤΑΣ Γ. , σελ. 13003
ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Θ. , σελ. 13027

ΜΠΑΛΑΦΑΣ Ι. , σελ. 12995, 12997, 13012
ΜΠΑΛΩΜΕΝΑΚΗΣ Α. , σελ. 12998
ΜΠΑΡΓΙΩΤΑΣ Κ. , σελ. 12992
ΜΠΑΡΚΑΣ Κ. , σελ. 13013, 13023
ΜΠΑΡΜΠΑΡΟΥΣΗΣ Κ. , σελ. 13020
ΠΑΠΑΝΗΛΙΟΥ Γ. , σελ. 13022
ΣΑΡΙΔΗΣ Ι. , σελ. 13004
ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Ι. , σελ. 13025
ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ Κ. , σελ. 12988, 12990, 13010
ΣΚΟΥΦΑ Ε. , σελ. 13024
ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ Ν. , σελ. 13006
ΤΖΕΛΕΠΗΣ Μ. , σελ. 13001
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Κ. , σελ. 13012
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π. , σελ. 13014

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΒΑΚΗ Φ. , σελ. 12999
ΔΑΑΚΗΣ Α. , σελ. 13010
ΛΑΠΠΑΣ Σ. , σελ. 12984
ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ Ν. , σελ. 13013

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΞΓ'

Τρίτη 19 Ιουλίου 2016

Αθήνα, σήμερα στις 19 Ιουλίου 2016, ημέρα Τρίτη και ώρα 17.24' συνήλθε στην αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Δ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΝΙΚΗΤΑ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Πριν εισέλθουμε στην ημερήσια διάταξη του νομοθετικού έργου, θα ήθελα να σας κάνω μία ανακοίνωση, σύμφωνα με το άρθρο 63 του Κανονισμού της Βουλής.

Με την υπ' αριθμόν πρωτοκόλλου 10330/6926/19-7-2016 Απόφαση Προέδρου Βουλής αποφασίστηκε η σύσταση και συγκρότηση «Ειδικής Επιτροπής της Βουλής των Ελλήνων για το περιεχόμενο και τις διαδικασίες σύναψης των διατλαντικών εμπορικών συμφωνιών». Η επιτροπή διέπεται από τα άρθρα 49 του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Κοινοβουλευτικό) και 98 του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Β').

Αντικείμενο της επιτροπής αποτελεί η διερεύνηση του περιεχομένου και των διαδικασιών σύναψης των διατλαντικών συμφω-

νιών εμπορίου μεταξύ Ε.Ε., Καναδά και Η.Π.Α., η προώθηση της διαφάνειας στις εμπορικές διαπραγματεύσεις, η εξέταση δυνατοτήτων συμμετοχής του Κοινοβουλίου και, μέσω αυτού, της Κοινωνίας των Πολιτών και των κοινωνικών φορέων σε αυτές, η επιδίωξη συνεργασίας με τυχόν αντίστοιχες επιτροπές των κρατών- μελών της Ε.Ε. η διατύπωση προτάσεων προς την Κυβέρνηση, με συμβουλευτικό χαρακτήρα.

Προς επίτευξη των ανωτέρω, η επιτροπή θα βρίσκεται σε διαρκή συνεργασία και επικοινωνία με την Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων και, μέσω αυτής, με τους Έλληνες Ευρωβουλευτές. Επίσης, θα συνεργάζεται με εκπροσώπους της Κοινωνίας των Πολιτών, οι οποίοι έχουν εκδηλώσει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τις διατλαντικές εμπορικές συμφωνίες.

Η σχετική απόφαση θα αναρτηθεί στην Κοινοβουλευτική Διαφάνεια και θα καταχωρισθεί στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης.

(Η προαναφερθείσα απόφαση καταχωρίζεται στα Πρακτικά και έχει ως εξής:

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΡΟΣ ΑΝΑΡΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

ΟΡΘΗ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ

Πρωτ: 10330

Αριθμ.

Διεκπ: 6926

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΘΕΜΑ: «Σύσταση και συγκρότηση Ειδικής Επιτροπής της Βουλής των Ελλήνων για το περιεχόμενο και τις διαδικασίες σύναψης των διατλαντικών εμπορικών συμφωνιών»

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντας υπ' όψιν τις διατάξεις:

1. των άρθρων 49, 162 παρ. 4 και 5 και 162 Α του Κανονισμού της Βουλής, (Μέρος Κοινοβουλευτικό, ΦΕΚ 106/Α/87), όπως ισχύουν,
2. των άρθρων 98 και 164Στ' του Κανονισμού της Βουλής, (Μέρος Β' ΦΕΚ 51/Α/1997), όπως ισχύουν

αποφασίζουμε

1. Τη σύσταση και συγκρότηση ειδικής διεπιστημονικής επιτροπής με την ονομασία «Ειδική Επιτροπή της Βουλής των Ελλήνων για το περιεχόμενο και τις διαδικασίες σύναψης των διατλαντικών εμπορικών συμφωνιών». Η Επιτροπή διέπεται από τα άρθρα 49 του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Κοινοβουλευτικό, ΦΕΚ 106/Α/87), και 98 του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Β' ΦΕΚ 51/Α/1997).
2. Αντικείμενο της Επιτροπής αποτελεί η διερεύνηση του περιεχομένου και των διαδικασιών σύναψης των διατλαντικών συμφωνιών εμπορίου μεταξύ Ε.Ε., Καναδά και Η.Π.Α., η προώθηση της διαφάνειας στις εμπορικές

διαπραγματεύσεις, η εξέταση δυνατοτήτων συμμετοχής του κοινοβουλίου και, μέσω αυτού, της κοινωνίας των πολιτών και των κοινωνικών φορέων σε αυτές, η επιδίωξη συνεργασίας με τυχόν αντίστοιχες επιτροπές των κρατών μελών της Ε.Ε. Αντικείμενο της Επιτροπής αποτελεί επίσης και η διατύπωση προτάσεων προς την κυβέρνηση, με συμβουλευτικό χαρακτήρα και υπό την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 32 Α παρ. 8 και 41Β του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Κοινοβουλευτικό).

3. Προς επίτευξη των ανωτέρω, η Επιτροπή βρίσκεται σε διαρκή συνεργασία και επικοινωνία με την Ειδική Διαρκή Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων και, μέσω αυτής, με τους Έλληνες ευρωβουλευτές. Επίσης συνεργάζεται με εκπροσώπους της Κοινωνίας των Πολιτών οι οποίοι έχουν εκδηλώσει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τις διατλαντικές εμπορικές συμφωνίες (βλ. ενδεικτικά Greenpeace, Φίλοι της Φύσης).

4. Η Επιτροπή συγκροτείται ως εξής:

1. **ΒΟΥΤΣΗΣ Νικόλαος**
Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων
2. **ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ Κωνσταντίνος**
Πρόεδρος της Διαρκούς Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων
3. **ΔΟΥΖΙΝΑΣ Κωνσταντίνος**
Πρόεδρος της Διαρκούς Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων
4. **ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ Γεράσιμος**
Πρόεδρος της Διαρκούς Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων
5. **ΜΑΝΙΟΣ Νικόλαος**
Πρόεδρος της Διαρκούς Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων
6. **ΣΥΡΙΓΟΣ Αντώνιος**
Πρόεδρος της Διαρκούς Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης
7. **ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ Χαρά**
Πρόεδρος της Διαρκούς Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου
8. **ΠΤΑΕΖΗ Αικατερίνη**
Πρόεδρος της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Προστασίας Περιβάλλοντος
9. **ΚΑΒΒΑΔΙΑ Αννέτα**
Βουλευτής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας (Κ.Ο.) «ΣΥΡΙΖΑ» και Αντιπρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης, μέλος της Διαρκούς Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων
10. **ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ Νεκτάριος**
Βουλευτής της Κ.Ο. «ΣΥΡΙΖΑ» που έχει οριστεί να λαμβάνει γνώση των διαβαθμισμένων εγγράφων της Transatlantic Trade and Investment Partnership (TTIP), μέλος της Διαρκούς Επιτροπής

Παραγωγής και Εμπορίου, μέλος της Διαρκούς Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων

11. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ιωάννης

Βουλευτής της Κ.Ο. «ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ» που έχει οριστεί να λαμβάνει γνώση των διαβαθμισμένων εγγράφων της ΤΤΙΡ, μέλος της Διαρκούς Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων

12. ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ Ευάγγελος

Βουλευτής της Κ.Ο. «ΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ - ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ» που έχει οριστεί να λαμβάνει γνώση των διαβαθμισμένων εγγράφων της ΤΤΙΡ, μέλος της Διαρκούς Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, μέλος της Διαρκούς Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης

13. ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ Θεόδωρος

Βουλευτής της Κ.Ο. «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΞΗ ΠΑΣΟΚ- ΔΗΜΑΡ» που έχει οριστεί να λαμβάνει γνώση των διαβαθμισμένων εγγράφων της ΤΤΙΡ, μέλος της Διαρκούς Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης

14. ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Νικόλαος

Βουλευτής της Κ.Ο. «Κ.Κ.Ε.» που έχει οριστεί να λαμβάνει γνώση των διαβαθμισμένων εγγράφων της ΤΤΙΡ, μέλος της Διαρκούς Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου, μέλος της Διαρκούς Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων

15. ΔΑΝΕΛΛΗΣ Σπυρίδων

Βουλευτής της Κ.Ο. «ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ» που έχει οριστεί να λαμβάνει γνώση των διαβαθμισμένων εγγράφων της ΤΤΙΡ, μέλος της Διαρκούς Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, μέλος της Διαρκούς Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων

16. ΚΑΜΜΕΝΟΣ Δημήτριος

Βουλευτής της Κ.Ο. «ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ» που έχει οριστεί να λαμβάνει γνώση των διαβαθμισμένων εγγράφων της ΤΤΙΡ, μέλος της Διαρκούς Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, μέλος της Διαρκούς Επιτροπής Οικονομικών υποθέσεων, μέλος της Διαρκούς Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου

17. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Μάριος

Βουλευτής της Κ.Ο. «ΕΝΩΣΗ ΚΕΝΤΡΩΩΝ» που έχει οριστεί να λαμβάνει γνώση των διαβαθμισμένων εγγράφων της ΤΤΙΡ, μέλος της Διαρκούς Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, μέλος της Διαρκούς Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου

18. ΔΗΜΑΡΑΣ Γεώργιος

Βουλευτής της Κ.Ο. «ΣΥΡΙΖΑ», μέλος της Διαρκούς Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου, μέλος της Διαρκούς Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων

19. **ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ, Παναγιώτης**
Βουλευτής της Κ.Ο. «ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ», μέλος της Διαρκούς Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, πρώην Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων
20. **ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗ Φωτεινή**
Εμπειρογνώμονας από το Υπουργείο Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού
21. **ΤΣΕΛΙΟΣ Βασίλειος**
Εμπειρογνώμονας Πρεσβευτής Σύμβουλος Β, Γ1 Διεύθυνση του Υπουργείου Εξωτερικών
22. Εμπειρογνώμονας που θα οριστεί από το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων
23. **ΚΑΦΤΕΡΑΝΗΣ Χρήστος**
Εμπειρογνώμονας από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων
24. **ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ Κωνσταντίνος**
Ειδικός Γραμματέας της Βουλής των Ελλήνων
25. **ΦΡΑΓΚΟΥ Αναστασία**
Προϊσταμένη Διεύθυνσης Ευρωπαϊκών Υποθέσεων της Βουλής
26. **ΠΑΛΙΑΚΟΣ Αστέριος**
Προϊστάμενος Δεύτερης Διεύθυνσης Διεπιστημονικών μελετών της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής, Καθηγητής του Ευρωπαϊκού Δικαίου στο Τμήμα Διεθνών και Ευρωπαϊκών Οικονομικών Σπουδών του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών
27. **ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ Ξενοφών**
Προϊστάμενος Α' Τμήματος Νομοτεχνικής Επεξεργασίας της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής, Αναπληρωτής Καθηγητής Πανεπιστημίου Πελοποννήσου
28. **ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ Ανδρέας**
Προϊστάμενος Τμήματος Ευρωπαϊκών Μελετών της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής
29. **ΠΟΛΙΤΗΣ Νέστωρ**
Ειδικός επιστημονικός συνεργάτης του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής
30. **ΓΙΟΥΡΓΟΥ Όλγα**
Επιστημονική συνεργάτιδα του Προέδρου της Βουλής

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

(Signature)
ΦΩΤΕΙΝΗ Δ. ΣΦΕΤΣΙΟΥ

Αθήνα, 19 Ιουλίου 2016

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ

77

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Βουλευτής κ. Ευστάθιος (Στάθης) Παναγούλης ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας από 22 Ιουλίου έως 26 Ιουλίου 2016 στο εξωτερικό.

Επίσης, ο Βουλευτής κ. Θεόδωρος Καράογλου ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας για οικογενειακούς λόγους στο εξωτερικό

από 26 Ιουλίου έως 30 Ιουλίου 2016.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε τις ζητηθείσες άδειες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης: «Αναλογική εκπροσώπηση των πολιτικών κομμάτων, διεύρυνση του δικαιώματος εκλέγειν και άλλες διατάξεις περί εκλογής Βουλευτών».

Προτείνεται το νομοσχέδιο να συζητηθεί σε τρεις συνεδριάσεις ως εξής:

Την Τρίτη, σήμερα δηλαδή, 19 Ιουλίου 2016, ήταν να πάμε έως τις 24:00', αλλά, λόγω της καθυστερημένης άφιξης του Υπουργού, προτείνω να πάμε μέχρι τις 24:30', γιατί χάσαμε μισή ώρα.

Την Τετάρτη 20 Ιουλίου από τις 17:00' έως τις 24:30'. Την Πέμπτη 21 Ιουλίου η συνεδρίαση θα ξεκινήσει στις 17:30'. Στη συνεδρίαση αυτή θα τοποθετηθούν και οι Πρόεδροι των κομμάτων και στη συνέχεια θα προχωρήσουμε στην ψηφοφορία.

Σας προτείνω η συζήτηση του νομοσχεδίου να γίνει ενιαία επί της αρχής, επί των άρθρων και επί των τροπολογιών.

Οι χρόνοι ομιλίας σας προτείνω να είναι ως εξής: Οι χρόνοι των εισηγητών και ειδικών αγορητών να είναι δεκαπέντε λεπτά και τρία περίπου λεπτά η δευτερολογία. Στους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους, λόγω της συνένωσης της συζήτησης επί της αρχής και επί των άρθρων, να δοθεί ηξημέσος χρόνος δεκαπέντε λεπτά και οι χρόνοι των ομιλητών να είναι επτά λεπτά στο σύνολό τους.

Θα γίνει ηλεκτρονική εγγραφή όταν θα ομιλούν ο πρώτος και ο δεύτερος εισηγητής. Αναλόγως του αριθμού των εγγεγραμμένων συναδέλφων -δεν παίρνουμε απόφαση τώρα, αλλά σας το κάνουμε πρόταση ως Προεδρείο-, δηλαδή αν ο αριθμός είναι μεγάλος, η αυριανή συνεδρίαση έχουμε τη δυνατότητα αντί να αρχίσει στις 17:00', όπως σας είπα, να αρχίσει είτε στις 15:00' είτε στις 13:00' το μεσημέρι, ώστε να έχουμε τη δυνατότητα να εξαντληθεί όλος ο κατάλογος με τους συναδέλφους που θα έχουν εγγραφεί για να ομιλήσουν.

Θέλω να κάνω και μία τοποθέτηση, γιατί οφείλω να την κάνω ως Προεδρείο, και να πω ότι όσον αφορά τις ημέρες, υπάρχει απόκλιση σε σχέση με αυτό που είχαμε αποφασίσει ομοφώνως στη Διάσκεψη των Προέδρων.

Αυτό έγινε όχι με πρωτοβουλία του Προέδρου αλλά με εισήγηση της Κυβέρνησης, που υιοθέτησε ο Πρόεδρος. Όμως, αθροίζοντας τους χρόνους ομιλιών που σας είπα, θα μου επιτρέψετε να πω ότι δεν είναι επί τα χέρια, είναι επί τα βελτίω, αφού ο χρόνος ομιλίας έχει κατά πολύ αυξηθεί και θα διευκολύνει κυρίως τους συναδέλφους που θα εγγραφούν για να ομιλήσουν.

Ίσως δεοντολογικά θα έπρεπε να γίνει μία σύντομη Διάσκεψη το πρωί, για να επικυρώσουμε αυτό το πράγμα είτε ομοφώνως είτε κατά πλειοψηφία. Παρά ταύτα, εάν υπάρχει θέμα επικύρωσης, θα το επικυρώσει η Ολομέλεια.

Τα υπόλοιπα είναι όπως τα είχαμε αποφασίσει και επομένως δεν χρειάζεται να τοποθετηθεί κανείς επ' αυτού ή να επανέλθω εγώ.

Τώρα, επί του συγκεκριμένου θέματος, επειδή βλέπω να σηκώνετε χέρια και να ζητάτε να πάρете τον λόγο, θα μιλήσετε με τη σειρά.

Από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος θα ήθελε να τοποθετηθεί επ' αυτού;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΟΣ: Αργότερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Στο τέλος εσείς.

Κύριε Δένδια, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά για να μιλήσετε για τη διαδικασία και μόνο, δηλαδή για την αλλαγή των ημερών όσον αφορά την διεξαγωγή της συζήτησης, γιατί τα υπόλοιπα παρέμειναν τα ίδια ή είναι επί τα βελτίω.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, το τυπικό θέμα είναι η αλλαγή της απόφασης η οποία ελήφθη από τη Διάσκεψη των Προέδρων χωρίς να συνέλθει εκ νέου η Διάσκεψη των Προέδρων.

Το ουσιαστικό θέμα όμως είναι διαφορετικό και δεν είναι η

πρώτη φορά που το αντιμετωπίζει η Εθνική Αντιπροσωπεία. Είναι η προσαρμογή του προγράμματος και της ουσίας των εργασιών της Εθνικής Αντιπροσωπείας στο εκάστοτε πρόγραμμα, ως το αντιλαμβάνεται ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση. Αυτό όχι μόνο δεν είναι ορθό, όχι μόνον υποδηλώνει μία αντίληψη περιφρόνησης του εθνικού Κοινοβουλίου, αλλά ειλικρινά μας δημιουργεί μίαν ευρύτερη αντίληψη, η οποία δεν μας είναι καθόλου κατανοητή. Θα μπορούσαν να υπάρξουν δεκαπέντε διαφορετικές εναλλακτικές. Ουδμία εξ αυτών υπήρξε. Στην πραγματικότητα η Κυβέρνηση εξέδωσε ένα έδικοτο και επί του εδίκτου που εξέδωσε η Κυβέρνηση συνεδριάζει η Εθνική Αντιπροσωπεία.

Αυτά τα πράγματα, κύριε Πρόεδρε, δεν είναι καθόλου σοβαρά. Εμείς επί της ουσίας αντίρρηση δεν έχουμε, δεν μας πειράζει. Καυτηριάζουμε όμως απολύτως την κυβερνητική τακτική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Βλέπω τον κ. Λοβέρδο να ζητάει τον λόγο.

Τον λόγο ζητάει και ο κ. Παφίλης.

Από τους Κοινοβουλευτικούς θα μιλήσει ο κ. Φάμελλος στο τέλος.

Ορίστε, κύριε Λοβέρδο, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, με προσοχή άκουσα την εισαγωγή σας και διαπίστωσα και εγώ πως και εσείς με τακτ ασκήσατε κριτική στη μέθοδο, όχι στην ουσία της τελικής διαδικασίας, όπως την καθορίσατε, αλλά στο πώς φτάσαμε σε αυτό.

Θέλω να θυμίσω στους συναδέλφους ότι ό,τι εμπεριέχει ο Κατανομή ή οι αποφάσεις της Διάσκεψης, ο θεσμός της Διάσκεψης, τύπος είναι όλα αυτά, αλλά είναι τύπος ως επαναλαμβανόμενη ουσία, όχι τύπος για να ακολουθούμε έναν τύπο γιατί έτσι μας αρέσει.

Από την αρχή που ξεκίνησε αυτή η ιστορία με τον εκλογικό νόμο έχουμε κάνει ως Δημοκρατική Συμπαράταξη μία σειρά από προτάσεις στην Κυβέρνηση. Τύπος είναι και αυτό, ένας διάλογος; Όχι, είναι ουσία, κρύβει μέσα του πολύ μεγάλη ουσία. Έχουμε πει, αντί να είμαστε εδώ σήμερα, να γίνει μία διακομματική επιτροπή και κάναμε και πέντε προτάσεις. Απερρίφθη σωτηρώς η πρότασή μας. Είμαστε σήμερα εδώ, μετά από τη διαδικασία που ακολουθήθηκε, για να συζητήσουμε έναν εκλογικό νόμο που τον εισηγείται ένας Υπουργός που διαφωνεί με αυτό που εισηγείται. Εν πάση περιπτώσει, έχουμε εξηγήσει και θα πούμε και εδώ για ποιον λόγο κατατίθεται όπως κατατίθεται. Μία τακτική είναι.

Όμως, κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ! Δεν ήμασταν μαζί στη Διάσκεψη όπου μας μοιράστηκε ένα χαρτάκι και μας δόθηκαν οι ημέρες της Τρίτης και της Τετάρτης; Ωραία, η Κυβέρνηση κάποιον λόγο έχει. Δεν έχουμε δείξει τακτική παρελθόντων ετών εμείς, καταλαβαίνουμε. Όμως, δεν μπορεί ο Πρόεδρος της Βουλής να ενημερώσει τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους ή τους Γραμματείς των Κοινοβουλευτικών Ομάδων ή τα υπόλοιπα μέλη του Προεδρείου, για να ξέρουμε πώς ακριβώς έχουν τα πράγματα; Τι είναι η Βουλή δηλαδή; Τσιφλίκι της Κυβέρνησης, ώστε τελευταία στιγμή να σου λέει -αφού πρώτα μας το λένε οι δημοσιογράφοι στους οποίους πρώτα έφτασε η διαρροή- ότι αντί για έτσι, γίνεται αλλιώς η διαδικασία;

Εσείς με τακτ -γιατί ανήκετε στο Προεδρείο- κάνατε μία κριτική. Εμείς, δεν έχουμε ανάγκη, κύριε Πρόεδρε, να χρησιμοποιήσουμε κανένα τακτ.

Είναι συνεχής πρακτική η Κυβέρνηση να μη σέβεται το Σώμα. Θα το σεβαστούμε, όμως, εμείς και παίρνοντας τον λόγο θα στηλιτεύουμε τις πρακτικές της.

Ευχαριστώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θα ήθελα τον λόγο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο κ. Παφίλης για δύο λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Επί της ουσίας, κύριε Πρόεδρε, δεν διαφωνούμε. Ποιο είναι το πρόβλημα, όμως; Νομίζω ότι κακώς έγινε. Θα μπορούσε να υπάρξει μία επικοινωνία με τους εκπροσώπους των κομμάτων. Αντίρρηση δεν έχουμε εμείς και φαντάζομαι πως κανένας δεν έχει.

Θέλω, όμως, να πω για την υποκρισία που υπάρχει, δηλαδή στον τύπο και στην ουσία. Ποια είναι η ουσία; Η εκάστοτε κυβέρνηση έχει πλειοψηφία στη Διάσκεψη των Προέδρων, ναι ή όχι;

Ναι. Άρα αποφασίζει ό,τι θέλει. Τώρα όλο αυτό το στυλ, ό,τι η Κυβέρνηση παρακάμπτει τη Βουλή κ.λπ., είναι κατά τη γνώμη μας –να μην χρησιμοποιήσω καμμία βαριά έκφραση- ολίγον υποκρισία απέναντι στον ελληνικό λαό.

Όταν η Κυβέρνηση έχει πλειοψηφία στη Διάσκεψη των Προέδρων, κάνει ό,τι θέλει αντικειμενικά. Αυτό που κάνει σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ, συνεχίζων τη δική σας παράδοση, και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, είναι ακριβώς αυτό. Χρησιμοποιεί την πλειοψηφία που έχει και που της δίνει τη δυνατότητα ο Κανονισμός, για να μπορεί να αλλάξει και την ημερήσια διάταξη.

Εμείς δεν έχουμε αντίρρηση στο να γίνει σε τρεις μέρες η συζήτηση, αφού περισσότερος χρόνος είναι, απλώς θέλουμε να σημειώσουμε ότι δεν είναι δυνατόν –να το πω άκομψα- να γίνεται αυτό χωρίς καμμία ενημέρωση, έστω με ένα τηλέφωνο ότι υπάρχει αυτή η σκέψη και πρέπει να το αλλάξουμε, αντί να κάνουμε διάσκεψη των Προέδρων. Φαντάζομαι ότι όλοι λογικά θα συμφωνούσαν με αυτήν την πρόταση. Γι' αυτό λέω, για να μην χάνουμε χρόνο, να προχωρήσουμε και να σταματήσει το ολίγον «θέατρο».

Ευχαριστώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Θα ήθελα τον λόγο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο κ. Δανέλλης για δύο λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Δύο κουβέντες θέλω να πω, κύριε Πρόεδρε.

Εμείς επί της ουσίας προφανώς δεν έχουμε αντίρρηση, εξάλλου ίδιες ώρες είναι. Όμως, η νοοτροπία που υπαγόρευσε αυτή τη μεθοδολογία δεν συνάδει, έρχεται μάλιστα σε ευθεία αντίθεση, με την ουσία του θέματος που θα ακολουθήσει, την οικοδόμηση δηλαδή αμοιβαίας εμπιστοσύνης και την οικοδόμηση μιας κολτούρας συνεννόησης. Αυτό θα συζητηθεί σε λίγο. Αυτά ως τα σκεφτόμαστε επί του πρακτέου. Χωρίς λόγο να μη δημιουργούμε τέτοιου είδους ζητήματα άλλη φορά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Αφού επί της ουσίας δεν υπάρχουν διαφωνίες και δεν χρειάζεται να κάνω εγώ τον συνηγόρο...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Θα ήθελα τον λόγο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Παππά, είπα εξαρχής ποιος θέλει τον λόγο.

Εντάξει, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Θα χρειαστώ λιγότερο, κύριε Πρόεδρε.

Επί της ουσίας και εγώ θέλω να πω ότι η εισαγωγική συζήτηση που ξεκίνησε αυτήν τη στιγμή είναι περί όνου σκιάς. Είμαστε μια πυγμή και θα τοποθετηθούμε εντός ολίγης ώρας στην ουσία του πράγματος, που είναι ο εκλογικός νόμος. Είτε σε τρεις συνεδριάσεις το κάνετε, είτε σε τέσσερις, είτε σε πέντε, δεν μας ενδιαφέρει. Θα τοποθετηθεί ο συναγωνιστής μας, ο εισηγητής μας Γιάννης Λαγός, ο οποίος θα δώσει και μία απάντηση στα αριστερά και στα δεξιά «παπαγαλικά» του συστήματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο κ. Φάμελλος, για να ολοκληρώσουμε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η σημερινή συνεδρίαση είναι μία σημαντική στιγμή της ελληνικής Βουλής, γιατί ανταποκρινόμαστε σε ένα αίτημα πολλών δεκαετιών της δημοκρατικής Ελλάδας, του δημοκρατικού κόσμου.

Προφανώς η πρόταση για να γίνει αυτή η συζήτηση σε περιθώριο χρόνου και με συμμετοχή πολλών Βουλευτών, ενισχύει αυτήν την τομή δημοκρατίας που ξεκινάει η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ στην Ελλάδα σήμερα.

Γι' αυτό θα έλεγα να μην ξεκινάμε με αυτές τις στεναχώριες, διότι περιφρόνηση του Κοινοβουλίου ζήσαμε, αγαπητοί συνάδελφοι, όταν οι υπουργοί και οι πρωθυπουργοί ήταν απόντες. Γιατί είχαμε Πρωθυπουργό απόντα από την ελληνική Βουλή την προηγούμενη κυβερνητική περίοδο.

Η συχνότητα της παρουσίας του Πρωθυπουργού –γιατί κάποιος είπε ότι εξαιτίας του Πρωθυπουργού αλλάζει το πρόγραμμα, δεν είναι σωστό- στη Βουλή είναι πυκνή και είναι τιμή για τη Δημοκρατία και για τη λειτουργία μας. Αυτό πάμε να κατοχυρώσουμε και είναι υποχρέωσή μας να το κατοχυρώσουμε. Δεν είναι

πλεονέκτημα, είναι υποχρέωσή μας.

Συμφωνούμε, λοιπόν, με την πρόταση η οποία έχει γίνει, έστω και με τη χρήση της πλειοψηφίας. Ζητούμε συγγνώμη εάν δεν έγινε ενημέρωση. Πρέπει να προχωράμε με ενημέρωση των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, με πλήρη δημοκρατία και με τη συμμετοχή πολλών Βουλευτών.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία, νομίζω ότι κλείσαμε ομαλώς.

Να κλείσω κι εγώ λέγοντας ότι δεν χρειάζεται ο Πρόεδρος της Βουλής συνήγορο. Επειδή, όμως, μίλησα σήμερα αρκετές φορές μαζί του, σε ό,τι αφορά τις αιχμές σας για την Κυβέρνηση δεν έχω καμμία διάθεση να τις απαλύνω, αλλά δεν ήταν ευτυχής ο Πρόεδρος. Με δική του πρωτοβουλία αυξήθηκαν οι χρόνοι, ώστε τουλάχιστον να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι συνάδελφοι, ει δυνατόν να τους καλύψουμε όλους. Θα δούμε βέβαια μετά το πέρας της ομιλίας του κ. Βορίδη πόσοι θα έχουν εγγραφεί, για να δούμε και σχετικά με το πότε θα αρχίσουμε αύριο.

Σας ευχαριστώ πολύ για τη συνεργασία, που δεν χάσαμε χρόνο. Ξεκινάμε με τον εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ, τον συνάδελφο κ. Ιωάννη Γκιόλα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν σχέδιο νόμου η Κυβέρνηση εισηγείται την αναλογική εκπροσώπηση των πολιτικών κομμάτων, τη διεύρυνση του δικαιώματος του εκλέγειν, καθώς και άλλες διατάξεις σε σχέση με την εκλογή Βουλευτών του ελληνικού Κοινοβουλίου.

Στόχος των νέων ρυθμίσεων είναι το κάθε πολιτικό κόμμα να εκπροσωπείται στο εθνικό Κοινοβούλιο ανάλογα με την πραγματική εκλογική του δύναμη, αποκαθιστώντας τη γνήσια αντιπροσώπευση της λαϊκής βούλησης και ενισχύοντας με τον τρόπο αυτό την ποιότητα της δημοκρατίας, χωρίς ευνοϊκή μεταχείριση των μεγαλύτερων κομμάτων έναντι των μικρότερων.

Επιλέγουμε την καθιέρωση του συστήματος της απλής αναλογικής, όχι μόνο διότι υπήρξε πάγιο και διαχρονικό αίτημα της Αριστεράς, αλλά διότι με το νομοσχέδιο αυτό επιδιώκεται η ανάκτηση της εμπιστοσύνης των πολιτών προς τους δημοκρατικούς θεσμούς και το πολιτικό σύστημα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχετε αντιληφθεί ότι δεν ακούτε τι λέει ο ομιλητής; Σας παρακαλώ, όποιος θέλει να μιλήσει με τον διπλανό του, ας βγει έξω. Παρακαλώ πάρα πολύ.

Συνεχίστε, κύριε Γκιόλα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΛΑΣ: Το εκλογικό σύστημα της ενισχυμένης αναλογικής, το οποίο εφαρμόστηκε σε όλη τη μεταπολιτευτική περίοδο, επιδίωκε να διασφαλίσει την πάση θυσία παραμονή των εκάστοτε κυβερνήσεων στην εξουσία και είχε ως συνέπεια η μειοψηφία του εκλογικού σώματος να αναδεικνύεται σε κοινοβουλευτική Πλειοψηφία.

Θυμόμαστε, άλλωστε, τα μπόνους των σαράντα και πενήντα εδρών, τα οποία στις προηγούμενες Βουλές αλλοίωναν το εκλογικό αποτέλεσμα, προσβάλλοντας βάνουσα την αρχή της ισοδυναμίας της ψήφου.

Έτσι, προέκυπε προφανής αναντιστοιχία μεταξύ της εκλογικής δύναμης των κομμάτων και της κοινοβουλευτικής τους εκπροσώπησης και σαφής φαλκίδευση της ψήφου των πολιτών.

Το σύστημα αυτό δοκιμάστηκε και απέτυχε, τουλάχιστον στη συνεδίση της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού. Ο μόνος τρόπος για την αποκατάσταση της δικαιοσύνης, ισότητας και δημοκρατικής αντιπροσώπευσης του λαού στο Κοινοβούλιο είναι η απλή αναλογική.

Συγκεκριμένα, εμείς υιοθετούμε και προτείνουμε αυτές τις διατάξεις, γιατί πιστεύουμε ότι εκτός από τη γνήσια αντιπροσώπευση που επιδιώκουν, προάγουν και κατατείνουν σε κυβερνήσεις συνεργασίας, όπως απαιτούν οι σύγχρονες ανάγκες του διαλόγου, του πλουραλισμού και των αναγκαίων συνθέσεων.

Με αυτό τον ουσιαστικό και δημοκρατικό τρόπο ενισχύεται η κυβερνητική σταθερότητα. Πώς; Με τη συνδιαμόρφωση, τον έλεγχο και την ανάληψη ουσιαστικών πολιτικών πρωτοβουλιών, που επιπρόσθετα θα εξασφαλίζουν την κοινωνική συνοχή και την

ειρήνη.

Δεν νομοθετούμε προσβλέποντας σε μικροκομματικές σκοπιμότητες και οφέλη. Είναι προφανές. Γι' αυτό και επιλέξαμε να ψηφίσουμε το σύστημα της απλής αναλογικής σε πολιτικά ουδέτερο χρόνο.

Οι πολιτικοί μας αντίπαλοι και κυρίως ο εισηγητής και οι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που έλαβαν τον λόγο στις συζητήσεις των επιτροπών, επέσεισαν τον κίνδυνο της κυβερνησίας ή της μη μακροήμερευσης των κυβερνητικών συνεργασιών.

Ο Αρχηγός σας, όμως, ο αξιότιμος κ. Κυριάκος Μητσοτάκης, ξεπέρασε κατά πολύ όλους σας σε ένα κρεσέντο, δυστυχώς, ατυχούς κινδυνολογίας και καταστροφολογίας, πυροδοτώντας το κλίμα με διχαστικό λόγο και ειπών σε πρόσφατες δηλώσεις του ότι «Η απλή αναλογική αντιβαίνει την απλή λογική. Είναι σημαντικό να μη συγκεντρώσει τις διακόσιες ψήφους. Παίζουν...» –εννοώντας τα κόμματα της συγκυβέρνησης- «...με τους θεσμούς για να κρατηθούν στην εξουσία». «Βόμβα στα θεμέλια της δημοκρατίας η απλή αναλογική...».

Ας δεχτώ την πρώτη δήλωση ως ένα φραστικό πυροτέχνημα και τη δεύτερη ως έκφραση της διακαούς επιθυμίας του. Ε, όχι όμως ότι παίζουμε και με τους θεσμούς, κύριε αρχηγέ της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ούτε βέβαια ότι ναρκοθετούμε τη δημοκρατία. Δεν μπορείτε εσείς και η παράταξή σας να μας αιτιάσθε, εσείς με τη συνεπικοιρία του εταίρου, του πάλοι ποτέ δικομματισμού, που αλλάζατε τα εκλογικά συστήματα –επτά τον αριθμό, αν θυμάμαι, από την Μεταπολίτευση– σαν τα πουκάμισα, για να εφεύρετε το αποδοτικότερο καλπονοθευτικό σύστημα, που θα εξασφάλιζε την αυτοδυναμία σας στις επόμενες εκλογές.

Κατηγορηθήκαμε ότι φέραμε άκαιρα, πρωθύστερα ή και καιροσκοπικά το εκλογικό νομοσχέδιο. Αλήθεια, τι θα λέγατε εάν το εισηγούμασταν λίγους μήνες πριν τις εκλογές, κατά τη δική σας πάγια τακτική, όπως συνηθίζατε να το κάνετε παλαιότερα και όλοι μιλούσαν για εκλογομαγειρέματα; Τώρα, που γίνεται τρία ολόκληρα χρόνια πριν τις εκλογές, μιλάτε για αποπροσανατολισμό του λαού από τα κρίσιμα ζητήματα; Τελικά πότε έπρεπε να εισαχθούν οι τροποποιήσεις του εκλογικού νόμου; Αμέσως πριν τις εκλογές; Πολύ πριν τις εκλογές; Ή μήπως ακόμα και κατά τη διάρκεια του προεκλογικού αγώνα; Ας σοβαρευτούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Ο υπάρχων εκλογικός νόμος που προδήλως αλλοίωνε την ψήφο των Ελλήνων έπρεπε να αλλάξει. Έντιμα, χωρίς καιροσκοπισμό και σε ανύποπτο χρόνο, λοιπόν, προτείνουμε με τρόπο λιτό, αλλά σαφέςστα δημοκρατικό και δίκαιο, τις τροποποιήσεις που πρέπει να γίνουν, ώστε να εφαρμοστεί το βέλτιστο σύστημα απλής αναλογικής.

Παραλείψει και μικροβελτιώσεις και βέβαια μπορεί να γίνουν στην πορεία και με άνεση χρόνου, αλλαγές, όμως, που θα κάνουν αποδεκτά την ουσία και τον πυρήνα του συστήματος της απλής αναλογικής, που δεν θα τον αλλοιώνουν, δεν θα τον εκφυλίζουν και δεν θα τον μετατρέπουν τεχνηέντως στο αποτυχημένο και αντιδημοκρατικό σύστημα της ενισχυμένης αναλογικής.

Για να μπω στα επιμέρους, υπερβολικές αιτιάσεις καταγράφηκαν για το δικαίωμα ψήφου των νέων ηλικίας άνω των δέκα επτά ετών. Απορρίφθηκε με σφοδρότητα, κυρίως από τη Νέα Δημοκρατία, η επέκταση της ψήφου στους δεκαεπτάρηδες, με αβάσιμα επιχειρήματα και αστάθμητη και μηχανιστική αιτιολόγηση. Η αναγκαιότητα της ψήφου των νέων είναι για πλείστους λόγους δικαιολογημένη και επιβεβλημένη. Αναφερόμαστε σε ένα συρρικνούμενο εκλογικό σώμα, που σαφώς μπορεί και πρέπει να ενισχυθεί και να εμπλουτιστεί.

Η επέκταση του εκλογικού δικαιώματος για τη διεύρυνση του εκλογικού σώματος μέσω της συμμετοχής περισσότερων πολιτών στις δημοκρατικές διαδικασίες για την ανάδειξη των πολιτικών οργάνων είναι αναγκαία και απαραίτητη.

Με ποια διαστρωματική μερίδα πρέπει, λοιπόν, να γίνει η αύξηση και η ανανέωση του εκλογικού σώματος, αν όχι με αυτή των νέων; Ας θυμηθούμε τη μείωση του ορίου ηλικίας από τα είκοσι ένα έτη στα δεκαοκτώ έτη, που έγινε προ τριάντα πέντε περίπου ετών, πόσο επιβεβλημένη, αναγκαία και αποδεκτή από την κοινωνία υπήρξε,

Δεν θέλω να πιστεύω ότι όσοι επιθυμούν να στερήσουν το δικαίωμα ψήφου στους νέους συνανθρώπους μας, που αναζητούν λύσεις για το μέλλον τους, θα προτιμούσαν να βλέπουν τη νεολαία μας απαθή και χαυνωμένη, να περιορίζεται ίσως σε παθητικό ρόλο ή και να στρέφεται στον τυφλό και αντικοινωνικό ατομικισμό.

Αυτοί που αντιστρατεύονται το σύστημα της απλής αναλογικής, ισχυριζόμενοι ότι η χώρα χρειάζεται σταθερές κυβερνήσεις, εννοώντας προφανώς μονοκομματικές και αυτοδύναμες κυβερνήσεις με παντοδύναμους πρωθυπουργούς, φαίνεται ότι γρήγορα λησμόνησαν ότι οι σταθερές αυτές κυβερνήσεις έφεραν κατάρρευση της οικονομίας, χρεοκοπία της χώρας, διάλυση του κράτους, μνημόνια και ασφυκτικό καθεστώς επιτροπείας.

Επιπρόσθετα, κάποιοι θα ισχυριστούν καλοπροαίρετα ή κάπως αφελώς, ότι δεν διαθέτουμε κουλτούρα και παράδοση συμμαχικών κυβερνήσεων. Πράγματι, η απλή αναλογική τέτοια απαίτηση έχει από τα υπεύθυνα πολιτικά κόμματα: να συμπράξουν και να σχηματίσουν κυβερνήσεις συνεργασίας.

Η απάντησή μας, λοιπόν, σε αυτές τις αιτιάσεις είναι ότι τέτοιες κυβερνήσεις έχουμε από το 2012 στη χώρα μας, κύριοι συνάδελφοι, μάλιστα τέτοιες, που προέκυψαν από σύγκλιση πολιτικών δυνάμεων, κάτι που πριν από επτά, οκτώ χρόνια φάνταζε απίθανο. Η πραγματικότητα, όμως, ήρθε για να ανατρέψει παγιωμένες αντιλήψεις.

Επί της ουσίας, λοιπόν, υιοθετούμε, όπως η συντριπτικά μεγάλη πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών φαίνεται να θέλει –οι δημοσκοπήσεις φέρνουν το 58% αυτών– την απλή αναλογική. Διότι πιστεύουν και πιστεύουμε ότι πέραν της γνήσιας αντιπροσώπευσης που εξασφαλίζει στη Βουλή, προάγει και προωθεί τη σύνθεση και κατατείνει σε κυβερνήσεις συνεργασίας, διότι έτσι απαιτούν οι σύγχρονες ανάγκες του πλουραλισμού, της δημοκρατίας και της συνοχής.

Επιπλέον, η απλή αναλογική απελευθερώνει και αυτούς τους εκλογείς, τους πολίτες από εκβιαστικά διλήμματα κατά την προσέλευσή τους στην κάλπη.

Επίσης, αποδυναμώνει από πειθαναγκασμούς και πιέσεις που ασκούνται σε μερίδα των πολιτών, που ενδοχόμενως ψήφισαν όχι με αυθεντικό τρόπο αλλά με αρνητικά αντανakaστικά. Θυμόμαστε πολύ καλά τη λογική της «χαμένης ψήφου» ή ότι ψηφίζω το άλφα κόμμα για να μην έλθει στην εξουσία το βήτα και άλλες τέτοιες παρόμοιες παραλλαγές. Με αυτόν τον τρόπο η ψήφος τους ήταν προϊόν εξαναγκασμού, εάν όχι χειραγώγηση της θέλησής τους.

Από τη στιγμή που θα ψηφιστεί η απλή αναλογική, δημιουργείται μία διαπαιδαγωγική κουλτούρα της απεξαρτημένης και τελικά ελεύθερης ψήφου. Έτσι, ο εκλογέας τοποθετείται με την ψήφο του θετικά και ανεπηρέαστα, επιλέγοντας το κόμμα το οποίο είναι πιο κοντά στη δική του άποψη, βάσει των δικών του πολιτικών, ιδεολογικών, φιλοσοφικών και άλλων θέσεων.

Έτσι, ενδυναμώνεται η λαϊκή βούληση, σύμφωνα με την απαίτηση των Ελλήνων, όπως και πλήθος άλλων λαών της Ευρώπης και όλου του κόσμου για περισσότερη και πραγματική δημοκρατία.

Αναφέρθηκαν κάποιοι συνάδελφοι στις επιτροπές, φέρνοντας ως παράδειγμα την Ιταλία, λέγοντας ότι σχηματίστηκαν εξήντα κυβερνήσεις σε ισάριθμα χρόνια. Το παράδειγμα είναι ανεπιτυχές. Αφορά άλλες περιόδους και διαφορετική χώρα, όπου υπήρχε και υπάρχει εμπεδωμένη η παιδεία των συνθέσεων και των συνεργασιών και όπου ουδεμία ουσιαστικής λειτουργίας ή κενό του πολιτικού συστήματος προκλήθηκε, αλλά ο κρατικός μηχανισμός αδιατάρακτα επιτελούσε το έργο του, χωρίς να προκληθεί το χάος που εσείς θέλετε να επισειέτε ως μπαμπούλα.

Το ίδιο συμβαίνει και στην Ισπανία των δύο τελευταίων εκλογικών αναμετρήσεων. Ο λαός με τις επιλογές του δίδει την κατεύθυνση και θα είναι υπεύθυνοι οι κομματικοί σχηματισμοί που θα αναλάβουν την ευθύνη για διακυβέρνηση με τη σύγκλιση των πλέων συγγενών κομμάτων.

Στο πλαίσιο της πολεμικής κατά της απλής αναλογικής, όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, που εξ αρχής στάθηκαν με διαφορετική ένταση και στόχευση, κυρίως όμως προεχόντως και υποκριτικά η Νέα Δημοκρατία και λιγότερο το ΠΑΣΟΚ, που ανέ-

λαβε αυτοκριτικά την ευθύνη του τουλάχιστον για το εξάμβλωμα της ενισχυμένης αναλογικής και του μπόνους, εστίασαν την κριτική τους σε αρκετά επιμέρους θέματα, όπως στην κατάτμηση των μεγάλων εκλογικών περιφερειών, στην ψήφο των Ελλήνων της διασποράς και των νέων που τελευταία έχουν εγκαταλείψει τη χώρα μας –εξαιτίας σας βέβαια– αναζητώντας ευκαιρίες επαγγελματικής αποκατάστασης, κυρίως σε χώρες της Ευρώπης αλλά και άλλων ηπείρων.

Όλα αυτά και πιθανόν και άλλα συναφή θέματα απασχόλησαν την προβληματική του πολιτικού βίου για πολλά χρόνια, όσον καιρό εσείς κυβερνούσατε ή συγκυβερνούσατε. Από το 2000 τουλάχιστον και μετέπειτα σάς αρκούσε η αποσπασματική απარიθμηση και ενδεικτική διαπίστωση, χωρίς να αναλάβετε καμμία ουσιαστική πρωτοβουλία για να προτείνετε κάτι το συγκεκριμένο και να θεσμοθετήσετε επ' αυτών.

Δεν θέλατε να αλλάξετε τίποτε. Προφάσεις και τίποτε άλλο είναι η πολιτική τακτική που ακολουθείτε τώρα απέναντι σε εμάς, που τολμάμε να φέρουμε τη γνήσια, δημοκρατική μέθοδο της απλής αναλογικής.

Υποκριτικά, λοιπόν, φερόμενοι μας κατηγορείτε ότι προτείνουμε έναν εκλογικό νόμο αποσπασματικό για να ξεφύγουμε δήθεν από τη δύσκολη πολιτική συγκυρία και για να μεταθέσουμε την ατζέντα από τα οξυμένα πολιτικά προβλήματα της περιόδου.

Ματαιοπονείτε όμως, διότι εσείς είστε αυτοί που επιδίδεστε σε τακτικισμούς και επανάληψη σοφισμάτων, όπως καλή ώρα η «αριστερή παρένθεση», που η ίδια η ζωή έχει απορρίψει. Αποτύχατε στις προβλέψεις σας συνεχώς και επί εννέα συνεχόμενους μήνες.

Το ΠΑΣΟΚ εμφανίζει την κραυγαλέα πολιτική ανακολουθία να θέλει να καταψηφίσει ό,τι ακριβώς εισήγαγε ως πρόταση νόμου πριν έναν χρόνο, τον Ιούνιο του 2015, όπου ζήτησε την κατάργηση του μπόνους και τη διατήρηση του πλαφόν του 3%.

Μάλιστα, την ίδια θέση σας επικαιροποιήσατε πολύ πρόσφατα –προ διμήνου– και μέσω της πανελλαδικής συνδιάσκεψης της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, του σχήματος δηλαδή μέσω του οποίου εκπροσωπήσατε στην παρούσα Βουλή.

Η ρητορική που αναπτύχθηκε από κάποια στελέχη του, για να αιτιολογήσουν τη μεταπήδηση στη σφαίρα του παραλόγου, της καταγγελίας δηλαδή της δικής σας ακριβώς πρότασης, νομίζω ότι δεν αντέχει σε καμμία κριτική.

Όμως, είναι θετική –και οφείλουμε να το αναγνωρίσουμε– η τοποθέτηση του εισηγητή του ΠΑΣΟΚ για συγκρότηση επιτροπής που θα μελετήσει και θα υποδείξει λύσεις για επιμέρους θέματα, που έγινε άλλωστε αποδεκτή κατά την προπαρασκευαστική συζήτηση από τον αρμόδιο Υπουργό, τον κ. Κουρουμπλή.

Αυτή η πρόταση, αν είναι αληθής, υιοθετεί τον πυρήνα της επιδιωκόμενης αλλαγής, δηλαδή την καθιέρωση του συστήματος της απλής αναλογικής, που αποτελεί, άλλωστε, το μείζον θέμα με το προτεινόμενο νομοσχέδιο, θα επιτρέψει να συμπληρωθούν τυχόν ατέλειες ή να καλυφθούν κενά, ώστε να αντιστοιχηθεί η θέληση όλων των Ελλήνων πολιτών που έχουν δικαίωμα ψήφου με τη γνήσια εκπροσώπησή τους στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Να σημειώσω μόνο ότι η κατάτμηση των μεγάλων περιφερειών ενέχει δυσχερείς τεχνικές και πολιτικές πρωτοβουλίες και αντίστοιχες αποφάσεις, τις οποίες μπορούμε να βρούμε εν καιρώ.

Το δε θέμα της ψήφου των ομογενών ως προαπαιτούμενη διαδικασία προϋποθέτει την επιστημονικά και τεχνικά άρτια διαδικασία της απογραφής των ομογενών, που επίσης χρειάζεται και απαιτεί τη συγκρότηση επιτροπής εμπειρογνομώνων.

Τεχνικές δυσχερείες που είναι συναφείς και για τους πρόσκαιρα μεταναστεύσαντες στο εξωτερικό, χωρίς πάντοτε σταθερή και μόνιμη διαμονή, μπορούν να αντιμετωπιστούν ως θέματα στην πάροδο του χρόνου. Απαιτούν δε συγκεκριμένα, κατά το άρθρο 51 παράγραφος 4 του Συντάγματος, την πλειοψηφία των 2/3 του όλου αριθμού των Βουλευτών και συνεπώς, ευρύτερες συναινέσεις, για να εξασφαλιστεί η ψήφισή τους. Διάθεση και θέληση να υπάρχει και είμαστε διατεθειμένοι να συμπράξουμε και να το συναποφασίσουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Συγγνώμη, κύριε Πρόεδρε, δώστε μου μισό λεπτό ακόμη.

Η νομοθετική πρωτοβουλία για την καθιέρωση της απλής αναλογικής αποτελεί μια ιστορική επιλογή για την Κυβέρνησή μας, την Κυβέρνηση των συνεργαζόμενων κοινοτικών δυνάμεων, του ΣΥΡΙΖΑ, των ΑΝΕΛ και των Οικολόγων Πράσινων.

Ήδη και άλλα δημοκρατικά κόμματα αποδέχονται την αναγκαιότητα αυτή, επικροτώντας και επιλέγοντας την καθιέρωση του πιο δημοκρατικού εκλογικού συστήματος, που αρνείται τις στρεβλώσεις και τις μηχανορραφίες, την ιδιοτέλεια και την εξυπηρέτηση μικροκομματικών συμφερόντων που απαιτούσε και εξέθρευε το καλπονοθευτικό σύστημα της ενισχυμένης αναλογικής.

Για εμάς, η ψήφιση της απλής αναλογικής δεν αποτελεί ευκαιριακή ή παραταξιακή επιλογή. Αποτελεί, όπως είπα, μείζον διακύβευμα και ανοίγει δρόμους για ανοιχτή και πραγματική δημοκρατία. Δεν εκκιάζεται στην ψήφισή της από καμμία αδιαφανή διαπραγμάτευση και δεν παραβλέπει τυχόν ελλείψεις ή ατέλειες, που, όπως είπα, μπορούν να αποκατασταθούν και αυτοτελώς, αλλά και στο πλαίσιο της συζήτησης για τη συνταγματική αναθεώρηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, τελειώνετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΛΑΣ: Θα ψηφιστεί, λοιπόν, από την Κυβέρνησή μας και όσους αντιλαμβάνονται την πολιτική ευθύνη και το ηθικό χρέος που έχουν απέναντι στους Έλληνες πολίτες.

Με τις σκέψεις, λοιπόν, αυτές καλούμε κάθε πολιτικό κόμμα και κάθε συνάδελφο Βουλευτή που επικαλείται την εμπάθυνση της δημοκρατίας και διατείνεται ότι εμπιστεύεται τη βούληση των πολιτών να το αποδείξει έμπρακτα, υπερψηφίζοντας όλες τις διατάξεις που εισάγονται με το υπό ψήφιση νομοσχέδιο για την απλή αναλογική.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Καλείται στο Βήμα ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, ο συνάδελφος κ. Μαυρουδής Βορίδης.

Μέχρι να έρθει στο Βήμα ο κύριος συνάδελφος, παρακαλώ για την τήρηση των χρόνων. Σας ενημερώνω ότι ήδη έχουν εγγραφεί εκατόν σαράντα πέντε συνάδελφοι. Εάν αρχίσουμε να μην τηρούμε τους χρόνους.

Ορίστε, κύριε Βορίδη, έχετε τον λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα επαναλάβω εισαγωγικά τη δήλωση που έχει κάνει ο εισηγούμενος το νομοσχέδιο Υπουργός για το θέμα αυτό: «Εάν καθιερώσουμε την απλή αναλογική, η χώρα δεν θα κυβερνηθεί ποτέ». Είναι δήλωση του τρέχοντος Μαΐου. Απαντώντας ο κύριος Υπουργός στην επιτροπή, είπε: «Είναι μια προσωπική μου άποψη. Ποινικοποιούνται οι απόψεις; Δεν μπορώ να την έχω;». Καθόλου! Φυσικά και μπορεί να την έχει. Εκείνο που πρέπει τώρα να εξηγήσει είναι τι τον μετέπεισε, γιατί, ενώ έλεγε τον Μάιο ότι η χώρα δεν θα κυβερνηθεί ποτέ, σήμερα, τώρα εισηγείται ακριβώς το νομοσχέδιο με το οποίο η χώρα δεν θα κυβερνηθεί ποτέ. Αυτό είναι που πρέπει να εξηγήσει ο κύριος Υπουργός σήμερα στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Και αυτό δεν είναι ένα προσωπικό ζήτημα. Είναι ένα πολιτικό ζήτημα Παπαδήμου, είναι ένα μεγάλο πολιτικό θέμα.

Υπάρχει μια κεντρική συζήτηση, την οποία κανείς πράγματι θα μπορούσε να ανοίξει και αυτή είναι η συζήτηση και για το εκλογικό σύστημα, αλλά και ευρύτερα για πτυχές του πολιτικού συστήματος.

Θα μπορούσε κανείς να πει ότι πράγματι πρέπει να συζητήσουμε γι' αυτό. Και ήταν μια ευκαιρία να συζητήσουμε γι' αυτό, αλλά βέβαια τότε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα συζητάγαμε για δύο αριθμούς. Γιατί αυτό που συζητάμε σήμερα είναι δύο αριθμοί: Το όριο, η ηλικία στην οποία αποκτά κανείς το εκλογικό δικαίωμα και εκεί αλλάζει ένας αριθμός, από δεκαοκτώ γίνεται δεκαεπτά και η κατάργηση του πενήντα. Το πενήντα γίνεται μηδέν. Αυτές είναι οι παρεμβάσεις που κάνει η Κυβέρνηση στο πολιτικό σύστημα.

Έθιξε το ζήτημα της εσωκομματικής λειτουργίας των κομμάτων; Όχι. Ρύθμισε το ζήτημα της ανάδειξης των υποψηφίων Βουλευτών; Όχι. Έθιξε το μεγάλο ζήτημα, στο οποίο θα μπορούσαν

να υπάρχουν συγκλίσεις, της ψήφου των κατοίκων του εξωτερικού; Όχι. Έθιξε το ζήτημα της κατάτμησης των εκλογικών περιφερειών; Όχι. Έθιξε το ζήτημα της χρηματοδότησης των κομμάτων; Όχι.

Από όλα αυτά, που αποτελούν πράγματι μεγάλα σημεία συζήτησης, η Κυβέρνηση επέλεξε να αλλάξει δύο αριθμούς και –επιτρέψτε μου– την ώρα που είχε αυτήν τη δυνατότητα. Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας και Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στη συζήτησή του με τον κύριο Πρωθυπουργό από αυτά τα ζητήματα που έθεσε, τα δύο εξ αυτών, που αφορούν την ψήφο των κατοίκων εξωτερικού, αλλά και την κατάτμηση των περιφερειών, τα έθεσε. Υπήρχε, λοιπόν, η δυνατότητα και της ευρείας συζητήσεως, υπήρχε και η δυνατότητα των συγκλίσεων, ώστε αυτό να μην είναι σήμερα μια διχαστική διαδικασία, αλλά να είναι μία συνθετική διαδικασία. Και όμως αυτήν την ευκαιρία ο κύριος Πρωθυπουργός επέλεξε να την πετάξει, να την χάσει, να την απολέσει.

Λένε: «Στο μέλλον, αργότερα θα συζητήσουμε γι' αυτά». Ερώτηση: Προς τι η σπουδή, αφού είναι ουδέτερος ο χρόνος; Δεν θα ήταν καλύτερο να είναι ολοκληρωμένες οι παρεμβάσεις, οι συζητήσεις, να είναι πλήρεις, ώστε στο τέλος τέλος να υπάρχουν σημεία και συμφωνίας και διαφωνίας και όχι μόνο σημεία διαφωνίας; Γιατί λοιπόν η σπουδή; Εδώ γεννιούνται ερωτήματα. Αυτά όμως θα τα δούμε στην πορεία.

Πάμε όμως στην ουσία των ρυθμίσεων. Τι λένε οι ρυθμίσεις; Τι προτείνετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να γίνει; Στην πραγματικότητα να μειωθεί το όριο ηλικίας για το δικαίωμα της ψήφου. Και ακούμε τη γνωστή ρητορική της θωπείας της νεολαίας: «Η ώριμη νεολαία μας», «η νεολαία που πρέπει να συμμετάσχει». Και όποιος πει το αντίθετο, αποκλείει αυτό το δικαίωμα.

Ξέρετε, οι σταθμίσεις των ορίων ηλικίας πρέπει να συνδέονται με κάτι αντικειμενικό. Άκουσα και τα επιχειρήματα, αλλά κυρίως διαβάζω στην αιτιολογική έκθεση ποιος είναι ο λόγος για τον οποίο εισηγάται η Κυβέρνηση τη μείωση αυτού του ορίου εκλογικής ανηλικότητας.

Λέει: Ενισχύει τα δημοκρατικά τους αντανάκλαστικά, γεγονός που αποκτά ιδιαίτερη σημασία σε μια περίοδο κρίσης αντιπροσώπευσης και απαξίωσης της πολιτικής. Ωραία. Αφού θέλουμε την ενίσχυση των δημοκρατικών αντανάκλαστικών, γιατί να μην μειώσουμε κι άλλο το όριο ηλικίας, για να έχουμε μεγαλύτερη ενίσχυση σε περισσότερους των δημοκρατικών αντανάκλαστικών;

Ποιο είναι το όριο στο οποίο θα πείτε: «Εδώ σταματάει η ενίσχυση των δημοκρατικών αντανάκλαστικών»; Τα δεκαπέντε; Τα δεκαέξι; Ποιο όριο θέλετε; Γιατί αλλιώς πώς να δικαιολογήσετε την ανάσχεση των δημοκρατικών αντανάκλαστικών; Μήπως φοβηθείτε ότι δεν θα είστε αρκετά δημοκράτες, αν το σταματήσετε εκεί που το βάζετε τώρα και δεν το πάτε στα δεκαπέντε; Προφανώς αυτό δεν είναι κριτήριο, ούτε είναι επιχείρημα.

Λέει η αιτιολογική έκθεση ένα δεύτερο επιχείρημα: Υπάρχει, λέει, μία απόφαση του 2011 της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης. Πράγματι, υπάρχει μία απόφαση η οποία καλεί γενικώς να εξεταστεί αυτή η δυνατότητα κάτω από διάφορες συνεκτιμήσεις που καλεί τα κράτη – μέλη να κάνουν. Αληθές. Ποιος υπήκουσε και προσηρμόσθη σε αυτήν την παραίτηση της κοινοβουλευτικής συνέλευσης; Η Αυστρία.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Η Σλοβενία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Αλήθεια είναι αυτό. Η Σλοβενία. Μόνο όμως για τα ζητήματα των αυτοδιοικητικών εκλογών.

Άρα, για να μετρήσουμε ποιοι δεν την εφάρμοσαν. Η Γερμανία, το Ηνωμένο Βασίλειο, η Γαλλία, η Ισπανία, η Πορτογαλία, η Ιταλία. Η συντριπτική πλειοψηφία των χωρών δεν την εφάρμοσε. Γιατί την χρησιμοποιείτε ως επιχείρημα; Κάνετε, λοιπόν, μία εντελώς αυθαίρετη επιλογή. Και ξαναρωτώ, με ποιο επιχείρημα; Γιατί αυτά τα δύο δεν είναι επιχειρήματα.

Εμείς τι θέση έχουμε σ' αυτό; Γιατί ακούσαμε ότι δεν είμαστε με την νεολαία, δεν θέλουμε το καλό της, δεν θέλουμε γιατί –για κάποιο λόγο– είμαστε μια συντηρητική παράταξη και η συντηρητική παράταξη δεν εμπιστεύεται τους νέους. Εκεί έχετε να δώσετε εξηγήσεις, γιατί παραδείγματος χάριν η συντηρητική παράταξη είναι η πρώτη δύναμη στα πανεπιστήμια και για ποιο λόγο

σε τελευταία ανάλυση οι δικές σας επιρροές, όπου καταμετρήθηκαν σε επίπεδο νεολαίας, είναι θλιβερές. Αυτό, όμως, το αφήνουμε.

Να πούμε, όμως, το εξής: Γιατί εμείς δεν το δεχόμαστε; Γιατί εμείς λέμε ότι πρέπει να υπάρχει ένα κριτήριο για το ζήτημα αυτό. Το κριτήριο πρέπει να είναι συνολικό. Δεν μπορεί να είναι αυθαίρετο. Η δική μας θέση είναι αυτή.

Θέλετε να υιοθετήσουμε αυτό το οποίο σε τελευταία ανάλυση αποτελεί μία συνολική προσέγγιση για τα ζητήματα της ενηλικίωσης. Ποια είναι η ενηλικίωση με βάση τον Αστικό μας Κώδικα; Τα δεκαοκτώ χρόνια. Εκεί αποκτά κάποιος πλήρη δικαιοπρακτική ικανότητα. Ποια είναι η ενηλικίωση για τον πλήρη ποινικό καταλογισμό; Τα δεκαοκτώ. Άρα και εκεί, λοιπόν, έχετε ένα δεύτερο κριτήριο.

Θέλετε να δώσουμε μία ενηλικίωση για τις δικονομικές δυνατότητες, να κοιτάξουμε τι λέει ο Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας; Πάλι το ίδιο θα βρούμε. Τα δεκαοκτώ. Αυτό δεν είναι επιχείρημα αντισυνταγματικότητας, γιατί με παρανόησαν κάποια στιγμή οι συνάδελφοι. Δεν λέμε ότι δεν μπορείτε να το ρυθμίσετε συνταγματικά. Μπορείτε. Λέμε ότι δεν έχετε ένα κριτήριο όπως αυτό που έχουμε εμείς.

Θα θέλατε να ανοίξετε μία γενικότερη συζήτηση για την ενηλικίωση; Ας το κάνουμε, αλλά δεν θα το κάνουμε μόνο για την εκλογική ενηλικίωση. Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν το κάνετε για την εκλογική ενηλικίωση, τότε κάνετε αυτό που κάνετε πάντα. Λαϊκίζετε περιμένοντας μικροκομματικά οφέλη από σημαντικές ρυθμίσεις. Αυτό είναι το πρόβλημα σε αυτή τη ρύθμιση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θωπεύετε για μία ακόμη φορά ένα εκλογικό σώμα. Δεν αναφέρομαι στο μικρό εκλογικό σώμα των εκατό χιλιάδων δεκαεξάρηδων –το τονίζω για να ακουστεί– γιατί δεν ψηφίζουν οι δεκαεπτάρηδες, αλλά ψηφίζουν όσοι έχουν συμπληρώσει το 17^ο έτος μέσα στο έτος που γίνονται οι εκλογές. Ποιοι δηλαδή; Ψηφίζουν οι δεκαεξάρηδες τώρα. Μέχρι τώρα ψήφισαν οι δεκαεπτάρηδες.

Άρα, το πηγαίνετε ακόμα παρακάτω. Γιατί το κάνετε αυτό; Όχι, εγώ δεν πιστεύω ότι το κάνετε για να απευθυνθείτε σε αυτές τις εκατό χιλιάδες, από τους οποίους θα ψηφίσουν οι εξήντα χιλιάδες, με βάση τον μέσο όρο αποχής και αν όλα πάνε καλά, από αυτές τις εξήντα χιλιάδες θα πάρετε περίπου είκοσι. Μιλάμε δηλαδή για το 0,2% της εκλογικής επιρροής. Προφανώς δεν το κάνετε γι' αυτό.

Το κάνετε για την αναπαραγωγή αυτής, ξαναλέω, της θωπείας της νεολαίας. Δήθεν εσείς είστε το κόμμα της νεολαίας και δήθεν εμείς δεν είμαστε. Αυτή είναι η ρητορική που αναπτύσσετε και αυτό είναι το επιχείρημα. Εδώ, όμως, κανένα πραγματικό επιχείρημα που να συνδέεται με την ωριμότητα, με την ενηλικίωση, με τη συνολική προσέγγιση της ενηλικίωσης δεν ακούσαμε. Η αντίθεσή μας, λοιπόν, σε αυτό είναι απολύτως δικαιολογημένη.

Έρχομαι τώρα στο εκλογικό σύστημα. Ποιο είναι το βασικό σας επιχείρημα; Το βασικό επιχείρημα διατυπώνεται στην αιτιολογική έκθεση και λέει: «Η κατά το δυνατόν μεγαλύτερη αντιστοιχία της κοινοβουλευτικής εκπροσώπησης κάθε πολιτικού κόμματος και συνασπισμού προς την πραγματική εκλογική του δύναμη». Αυτό είναι το επιχείρημα της αντιπροσώπευσης. Ότι υπάρχει μέσα στην κοινωνία, ό,τι καταγράφεται, πρέπει να απεικονίζεται μέσα στο Κοινοβούλιο.

Απαντώ κατευθείαν. Μάλιστα, ναι, είναι θεμιτός και σωστός στόχος των εκλογικών συστημάτων. Βεβαίως. Είναι ο μόνος στόχος των εκλογικών συστημάτων; Όχι. Διότι τα εκλογικά συστήματα δεν κοιτάνε μόνο την αντιπροσώπευση, κοιτάνε και την ικανότητα υπάρξεως διακυβέρνησης. Ο ελληνικός λαός, όταν ψηφίζει, επιλέγει ένα συσχετισμό δυνάμεων, αλλά τελικά επιλέγει κυβέρνηση και αυτό είναι που έχει μέσα στο μυαλό του.

Έρχομαι, λοιπόν, να κάνω το εξής απλό ερώτημα, το οποίο θα έπρεπε να είναι λυμένο, διότι τα εκλογικά συστήματα υπηρετούν –τονίζω– και τους δύο στόχους, και την αντιπροσώπευση αλλά και την κυβερνησιμότητα.

Το τονίσαμε κατ' επανάληψη, αλλά δεν έχουμε πάρει μέχρι σήμερα απάντηση σε αυτό το συγκεκριμένο ερώτημα, σε αυτό δηλαδή που έλεγε ο κ. Κουρουμπλής. Κυβερνείται η χώρα με ένα

τέτοιο εκλογικό σύστημα;

Εάν εφαρμόσουμε, με απλή αναλογική -με αυτό που ψηφίζεται τώρα, με την κατάργηση του μπόνους των πενήντα εδρών- αυτό το εκλογικό σύστημα στην κατανομή των εδρών με τα εκλογικά αποτελέσματα του Σεπτεμβρίου έχουμε δύο δυνατότητες για τον σχηματισμό κυβερνήσεως: Ή από τη μια μεριά, κυβέρνηση των δύο πρώτων κομμάτων -οπότε σας ρωτάμε: «Θέλετε να μας πείτε κάτι;-» ή από την άλλη μεριά, κυβέρνηση τεσσάρων μικρότερων κομμάτων. Τρία, τέσσερα και πέντε κόμματα θα χρειάζονται προκειμένου να γίνει κυβέρνηση.

Έρχομαι τώρα στη συνεπή Αριστερά, η οποία υποτίθεται ότι θέλει στη διακυβέρνησή της ταυτότητα, προγραμματικό λόγο και αριστερό πρόγραμμα για να κυβερνήσει, τουλάχιστον μέχρι πριν από κάποιο καιρό. Δεν ξέρω αν ισχύει αυτό ακόμη. Έχω μια επιφύλαξη. Αλλά, εν πάση περιπτώσει, μέχρι πριν από κάποιο διάστημα, αυτά λέγατε.

Και αναρωτιέμαι πώς θα την επιτύχετε αυτή την προγραμματική ταυτότητα με τέσσερα κόμματα. Και άκουσα το συγκλονιστικό επιχείρημα: «Μα, και τι κακό έγινε στην Ιταλία που αλλάξαν εξήντα κυβερνήσεις; Λειτουργούσε ο κρατικός μηχανισμός». Αυτό λέγεται αξιολογική ουδετερότητα της διοικήσεως, που σημαίνει ότι υπάρχουν εφαρμοσμένες πολιτικές που ασκούνται ανεξαρτήτως του ποιος είναι πάνω, γιατί τις κάνει η διοίκηση. Αυτό σας αρέσει;

Υποτίθεται ότι εσείς έχετε ένα πρόγραμμα που κάτι αλλάζει και κάτι σκέφτεστε, λέμε τώρα. Πώς θα την επιτύχετε αυτό με τέσσερα διαφορετικά κόμματα; Ακούω το επιχείρημα: «Μα, δοκιμάσαμε τις κυβερνήσεις συνεργασίας στον τόπο μας το τελευταίο χρονικό διάστημα». Μάλιστα.

Και σας θυμίζω ότι η κυβέρνηση Παπαδήμου στηριζόταν από τρία κόμματα, τη Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ και το ΛΑΟΣ. Η Κυβέρνηση του Αντώνη Σαμαρά αρχικά στηριζόταν από τρία κόμματα, τη Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ και τη ΔΗΜΑΡ. Τα δύο μικρότερα κόμματα στη διάρκεια της διακυβερνήσεως απεχώρησαν. Τι θα σήμαινε αυτό για τη διακυβέρνηση, αν ήταν στοιχείο συγκροτητικό της πλειοψηφίας; Δεν έπεσαν οι κυβερνήσεις. Γιατί; Γιατί δεν ήταν απαιτούμενος ο αριθμός. Θα σήμαινε πτώση της κυβερνήσεως, διάλυση της Βουλής και εκλογές! Είναι προφανές το πού οδηγούμαστε και σε ποια στιγμή.

Λέτε, όμως: «Είμαστε συνεπείς. Δεν εκπλήσσουμε κανέναν με τη θέση μας αυτή. Είναι μια θέση που η Αριστερά την υποστήριζε διαχρονικά». Το επιχείρημα της συνέπειας αισθάνεστε ότι είναι καλό να το χρησιμοποιείτε; Διότι είναι το μόνο στο οποίο είστε συνεπείς! Άρα, δεν σας πείραξε που σε όλα τα άλλα είστε ασυμμετρικοί και βρήκατε αυτό το απολύτως καταστροφικό να είστε συνεπείς! Άρα, λοιπόν, ούτε το επιχείρημα της συνέπειας έχει καμιά αξία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Άλλα δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

Επειδή αυτά είναι όλα απολύτως λογικά και προφανή κι επειδή, κυρίως, δεν έχει υπάρξει απάντηση επ' αυτών, δεν έχετε πει τίποτα για να απαντήσετε σε αυτά τα ζητήματα, αναρωτιέται κανείς τι είναι εκείνο που σκέφτεστε, τι σας ήρθε, τι σας απασχολεί. Εγώ το θέμα του χρόνου δεν το έθεσα ποτέ, αλλά επιτρέψτε μου να πω για το θέμα του χρόνου κάτι.

Αν ήσασταν τόσο συνεπείς, γιατί δεν εισήχθη αυτή η συγκεκριμένη ρύθμιση στο πρώτο διάστημα της Κυβερνήσεώς σας; Προτιμήσατε να πάτε σε εκλογές με το υφιστάμενο εκλογικό σύστημα.

Τώρα ξαφνικά που κάτι μετρήσεις δείχνουν ότι βρίσκεστε στα τάρταρα και προελαύνει η Νέα Δημοκρατία, που υπάρχει πια βεβαιότητα ότι ο Κυριάκος Μητσοτάκης θα είναι πρωθυπουργός την επόμενη φορά, τώρα θυμηθήκατε ότι πρέπει σε ουδέτερο χρόνο να εισάγετε τη συγκεκριμένη ρύθμιση!

(Γέλωτες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Άρα, λοιπόν, αυτό το επιχείρημα περί ουδέτερου χρόνου θα το ακούγαμε πολύ περισσότερο, αν είχατε φέρει τη ρύθμιση στο προηγούμενο διάστημα της ριζοσπαστικής σας φόρας και όχι

τώρα. Και εν τέλει, εκείνο που πρέπει να γίνει κατανοητό είναι το εξής: Εμείς είμαστε απολύτως συνεπείς στη θέση μας. Η θέση μας είναι γνωστή διαχρονικά και την έχουμε υποστηρίξει: Ναι, να υπάρχει η μεγαλύτερη δυνατή αντιπροσώπευση, αλλά ταυτόχρονα διασφάλιση της κυβερνησιμότητας.

Υπάρχει και μια δέσμευση που κάνουμε σήμερα στον ελληνικό λαό για το ζήτημα αυτό: Αυτός ο άθλιος εκλογικός νόμος, με τις άθλιες επιπτώσεις του δεν θα εφαρμοστεί ποτέ, γιατί θα καταργηθεί αμέσως με την ανάληψη της εξουσίας από τη Νέα Δημοκρατία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Καλείται εις το Βήμα ο ειδικός αγορητής της Χρυσής Αυγής, ο συνάδελφος κ. Ιωάννης Λαγός.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ακούσαμε προηγουμένως από τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας -το είχαμε ακούσει και κατά τη διάρκεια των συζητήσεων που έγιναν στις επιτροπές- να εκφράζεται ο φόβος της δήθεν ακυβερνησίας στην Ελλάδα, εάν ισχύσει ο νέος εκλογικός νόμος και δεν ισχύσει ο παλιός κ.ο.κ..

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Παρακαλώ ηρεμία. Όποιος θέλει εξέρχεται.

Συνεχίστε, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ: Ευχαριστώ.

Το είχαμε πει τότε, θα το πούμε και τώρα: Θέμα ακυβερνησίας στην Ελλάδα, δυστυχώς, δεν υπάρχει, γιατί και οι μεν και οι δε είστε μαριονέτες της Μέρκελ και των διεθνών τοκογλύφων. Ούτως ή άλλως, τα νομοσχέδια έρχονται από το εξωτερικό, έρχονται στα γερμανικά, στα αγγλικά. Πολλές φορές δεν προλαβαίνετε να τα διαβάσετε καθόλου, απλώς τα ψηφίζετε όλοι μαζί, οπότε μη φοβάστε ότι δεν θα κυβερνηθεί η χώρα. Η χώρα, δυστυχώς, με σας που έχει μπλέξει, κυβερνάται -επαναλαμβάνω για άλλη μια φορά- από το εξωτερικό. Όποιοι και να είστε πάνω, είστε ανδρείκελα των διεθνών τοκογλύφων, που σας κάνουν ό,τι θέλουν.

Εδώ, λοιπόν, είδαμε -επειδή φοβήθηκε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας για το πώς θα κυβερνηθεί αυτή η χώρα- τη συγκεκριμένη των δύο ορκισμένων εχθρών, του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας. Σαράντα πέντε χρόνια υπήρχαν «πράσινα» και «μπλε» καφενεία, υπήρχαν διαφορετικές ιδεολογίες, διαφορετικές πεποιθήσεις και πίστευαν κάπου αλλού ο ένας και ο άλλος. Όμως, όταν ήρθε η κατάσταση στο απροχώρητο, όταν αυτοί μας έφτασαν, έκαναν μια πολύ ωραία συγκυβέρνηση και υπέγραψαν τα πάντα που έρχονταν από το εξωτερικό.

Το ίδιο είδαμε να γίνεται και μετά. Είδαμε μια κυβέρνηση ανθρώπων που δεν πιστεύουν, ενός κόμματος που δεν πιστεύει σε πατρίδα, που δεν πιστεύει σε θρησκεία, που δεν πιστεύει σε τίποτα, την Κυβέρνηση με το κόμμα του ΣΥΡΙΖΑ, να έρχεται σε πλήρη σύμπλευση με ένα κόμμα «ακράιων εθνικιστών» -εντός εισαγωγικών η λέξη- όπως είναι οι ΑΝΕΛ, οι οποίοι είναι πολύ πατριώτες και οι οποίοι τρέχουν και κόπτονται για το συμφέρον της πατρίδας. Εκεί, λοιπόν, έγινε και αυτή η συγκυβέρνηση, γίνονται όλα αυτά τα εκτρώματα.

Άρα, λοιπόν, μη σας προβληματίζει, κυρίες και κύριοι, τι θα γίνει αύριο στην πατρίδα μας, αν περάσει ή αν δεν περάσει αυτός ο εκλογικός νόμος. Θα βρεθούν τρία, τέσσερα, πέντε, επτά κόμματα τα οποία θα σας ενώνει η καρέκλα, θα σας ενώνει η θέση του Βουλευτή και του Υπουργού που θα θέλετε να έχετε. Δεν έχετε να ξεχωρίσετε τίποτα. Ούτε διαφορετικές ιδεολογίες υπάρχουν, ούτε διαφορετικές πεποιθήσεις, ούτε τίποτα. Υπάρχει ένα κοινό συμφέρον που οδηγεί στο πώς θα γίνετε κυβέρνηση, στο πώς θα πάρετε υπουργικές θέσεις και εκεί ξεχνάτε τα πάντα και γίνεστε μια ωραία ομάδα.

Άλλωστε, μην ξεχνούμε ότι άτυπα δεν είναι συγκυβέρνηση ο ΣΥΡΙΖΑ με τη Νέα Δημοκρατία. Ατύπως. Επί της ουσίας, όλα τα συγκεκριμένα νομοσχέδια που έρχονται στην Ελληνική Βουλή, όλα τα νομοσχέδια που έρχονται -επαναλαμβάνουμε και πάλι- με εντολή των διεθνών τοκογλύφων και ο ΣΥΡΙΖΑ και η Νέα Δημοκρατία, τα υπογράφουν.

Άρα, τι φοβάστε; Μην κάνετε συγκυβέρνηση; Μην παρεξηγη-

θείτε; Μην γελάει ο κόσμος έξω ο κόσμος στις πλατείες και στους δρόμους; Ήδη γελάει ο κόσμος με εσάς, ήδη γελάει με αυτά που κάνετε. Μήπως ξεχάσαμε ότι στις 14 Αυγούστου του 2015 το νέο μνημόνιο το ψηφίσατε όλοι μαζί; Μήπως ξεχάσαμε τον τότε Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος φώναζε εδώ και έλεγε: «φέρτε μνημόνιο ό,τι να 'ναι και θα το ψηφίσουμε»; Τα ξεχάσαμε όλα αυτά;

Μπορεί να τα ξεχνάτε εσείς εδώ πέρα μέσα και να τα ξεχνάτε επιλεκτικά, γιατί δεν θέλετε να τα θυμάστε. Όμως, ο ελληνικός λαός, δυστυχώς για σας, τα θυμάται και υπάρχει και η Χρυσή Αυγή που θα τα υπενθυμίζει συνεχώς.

Αυτός, λοιπόν, είναι ο φόβος της δήθεν συγκυβέρνησης, μιας συγκυβέρνησης η οποία υπάρχει. Όλα τα κόμματα είστε σε μια αгаστή συνεργασία και ο μοναδικός σας εχθρός είναι η Χρυσή Αυγή, είναι οι Έλληνες εθνικιστές. Αυτός είναι ο αντίπαλός σας.

Είδαμε πριν από λίγες μέρες άλλη μια εκτρωματική ενέργεια να γίνεται. Ανέλαβε Αντιπρόεδρος στην ελληνική Βουλή ένας Βουλευτής του έκτου κόμματος, της έκτης πολιτικής δύναμης, δημοκρατικά πάντα, αλλά όχι της τρίτης πολιτικής δύναμης που είναι η Χρυσή Αυγή. Έτσι γίνεται εδώ πέρα μέσα.

Όλα αυτά, λοιπόν, για εσάς είναι δημοκρατικά και αυτοί που είναι οι φασίστες και οι κακοί είναι οι χρυσαυγίτες, οι οποίοι όλα αυτά τα στηλιτεύουν και όλα αυτά τα φωνάζουν για τον ελληνικό λαό. Εκεί έχουμε φτάσει.

Και είδαμε, λοιπόν, να συζητάμε έναν εκλογικό νόμο και να λέμε διάφορα τέτοια πράγματα, όταν δεν συζητάμε ένα από τα βασικότερα, εάν όχι το βασικότερο στοιχείο που μπορεί να έχει ένας εκλογικός νόμος: Οι Έλληνες ομογενείς γιατί δεν έχουν δικαίωμα ψήφου; Γιατί τους Έλληνες ομογενείς τους έχετε εξοστρακίσει; Έχουν φύγει εκτός πατρίδος. Έχει δικαίωμα να ψηφίζει ο κάθε λαθρομετανάστης που έχει έρθει με το έτσι θέλω στην πατρίδα μας. Του αναγνωρίζετε δικαιώματα, του δίνουμε ενοίκια, του πληρώνουμε τη ΔΕΗ, του πληρώνουμε την ΕΥΔΑΠ, του δίνουμε τρόφιμα και τώρα τον βάζουμε και να ψηφίζει. Όμως οι Έλληνες, οι οποίοι έχουν φύγει εξαιτίας της δικής σας πολιτικής από εδώ μέσα και οι οποίοι τρέχουν να βρουν ένα κομμάτι ψωμί στο εξωτερικό -και αναφέρομαι φυσικά και στις τετρακόσιες είκοσι επτά χιλιάδες που έχουν φύγει τα τελευταία πέντε χρόνια, αλλά φυσικά και σε όσους έχουν φύγει παλαιότερα- δεν έχουν αυτό το δικαίωμα. Σε όλη τη γη υπάρχουν πάρα πολλά εκατομμύρια Ελλήνων. Πώς, λοιπόν, τόσα χρόνια εσείς που κόπτεστε για τους Έλληνες, δεν έχετε δώσει το δικαίωμα σε όλους τους ομογενείς να ψηφίζουν; Και πώς εσείς βρήκατε τόσο εύκολα λύση για να ψηφίσει ο κάθε ένας από το Μπαγκλαντές, από το Πακιστάν από οπουδήποτε που εισβάλει από τα σύνορα της πατρίδας μας; Πώς βρίσκετε νόμους γι' αυτούς και παράθυρα ανοικτά, αλλά δεν μπορείτε να βρείτε για τους Έλληνες ομογενείς;

Η Χρυσή Αυγή, λοιπόν, κατέθεσε τροπολογία -και εδώ υπάρχει ένας ακόμα διασυρμός της δήθεν δημοκρατίας σας και του Κοινοβουλίου σας- η οποία δεν έχει έρθει καν, δεν την κάνατε δεκτή για να συζητηθεί, ενώ είναι εμπρόθεσμη. Ποιος σας δίνει το δικαίωμα να απορρίπτετε τις τροπολογίες της Χρυσής Αυγής; Ποιος σας δίνει το δικαίωμα να μην συζητιέται αυτό το ζήτημα μέσα στην ελληνική Βουλή, επειδή εσάς δεν σας συμφέρει; Ποιος σας δίνει το δικαίωμα να έχετε διώξει όλους τους Έλληνες και να μην έχουν το δικαίωμα ψήφου; Αλλά τρέμετε να έχουν το δικαίωμα ψήφου αυτοί οι Έλληνες, γιατί ξέρετε πολύ καλά ότι τα εκλογικά σας ποσοστά εκεί είναι μηδαμινά.

Άρα, εδώ υπάρχει μια βίαιη αλλαγή του εκλογικού σώματος στην πατρίδα μας. Διώχνονται τα καλύτερα μυαλά, διώχνονται οι νέοι και οι νέες μας και πηγαίνουν στο εξωτερικό για ένα καλύτερο αύριο και στη θέση τους έρχεται και ψηφίζει ο κάθε ένας λαθρομετανάστης, επαναλαμβάνω.

Αυτή, λοιπόν, η κατάθεση της τροπολογίας της Χρυσής Αυγής δεν συζητήθηκε, δεν ακούστηκε από κανέναν. Όμως θα το φωνάξουμε εμείς, για να το μάθουν οι Έλληνες, είτε εντός είτε εκτός συνόρων. Η Χρυσή Αυγή έχει καταθέσει την τροπολογία αυτή, την οποία δεν συζητείτε, γιατί δεν τολμάτε.

Όπως, επίσης, θα καταθέσουμε και τροπολογία -για να δείτε πώς αλλάζει ένας εκλογικός νόμος, αν πραγματικά θέλετε να αλ-

λάξει με ουσιαστικό τρόπο- για την κατάργηση των Βουλευτών. Δεν είναι δυνατόν στην Ελλάδα των δέκα εκατομμυρίων να υπάρχουν τριακόσιοι Βουλευτές. Είναι υπερβολικός ο αριθμός. Όμως εδώ δεν βλέπω να συζητάει κανείς πάνω σε αυτό το συγκεκριμένο ζήτημα. Σας ικανοποιεί να είναι τριακόσιοι ή και τετρακόσιοι και να μοιράζετε την πίτα.

Οι Βουλευτές πρέπει να μειωθούν. Πρέπει να γίνουν τουλάχιστον διακόσιοι. Αυτή είναι η πρόταση της Χρυσής Αυγής. Το συγκεκριμένο ζήτημα θα το φέρουμε με τροπολογία, την οποία φυσικά δημοκρατικά δεν θα συζητήσετε. Όμως εμείς θα το φωνάξουμε και θα το λέμε διαρκώς στην ελληνική κοινωνία που μας παρακολουθεί. Αυτά τα πράγματα είναι αδιανόητα και αυτά μόνο η Χρυσή Αυγή έχει το σθένος να τα πει, γιατί μόνο εμείς νοιαζόμαστε για τον απλό Έλληνα πολίτη και είμαστε οι μοναδικοί που εντός Κοινοβουλίου είμαστε Αντιπολίτευση σε ένα «συνταγματικό τόξο» το οποίο κάνει ό,τι μπορεί, για να δημιουργήσει προβλήματα στον απλό Έλληνα, το οποίο νομοθετεί συνεχώς εις βάρος των Ελλήνων και υπέρ των λαθρομεταναστών. Εδώ, λοιπόν, στέκεται απέναντι η Χρυσή Αυγή, φωνάζει, υψώνει το ανάστημά της και λέει ότι εμείς μοχλούμε και παλεύουμε για τους Έλληνες. Και αν αυτό είναι κακό ας το πληρώσουμε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

Γίναμε μάρτυρες, λοιπόν, τις τελευταίες ημέρες μιας διαδικασίας η οποία γίνεται. Είδαμε τον Πρωθυπουργό να συζητάει με τον Παπανδρέου, να συζητάει με τον Κουβέλη, να συζητάει με τους οικόλογους. Όλοι αυτοί εκπροσωπούν μόνο τον εαυτό τους. Δεν εκπροσωπούν τίποτα άλλο και με αυτούς συζητάει ο Πρωθυπουργός! Δεν τολμάει να συζητήσει, όμως, με την τρίτη δύναμη της χώρας, με τις ψήφους του ελληνικού λαού.

Άρα, απορρίπτετε όλοι εσείς τετρακόσιες χιλιάδες Ελλήνων πολιτών οι οποίοι έχουν ψηφίσει την Χρυσή Αυγή, οι οποίοι είναι πολλοί περισσότεροι φυσικά τώρα. Όποτε και να γίνουν εκλογές, αυτό θα το δείτε. Εσείς, όμως, οι «δημοκράτες» τους πετάτε στα σκουπίδια αυτούς και δεν θέλετε να ακούγεται η φωνή τους. Εμείς θα είμαστε εδώ και θα συνεχίσουμε να είμαστε η φωνή των Ελλήνων πολιτών.

Πώς πηγαίνει, λοιπόν, ο Πρωθυπουργός και κάνει συναντήσεις με όλους αυτούς και δεν συζητάει και δεν ανταλλάσσει κάποια άποψη με τον Αρχηγό της τρίτης πολιτικής δύναμης, τον Νίκο Михалоάκο;

Εδώ είναι ερωτήματα που απευθύνονται σε δημοκράτες! Θα παρακαλούσαμε να μας τα λύσετε μετά από λίγο, δημοκρατικά! Ακούγαμε προηγουμένως, αλλά και όλες αυτές τις ημέρες, διάφορα «παπαγαλάκια» να έχουν βγει από αριστερά, από δεξιά και να φωνάζουν, να λένε ότι η Χρυσή Αυγή είχε συμφωνήσει και θα ψηφίσει. Κάποιοι άλλοι λέγανε ότι δεν έχει συμφωνήσει και δεν θα ψηφίσει. Όμως, το πρόβλημα ήταν αν αυτός ο εκλογικός νόμος θα περάσει με τις ψήφους -λέει- των χρυσαυγιτών! Δεν σας πειράζει εάν περάσει με τις ψήφους...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Λαγέ!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ: Εάν αυτός ο εκλογικός νόμος περάσει με...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Λαγέ!

Λοιπόν, σβήνονται από τα Πρακτικά οι τελευταίες φράσεις του κ. Λαγού. Μέσα στο Κοινοβούλιο υπάρχουν Βουλευτές που προέρχονται από τον λαό, που ψηφίζονται από τον λαό και λογοδοτούν στον λαό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ: Και πολλοί από αυτούς είναι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εάν έχετε να πείτε κάποιο όνομα Βουλευτού κλέφτη ή απατεώνα, να το πείτε. Γενικές αναφορές δεν γίνονται αποδεκτές.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ: Μην αγχώνεστε! Ωραία, εγώ λέω λάθος ότι είναι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν γίνονται αποδεκτά...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ: Θα πω ότι πιστεύω πως υπάρχει από τον εξής απλό λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Σε τελική ανάλυση και εσείς μέσα στο Κοινοβούλιο είστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ: Θα με αφήσετε να μιλήσω ή δεν με αφήσετε, δημοκρατικά;

Όταν, λοιπόν, έρχεται ένα αίτημα για άρση ασυλίας για Βουλευτές οι οποίοι η υπόθεσή τους αφορά απατεωνιές, ουσιαστικά, και το ότι έχουν κλαπεί χρήματα από το ελληνικό δημόσιο –όπως έχουν συμβεί μέσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο και ειδικά τους τελευταίους μήνες, αλλά και παλαιότερα- όλο το συνταγματικό – και καλά!- τόξο ψηφίζει «όχι» στην άρση ασυλίας. Αυτό γίνεται γιατί φοβάστε να ψηφίσετε «ναι», γιατί αν πάνε στην ελληνική δικαιοσύνη, θα βρεθούν φυλακισμένοι και αν βρεθούν φυλακισμένοι, εμπλέκεστε όλοι εσείς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

Άλλωστε, δεν είναι τυχαίο ότι ο Πρόεδρος της Βουλής, ο οποίος είναι εδώ, πριν από λίγους μήνες σε μια συζήτηση που είχε γίνει και σε μια συνάντηση με εκπροσώπους των ΟΤΑ, είχε πει ότι υπάρχουν οικονομικά σκάνδαλα που έχουν γίνει και στους δήμους και αλλού και ότι θα ήταν πάρα πολύ καλό να μην το συζητήσουμε γιατί η μοναδική που θα βρεθεί κερδισμένη είναι η Χρυσή Αυγή.

Ναι, είναι η Χρυσή Αυγή, γιατί δεν έχουμε κλέψει, γιατί δεν είμαστε απατεώνες, και γιατί δεν έχουμε εκμεταλλευθεί τον Έλληνα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Χρυσής Αυγής)

Εάν τολμάτε, φέρτε τα αυτά τα ζητήματα στην ελληνική Βουλή να τα συζητήσουμε και να δούμε τότε ποιος είναι ο δημοκράτης και ποιος είναι ο φασίστας.

Με αυτόν τον νέο εκλογικό νόμο, εάν τον ψήφισε η Χρυσή Αυγή, θα μπορούσαμε, με τις υπάρχουσες συνθήκες, με το ήδη υπάρχον ποσοστό το οποίο έχουμε, να εκλέξουμε έξι με επτά Βουλευτές, τουλάχιστον, παραπάνω. Όμως, εμάς δεν μας ενδιαφέρει αυτό.

Ο σκοπός ο δικός μας δεν είναι πώς θα κερδίσουμε με διάφορα τερτίπια εκλογικά και να πάρουμε άλλους έξι, άλλους πέντε, άλλους επτά Βουλευτές. Μας ενδιαφέρει να μείνουμε πιστοί στις ιδέες και στις αρχές μας, μας ενδιαφέρει να είμαστε απόλυτα σωστοί σε ό,τι λέμε και σε ό,τι πράττουμε. Και γι' αυτόν τον λόγο θα πράξουμε με αυτόν τον τρόπο και δεν θα δεχθούμε να γίνουμε ούτε «ουρά» του ΣΥΡΙΖΑ, όπως κάποιοι λέγανε, ούτε «ουρά» φυσικά της Νέας Δημοκρατίας. Άλλωστε, για να μην μπερδεύεστε, συνέταιροι είσατε εσείς οι δύο. Επαναλαμβάνω και πάλι ότι εσείς ψηφίζετε τα νομοσχέδια με τον ίδιο τρόπο ακριβώς.

Η Χρυσή Αυγή θα αντιδράσει. Η Χρυσή Αυγή δεν δέχεται να γίνεται υποχείριο κανενός. Η στάση η δικιά μας θα είναι να σας τα πούμε για τα καλά εδώ πέρα τις ημέρες αυτές που θα εξελιχθεί η συζήτηση, και κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας πολύ απλά θα αποχωρήσουμε. Δεν έχουμε να ασχοληθούμε με τίποτα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

Να σας πω και κάτι άλλο και να κλείσω με αυτό: Ό,τι εκλογικό νόμο και να φέρετε, ό,τι εκλογικό τερτίπι και να κάνετε, ό,τι κόλπο και να σκαρφιστείτε, η Χρυσή Αυγή γιγαντώνει, η Χρυσή Αυγή μεγαλώνει τα εκλογικά της ποσοστά. Και ο μοναδικός τρόπος να μας σταματήσετε –και αν θέλετε, κάντε το, γιατί αυτό θέλετε όλοι σας- είναι να μας κλείσετε σε φυλακές! Μόνο έτσι θα σταματήσει η Χρυσή Αυγή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Προχωρούμε. Καλώ στο βήμα τον ειδικό αγορητή της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, τον συνάδελφο κ. Κωνσταντίνο Σκανδαλίδη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γύρω μας σκάνε τρομοκρατικές πράξεις, πραξικοπήματα στην περιοχή. Η Ευρώπη αδυνατεί να απαντήσει, στέκεται αμήχανη μπροστά στα προβλήματα, δεν έχει στρατηγική. Στην Ελλάδα τα λουκέτα και οι άνεργοι πληθαίνουν, ο λαός συνεχώς φτωχοποιείται. Η χώρα αρχίζει να μετατρέπεται από ευρωπαϊκή σε τριτοκοσμική, πορεύεται χωρίς πυξίδα στον κόσμο της τρικυμίας. Σε έναν κόσμο ταραγμένο, σε μία Ευρώπη αμήχανη, «των οικιών ημών επιπταμένων ημείς άδομεν».

Δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης, όλες αυτές τις ημέρες ζούμε έναν τεράστιο καιροσκοπισμό. Όλα γίνονται στον βωμό της πολιτικής επιβίωσης, στο όνομα πάγιων αρχών και αξιών, δώσε μου να σου δώσω. Θα μου πείτε: Είναι καινούργιο αυτό το φαινόμενο; Όχι βέβαια! Το ίδιο τροπάριο το

ζήσαμε δεκαετίες τώρα από τα καλπονοθευτικά συστήματα της δεκαετίας του '50, από το 17% της δεύτερης κατανομής και από εκεί στο αναλογικό, όταν εμείς ήμασταν δεύτεροι, σχεδόν πλειοψηφικό όταν ήμασταν πρώτοι και μία σειρά από ανακολουθίες, αντιφάσεις και αντιθέσεις, όλα στο βωμό που έχουν το θέμα το πώς ένα κόμμα θα ωφεληθεί από μία αλλαγή του εκλογικού συστήματος. Περιττεύουν τα παραδείγματα και αυτό θεωρήστε το και σαν μία αυτοκριτική.

Όμως, οφείλω να σημειώσω ότι την ύστερη περίοδο το ΠΑΣΟΚ άλλαξε ρότα. Κατ' αρχάς, επιχείρησε την τομή με τη συνταγματική αναθεώρηση, όταν είπε ότι δεν θα γίνεται από τις επόμενες εκλογές, δεν θα εφαρμόζεται το εκλογικό σύστημα. Αυτό βοήθησε πάρα πολύ τα πράγματα να εκλογικευτούν. Και στη συνέχεια, επιχείρησε μία τομή, μάλλον παρουσίασε μία τομή τριάντα μπόνους στο πρώτο κόμμα, απόλυτη αναλογική σε όλα τα υπόλοιπα, περιφερειακή και νομαρχιακή οργάνωση, στήριξη των μικρών κομμάτων, 3%, δυνατότητα συνεργασιών, διπλή κάλπη, σταυρός και λίστα, μία επαναστατική πρόταση. Και τότε, το πολιτικό σύστημα και η ίδια η Κυβέρνηση, αλλά κυρίως η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ προεξερχούσης δεν κατάφερε να αποδεχθεί ώριμη να αποδεχθεί μία τεράστια τομή, η οποία θα βοηθούσε πάρα πολύ στο να υπάρχει ένα διαφορετικό πολιτικό σύστημα από αυτό που βιώνουμε. Και πέρασαν από τότε δώδεκα χρόνια, που δεν έγινε τίποτε, σε αυτή τη συγκεκριμένη κατεύθυνση.

Και τώρα, ήρθε η πρώτη φορά Αριστερά. Στην αρχή Βαβέλ, πανσπερμία απόψεων. Αυτές τις ημέρες φαίνεται –δεν το πιστεύω όμως, να παζαρεύει το 3%, δηλώνει ανοικτή σε αλλαγές μόνο όταν νομίζει ότι τη συμφέρουν, αρνείται κάθε συζήτηση που θα οδηγήσει σε συναίνεση και φέρνει ένα νομοσχέδιο κολοβό.

Και όμως, ο Πρωθυπουργός συνέδεσε το Σύνταγμα με τον εκλογικό νόμο, με το εκλογικό σύστημα, συνέδεσε μεγάλες αλλαγές –υποτίθεται- με αυτή τη συνολική παρέμβαση που θέλει να κάνει. Όμως, αντί να συζητήσει αυτές τις αλλαγές, που είναι ενιαίες, που είναι συνδεδεμένες και ενώ ισχυρίζεται ότι ο χρόνος είναι ουδέτερος –και πράγματι, εγώ θα έλεγα ότι στη θέλησή της είναι ο χρόνος να είναι ουδέτερος, παρ' ότι αυτό σημαίνει ότι ο Πρωθυπουργός έχει εναλλακτικά σενάρια, ανά πάσα στιγμή μπορεί να πάει τη χώρα σε εκλογές- κατά την Κυβέρνηση δεν έγινε καμία συζήτηση πριν έρθει αυτή η ιστορία, αυτή η πρόταση στην Ελληνική Βουλή. Αυτό δεν σας τιμά, γιατί αποδεικνύει ότι για μία φορά, αυτή την εποχή, κάνετε πολιτική δευτέρου κόμματος –που είναι λάθος κατά τη γνώμη μου- σε ό,τι αφορά την πορεία των πραγμάτων στη χώρα μας.

Και από την άλλη πλευρά, έχουμε τον όψιμο μεταρρυθμιστή. Αυτός που θα αλλάξει το χάρτη της πολιτικής ζωής και φιλοδοξεί να οδηγήσει τη χώρα στο μέλλον, μόνος του, με το κόμμα του; Γιατί φωνάζει «κάτω τα χέρια από τις πενήντα μου έδρες»;

Και μετά τι; Είναι η πολιτική του πρώτου κόμματος, του εν δυνάμει δήθεν πρώτου κόμματος. Όλα στην προκρούστια κλίνη μιας διαπραγμάτευσης που γίνεται κάτω από το τραπέζι και όχι μπροστά στο φως, μιας διαπραγμάτευσης που δεν ξεκίνησε από μια επιτροπή στο Υπουργείο Εσωτερικών να συζητήσει ανοιχτά όλα τα θέματα, να πουν όλα τα κόμματα τις απόψεις τους και να βγει μία πρόταση συναινετική, ουσιαστική, μεγάλη, ριζοσπαστική, που θα δώσει απαντήσεις και λύσεις στα προβλήματα.

Στο γαϊτανάκι αυτό εμείς δεν μπήκαμε. Γιατί δώσαμε με καθαρότητα τη θέση των πέντε σημείων:

Πρώτον, ζητήσαμε την καθιέρωση της απλής αναλογικής, με τρόπο ώστε και η συνεργασία και σύμπραξη δυνάμεων να διευκολύνεται και να επιβάλλεται και ταυτόχρονα να μην προσβάλλεται και να ακυρώνεται η εφαρμογή στην πράξη της λαϊκής κυριαρχίας.

Και εξηγούμε: Γιατί αυτή η πρόταση είναι απλή αναλογική; Γιατί σε κάθε περίπτωση που το πρώτο κόμμα δεν εκφράζει εν δυνάμει πλειοψηφικό ρεύμα, θα υπάρχουν αναγκαστικά κυβερνήσεις συνεργασίας και υποχρεώνονται τα κόμματα, που δεν διαμορφώνουν πλειοψηφία στον ελληνικό λαό, να έχουν μια αναγκαστική σύμπραξη και εκεί δεν είναι μια πανσπερμία των δεκαπέντε και είκοσι κομμάτων, που με την κατάρρευση του 3% θα μπορούσαν να μπουν στη Βουλή και άρα να πρέπει να γίνεται κυ-

βέρνηση αλλοπρόσβαλλων μεταξύ τους δυνάμεων. Όταν, όμως, ισχυρίζεστε ότι υπάρχουν προοδευτικές και συντηρητικές πολιτικές, ιδού ποια είναι η μέθοδος.

Θα πρέπει να πούμε εδώ ότι όλοι αναγνωρίζουμε ότι είμαστε στο τέλος εποχής, στο τέλος των μονοκομματικών κυβερνήσεων, στο τέλος των κομματικών ηγεμονισμών, στο τέλος των αυτοδυναμιών και ότι έχουμε βαθιά κρίση αντιπροσωπευσης.

Τι λέμε εμείς; Μέχρι ένα κατώφλι, μέχρι το 42%, να υπάρχει ουσιαστικά απόλυτη αναλογική. Γιατί βάζουμε το όριο του 42%; Γιατί θα προφυλάξουμε την Εθνική Αντιπροσωπεία από το να γίνετα κυβέρνηση χωρίς το πρώτο κόμμα, όταν αυτό εκφράζει πλειοψηφικό ρεύμα στην ελληνική κοινωνία. Αυτό στη Γερμανία για παράδειγμα, που έχει ένα σύστημα απλής αναλογικής, είναι το 47%. Αλλού είναι το 44%. Πάντα, όμως, ένα πλειοψηφικό ρεύμα να μην χρειάζεται μία τσόντα για να μπορεί να κάνει κυβέρνηση και να εξαρτάται από ένα αδύναμο εταίρο.

Για παράδειγμα, η σημερινή κυβερνητική συνεργασία μεταξύ ανομοιογενών δυνάμεων, που για άλλους φαντάζει να είναι μια αгаστή συνεργασία, για όσους βλέπουν τα πολιτικά πράγματα με γυμνό οφθαλμό, δεν μοιάζει και τόσο αгаστή ανάμεσα σε ανόμοιες δυνάμεις, εάν εξακολουθούν να είναι ανόμοιες.

Έπειτα είναι ο μύθος των τριάντα, των σαράντα και των πενήντα. Κάντε ένα πείραμα. Δοκιμάστε να εφαρμόσετε τα αποτελέσματα των τελευταίων εκλογών με μπόνους στα πενήντα, με μπόνους στα σαράντα και με μπόνους στα τριάντα. Με μπόνους πενήντα κερδίζει το πρώτο κόμμα ουσιαστικά τριάντα μια έδρες –ούτε μία παραπάνω-, με μπόνους σαράντα, δεκαοκτώ και με μπόνους τριάντα, έντεκα. Κάντε τους λογαριασμούς. Γιατί δεν είναι απλή, απλούστατη αναλογική αυτό που εισηγείστε.

Με αυτήν τη διαδικασία, εμείς πιστεύουμε ότι σε ένα σύστημα απλής αναλογικής, το να πούμε ότι μέχρι το 42%, αν δεν υπάρχει πρώτο κόμμα που να είναι πάνω από το 42%, θα υπάρχει απόλυτη αναλογική και κυβερνήσεις συνεργασίας και αν πάνω από αυτό το όριο υπάρξει ένα πρώτο κόμμα, επειδή είναι το όριο ενός εν δυνάμει πλειοψηφικού ρεύματος, να μπορεί να γίνει κυβέρνηση της χώρας με ελάχιστη ενίσχυση.

Δεύτερον, να διατηρηθεί το όριο εισόδου των κομμάτων στη Βουλή στο 3%, όχι μόνο για λόγους εθνικούς, που επιστρατεύονται γι' αυτό, αλλά για την ίδια την ουσία της πολυκομματικής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας, ενός πολιτεύματος που στηρίζεται στα οργανωμένα συλλογικά υποκείμενα, που διεκδικούν να εκφράσουν συλλογικά σχέδια για την πορεία του τόπου και όχι στους επιδοξους ηγέτες και στο άθροισμα προσωπικοτήτων, που θα μπορούσε ένας απόλυτος κατακερματισμός να διαλύσει ουσιαστικά την Εθνική Αντιπροσωπεία.

Το 3% έχει και την έννοια, υπάρχει σε όλα τα μεγάλα σοβαρά πολιτικά συστήματα, ότι η πολυκομματική κοινοβουλευτική δημοκρατία στηρίζεται στο συλλογικό υποκείμενο-κόμμα και σε μια εθνική του επαγγελία ότι μπορεί να παίξει ρόλο στα πράγματα της χώρας, όχι στο όνομα του οποιουδήποτε επιδοξου ηγέτη ή προσώπου που θα θέλει να σώσει τη χώρα και μπορεί επειδή είναι καλός ηθοποιός, είναι καλός τραγουδιστής ή είναι καλός πολιτικός που μιλάει αγκιτατόρικά να μπαίνει στη Βουλή, επειδή θα πάρει το μίνιμουμ, το 1 προς 300 –αν θέλετε- της διαδικασίας της λεγόμενης τελείας απλής αναλογικής χωρίς το 3%.

Τρίτον, την κατάτμηση των μεγάλων εκλογικών περιφερειών, που κατά γενική ομολογία διαστρεβλώνουν τη σχέση λαού και αντιπροσώπων, την αποπροσωποποιούν, την εξαρτούν από άνισες συνθήκες ανταγωνισμού και γίνονται χώροι ισχυρής διασύνδεσης οικονομικών και πολιτικών συμφερόντων.

Δεν θέλετε να καταργήσετε τις μεγάλες περιφέρειες; Καταργήστε τον σταυρό. Το να καταργήσετε τον σταυρό και να φέρετε λίστα σημαίνει ότι τα κόμματά μας είναι ικανά να κάνουν αυτή τη δουλειά;

Ας σταθούμε ενώπιον ενωπίω με τα μεγάλα προβλήματα που έχει το πολιτικό σύστημα και η κοιματική μας δημοκρατία. Ας σταθούμε απέναντι σε αρχηγισμούς. Ας σταθούμε απέναντι στο ότι όλα τα καταστατικά προβλέπουν προκριματικές εκλογές και πουθενά δεν εφαρμόζονται. Ας σταθούμε απέναντι σε αυτό που ζούμε καθημερινά εμείς οι Βουλευτές της Εθνικής Αντιπροσωπείας.

Δεν είναι αλήθεια ότι η διάσπαση των περιφερειών αυτών, που όλοι αναγνωρίζουμε, δεν έγινε, επειδή δεν έτυχε. Έγινε συγγνωστά. Διότι η αντίδραση είναι μεγάλη. Διότι όλα μπαίνουν σε αυτή τη διαδικασία της πολιτικής σκοπιμότητας και όλα μπαίνουν στη διαδικασία της αναπαραγωγής της καρέκλας.

Κάναμε πρόταση. Υπάρχει κι άλλη πρόταση. Εμείς κάναμε πρόταση για τη Β' Αθήνας, κάναμε πρόταση για την Α' Αθήνας, κάναμε πρόταση για την Περιφέρεια Αττικής, για τη Θεσσαλονίκη. Γιατί δεν είστε έτοιμοι να συζητήσετε μια τέτοια πρόταση; Γιατί δεν μπαίνουμε στη βάση, αφού θέλουμε να δουλέψουμε, επιτέλους, για ένα καινούριο πολιτικό σύστημα να απαντήσουμε σε αυτό το μείζον θέμα;

Τέταρτον, σχετικά με τη δυνατότητα να ψηφίσουν οι Έλληνες κάτοικοι του εξωτερικού, πρώτον, πρέπει να υλοποιηθεί, επιτέλους, η συνταγματική επιταγή και κυρίως για να δοθεί το δικαίωμα μέσος της επιστολικής ψήφου ή της αυτοπροσώπως παρουσίας, όπου είναι δυνατή, στις πεντακάσιες χιλιάδες νέων ανθρώπων που αναγκάστηκαν να ξεριζωθούν τα τελευταία χρόνια εξαιτίας της οικονομικής κρίσης.

Εγώ θέλω να μείνω σε αυτό. Ξέρετε ότι όλοι ορκιζόμασταν στο Σύνταγμα ότι θα εφαρμόσουμε την ψήφο των Ελλήνων κατοίκων του εξωτερικού και όλοι περάσαμε από κυβερνήσεις. Δεν το έφερε καμία κυβέρνηση. Δεν είναι τόσο δύσκολο μετά την αλλαγή των εκλογικών καταλόγων με τα δημοτολόγια και μετά την ψήφο των ετεροδημοτών που θεσπίστηκε από το 2003. Δεν είναι καθόλου δύσκολο να γίνει. Είστε διατεθειμένοι να το κάνουμε; Εδώ έπρεπε να το φέρετε, να το συζητήσουμε.

Τέλος, σχετικά με τη θέσπιση της ψήφου στα δεκαεπτά, για λόγους που αφορούν την εξέλιξη των νέων ανθρώπων με την πολιτική, την ικανότητα και τη γνώση της επιλογής και την ωρίμανση της ελληνικής κοινωνίας, θυμίζω ότι εμείς ήμασταν αυτοί που το 1992 φέραμε την ψήφο στα δεκαοκτώ. Τώρα που η γνώση διπλασιάζεται κάθε δύο χρόνια στον πλανήτη, που οι νέοι άνθρωποι έχουν πρόσβαση στην τελευταία πληροφορία που συμβαίνει οπουδήποτε στο σύμπαν, όχι μόνο στον πλανήτη γη, έχουν και τη δυνατότητα κάτω από μια κατάλληλη προετοιμασία να είναι ώριμοι να αποφασίσουν. Έχουν την ικανότητα της επιλογής, δηλαδή, που έχει σχέση με την ψήφο στα δεκαεπτά.

Τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αλλαγή του εκλογικού συστήματος οφείλει να συνδεθεί απαραίτητα με τη συνταγματική Αναθεώρηση. Αρχές, όπως η αυτονομία της πολιτικής από τα οικονομικά και μιντιακά συμφέροντα, η διαφάνεια στη λειτουργία και τη χρηματοδότηση των κομμάτων, η κατοχύρωση της εσωκομματικής δημοκρατίας, η ανοικτή διαδικασία στην ανάδειξη του πολιτικού προσωπικού απαιτούν και προϋποθέτουν συνταγματική κατοχύρωση, παράλληλα με την απαιτούμενη συμπλήρωση των βασικών προδιαγραφών του εκλογικού συστήματος και σχετικές αλλαγές στο ισχύον νομοθετικό πλαίσιο.

Νομίζω, λοιπόν, ότι σε αυτή τη συνταγματική Αναθεώρηση, πολύ με ξένισε το γεγονός ότι εμφανίστηκε ο Πρωθυπουργός και αυτό που βρήκε να πει για τη συνταγματική Αναθεώρηση είναι η απευθείας εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας, χωρίς να τη συνδέσει με αρμοδιότητες, με διαδικασίες, χωρίς να μας πει τι πολίτευμα θα είναι αυτό που θα εκλέγει τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας από τη βάση, χωρίς να μας πει πώς θα αντιμετωπίσει τον δεισμό στο ανώτατο επίπεδο της εκτελεστικής εξουσίας και κυρίως γιατί η συνταγματική Αναθεώρηση δεν πάσχει στο αν ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας εκλέγεται από τον λαό.

Η συνταγματική Αναθεώρηση πάσχει στη δυνατότητα των εκλογικών κύκλων να μην διακόπτονται από την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας και στη δυνατότητα που έχουμε να δώσουμε απαντήσεις για το πολιτικό σύστημα επί της ουσίας, για τη μεγάλη αλλαγή που απαιτείται. Κι αυτό δείχνει ότι γίνεται ευκαιριακά. Και θα παρουσιάσετε τις απόψεις σας. Κι εμείς έχουμε παρουσιάσει τις απόψεις μας.

Όλα αυτά δεν έπρεπε να γίνουν μέσα από μια διαδικασία προδιαλόγου ανάμεσα στα κόμματα, όταν αφορούν το σύνολο του πολιτικού συστήματος; Αντ' αυτού, είδαμε τον κύριο Υπουργό να λέει την προσωπική του άποψη πριν από λίγες ημέρες και μετά να έρχεται ένας νόμος διαφορετικός, γιατί μια πανσπερμία απόψεων άρχισε να διατυπώνεται.

Εμείς σας προτείνουμε να αποσύρουμε το νομοσχέδιο και να οργανώσετε τη διακομματική επιτροπή...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κι εσύ; Θα τα πούμε. Δεν άντεξες στον πειρασμό της Δεξιάς;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Παρακαλώ, ηρεμία στα υπουργικά έδρανα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Ακούσατε το δεύτερο και ανταποκριθήκατε –κι ευχαριστούμε που ανταποκριθήκατε– αλλά χωρίς το πρώτο, δηλαδή να συζητήσουμε εξαρχής τον εκλογικό νόμο, δεν έχει νόημα το δεύτερο. Διότι έτσι δεν προχωρούν τα πράγματα μπροστά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, «ζητείται ελπίς», όπως θα έλεγε και ο Αντώνης Σαμαράκης, που τίμησε η Βουλή των Εφής, που ήταν η ψυχή για πολλά χρόνια. Αν δεν τη δώσουμε έστω και τώρα και συνεχίσουμε έναν αξιοθρήνητο καιροσκοπισμό, ο τόπος δεν γλιτώνει το ναυάγιο.

Εμείς δεν θα σας ακολουθήσουμε σε αυτό. Αγνιστούμε να ανοίξουμε έναν δίαυλο επικοινωνίας, όταν κλείνετε τις πόρτες, τη μία μετά την άλλη. Εμείς θα ξαναπροσπαθήσουμε. Το ΠΑΣΟΚ και η Δημοκρατική Συμπαράταξη θα είναι και τώρα δύναμη πατριωτικής ευθύνης και προοδευτικής προοπτικής στον στόχο η Ελλάδα να γυρίσει επιτέλους σελίδα και να αλλάξει ρότα. Πιστέψτε με, από την εμπειρία που έχω και τη μακρόχρονη θητεία μου εδώ, δεν θα αλλάξει με απλή εναλλαγή αυτοδύναμων και αυτάρεσκων δυνάμεων ούτε με την ακυβερνησία. Θα αλλάξει μέσα από μια νέα εθνική στρατηγική, που μπορεί να οδηγήσει τα πράγματα μπροστά.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ και του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χρήστος Κατσώτης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το σχέδιο νόμου για τον εκλογικό νόμο συμπεριλαμβάνει στα πέντε άρθρα του τέσσερις βασικές ρυθμίσεις: Το δικαίωμα του εκλέγειν από την ηλικία των δεκαεπτά ετών, η κατάργηση του μόνου των πενήντα εδρών, η διατήρηση του πλαφόν του 3% και βέβαια με το άρθρο 5 η έναρξη της ισχύς του παρόντος νόμου αμέσως μετά τις επόμενες εκλογές, με την προϋπόθεση της υπερψήφισης από τα 2/3, που καθώς φαίνεται η Χρυσή Αυγή πήρε την απόφαση να είναι μαζί με τη Νέα Δημοκρατία σε αυτόν τον νόμο, ενάντια στον εκλογικό νόμο.

Θέλουμε να είμαστε εμείς απόλυτα σαφείς από την αρχή της συζήτησης για τη θέση του ΚΚΕ στις επίμαχες ρυθμίσεις του παρόντος νομοσχεδίου.

Το ΚΚΕ ψηφίζει «ναι» στο άρθρο 1 για το δικαίωμα του εκλέγειν από το δέκατο έβδομο έτος της ηλικίας.

Έχετε πει πολλά για τη νεολαία. Την θεωρείτε ώριμη, την κοιλάκετε και από την άλλη την έχετε μετατρέψει στο μεγαλύτερο θύμα των αναγκών του κεφαλαίου. Ζουν τα αποτελέσματα της πολιτικής όλων σας, τον εφιάλτη της ανεργίας, της υποαπασχόλησης και των μεγαλύτερων αδιεξόδων στη ζωή τους.

Όμως και η Νέα Δημοκρατία, που ουσιαστικά λέει «όχι» στην ψήφο στα δεκαεπτά έτη, θεωρεί τη νεολαία από τα δεκαπέντε της ώριμη να επιλέξει την κατεύθυνση που θα ακολουθήσει. Αναφέρομαι στο θέμα της παιδείας, γιατί μέχρι τώρα αυτός ήταν ο νόμος που ίσχυε και ήταν δική σας επιλογή.

Εμείς την καλούμε να συστρατευτεί στον αγώνα για την ανατροπή αυτής της βαρβαρότητας, να συμμετέχει, να πρωτοστατεί στους αγώνες και να συμμετέχει και στις εκλογές με την ανατρεπτική γραμμή, συμπορευόμενη με το ΚΚΕ και την πρότασή του, που αποτελεί τη μόνη φιλολαϊκή διέξοδο για τον λαό και τη νεολαία.

Ψηφίζουμε «ναι» στο άρθρο 2 για την κατάργηση του μόνου των πενήντα εδρών.

Επίσης, ψηφίζουμε «ναι» στο άρθρο 5, που προβλέπει ότι οι ρυθμίσεις ισχύουν από τις επόμενες εκλογές.

Δεν ψηφίζουμε το άρθρο 3, που διατηρεί τη ρήτρα αποκλεισμού από την κοινοβουλευτική εκπροσώπηση όσων σχηματι-

σμών δεν συγκεντρώσουν τουλάχιστον 3% των έγκυρων ψήφων σε όλη την επικράτεια. Έχουμε καταθέσει τροπολογία που προβλέπει την κατάργηση της ρήτρας του 3% και ζητάμε να γίνει αποδεκτή.

Έχουμε διαφωνήσει με την κατάτμηση των περιφερειών, γιατί είναι σε βάρος των μικρότερων κομμάτων. Και βέβαια η αναπαγωγή της καρέκλας, κύριε Σκανδαλίδη, δεν μας αφορά.

Η τροπολογία της Νέας Δημοκρατίας, που προβλέπει ρυθμίσεις για την άσκηση του εκλογικού δικαιώματος του απόδημου λληνισμού, θεωρούμε ότι θέλει ξεχωριστή συζήτηση γιατί έχει πολλές πλευρές. Οι Έλληνες μετανάστες που ζουν τον ρατσισμό των φασιστών των ναζί, των ομοίων της Χρυσής Αυγής, ξέρουν καλά ποιοι είναι και δεν κολακεύονται από όσα ακούστηκαν εδώ από τον ειδικό αγορητή της.

Επί της αρχής θα ψηφίσουμε «παρών», γιατί η διατήρηση της ρήτρας του 3% δεν συνιστά απλή, ανόθευτη αναλογική, ένα σύστημα που το ΚΚΕ διεκδικεί ως πάγιο εκλογικό σύστημα.

Θέλουμε να θυμίσουμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ το 2012 είχε καταθέσει αντίστοιχη πρόταση νόμου χωρίς το πλαφόν. Ο σημερινός Πρωθυπουργός και τότε Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης έλεγε ότι δεν νοείται απλή αναλογική με πλαφόν 3%.

Να θυμίσουμε επίσης ότι τον Μάιο του 2012, το 19% λόγω του πλαφόν ήταν εκτός Βουλής, όπως επίσης το 6% τον Σεπτέμβριο. Επικαλείστε την αναγκαιότητα των συμμαχιών. Το 3% δεν εμποδίζει. Οι εφεδρείες του συστήματος είναι πάντα έτοιμες να βάλουν πλάτη στην υπεράσπισή του, στην υπερέλιξη των αναγκών του. Είναι έτοιμες να συμβάλουν, ώστε να υπάρξει κυβέρνηση και η λεγόμενη «πολιτική σταθερότητα» για το κεφάλαιο, με την αστάθεια ταυτόχρονα για την εργατική λαϊκή οικογένεια.

Άλλα επιχειρήματα που έχουν ακουστεί στις συνεδριάσεις της επιτροπής, καθώς και σε διάφορες τηλεοπτικές συζητήσεις για την αναγκαιότητα της διατήρησης του πλαφόν του 3% λόγω εθνικών λόγων είναι έως και επικίνδυνα, γιατί οξύνουν το πρόβλημα.

Το ΚΚΕ στηρίζει εκλογικό σύστημα χωρίς κανένα μπόνους και πλαφόν εισόδου στη Βουλή. Είναι οι απαραίτητες προϋποθέσεις για να υπάρχει ισότητα ψήφου και ακριβής αποτύπωση του εκλογικού συσχετισμού σε έδρες.

Στο ερώτημα, γιατί η Κυβέρνηση έφερε τώρα τον εκλογικό νόμο, ως ΚΚΕ έχουμε δώσει την ερμηνεία μας. Η Κυβέρνηση έφερε τον εκλογικό νόμο και από τη μία προσπαθεί να αποπροσανατολίσει τον λαό από τα οξυμμένα προβλήματα που δημιουργεί η πολιτική της, τα μέτρα που παίρνει για την καπιταλιστική ανάκαμψη και έχουν επιδεινώσει τη ζωή του λαού και από την άλλη θέλει να συμβάλει στη διαμόρφωση του πολιτικού σκηνικού στις συνθήκες που δημιουργούνται.

Το εκλογικό σύστημα που προβλέπεται στο παρόν σχέδιο νόμου, παρά τις αντιθέσεις κυρίως της Νέας Δημοκρατίας, έρχεται να ενισχύσει τον διπολισμό, να τον ισχυροποιήσει, ώστε να υπάρχει κυβερνητική εναλλαγή των δυνάμεων του δίπολου, οι οποίες στηρίζουν την ίδια στρατηγική της καπιταλιστικής ανάπτυξης με την όλο και βαθύτερη εκμετάλλευση των εργαζομένων και του λαού, για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων.

Να θυμίσουμε βέβαια ότι ο ΣΥΡΙΖΑ αξιοποίησε το μπόνους των πενήντα εδρών και τον Ιανουάριο και τον Σεπτέμβριο του 2015. Τώρα, στο πλαίσιο της αναμόρφωσης του αστικού συστήματος, επιδιώκει να διατηρήσει τον πρώτο ρόλο στον κεντροαριστερό πόλο.

Αυτό είναι το κομβικό ζήτημα, πάνω στο οποίο αναπτύσσει τα επιχειρήματά του περί συμμαχικών κυβερνήσεων, περί κουλτούρας συναίνεσης, περί ανανέωσης των πολιτικών δυνάμεων και του πολιτικού προσωπικού και περί διασφάλισης της πολιτικής σταθερότητας μέσω των συμμαχικών κυβερνήσεων.

Στην ίδια γραμμή κινείται ο ΣΥΡΙΖΑ και στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Όπως ανακοινώθηκε από τον ΣΥΡΙΖΑ έγινε η συγκρότηση της πολιτικής κίνησης «Προοδευτική Ομάδα» στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την οποία συγκρότησαν Ευρωβουλευτές της GUE, των Σοσιαλδημοκρατών και των Πράσινων. Μάλιστα, στην προσωρινή εκτελεστική επιτροπή συμμετέχουν ο κ. Παπαδημούλης, Ευρωβουλευτής του γερμανικού De Linke, των σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων Γαλλίας και Ιταλίας, των κομμάτων δηλαδή που έχουν

πρωτοστατήσει στο τσάκισμα των λαϊκών δικαιωμάτων.

Η άρση της αναλογικότητας διευκολύνει αυτή την επιδίωξη του ΣΥΡΙΖΑ για σχηματισμό κυβέρνησης συνεργασίας με κορμό τον ίδιο, ανεξάρτητα εάν βγει δεύτερος, γιατί θα υπάρξουν τέτοιες δυνάμεις, που μπροστά στο δίλημμα «πρόοδος ή σκότος» θα στηρίξουν και θα συμμετέχουν σε κυβέρνηση της δήθεν προόδου.

Ο ΣΥΡΙΖΑ θέλει, ακόμα και αν βγει δεύτερο κόμμα, να μπορεί να κάνει κυβέρνηση με δεξαμενή τα άλλα κόμματα ή μεμονωμένους Βουλευτές που θα προκύψουν.

Η Νέα Δημοκρατία με βάση τις σημερινές πολιτικές δυνάμεις έχει μικρότερα περιθώρια συνεργασιών, γι' αυτό και φοβάται αυτό το σύστημα της αναλογικότερης έκφρασης, γι' αυτό προβάλλει και αξιοποιεί αυτό το επιχείρημα της ακυβερνησίας, της πολιτικής αστάθειας που, βέβαια, δεν έχει επιβεβαιωθεί.

Και με αυτό το εκλογικό σύστημα, κύριε Βορίδη, βρέθηκαν τρόποι να αντιμετωπιστούν η πολιτική αστάθεια και η ακυβερνησία. Εσείς ήσασταν πρώτοι που μπήκατε σε αυτή τη λογική και με τον μεγάλο εχθρό σας, το ΠΑΣΟΚ, κάνατε την κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ με εσάς - με την επάρκτο Δεξιά - έκανε την κυβέρνηση.

Η ίδια η ανησυχία της διασφάλισης της πολιτικής σταθερότητας εκφράζεται και από το οικονομικό κατεστημένο. Μια μερίδα στηρίζει την ενίσχυση του πρώτου κόμματος, συντάσσεται με τη Νέα Δημοκρατία και την ενισχυμένη αναλογική, γιατί δεν θέλει δυσκολίες στον σχηματισμό της κυβέρνησης.

Όμως, υπάρχει άλλη μερίδα που έχει εκφραστεί και λέει ότι χρειάζεται μεγαλύτερο βάθος συνολικά στη σταθερότητα, ότι χρειάζονται μεγάλοι κυβερνητικοί σχηματισμοί, έτσι ώστε να γίνουν σε βάθος οι αναδιρθρώσεις, οι μεταρρυθμίσεις, σε βάθος οι ανατροπές που είναι αναγκαίες για το κεφάλαιο, για να μπορούν να κυριαρχήσουν, να μπουν στον ανταγωνισμό με άλλους μονοπωλιακούς ομίλους.

Οι αντιθέσεις που παρουσιάζουν τα κόμματα εξουσίας έχουν να κάνουν με το σε ποιον δίνει τις περισσότερες δυνατότητες ο νέος νόμος να ισχυροποιηθεί και να είναι ο διεκδικητής της εξουσίας.

Το εκλογικό σύστημα δίνει τη δυνατότητα να αυξηθούν τα κάλπικα διλήμματα περί προόδου και συντήρησης. Θα ενισχύσει παρ' όλα αυτά τη λογική της χαμένης ψήφου.

Ο λαός, βέβαια, έχει πείρα, όπως είπα και προηγουμένως, από τη σύγκλιση δυνάμεων που παρουσιάζονταν εχθρικές μεταξύ τους, όπως της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ - των δυνάμεων του σκότους και της προόδου, όπως έλεγε η μια για την άλλη - από τη συγκρότηση της συγκυβέρνησης μπροστά στις ανάγκες του κεφαλαίου.

Εξάλλου, πρόσφατη είναι και η ενιαία στάση των αστικών κομμάτων με το τρίτο μνημόνιο. Όλοι μαζί, όταν το σύστημα έχει προβλήματα, ενώνουν, προσθέτουν δυνάμεις, για να μπορέσουν να το σταθεροποιήσουν, να το ισχυροποιήσουν, να φορτώσουν στον λαό όλα αυτά τα μέτρα του πρώτου, του δεύτερου, του τρίτου μνημονίου. Και δεν ξέρουμε πόσα ακόμη θα ακολουθήσουν, για να μπορέσει το σύστημα να ανακάμψει και να μπει στη σφαίρα της ανάπτυξης και της κερδοφορίας.

Το όποιο εκλογικό σύστημα, ακόμα και η απλή ανάθετη αναλογική και αν καθιερωθεί, θα βγάζει κυβερνήσεις που δεν θα αλλάζουν τον κεφαλαιοκρατικό τρόπο παραγωγής και εξουσίας, που αυτός είναι που ευθύνεται για τα βάσανα του λαού μας. Ο λαός θα «ματώνει» και με κυβέρνηση που θα προκύπτει από την απλή αναλογική.

Το κεφαλαιοκρατικό σύστημα θέλει να εντάξει στην ενεργή δράση για την εξυπηρέτηση της στρατηγικής του περισσότερες δυνάμεις που θα συναινούν, θα συγκυβερνούν, δημιουργώντας το αναγκαίο πλαίσιο για την ανάκαμψή του, για την καπιταλιστική ανάπτυξη.

Μεγάλο ποσοστό του εκλογικού σώματος διαμορφώνει κριτήριο ψήφου με βάση τα κάλπικα διλήμματα, καθώς και με την ενεργή δράση των μηχανισμών του κεφαλαίου.

Το ΚΚΕ, πέρα από το σύστημα της απλής αναλογικής, που αυτό θέλει να ψηφιστεί, χωρίς το πλαφόν του 3%, απευθύνεται στους εργαζόμενους και στον λαό, στους οποίους λέμε ξεκάθαρα ότι δεν φτάνει να ψηφίζουν μια φορά τα τέσσερα χρόνια

με κριτήριο την εκλογή κυβέρνησης. Φιλολαϊκές αλλαγές δεν μπορούν να υπάρξουν από καμιά κυβέρνηση που υπηρετεί τον θεό του κέρδους. Κάθε κυβέρνηση που θα διαχειρίζεται τις ανάγκες αυτού του συστήματος θα είναι αντιλαϊκή.

Γι' αυτό το ΚΚΕ καλεί κυρίως τους εργαζόμενους να οργανώσουν την πάλη τους μέσα στον χώρο δουλειάς, εκεί που η τρομοκρατία κυριαρχεί, ενισχύει τον φόβο και τελικά καθορίζει και τη στάση της πλειοψηφίας στις εκλογές.

Αυτή είναι η άλλη πλευρά, για την οποία το ΚΚΕ αγωνίζεται, δίνει προτεραιότητα. Είναι η οργάνωση των εργαζομένων στα συνδικάτα τους, των άλλων λαϊκών στρωμάτων στις λαϊκές οργανώσεις. Είναι η ανασύνταξη του εργατικού, του λαϊκού κινήματος με γραμμή αμφισβήτησης, ρήξης και ανατροπής αυτού του σάπιου συστήματος, που επιδεινώνει τη ζωή του λαού μας κάθε μέρα, για να υπηρετηθούν οι ανάγκες του κεφαλαίου κόντρα στην ίδια τη ζωή του εργαζόμενου και του λαού μας με διεκδίκηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών.

Αυτό μπορεί να δώσει στην πάλη του λαού μας την ώθηση προς τα εμπρός, να αλλάξει τους συσχετισμούς των δυνάμεων, να αποσταθεροποιήσει τις δυνάμεις που στηρίζουν το σύστημα που γεννά ανεργία, φτώχεια, εξαθλίωση, που γκρεμίζει τα όνειρα των νέων.

Η κοινωνική συμμαχία εργαζομένων, αυταπασχολουμένων, φτωχών αγροτών, που καταστρέφονται από την πολιτική στήριξη του κεφαλαίου, με το δυνάμωμα του αγώνα τους για την κάλυψη των απωλειών και τις ριζικές αλλαγές προς όφελος της πλειοψηφίας του λαού, θα αδυνατίζει τις συμμαχίες των μονοπωλίων, το πολιτικό τους προσωπικό, θα καθιστά ακόμα πιο δύσκολη τη σταθερότητα που επιδιώκει το κεφάλαιο για τη βαθύτερη εκμετάλλευση των εργαζομένων και του λαού.

Το ΚΚΕ έχει άλλη πρόταση για την οργάνωση της οικονομίας και της εξουσίας, την οποία συζητούμε με την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα.

Αγωνιζόμαστε, ώστε να χάσει την εξουσία η τάξη που έχει σήμερα τα κλειδιά της οικονομίας στα χέρια της.

Αγωνιζόμαστε για οικονομία που κουμάντο θα κάνουν οι εργαζόμενοι, με κοινωνικοποίηση όλων των μέσων παραγωγής, με αξιοποίηση κάθε παραγωγικής δυνατότητας της χώρας, με αξιοποίηση του κεντρικού σχεδιασμού ως απόλυτου νόμου του νέου κοινωνικοοικονομικού συστήματος, που στόχο έχει την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών του λαού.

Ο εργατικός - λαϊκός έλεγχος με τον όλο και διευρυνόμενο ελεύθερο χρόνο που θα κατοχυρώνεται γι' αυτόν, θα διασφαλίζει γνήσια αντιπροσώπευση στα όργανα της εργατικής εξουσίας. Στην εργατική - λαϊκή εξουσία οι αντιπρόσωποι του λαού μας θα εκλέγονται από τους χώρους παραγωγής, από τους κλάδους θα εκλέγονται και δεν θα έχουν κανένα προνόμιο. Θα ανακαλούνται μέσα από τις συνελεύσεις. Καμμία σχέση δεν έχει αυτή η μορφή οργάνωσης της εξουσίας με αυτή που υπάρχει σήμερα και καταδυναστεύει τον λαό.

Η συσπείρωση, η συμπίεση με το ΚΚΕ είναι μονόδρομος για να αντιμετωπίσουμε την πολιτική στήριξη του κεφαλαίου, που ασκείται είτε με κυβερνήσεις που δημιουργούνται από εκλογικά συστήματα με μπόνους και πλαφόν είτε με κυβερνήσεις με απλή αναλογική.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι υπάρχουν ακόμη δύο συνάδελφοι ειδικοί αγορητές, ο κ. Κωνσταντίνος Μπαργιώτας και ο κ. Μάριος Γεωργιάδης. Ο κ. Κόκκαλης λόγω ενός μικρού οικογενειακού προβλήματος υπέβαλε το αίτημα να μιλήσει αύριο. Το έκανα αποδεκτό.

Επίσης, να σας ενημερώσω ότι έχουν εγγραφεί εκατόν πενήντα πέντε συνάδελφοι. Κατόπιν τούτου η αυριανή συνεδρίαση θα ξεκινήσει στη μία το μεσημέρι. Το λέω για να παρακολουθήσουν οι συνάδελφοι που θα κλείσει απόψε ο κατάλογος και να ξέρουν τότε θα μιλήσουν.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Μέχρι τότε θα πάμε απόψε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Αντί για δώδεκα το βράδυ, λόγω της μισής ώρας που χάσαμε αναμένοντας θα πάμε στις δώδεκα και μισή. Αύριο θα ξεκινήσουμε στη μία το μεσημέρι

αντί για τις πέντε το απόγευμα. Με έναν υπολογισμό που έχουμε κάνει είναι μάλλον σίγουρο ότι θα εξαντληθεί ο κατάλογος εγγεγραμμένων ομιλητών την Πέμπτη. Θα μιλήσουν δηλαδή όλοι οι συνάδελφοι. Επομένως η συνεδρίαση θα ξεκινήσει αύριο στη μία το μεσημέρι. Σε λίγο θα βγουν οι κατάλογοι και θα έχετε μια εικόνα.

Παρακαλώ τον κ. Μπαργιώτα, ειδικό αγορητή από το Ποτάμι, να έλθει στο Βήμα.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΓΙΩΤΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η επίτευξη της ψήφισης του εκλογικού νόμου μέσα στο καλοκαίρι νομίζω ότι είναι καθαρό πως είναι μια ακόμα επικοινωνιακού τύπου επιχείρηση αποπροσανατολισμού από αυτές που πολλές φορές χρησιμοποιεί η Κυβέρνηση. Μας έχει συνηθίσει σε αυτού του τύπου τις επικοινωνιακές εκπλήξεις.

Αυτό που είναι σημαντικό είναι ότι αυτή τη φορά επιστρατεύθηκε μάλιστα και το «βαρύ πυροβολικό» για να κερδίσουμε τις εντυπώσεις. Ενώ ο Υπουργός Εσωτερικών αλλά συζητούσε τον Μάιο και άλλα άφηνε να διαρρεύσουν περί του νέου εκλογικού νόμου και πώς θα είναι αυτός, ξαφνικά μέσα σε δύο εβδομάδες εσωκομματικού διαλόγου –γιατί δεν υπήρξε άλλος– ανασύρθηκε, κατέβηκε, αν προτιμάτε, από το αριστερό εικονοστάσιο και ετέθη σε περιφορά ένα από τα ιερά και όσια της Αριστεράς, η περίφημη απλή αναλογική.

Είναι γνωστό ότι η απλή αναλογική έχει αναγορευθεί τα τελευταία χρόνια στη διάρκεια της Μεταπολίτευσης, σε ένα είδος αξιώματος, ένα τοτέμ, για την οποία κανείς δεν μπορεί να αμφισβητεί την αξία της ή να συζητά περί της αξίας της στην πολιτική ζωή.

Θυμίζω ότι η απλή αναλογική ήταν το προφανές και το πιο συμφέρον για μικρά κόμματα –είναι ακόμη και σήμερα–, όπως ήταν τα κόμματα της Αριστεράς την εποχή που προσπαθούσαν και αγωνιούσαν να περάσουν το όριο για να μπουν στη Βουλή.

Όπως είναι γνωστό, η ιδεολογική επικυριαρχία της Αριστεράς το μετέτρεψε σε ένα ιδεολόγημα, το οποίο στέκει ψηλά και για το οποίο κανείς δεν μπορεί να συζητάει. Είναι τέτοια η ισχύς του, που όταν τα κόμματα του παλιού δικομματισμού, η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ –η Νέα Δημοκρατία ακόμα και σήμερα– περνάγαν ή υποστήριζαν τις ενισχυμένες αναλογικές, κατά το πώς τους βόλευε, ποτέ δεν μιλούσαν εναντίον της απλής αναλογικής, αλλά περνούσαν τις ενισχυμένες ως αναγκαίο συμβιβασμό από το ιδανικό.

Το πάγιο, όμως, αίτημα της Αριστεράς και του προοδευτικού κόσμου δεν ήταν ποτέ μόνο η αναλογικότητα, μόνο η απλή αναλογική. Το πάγιο αίτημα μέσα σε αυτές τις δεκαετίες ήταν επιτέλους ένα σταθερό, μόνιμο, πάντα το ίδιο, συζητημένο και συμφωνημένο από όλες τις πτέρυγες, εκλογικό σύστημα που να έχει αναλογικά χαρακτηριστικά, να είναι ένα σύστημα απλής αναλογικής, να είναι δίκαιο και διαφανές.

Στοίχημα της Αριστεράς και του προοδευτικού κόσμου ήταν επίσης η αναπροσαρμογή των περιφερειών και των στρεβλώσεων που αυτές δημιουργούν, αλλά και των ευκαιριών για διαφθορά και διαπλοκή που δημιουργούν.

Συζητούσαν ακόμα πράγματα πολύ ενδιαφέροντα, όπως είναι η εσωκομματική δημοκρατία, η λίστα εναντίον του σταυρού, για παράδειγμα, όπως και την ψήφο των αποδήμων. Συζητούσαν δηλαδή και έβαζαν ένα πλαίσιο που είναι πολύ μακριά από αυτό που καταθέτει ως εκλογικό νόμο σήμερα η Κυβέρνηση, γιατί βλέπετε η αναλογικότητα της ψήφου ήταν ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα στη Μεταπολίτευση και έχει παίξει με αυτήν κατά καιρούς όλο το πολιτικό σύστημα.

Σημαντικότερα, όμως, προβλήματα κατά τη γνώμη μου ήταν η διαπλοκή, οι παλαιοκομματικοί μηχανισμοί σταυροδοσίας που υπάρχουν και στις μικρές και στις μεγάλες περιφέρειες και οι οποίοι στηρίζονταν και στηρίζονται στο ρουσφέτι και στο πελατειακό σύστημα.

Η σταυροθηρία ήταν το πρόβλημα του εκλογικού συστήματος και η αναλογικότητα μαζί. Η μικρή και η μεγάλη διαπλοκή ήταν και εξακολουθεί να είναι το πρόβλημα, ειδικά στις μεγάλες περι-

φέρειες. Όμως, αυτό το τοτέμ της απλής αναλογικής υπάρχει; Όχι, λέει ο κ. Ηλίας Νικολακόπουλος, που εκτός από αναγνωρισμένος εκλογολόγος είναι ένας άνθρωπος που κανείς δεν μπορεί να πει ότι είναι και εχθρικός προς τη σημερινή Κυβέρνηση.

Απλή αναλογική δεν υπάρχει, λέει σε μία συνέντευξή του σε ανύποπτο χρόνο, την οποία αλίευσα στο διαδίκτυο. Όλα τα συστήματα είναι σύνθετα. Άδολη αναλογική, επίσης δεν ξέρω, λέει ο κ. Νικολακόπουλος. Όλα τα εκλογικά συστήματα είναι δόλια, λέει ένας αναγνωρισμένος εκλογολόγος.

Να κάνουμε μία ιστορική αναδρομή εκεί που εφαρμόστηκε σπάνιες φορές η απλή αναλογική; Αν δούμε τι γίνεται στην Ευρώπη σήμερα –που νομίζω ότι αυτό πρέπει να είναι το μέτρο, όχι κάποια ιδεολογήματα της Μεταπολίτευσης, αλλά το τι κάνουν οι ώριμες δημοκρατίες σήμερα– θα δούμε ότι οι περισσότερες, όχι όλες, έχουν όντως αναλογικά συστήματα, με διαφορές. Είναι σχεδόν αδύνατο να βρεις δύο συστήματα σήμερα στην Ευρώπη που να ταυτίζονται, να είναι τα ίδια. Είναι αναλογικά, δεν είναι απλή αναλογική.

Απλή αναλογική υπήρξε στη Δημοκρατία της Βαϊμάρης στον Μεσοπόλεμο στη Γερμανία, όπου μία ισχυρή αριστερή πλειοψηφία, της τάξης του 70%, στη Συντακτική Συνέλευση μετά τον πόλεμο καθιέρωσε την απλή αναλογική για να δει τη δύναμή της να φθείρεται μέσα σε μία συνεχή τρομακτική πολιτική αστάθεια, μέχρι που η απλή αναλογική εξέλεξε τον Χίτλερ για αρχηγό.

Προς Θεού, δεν θέλω να πω ότι υπάρχουν αναλογίες με την ελληνική πραγματικότητα –ούτε κατά διάνοιαν– ούτε ότι η απλή αναλογική δημιούργησε το πρόβλημα στη Δημοκρατία της Βαϊμάρης. Το δίδογμα, όμως, είναι –και πρέπει να το κρατήσουμε– ότι ίσως, ενδέχεται η απλή αναλογική να μη βοηθά σε περιόδους κρίσης, οικονομικής και κοινωνικής, σαν αυτή που περνάει η χώρα μας σήμερα. Μπορεί και να μη βοηθάει στην έξοδο από την κρίση. Πρέπει κανείς να το σκεφθεί.

Παραπιπτόντως, είδατε μήπως κανέναν φασίστα –από αυτούς που ξέρουν ιστορία, γιατί οι φασίστες ξέρουν ιστορία– να εμπλέκεται και να «γλειφεται» μέχρι τελευταία στιγμή να συζητήσει την απλή αναλογική; Νομίζετε ότι είναι για τους τέσσερις παραπάνω Βουλευτές; Στην αστάθεια ποιος χαίρεται άραγε; Η αστάθεια είναι κομμάτι της απλής αναλογικής.

Είδατε κανέναν λαϊκιστή από μικρό κόμμα να έρχεται κατευθείαν μαζί σας υπό προϋποθέσεις με την απλή αναλογική; Να δούμε τι είχε γίνει και στην Ιταλία; Η επιλογή της απλής αναλογικής στη μεταπολεμική Ιταλία είχε έναν και μόνο στόχο, τον αποκλεισμό του κραταιού κομμουνιστικού κόμματος της Ιταλίας από την πιθανότητα να έρθει στην εξουσία. Αυτός ήταν ο στόχος της απλής αναλογικής στην Ιταλία. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ίσως ο κ. Νικολακόπουλος χαρακτηρίζει όλα τα συστήματα δυνητικά δόλια.

Το τίμημα το ξέρουμε. Το είπε και ο κ. Βορίδης προηγουμένως. Εξήντα μία κυβερνήσεις σε εξήντα χρόνια, αστάθεια, τρομοκρατία και των δύο πολιτικών άκρων και διαφθορά, κατάρρευση στη δεκαετία του '90, μερικά εκατομμύρια χρόνια φυλακής για το πολιτικό σύστημα της Ιταλίας και «μπερλουσκονισμός».

Τι έχουν σήμερα; Το χειρότερο εκλογικό σύστημα της Ευρώπης με διαφορά, το πιο άδικο και το πιο πλειοψηφικό, το αποτέλεσμα μιας ολόκληρης διαδικασίας.

Είναι όντως μια πόρτα που θέλουμε να ανοίξουμε αυτή; Είναι ο δρόμος που θα μας βγάλει από την κρίση η ενίσχυση της αστάθειας και ο κατακερματισμός του πολιτικού κόσμου; Όσο πλησιάζει ο δείκτης προς την απόλυτη απλή αναλογική τόσο αυξάνει η αστάθεια. Είναι δεδομένο. Είναι μια κουβέντα η οποία πρέπει να γίνει. Πρέπει να την κάνουμε.

Είναι ο εκδημοκρατισμός το αίτημα της εποχής μας, επίσης; Για να μην κρυβόμαστε, η απλή αναλογική στη δεκαετία του 1970 και του 1980 ήταν το αίτημα ενός κόσμου που απαιτούσε εκδημοκρατισμό.

Και αν είναι ο εκδημοκρατισμός σήμερα το αίτημα, γιατί δεν καταργούμε το «κατώφλι»; Γιατί δεν καταργείτε το «κατώφλι»; Τι είναι άραγε δημοκρατικότερο και αναλογικότερο; Το να πάρει το Κομμουνιστικό Κόμμα και το Ποτάμι από έναν ή δύο Βουλευτές παραπάνω, σύμφωνα με τα αποτελέσματα του Σεπτεμβρίου, ή το να μπουν στη Βουλή η ΛΑΕ που έμεινε έξω για δέκα χιλιάδες

ψήφους και άλλα τρία κόμματα, αν το «κατώφλι» κατέβει στο 1%, το οποίο σημαίνει ότι δώδεκα ή δεκαπέντε Βουλευτές από τους σημερινούς είναι μπόνους σε όλους τους υπολοίπους και θα πηγαιναν στους προηγούμενους; Πού σταματάει η δημοκρατικότητα και πού αρχίζει η μικροπολιτική και το μικροκομματικό συμφέρον;

Εμείς έχουμε μια σταθερή άποψη. Είμαστε υπέρ του 3%. όμως, αν μιλάμε για εκδημοκρατισμό και το στοίχημα είναι ο εκδημοκρατισμός και η αναλογικότητα, τότε θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι το «κατώφλι» είναι πολύ πιο αντιδημοκρατικό από ένα μπόνους δέκα ή δώδεκα εδρών στο πρώτο κόμμα. Θα μπορούσαμε να το συζητήσουμε και γι' αυτό.

Δεν θέλω να παρεξηγηθώ. Προφανώς και ο εκλογικός νόμος πρέπει να είναι κατά το δυνατόν αναλογικός. Είναι, όμως, εξίσου προφανές ότι πρέπει να εξασφαλίζει κυβερνητική σταθερότητα και τη δυνατότητα να διακυβερνηθεί η χώρα σε μια εξαιρετικά επικίνδυνη περίοδο. Επίσης, στη σημερινή ελληνική πραγματικότητα πρέπει να χτυπάει και να αδυνατίζει τους μηχανισμούς σταυροθηρίας και να βοηθά στην ανανέωση του πολιτικού προσώπου και της πολιτικής ζωής.

Αυτή είναι μια χρυσή τομή που θα έπρεπε να είχε αναζητηθεί. Είναι μια χρυσή τομή που και τώρα μπορούμε να αναζητήσουμε μέσα από έναν ευρύτερο διάλογο, που δυστυχώς δεν έγινε, χωρίς ιδεολογήματα της Μεταπολίτευσης και εξιδανικεύσεις και χωρίς μακριά από βραχυπρόθεσμες μικροκομματικές επιδιώξεις.

Είναι γεγονός ότι έχουμε έναν απαράδεκτο εκλογικό νόμο. Αυτό είναι ένα άλλο κεφάλαιο. Ένα παράδειγμα μόνο να πω από τον Νομό Χανίων. Τον Μάιο του 2012 ήρθε πρώτη η Νέα Δημοκρατία σε πανελλήνιο επίπεδο και πέμπτη στα Χανιά. Εκλέγει τρεις από τους τέσσερις Βουλευτές. Την ίδια χρονιά στις ίδιες εκλογές, με 18,8% της Νέας Δημοκρατίας σε πανελλήνιο επίπεδο, παίρνει το 36% των Βουλευτών. Αυτός ο νόμος πρέπει να αλλάξει. Και δυστυχώς, η Αξιοματική Αντιπολίτευση επιλέγει παθητικά ουσιαστικά να τον υποστηρίζει ακόμη και σήμερα.

Όμως, μαζί με αυτόν πρέπει να αλλάξουν οι χαώδεις περιφέρειες. Πρέπει να χτυπηθούν η διαπλοκή, οι σταυροθηρικοί μηχανισμοί και η αδιαφάνεια. Για μια ουσιαστική αλλαγή, κυρίως πρέπει να κοπεί αυτή η συνθήκη του τακτικισμού που είχαν όλοι και το οποίο, δυστυχώς, αντιγράφετε: «Αλλάζω τον νόμο όποτε με βολεύει, όπως μου γουστάρει, με γνώμονα τις επόμενες ή έστω τις μεθεπόμενες εκλογές». Αυτό ήταν η πηγή των δεινών του ελληνικού πολιτικού συστήματος σε όλη τη διάρκεια της Μεταπολίτευσης. Εξακολουθεί να είναι και σήμερα. Δεν άκουσα ούτε ένα καινούργιο επιχειρήμα ή σε διαφορετική λογική από αυτή την παλιά τετριμμένη λογική της μικροπολιτικής.

Αντί, λοιπόν, μεταρρύθμισης και συζήτησης, έχουμε έναν εκλογικό νόμο που είναι δόλιος, παρ' όλο που είναι αναλογικός. Είναι δόλιος, γιατί ουσιαστικά επιχειρεί να ανακόψει το αντίπαλο κόμμα με τον γνωστό παλιό τρόπο. Είναι αντιφατικός, γιατί εισάγει μεν την ψήφο στα λυκεία -στην Α' Λυκείου δίνεται δικαίωμα ψήφου- και ταυτόχρονα, αρνείται την ψήφο των αποδήμων, για λόγους οι οποίοι πραγματικά μου είναι ακατανόητοι.

Είναι «business as usual», δυστυχώς, όπως είπα και προηγουμένως. Δεν αγγίζει την ουσία του προβλήματος -γιατί δεν είναι η αναλογικότητα η ουσία του προβλήματος, είναι ένα από τα προβλήματα και ενδεχομένως, όχι το πιο σημαντικό- αλλά και διατηρεί το ρουσφέτι, τη διαπλοκή και την αδιαφάνεια αλώβητα, στον βαθμό που δεν αλλάζει τον τρόπο με τον οποίο εκλέγονται οι Βουλευτές καθώς και τις μεγάλες περιφέρειες, όχι μόνο στην Αθήνα αλλά και στην επαρχία.

Εμείς στο Ποτάμι είχαμε και έχουμε μια πρόταση η οποία προσαθεί να αντιμετωπίσει και την αναλογικότητα και την κυβερνησιμότητα και ασχολείται ιδιαίτερος με την ανανέωση προσώπων και μηχανισμών.

Έχουμε δηλαδή μια ολοκληρωμένη, συγκροτημένη πρόταση για μεταρρύθμιση. Θα πω αύριο πολύ περισσότερα για λόγους χρόνου και για τις μονοεδρικές και για το μικρό μπόνους που προτείνουμε για το πρώτο κόμμα. Όλες αυτές οι παράμετροι εννοείται ότι θα μπορούσαν να συζητηθούν.

Άλλωστε, η πρώτη εκδήλωση που κάναμε -είμαστε το μόνο

κόμμα που κάναμε εκδήλωση για τον εκλογικό νόμο- έγινε τον Δεκέμβριο και καλέσαμε τον κ. Βερναρδάκη, την κ. Μπακογιάννη, τον κ. Μιλτιάδη Παπαϊωάννου σε μια ανοικτή διαδικασία στο Ζάππειο. Επιδιώξαμε, δηλαδή, αυτό που αποφεύγει η Κυβέρνηση όπως ο διάολος το λιβάνι, μια ανοικτή δημοκρατική συζήτηση, η οποία θα μπορούσε να παραγάγει ένα εντελώς καινούργιο εκλογικό σύστημα.

Δυστυχώς ξαναβλέπουμε τακτικισμό. Μπορεί αυτοί οι τακτικισμοί και ο τρόπος με τον οποίο χειρίζεται η Κυβέρνηση σήμερα το πρόβλημα να υπηρετούν ενδεχομένως τα βραχυπρόθεσμα συμφέροντα με επιτυχία. Είναι μια έξυπνη λύση η επίκληση της απλής αναλογικής πραγματικά και είπα στην αρχή γιατί. Νομίζω, όμως, ότι δεν υπηρετεί το μεσοπρόθεσμο συμφέρον της χώρας, που είναι η σταθερότητα, η ανανέωση του πολιτικού συστήματος, οι συγκλίσεις των δυνάμεων και οι συνεργασίες μέσα σε ένα σταθερό πολιτικό πλαίσιο, με μεγάλες και ισχυρές κυβερνήσεις.

Είναι, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς, μια πολύ μεγάλη χαμένη ευκαιρία. Πραγματικά, πιστεύω πως αυτή η Κυβέρνηση, με αυτά τα πολιτικά χαρακτηριστικά -δεν έχει σημασία αν διαφωνώ ή όχι- ήταν η μόνη κυβέρνηση τα τελευταία χρόνια, και ενδεχομένως η μόνη κυβέρνηση και για τα επόμενα, που θα μπορούσε να αλλάξει το πολιτικό σύστημα εκ βάθρων, αλλάζοντας ουσιαστικά, μεταρρυθμίζοντας πραγματικά το εκλογικό σύστημα της χώρας, «σπάζοντας» τις περιφέρειες, αλλάζοντας τον τρόπο εκλογής των Βουλευτών και καθιστώντας ενδεχομένως και την απλή αναλογική μέσα σε ένα τέτοιο πλαίσιο, αν υπήρχε. Είναι μια χαμένη ευκαιρία πραγματικά για το πολιτικό σύστημα, γιατί από εδώ, όπως πολύ σωστά ειπώθηκε στις επιτροπές, οι «βαρβόνοι» -ακουστήκε- δεν επιτρέπουν το «σπάσιμο» της Β' Αθηνών.

Πιστεύω πραγματικά ότι αυτή είναι μια πολύ μεγάλη χαμένη ευκαιρία που έγινε για ένα φευγαλέο όνειρο διακοσίων εδρών, το οποίο μόλις κατέρρευσε με την αποχώρηση της άκρας Δεξιάς από την Αίθουσα. Δεν υπάρχει μεταρρύθμιση, υπάρχει μόνο μικροκομματισμός.

Αναρωτήθηκε ο κ. Κουρουμπλής στη διάρκεια των επιτροπών -και θα κλείσω με αυτό- γιατί το Ποτάμι υποστηρίζει την ενίσχυση της Νέας Δημοκρατίας -του πρώτου κόμματος-, δεν είπε της Νέας Δημοκρατίας- το οποίο αδυνατίζει ουσιαστικά την πολιτική θέση του Ποταμιού στις διαπραγματεύσεις μετά από μία εκλογή.

Η αλήθεια είναι -και το έχω ξαναπεί- ότι το συμφέρον των μικρών κομμάτων είναι η απλή αναλογική και να καταργηθεί το «κατώφλι». Είναι η χαρά της διαπλοκής και των μικρών κομμάτων. Όμως νομίζω ότι σε αυτή τη λογική -που δεν αφορά τον κ. Κουρουμπλή, αλλά αφορά όλο το πολιτικό σύστημα- βρίσκεται η ουσία του προβλήματος της χώρας, η αδυναμία να βάλουμε μπροστά από το κομματικό συμφέρον, το βραχύβιο κίολας κομματικό συμφέρον, το εθνικό συμφέρον, η αδυναμία να μπορέσουμε να δούμε μακριά, για να μπορέσουμε να βγούμε από την κρίση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του Ποταμιού και της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Με τον κ. Μάριο Γεωργιάδη θα κλείσουν οι ειδικοί αγορητές.

Εκ μέρους του αρμόδιου Υπουργείου απόψε ενημερώθηκε ότι θα μιλήσει ο Υφυπουργός κ. Ιωάννης Μπαλάφας. Ο Υπουργός κ. Κουρουμπλής θα μιλήσει αύριο.

Όμως, κύριε Υπουργέ, πριν λήξει η αποψινή συνεδρίαση, θέλω να μας ενημερώσετε στο Προεδρείο, όποιος είναι εκείνη την ώρα, περίπου τι ώρα θα μιλήσετε, για να φτιαχτεί το αυριανό πρόγραμμα και αυτό, διότι ενημερώθηκε από τον Πρόεδρο της Βουλής ότι απόψε έχουν ζητήσει να μιλήσουν -άσχετοι με το νομοσχέδιο, αλλά έχουν το δικαίωμα- ο κ. Βίτσας και ο κ. Δρίτσας. Θα αρχίσουν να μιλούν οι Βουλευτές και ανά τέσσερις ή πέντε θα μιλήσει και ο κάθε Υπουργός. Αύριο είναι να μιλήσουν άλλοι τέσσερις Υπουργοί εκτός από τον αρμόδιο Υπουργό.

Κατόπιν τούτου, απόψε θέλουμε να ξέρουμε το πότε θα μιλήσετε, κύριε Υπουργέ, για να φτιάξουμε το αυριανό πρόγραμμα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Ο κύριος Υφυπουργός θα μιλήσει μετά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα μιλήσει, τελειώνοντας ο κ. Γεωργιάδης, εκ μέρους του Υπουργείου. Ο κ. Κουρουμπλής έχει εκδηλώσει την επιθυμία να μιλήσει αύριο. Έχει δικαίωμα να μιλήσει αύριο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Θα σας ενημερώσω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία. Απλώς λέω ότι η κεντρική ομιλία σας θα γίνει αύριο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Τι ώρα θα μιλήσει αύριο ο κύριος Υπουργός, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Είπε ο κ. Κουρουμπλής, κύριε Λοβέρδο, ότι θα ενημερώσει ο ίδιος απόψε τι ώρα περίπου αύριο θα μιλήσει.

Ο κ. Γεωργιάδης είναι στο Βήμα.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι Βουλευτές, καλησπέρα σας.

Επιτέλους συζητάμε σήμερα, ίσως για πρώτη φορά μεταπολιτευτικά, ένα σχέδιο νόμου που αφορά την απλή αναλογική, παρά το ότι είκοσι φορές τα τελευταία ενενήντα χρόνια και επτά φορές από το 1974 απασχόλησε τη Βουλή κάποιος εκλογικός νόμος.

Αυτό που με ξεπερνά, όμως, είναι το γεγονός ότι συζητάμε αν η απλή αναλογική είναι λογικό και ωφέλιμο εκλογικό σύστημα. Η λέξη «απλή» εφευρέθηκε από τους Νεοέλληνες για να έρθει στο προσκήνιο ο όρος της «ενισχυμένης αναλογικής». Ο όρος «ενισχυμένη αναλογική» δεν υπάρχει πουθενά αλλού στον κόσμο. Είναι αποκλειστικά ελληνικό εύρημα, αυτό που λέμε εμείς «ελληνική πατέντα». Όσο και να ψάξετε σε όλες τις χώρες του κόσμου, θα βρείτε μόνο τον όρο «proportional», δηλαδή αναλογική, και πιο συγκεκριμένα ο όρος είναι «party list proportional», για να καταδειχθεί αυτό που λέμε εμείς απλή αναλογική με κομματικά ψηφοδέλτια. Ούτε simple proportional, ούτε reinforced proportional υπάρχει πουθενά.

Καταθέτω και σχετική λίστα με τα εκλογικά συστήματα των υπόλοιπων χωρών για του λόγου το αληθές.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μάριος Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το ίδιο ισχύει και για το μπόνους των εδρών. Πρόκειται αποκλειστικά για ελληνική ορολογία. Τα οποιαδήποτε μπόνους δίνουν οι υπόλοιπες χώρες του δυτικού κόσμου είναι ελάχιστες έδρες, ως αποτέλεσμα στρογγυλοποίησης των δεκαδικών και πάντοτε στο πλαίσιο της αναλογικής εκπροσώπησης των κομμάτων.

Για εμάς είναι σημαντική αυτή η στιγμή, γιατί η απλή αναλογική αποτελούσε πάντα πάγιο αίτημα του δημοκρατικού κόσμου, αλλά και του κόμματός μας από την ίδρυσή του το 1992. Και άλλα κόμματα κατά καιρούς έχουν ταχθεί υπέρ της απλής αναλογικής, αλλά τελευταία φαίνεται να αλλάζουν και να υποστηρίζουν τη λεγόμενη ενισχυμένη αναλογική, δηλαδή το σύστημα «ο πρώτος να τα παίρνει όλα». Και δεν αρκούνται σε αυτό. Αντιδρούν και έντονα και αδικαιολόγητα και ίσως εκ του πονηρού στην κατηγορηματική δήλωση του Προέδρου μας ότι θα στηρίξουμε τη συγκεκριμένη πρωτοβουλία της Κυβέρνησης.

Ας δούμε μία-μία τις ενστάσεις που έχουν διατυπωθεί από όσους διαφωνούν με τις διατάξεις του σχεδίου νόμου, κυρίως από αυτούς που έχουν κυβερνήσει χάρη σε καλπονοθευτικά συστήματα.

Πρώτον, ότι δήθεν αυτές τις ώρες που εφαρμόζονται μνημόνια στον λαό, που καταρρέει δημοσκοπικά η Κυβέρνηση, εμείς ως Ένωση Κεντρώων ερχόμαστε να της δώσουμε σανίδα σωτηρίας. Μα εσείς, ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία, δεν ήσασταν που κατ'εξακολούθηση καλλιεργούσατε τον φόβο με ανύπαρκτα διλήμματα, επιδιώκοντας την πόλωση και την υπαρπαγή ψήφων; Να θυμίσω το «Καραμανλής ή τα τανκς», το «έρχεται ο Ανδρέας», αργότερα «έρχεται ο Μητσοτάκης», το «πέφτει το Χρηματιστήριο», αλλά και το πρόσφατο «τώρα έχουμε μνημόνια». Όλα αυτά εμάς δεν μας αγγίζουν. Δεν επιλέξαμε εμείς, κυρίες και κύριοι, τη συγκεκριμένη στιγμή. Είμαστε ξεκάθαροι: Δεν παίζουμε με

τους θεσμούς. Δεν συνδέουμε την εφαρμογή της απλής αναλογικής με το αν είναι δίσεκτο το έτος ή με τον ποιον μήνα έχουμε σήμερα ή με το πόσα μνημόνια έχουν υπογραφεί ή, εν τέλει, με το εάν κάποιος φανταστικός εχθρός ονόματι Αντίβας είναι ante portas! Έτυχε αυτό να έρθει από τη λεγόμενη «πρώτη φορά Αριστερά». Τι να κάνουμε;

Αυτό που θα έπρεπε να μας προβληματίζει, όμως, είναι η άρνηση του ΠΑΣΟΚ, που από την εποχή του Ανδρέα υποσχόταν ότι θα φέρει μαζί με τον σοσιαλισμό και την απλή αναλογική. Αντ' αυτού, όμως, τελικά το 2010 έφερε το ΔΝΤ.

Η απλή αναλογική δεν είναι σημαία ευκαιρίας ούτε χώρος για όσους θέλουν να εκδικηθούν τους εχθρούς τους. Είναι η ευκαιρία για ειλικρινή διαβούλευση, συνεννόηση, κατανόηση και συμφωνία. Η απλή αναλογική είναι αίτημα δημοκρατικών ανθρώπων, ζητούμενο προοδευτικών κομμάτων και αποτελεί ένδειξη εδραίωσης της δημοκρατίας. Η θέσπιση της οδηγεί σε κυβερνήσεις συνεργασίας, όπου ο καθένας σέβεται τη συμπληρωματική, τη διαφορετική, ακόμη και την αντίθετη γνώμη, αρκεί να υπάρχει καλή θέληση.

Και μιας και λέω για καλή θέληση, δυστυχώς είναι λέξη άγνωστη στα εκάστοτε μεγάλα κόμματα, που αντί αυτής επιδίδονται σε διαγωνισμό αλαζονείας.

Ας δούμε, λοιπόν, τι έχουν προσφέρει οι αυτοδύναμες κυβερνήσεις των τελευταίων σαράντα ετών: Στρατιές διορισμένων αργόμισθων, υποχωρήσεις στα εθνικά θέματα, ευημερία στους λίγους και τον λαό στην ανέχεια, πτώχευση και διεθνή οικονομική έλεγχο, διαπλοκή και σκάνδαλα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ)

Αλήθεια, θα συνέβαιναν όλα αυτά εάν στις κυβερνήσεις συμμετείχαν περισσότερα κόμματα; Κατηγορηματικά όχι, γιατί ανάμεσα σε αυτούς τους τέσσερις, πέντε πολιτικούς Αρχηγούς, θα υπήρχε οπωσδήποτε, έστω και ένας που θα αντιστεκόταν.

Όσα περισσότερα κόμματα στην κυβέρνηση, τόσο μεγαλύτερη σύγκρουση συμφερόντων θα υπήρχε. Ακόμα και αν υποθέσουμε ότι όλα τα κόμματα είναι διεφθαρμένα, όταν θα πήγαινε κάποιος για ένα ρουσφέτι ή για μία μίζα, θα σκεφτόταν δύο και τρεις φορές για να το κάνει, διότι στο κυβερνητικό σχήμα θα υπήρχαν και άλλα κόμματα, τα οποία δεν θα ήθελαν να αδικηθούν από μια τέτοια συμπεριφορά.

Και μιας και αναφερόμαι σε σκάνδαλα, να πω ότι όλοι θαυμάσαμε το τελευταίο διάστημα το τελευταίο κατόρθωμα της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ με την επ' αόριστον αναβολή των δικών-παρωδία για τη «SIEMENS». Φταίει η μετάφραση μάς είπαν και «καθάρισαν», αποδεικνύοντας ότι τα δύο μεγάλα κόμματα, Νέα Δημοκρατία και ΣΥΡΙΖΑ δηλαδή, μοιάζουν σαν δύο σταγόνες νερό.

Ακούσαμε πάλι ότι το μπόνους των πενήντα εδρών καθιερώθηκε για να διασφαλίσει τα δικαιώματα της πλειοψηφίας. Ωραία λογική! Καμμία μνεία για τα δικαιώματα της μειοψηφίας. Κατά τη γνώμη σας, δεν πρέπει να αντιπροσωπεύονται στη Βουλή και εκεί να διατυπώνουν τη διαφορετική από τη δική σας άποψη; Δείχνει τεράστια αλαζονεία αυτή σας η εμμονή.

Και πώς είστε τόσο σίγουροι ότι τα ποσοστά σας θα συνεχίσουν να είναι σε αυτά τα υψηλά επίπεδα; Είδατε οι πολιτικές του ΠΑΣΟΚ που έχουν οδηγηθεί. Το 42% του 2009 έπεσε στο 13% το 2012 και αυτή τη στιγμή είναι στο 5%. Το ίδιο και ο ΣΥΡΙΖΑ, όπου από το 4%, με τα ψέματα και τις υποσχέσεις, εκτινάχθηκε στο 36%. Και τώρα που ο λαός σταμάτησε να τρώει σανό, τον έχει ρίξει στο 20% και συνεχίζει η κάθοδος. Με την εμπειρία του 2012 –γιατί αναφέρθηκε στην κυβέρνηση των τριών κομμάτων η Νέα Δημοκρατία– θα έπρεπε να ζητάει μπόνους εκατό εδρών, για να μπορέσει να υπάρχει κυβερνησιμότητα. Δεν είναι λογική αυτή.

Ακούμε, επίσης, για ακυβερνησία. Αυτό εύκολα καταρρίπτεται με το να ρίξετε μια απλή ματιά σε όλες τις χώρες της Ευρώπης. Από τη στιγμή λήξης των εκλογών ξεκινάει ένα μαραθώνιος προγραμματικών διαβουλεύσεων μεταξύ των κομμάτων. Κοιτάζουν ποια είναι τα σημεία σύγκλισης, ποια είναι τα σημεία απόκλισης και πού μπορούν να συμβιβαστούν. Περνάει ένα εύλογο χρονικό διάστημα ορισμένων εβδομάδων ή ενός μήνα και προκύπτει η νέα κυβέρνηση. Αυτή η νέα κυβέρνηση, επειδή ακριβώς είναι

αποτέλεσμα ειλικρινούς προγραμματικής συνεργασίας, είναι περισσότερο σταθερή από οποιαδήποτε άλλη μονοκομματική κυβέρνηση λιγότερων εδρών.

Και για να τελειώνουμε: Δύο κόμματα αρκούν, Νέα Δημοκρατία και ΣΥΡΙΖΑ, για να κάνουν την πιο ισχυρή κυβέρνηση στην Ελλάδα, αρκεί να αφήσουν τις μικροκομματικές πολιτικές και την εξουσιομανία στην άκρη. Επομένως πού είναι η ακυβερνησία; Εσείς περιμένετε να γίνουν εκλογές την Κυριακή και τη Δευτέρα να έρθετε και να στρογγυλοκάτσετε στην καρέκλα σας! Δεν λειτουργεί έτσι η σύγχρονη κοινοβουλευτική δημοκρατία, κυρίες και κύριοι.

Πέρα από αυτά, αναμφίβολα κατά καιρούς ο εκλογικός νόμος κατέστη πραγματικά εργαλείο καταστρατήγησης της λαϊκής ψήφου. Αποκορύφωμα είναι ο «τριφασικός» του 1956, όπου η Δημοκρατική Ένωση με 48,15% πήρε μόνο εκατόν τριάντα δύο έδρες, ενώ η περίφημη ΕΡΕ με 47,38% πήρε εκατόν εξήντα πέντε έδρες και φυσικά κυβέρνησε σύμφωνα με τη θέληση του λαού.

Κάτι αντίστοιχο έγινε και στις εκλογές του 1961, που στη συνείδηση του ελληνικού λαού, αλλά και στην ιστορία έμειναν ως εκλογές βίας και νοθείας, από τις οποίες ακόμα μετράμε πόσα δέντρα ήφισαν. Αυτά τα συστήματα υπερασπίζονται οι επίγονοι της ΕΡΕ και οι σημερινοί «δορυφόροι» τους.

Ακούσαμε αυτές τις ημέρες ότι για τη δικτατορία της εποχής Μεταξά του 1936 ευθύνεται λίγο πολύ η απλή αναλογική. Όχι ο Μεταξάς ή ο βασιλιάς ή ο στρατός, αλλά ο εκλογικός νόμος. Δηλαδή για τη δικτατορία ευθύνεται η πολλή δημοκρατία!

Επί της ουσίας τώρα, μια ελληνική πολιτική ηγεσία που εμφανίζεται ενωμένη και αποφασισμένη στο εσωτερικό αλλά και προς το εξωτερικό και είναι καθ' όλα ικανή να διεκδικήσει δικαιότερες λύσεις, να κάνει τη διαφορά και να εμποδίσει τους ξένους να επιβάλουν τη θέλησή τους με το διαίρει και βασίλευε, είναι το ιδανικό για τον καιρό που διανύουμε.

Πάμε τώρα στην άρνηση ορισμένων κομμάτων να δεχθούν την ψήφο στα δεκαεπτά, που θα πω ότι κατά τη γνώμη μου είναι αδικαιολόγητη, εφόσον δεν χρησιμοποιούνται τεχνάσματα για να πέσει ακόμα παρακάτω το ηλικιακό όριο.

Και σε τελευταία ανάλυση εκλογές σημαίνουν προτάσεις και αποφάσεις για το μέλλον. Και το μέλλον εκ των πραγμάτων αφορά περισσότερο έναν δεκαεπτάχρονο από έναν εβδομηνταεπτάχρονο. Επομένως με το καινούργιο εκλογικό σύστημα δεν θα εκπράζει τις προτιμήσεις του διά της ψήφου.

Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, θα ήθελα να ανατρέξετε λίγο στις εσωκομματικές εκλογές για την ανάδειξη του Προέδρου σας, να δείτε ότι το ποσοστό των ψηφοφόρων σας ηλικίας δεκαοκτώ μέχρι τριάντα δύο ήταν μόνο 2,5% και να καταλάβετε ότι δεν είναι στραβός ο γιάλος –όπως εσείς επιδιώκετε να μας πείτε για τη νεολαία- αλλά μάλλον εσείς στραβά αρμενίζετε και απομακρύνετε απ' αυτούς.

Τι θα πει ότι οι έφηβοι δεν διαθέτουν απαραίτητη ωριμότητα; Εμείς πιστεύουμε ότι είναι πάρα πολύ ώριμοι και αυτό φάνηκε περίτρανα στη συνεδρίαση της Βουλής των Εφήβων, στην οποία μάλιστα οι ερωτήσεις των νέων συναδέλφων μας ήταν ιδιαίτερα επίκαιρες, περιείχαν επιχειρήματα επιπέδου, αναδείκνυαν υψηλού βαθμού ωριμότητα, τέτοιον βαθμό, που ο ερωτώμενος Υπουργός κ. Φίλης ήρθε σε πάρα πολύ δύσκολη θέση.

Αγαπητοί συνάδελφοι Βουλευτές, για να τελειώσει το παραμύθι, η καραμέλα, ή όπως αλλιώς θέλετε να το πείτε, τις τελευταίες ημέρες έχουμε δεχθεί απίστευτη επίθεση από την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Έχετε εξοργισθεί, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, επειδή με το καινούργιο εκλογικό σύστημα δεν θα υπάρξει ενδεχόμενο αυτοδυναμίας σας. Μας κατηγορείτε ότι με την απλή αναλογική στηρίζουμε τον ΣΥΡΙΖΑ. Μα, τι λέτε; Ο ΣΥΡΙΖΑ με ενισχυμένη αναλογική δεν βγήκε; Όταν είσαι δεύτερος στις δημοσκοπήσεις, είτε με απλή αναλογική είτε με ενισχυμένη αναλογική, δεν είσαι ο πρώτος που θα μπορέσει να σχηματίσει κυβέρνηση ούτως ή άλλως.

Και, μάλιστα, τώρα που ο ΣΥΡΙΖΑ θα ψηφίσει την απλή αναλογική, αποτελεί ηθικό καθήκον να παραιτηθεί από την Κυβέρνηση και να διενεργηθούν εκλογές με το νέο σύστημα. Δεν γίνεται να κατηλύεσαι έδρες και να κυβερνάς με το μπόνους, που ο ίδιος αποκηρύσσεις ως απεχθές. Το να παραμείνει ο ΣΥΡΙΖΑ στην Κυ-

βέρνηση, μετά την ψήφιση του νέου εκλογικού νόμου, θα ήταν ύψιστο ηθικό απόηχο του κ. Τσίπρα και της Κυβέρνησης ολόκληρης.

Έχετε, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, ήδη βεβαρημένο παρελθόν στην ασυνέπεια λόγων και έργων. Μην προχωρήσετε σε άλλο ένα ηθικό σφάλμα, που θα σας κυνηγάει σε όλη σας τη ζωή. Ψηφίστε το νέο εκλογικό σύστημα και ορίστε τότε θα γίνουν οι επόμενες εκλογές.

Εμείς υποστηρίζουμε ένα πάγιο αίτημά μας, την πρώτη μας προγραμματική θέση από ιδρύσεως της Ένωσης Κεντρώων. Ο Βασίλης Λεβέντης πάντα έλεγε ότι δημοκρατία χωρίς απλή αναλογική δεν υπάρχει. Ο Πρόεδρός μας συνέχισε την παράδοση του δημοκρατικού κέντρου, το οποίο ζητούσε απλή αναλογική από την εποχή του Αλέξανδρου Παπαναστασίου. Και τώρα που μας δίνεται αυτή η ιστορική ευκαιρία θα την πετάξουμε εμείς στα σκουπίδια, θα κάνουμε κωλοτούμπα και θα αλλάξουμε την προγραμματική μας θέση; Σοβαρά μιλάτε; Νομίζετε ότι είμαστε σαν εσάς; Ότι ήρθαμε στην πολιτική για χόμπι και ότι θα φτιάξουμε άλλο ένα κομματικό μαγαζί για να παίρνουμε τη βουλευτική μας αποζημίωση; Πλανάσθε, κύριοι!

Εμείς, ως Ένωση Κεντρώων, είμαστε συμπαγείς σαν πέτρα στα αιτήματά μας. Γιατί πάγιο αίτημα σημαίνει αυτό που μένει αναλλοίωτο όσον χρόνο παραμένει ανικανοποίητο. Η συζήτηση για απλή αναλογική από εμάς ξεκίνησε. Ο ΣΥΡΙΖΑ ήρθε στη δική μας θέση. Καλοδεχούμενο το αίτημά του για απλή αναλογική. Οποιοσδήποτε κι αν προσερχόταν στην πάγια προγραμματική μας θέση, θα ήταν εξίσου καλοδεχούμενος. Είτε ο κ. Μητσοτάκης ήταν στην κυβέρνηση είτε ο κ. Τσίπρας τώρα, η προτίμησή μας υπέρ της απλής αναλογικής θα ήταν η ίδια.

Επειδή, λοιπόν, ο ΣΥΡΙΖΑ τυγχάνει –ενδεχομένως από πρόσκαιρη πολιτική σκοπιμότητα- να έρθει στις δικές μας θέσεις, πάει να πει ότι εμείς στηρίζουμε ΣΥΡΙΖΑ; Μα, δέκα μήνες τώρα έχουμε καταψηφίσει τα πάντα και ακολουθούν και άλλα νομοσχέδια και θα δείτε πόσο σκληρή στάση θα ακολουθήσουμε. Οπότε, ως τελειώνει η καραμέλα, έχει ήδη λιώσει!

Θα κάνω, λοιπόν, έκκληση στις ηγεσίες των άλλων κομμάτων, έστω και τώρα για το καλό της πατρίδας, πάνω από μικροκομματικά συμφέροντα, να συνταχθούν μαζί μας στο θέμα της απλής αναλογικής και από αύριο όλοι μαζί να κάτσουμε στο ίδιο τραπέζι και να σχεδιάσουμε ένα σχέδιο εθνικής σωτηρίας για τη χώρα. Εφόσον οι πολιτικοί Αρχηγοί είναι έστω και λίγο πατριώτες, είμαι βέβαιος ότι θα τα βρουν μεταξύ τους.

Υπερψηφίζουμε τις διατάξεις του νόμου πεπεισμένοι ότι εμείς τουλάχιστον συμβάλλουμε στην καθιέρωση διαφορετικού τρόπου συνεννόησης με τα άλλα κόμματα, τα οποία δεν θεωρούμε εχθρούς, αγαπητοί συνάδελφοι, αλλά εν δυνάμει συνεργάτες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Σας ευχαριστούμε, κύριοι συνάδελφοι.

Τον λόγο έχει ο Υφυπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης κ. Ιωάννης Μπαλάφας. Αμέσως μετά θα ανοίξει ο κατάλογος των ομιλητών επί της αρχής.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε τον λόγο για εννέα λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιλέγω να επικοινωνήσω με τις αντίθετες απόψεις βασικά, να μη μείνω σε μια λογική παράλληλου μονόλογου, να επικοινωνήσω με τις ενστάσεις, καλοπροαίρετες ή άλλες, δεν έχει καμμία ιδιαίτερη σημασία. Επιτρέψτε μου να μην αναφερθώ σε όλα τα ζητήματα, μιας και ο χρόνος είναι περιορισμένος, γιατί παρά την πολύχρονη γνωριμία μου με τον Σπύρο Λυκούδη, μου βάζει πολύ στενά όρια.

Θα προσπαθήσω να μιλήσω και να πω τη γνώμη μας για έξι απόψεις που έχουν ακουστεί, ενδιαφέρουσες κατά τα άλλα, ανεξάρτητα αν διαφωνούμε. Από τις έξι –δεν θα μπορέσω να μιλήσω για όλες- ξεπερνάω το ζήτημα του χρόνου, γιατί δεν μου δίνεται η δυνατότητα και μένω στη δεύτερη άποψη.

Ποια είναι αυτή η άποψη; Είναι αυτή που λέει: «καλή η απλή αναλογική, αλλά αυτό που φέρνεται εσείς δεν είναι απλή αναλογική. Και δεν είναι απλή αναλογική, επειδή έχει το κατώφλι του

3%». Πρέπει να είναι καθαρό. Απλή αναλογική 100% δεν υπάρχει. Και μόνο όταν υπάρχουν εκλογικές περιφέρειες από τα Γρεβενά μέχρι τη Β' Αθηνών και από την Κεφαλλονιά μέχρι την Α' Αθηνών, με τόσο μεγάλη διαφορά μεγέθους, 100% απλή αναλογική δεν υπάρχει. Μόνο αν θεωρηθεί όλη η Ελλάδα μία περιφέρεια, τότε μπορούμε να μιλήσουμε για απολύτως απλή αναλογική.

Επειδή εμείς αυτά τα ζητήματα τα παίρνουμε πολύ στα σοβαρά και επειδή μένουμε σταθεροί στις αρχές μας και προσπαθούμε με ρεαλισμό και ειλικρίνεια να αντιμετωπίσουμε τη σημερινή κατάσταση, προχωρήσαμε με το νομοσχέδιο αυτό στην κατεύθυνση της ενίσχυσης της αντιπροσωπευτικότητας. Προσέξτε τον τίτλο του νομοσχεδίου. Μιλάμε για αναλογική εκπροσώπηση των πολιτικών κομμάτων, δηλαδή κάνουμε μία επιλογή, την οποία θεωρούμε κορυφαία, που περιέχει δύο βασικά ζητήματα, που συνηθίζουν να εκφράζουν τη φιλοσοφία μας.

Το ένα είναι η απλή αναλογική στην κατανομή και των τριακοσίων εδρών και το άλλο η κατάργηση του μπόνους των πενήντα εδρών. Αυτό ορισμένοι το περνούν στο «ντούκου», σαν να μην είναι τίποτα. Αυτή είναι η κορυφαία επιλογή. Εκεί πρέπει να τοποθετηθεί κάποιος, δηλαδή αν η κατανομή με απλή αναλογική των τριακοσίων εδρών και η κατάργηση του μπόνους είναι, ή όχι, κορυφαία και σημαντική επιλογή στη νεότερη πολιτική ιστορία μας.

Πάνω στο ζήτημα αυτό επιδιώκουμε τη μεγαλύτερη συναίνεση, με την εξής έννοια: Αν γίνει –έτσι ξεκινήσαμε– αποδεκτή η φιλοσοφία, το βασικό περιεχόμενο της άποψής μας, μια ολιστική άποψη και πάρει τις διακόσιες έδρες, αυτό θέλουμε εμείς, αυτό επιδιώκουμε, αυτό επιθυμούμε, τότε προχωράμε συνολικά. Αν, όμως, αυτό είναι αδύνατο ή φαίνεται με τις τοποθετήσεις ότι αυτό δεν είναι δυνατόν να συγκεντρώσει διακόσιες ψήφους επί της αρχής, τότε οδηγούμαστε, με ειλικρίνεια, σε δύο φάσεις. Δεν λέμε: «επειδή δεν γίνεται αυτό, δεν κάνουμε τίποτα». Επιμένουμε στην ουσία της πρότασής μας, που είναι η απλή αναλογική στην κατανομή των εδρών και των τριακοσίων και κατάργηση του μπόνους των πενήντα εδρών και επιλέγουμε ταυτόχρονα ψήφο στα δεκαεπτά, που συγκεντρώνει έναν κοινό παρονομαστή, δηλαδή μεγάλη συναίνεση με τα κόμματα, με τα οποία συζήτησε ο Πρωθυπουργός πριν από τη διαμόρφωση αυτού του νομοσχεδίου.

Απαντώντας στο γιατί λέμε «όχι» στα άλλα ζητήματα σε αυτή τη φάση, είναι γιατί δεν συγκεντρώνουν ικανοποιητική αποδοχή στο σύνολο των κομμάτων. Από την άλλη πλευρά λέμε ότι σε συνδυασμό με τη συνταγματική μεταρρύθμιση, η οποία ξεκινάει να συζητηθεί στο αμέσως επόμενο διάστημα, θα έχουμε μία δυνατότητα πλατιάς συζήτησης για όλα τα άλλα και αυτό δεν είναι υπεκφυγή. Είναι μια σοβαρή, ρεαλιστική και μετρημένη αντιμετώπιση του ζητήματος.

Είναι μια αντιμετώπιση του ζητήματος βήμα-βήμα, προσεκτική αντιμετώπιση βεβαίως, αλλά να μην ξεχνάμε κάτι: Για πρώτη φορά στη νεότερη πολιτική ιστορία συζητάμε για να εφαρμοστεί η απλή αναλογική, όχι σαν ένα κόμμα της αντιπολίτευσης. Το έχουμε κάνει κι εμείς πάρα πολλές φορές στο παρελθόν –και καλά κάναμε– να συζητάμε για τα γενικά της απλής αναλογικής. Όμως, για πρώτη φορά, δίνεται η δυνατότητα της εφαρμογής ενός ονείρου, ενός στρατηγικού στόχου, μιας δημοκρατικής αλλαγής, μιας ουσιαστικής στόχευσης. Αυτό είναι το βασικό και έτσι πρέπει να τοποθετηθούμε. Για πρώτη φορά η Αριστερά και η ευρύτερη προοδευτική παράταξη, μπορεί να κάνει πράξη την απλή αναλογική και αυτό κατά τη γνώμη μας συνιστά εξ αντικειμένου τεράστια πρόοδο.

Δεν είναι η άποψή μας και δεν θα έρεπε να είναι η άποψη των προοδευτικών, των αριστερών δυνάμεων, είτε 100% η δική μου άποψη είτε «δεν το ψηφίζω». Αυτή είναι η γνώμη μου.

Θα αναφερθώ σε μια δεύτερη άποψη που ακούστηκε. Απευθύνομαι, κυρίως, στη Νέα Δημοκρατία και εν μέρει στο Ποτάμι, που άκουσα ειδικά τον εισηγητή του σήμερα –ήταν η πρώτη φορά που το είπε, στην επιτροπή δεν ανέφερε την έκφραση– να αποκαλεί την απλή αναλογική «τοτέμ». Που ξέρει πολύ καλά τι σημαίνει «τοτέμ». Νομίζω ότι το Ποτάμι δείχνει να «πνίγεται» στις αντιφάσεις του και να καταλήγει ουραγός της Νέας Δημοκρατίας, δυστυχώς.

Τι λέει αυτή η άποψη της Νέας Δημοκρατίας, βασικά; Όχι στην

απλή αναλογική. Όχι, δηλαδή, στη maximum δυνατή κάθε φορά, αν βλέπεις με ρεαλισμό τα πράγματα, αναλογική εκπροσώπηση πολιτικών κομμάτων και πολιτών. Το λένε καθαρά. Δεν θέλουμε απλή αναλογική. Είμαστε εχθροί της απλής αναλογικής.

Τι σημαίνει αυτό; Ποια είναι η ουσία αυτής της άποψης, κατά τη γνώμη μου; Είναι η διαχρονική, η πολύχρονη παράδοση της Νέας Δημοκρατίας και των πολιτικών της προγόνων, που υπερασπίζονται με συνέπεια –θα έλεγα– πλειοψηφικά συστήματα και συστήματα ενισχυμένης αναλογικής, που όπως είπε εύστοχα ο εκπρόσωπος και εισηγητής της Ένωσης Κεντρώων δημιουργήσαν καταστάσεις όπως του 1956, του 1961 και άλλες τα προηγούμενα χρόνια.

Γιατί αυτό; Το είπα και στην επιτροπή. Διότι από την πλευρά των κομμάτων αυτών και κυρίως της Νέας Δημοκρατίας υπάρχει φόβος –ένας πολιτικός, φυσικά, φόβος. Υπάρχει φόβος μπροστά στη διεύρυνση της πολιτικής συμμετοχής και φόβος μπροστά στο χτύπημα της αίσθησης, αλλά και της πρακτικής του αποκλεισμού. Είναι ένας φόβος που τους οδηγεί να αντιμετωπίζουν τους ψηφοφόρους σε δύο κατηγορίες: οι δικοί μας και οι άλλοι. Είναι τελικά μια άποψη ελιτίστικη, που βάζει σε απόσταση τον λαό, τον «εχθρό λαό» –με πολιτικούς όρους μιλάω– και ειδικότερα τα τμήματα εκείνα του λαού που δεν τους επιλέγουν.

Και όταν αυτό δεν περνάει, όταν αυτό δεν πείθει, ανακαλύπτεται η ακυβερνησία, η αστάθεια, ο «μπαμπούλας». Και δεν είναι η πρώτη φορά. Όταν ζοριζόμαστε, όταν δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε αλλιώς πολιτικά τα ζητήματα, να πείσουμε, να αξιοποιήσουμε τον ορθό λόγο, έρχεται ο «μπαμπούλας». Τώρα είναι ο «μπαμπούλας» της ακυβερνησίας και της αστάθειας.

Για να δούμε, όμως, αυτό το πράγμα. Θα αναφερθώ σε πρόσφατα γεγονότα. Τον Σεπτέμβριο του 2015 είχαμε εκλογές. Τι συζήτηση γίνονταν τις παραμονές των εκλογών; Τι μας έλεγαν και μας κουνούσαν το δάχτυλο, δημοσιογράφοι και άλλοι;

Μας έλεγαν ότι δεν θα πάρете αυτοδυναμία. Ουδείς εκ των κομμάτων που κατεβαίνουν στις εκλογές προσφέρεται να σας στηρίξει. Τότε ήταν η περίοδος που το ΠΑΣΟΚ –ήταν πολύ νωπή η συνεργασία του με τη Νέα Δημοκρατία– υποστήριζε κυβέρνηση μαζί με τη Νέα Δημοκρατία. Το ΚΚΕ ήταν ενάντια και έλεγε ότι εγώ δεν στηρίζω τον ΣΥΡΙΖΑ σε καμία περίπτωση. Έλεγαν, επίσης, ότι οι Ανεξάρτητοι Έλληνες δεν θα μπουν στη Βουλή.

Επομένως τι έλεγαν; Μην ψηφίζετε τον ΣΥΡΙΖΑ, που δεν μπορεί να σχηματίσει κυβέρνηση. Ψηφίστε κάποιους άλλους που θα μπορέσουν να σχηματίσουν Κυβέρνηση.

Όμως, η ζωή τα έφερε διαφορετικά, όχι όπως τα ήθελαν. Αυτοδυναμία μεν δεν πήραμε, αλλά υπήρξε μια συνεργασία του ΣΥΡΙΖΑ, των Ανεξαρτήτων Ελλήνων και των Οικολόγων –ανεξάρτητα από τη φόρμουλα– τριών, δηλαδή, κομμάτων και μια συνεργασία που αποδείχτηκε καλή συνεργασία για το συμφέρον της πατρίδας και το συμφέρον της χώρας μας μέχρι σήμερα. Δεν υπήρξε καμία ακυβερνησία και επιτρέψτε μου να πω ότι αυτό για μένα σημαίνει, όταν δεν απαντάς σε αυτό το συγκεκριμένο, πολιτική υποκρισία.

Στο τέλος, το «κερασάκι», όταν όλα αυτά δεν λειτουργούν, μιλούν για καταστροφή. «Καταστροφική η επιλογή της απλής αναλογικής». Πώς το είπε ο κ. Μητσοτάκης; «Βόμβα στα θεμέλια της δημοκρατίας». Όταν ακούς, δηλαδή, από τον κ. Μητσοτάκη να μιλάει για βόμβα στα θεμέλια της δημοκρατίας, κουμπώνεσαι.

Αυτά, για να ανέβουν οι τόνοι, φυσικά. Γιατί και στην επιτροπή και μέχρι στιγμής γίνεται μια πολιτική συζήτηση με επίκληση επιχειρημάτων κ.λπ., μια σοβαρή συζήτηση. Δεν ανεβαίνουν οι τόνοι χωρίς λόγο και καλά γίνεται.

Να πω και κάτι ακόμη. Δεν είναι τα συστήματα, οι εκλογικοί νόμοι και γενικότερα τα συστήματα, που έχουν σχέση με διαδικασίες, με την ευρύτατη έννοια του όρου, που είτε σώζουν είτε καταστρέφουν τις κοινωνίες. Τις κοινωνίες τις σώζουν ή τις καταστρέφουν οι πολιτικές πρωτοβουλίες, οι πολιτικές επιλογές, που κάνει η κάθε κυβέρνηση.

Μια ακόμη άποψη, τουλάχιστον σε αυτή την τοποθέτησή μου, θα ήθελα να θέσω, απευθυνόμενος στους συναδέλφους της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, στο ΠΑΣΟΚ και στις απόψεις, που ανέπτυξε ο κ. Σκανδαλίδης, τις απόψεις άκουσα με πολλή προσοχή και με τις οποίες, σε αρκετά σημεία, συμφωνώ.

Απευθύνομαι, ιδιαίτερα, στο ΠΑΣΟΚ, γιατί οι συνάδελφοι αυτοί, πολύ πρόσφατα, πριν από έναν χρόνο, κατάρτισαν και κατέθεσαν πρόταση νόμου, που προτείνουν στο ζήτημα της αναλογικής περίπου, ότι προτείνουμε κι εμείς. Ακόμη και η κατάτμηση των μεγάλων περιφερειών δεν υπήρχε στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Ομολογώ, λοιπόν, πως δεν κατάλαβα, πού είναι σε αυτή την πρόταση του κ. Σκανδαλίδη, της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, ο ορθός λόγος και η συνέπεια με αυτά που έλεγαν μέχρι πρόσφατα.

Το επιχείρημά τους ότι «είναι αποσπασματικά αυτά που λέτε» ή «είναι πολύ βιαστικά», για να το δούμε. Συζήτησε ο Πρωθυπουργός με έξι πολιτικούς Αρχηγούς, για να συνεννοηθεί, για να αποφευχθεί η όποια σύγκρουση. Στις συναντήσεις με τους Αρχηγούς διαπιστώθηκε κάτι πολύ βασικό, το πιο βασικό απ' όλα: Ο κ. Μητσοτάκης, ο επικεφαλής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, διατύπωσε μια πλήρη άρνηση του κόμματός του στην αναλογική και στην κατάργηση του μπόνους. «Δεν θέλω αναλογική. Θέλω ενισχυμένη και «ξερό ψωμί»». Επομένως έκοψε τις ρίζες, κατά τη γνώμη μου. Άρα σε αυτό το ζήτημα, τι να κάνεις συζήτηση περαιτέρω; Πού υπήρχε δυνατότητα για περαιτέρω συζήτηση;

Επαναλαμβάνω προς τους φίλους της Δημοκρατικής Συμπαράταξης αυτό που είπα και προηγουμένως: Ήρθε για πρώτη φορά η αναλογική για να ψηφιστεί, για να εφαρμοστεί και δεν νομίζω ότι αξίζει τον κόπο να την κλωτσάτε. Κι εδώ αναδεικνύονται οι ευθύνες όλων μας, φυσικά και οι δικές σας, αλλά και οι ευθύνες των ευρύτερων προοδευτικών δυνάμεων.

Κι επειδή οι μονοκομματικές κυβερνήσεις πλέον αποτελούν απ' ό,τι φαίνεται, στην παρούσα ιστορική φάση, παρελθόν, πρέπει να αντιμετωπίσουμε και να λογαριαστούμε με την υπόθεση: κόμμα ένα, μεγαλύτερο, κορμός –πείτε το όπως θέλετε- και συνεργασία, τώρα έχουμε τριών, μπορεί να έχουμε και τεσσάρων κομμάτων. Σίγουρα, μπορεί. Δεν υπάρχει αδιέξοδο. Στη δημοκρατία, όπως έχουμε πει πάρα πολλές φορές, δεν υπάρχουν αδιέξοδα. Αφήστε που το ίδιο το σύστημα της απλής αναλογικής, η ίδια η απλή αναλογική, διευκολύνει διεργασίες, ενισχύει δυνάμεις που θέλουν τη συνεργασία, τη σύγκλιση, τη συναίνεση, βάσει συγκεκριμένων πολιτικών και προγραμματικών θέσεων.

Και κάτι ακόμα: Διευκολύνει η απλή αναλογική να αντιστοιχηθεί το πολιτικό σκηνικό, η διάταξη των πολιτικών δυνάμεων, με την πραγματικότητα. Δεν χωρεί αμφιβολία ότι κουκουλώνονται πολλές φορές διαφορές. Στριμώχνονται να είναι σε ένα κόμμα δυνάμεις, οι οποίες ασφυκτούν, δεν θα ήθελαν και μόνο ο φόβος της μη εκλογής τις αναγκάζει.

Η αναλογική, αντικειμενικά, διευκολύνει τη μεγαλύτερη αυθεντικότητα, την πιο αυθεντική έκφραση των απόψεων και των όποιων συγκλίσεων ή διαφορών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Υφυπουργέ, πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Μια κουβέντα θα πω ακόμα και τελειώνω. Ο προηγούμενος προεδρεύων μου είχε πει για δεκαπέντε λεπτά και είχα προετοιμαστεί για δεκαπέντε.

Ένα τελευταίο και τελειώνω με αυτό. Η περίφημη άποψη των σκοπιμοτήτων. Είπα και στην επιτροπή, απευθυνόμενος στον κ. Βορίδη, αλλά ουσιαστικά σε όλους τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, ότι στο ζήτημα αυτό, των υποτιθέμενων σκοπιμοτήτων, μην κρίνετε εξ ιδίων τα αλλότρια. Δεν μπορείτε, αλήθεια, να φανταστείτε ότι μπορεί να υπάρχουν κάποιοι, οι οποίοι μένουν πιστοί σε αρχές, σε ιδέες, σε αξίες, σε δεσμεύσεις; Δεν είμαστε όλοι ίδιοι στον τον τόπο. Πώς να το κάνουμε. Για τον λόγο αυτό είπα την έκφραση, «μην κρίνετε εξ ιδίων τα αλλότρια». Δηλαδή ότι υποκρύπτει σκοπιμότητα ότι το κάνουμε διότι θα χάσουμε τις επόμενες εκλογές και να μην έχει το μπόνους η Νέα Δημοκρατία. Τι φοβάται, δηλαδή, ο κ. Μητσοτάκης; Φοβάται ότι θα είναι πρώτη δύναμη και δεν θα βρει συνεργάτες; Αυτό να μην το φοβάται. Αν πρέπει να φοβάται κάτι και είναι αυτό το πρόβλημά του, είναι ότι και σε αυτές τις εκλογές δεν θα είναι πρώτος και πάλι.

Θυμηθείτε –δεν θα πω μεγάλες κουβέντες- τις προβλέψεις την παραμονή του δημοψηφίσματος πέρυσι το καλοκαίρι, που έκα-

ναν λόγο για πενήντα-πενήντα.

Επίσης, θυμηθείτε τις προβλέψεις για μιάμιση μονάδα πάνω στη Νέα Δημοκρατία την παραμονή των εκλογών του Σεπτεμβρίου, όταν ήδη ήμασταν, ως ΣΥΡΙΖΑ, επτάμισι μονάδες μπροστά από τη Νέα Δημοκρατία.

Όμως –και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- όλα αυτά θα τα κρίνει ο ελληνικός λαός, όταν θα έρθει η ώρα, με τη σοφία του. Και εμείς έχουμε απόλυτο σεβασμό και εμπιστοσύνη στην κρίση και στην ψήφο του ελληνικού λαού.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ και εγώ, κύριε Υφυπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούμε στον κατάλογο των ομιλητών.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ορίστε, κύριε Λοβέρδο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Μετά από κάθε τοποθέτηση Υπουργού, βάσει του Κανονισμού, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος κόμματος δικαιούται να ζητήσει τον λόγο για δύο λεπτά.

Επειδή δεν τοποθετήθηκε ο κ. Κουρουμπλής, μεταφέραμε τις δικές μας ομιλίες αύριο. Όμως, τοποθετήθηκε ο Υφυπουργός, ο κ. Μπαλάφας και έτσι σας ζητώ τον λόγο, βάσει του Κανονισμού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Έχετε τον λόγο για δύο λεπτά, κύριε Λοβέρδο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Μπαλάφα, κύριε Υπουργέ, απευθυνθήκατε στη Δημοκρατική Συμπαράταξη, ζητώντας να σας εξηγήσουμε γιατί αλλάξαμε θέση –κατά τη γνώμη σας- φέτος σε σχέση με πέρυσι για τον εκλογικό νόμο.

Πρώτον, θα ήθελα να σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι έχετε ένα θέμα με την αθέτηση των υποσχέσεων, που αρχίζουν από τη σεισάχθεια, τη δέκατη τρίτη σύνταξη και φτάνουν μέχρι τα τελευταία, ώστε να είστε οι τελευταίοι που μπορείτε να ρωτάτε τη Δημοκρατική Συμπαράταξη για θέμα συνέπειας λόγου, τον έναν ή τον άλλον χρόνο.

Σας υπενθυμίζω, κύριε Μπαλάφα, ότι μετά τη συνάντηση του κ. Τσίπρα με την κ. Γεννηματά, όταν κάλεσε τους πολιτικούς Αρχηγούς ο Πρωθυπουργός, η κ. Γεννηματά έκανε μία δήλωση: ότι Δημοκρατική Συμπαράταξη δεν ψηφίζει εκλογικό νόμο σε δόσεις. Θέλουμε ένα ακέραιο, πλήρες κείμενο, το οποίο ρυθμίζει όλα τα θέματα που σχετίζονται με τον εκλογικό νόμο.

Όπως εσείς είπατε σήμερα και όπως αποδεικνύεται από το κείμενο που έχουμε μπροστά μας ως νομοθετική σας πρωτοβουλία, φέρατε νόμο σε δόσεις. Μιλήσατε πριν από λίγο, λέγοντας ότι σε ένα δεύτερο στάδιο ίσως φέρετε κάτι άλλο και ούτω καθ' εξής.

Αυτό σας το είπαμε από τότε, με την Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ και επικεφαλής της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, ότι δεν το ψηφίζουμε!

Τρίτον, μέμφεστε κόμματα και πολιτικούς, οι οποίοι έχουν μια άποψη για την ακυβερνησία. Εμείς, λόγου χάριν, συνδέουμε με την πρότασή μας τον αποκλεισμό της ακυβερνησίας, πριμοδοτώντας το πρώτο κόμμα, εάν ξεπεράσει ένα συγκεκριμένο ποσοστό.

Δεν μου λέτε: Πώς απευθύνεστε στον Υπουργό Εσωτερικών, τον κ. Κουρουμπλή, ο οποίος στις 16 Μαΐου είπε ο ίδιος ότι με απλή αναλογική δεν κυβερνιέται η χώρα;

Απαντήστε πρώτα σε αυτά και μετά να απευθύνεστε σε εμάς!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε Λοβέρδο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούμε στον κατάλογο των ομιλητών.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Παρακαλώ, δεν μπορεί να γίνει αυτό. Θα σας δώσω τον λόγο αμέσως μετά, αφού ακούσετε κάτι που θέλω να πω προς όλους.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα μιλήσω ούτε ένα λεπτό.

Θέλω να τοποθετηθώ επί της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κάτι θέλετε να πείτε, το οποίο θα προκαλέσει ανταπάντηση. Είναι γνωστό αυτό.

Πρέπει να σεβαστούμε όλοι εαυτούς και αλλήλους. Έχουν γραφτεί εκατόν πενήντα έξι συνάδελφοι να μιλήσουν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Συμφωνώ. Ούτε ένα λεπτό δεν θα μιλήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ο κύριος Υφυπουργός, αντί για εννέα λεπτά, μίλησε δεκαπέντε. Υπήρξε απάντηση και θα υπάρξει απάντηση στην απάντηση. Δεν μπορεί να γίνει έτσι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε. Εγώ θέλω να σας ρωτήσω εάν υπάρχει τέτοια πρόβλεψη στον Κανονισμό, που επικαλέστηκε ο κ. Λοβέρδος. Εάν δεν υπάρχει, να του αφαιρεθεί από την ομιλία του ο χρόνος αυτός. Δεν το θυμάμαι να υπάρχει στον Κανονισμό αυτό.

Όμως, το άγχος που επιδεικνύετε είναι τραγικό! Θέλω από εσάς μια απάντηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ο κ. Λοβέρδος είπε ότι επειδή δεν μίλησε τώρα ο Υπουργός Εσωτερικών ...

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Υπάρχει στον Κανονισμό, ναι ή όχι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, ή θέλετε να συνεννοηθείτε ή όχι.

Εάν πάμε με τις τυπικότητες του Κανονισμού, έπρεπε στα εννέα και ένα λεπτά να διακόψω τον κ. Μπαλάφα.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Άρα δεν υπάρχει!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Πρέπει να έχουμε την άνση να κάνουμε μια ενδιαφέρουσα συζήτηση. Παρακαλώ να βοηθήσουμε όλοι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Να το επιδεικνύει και ο κ. Λοβέρδος τότε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Και ο κ. Λοβέρδος και οι κύριοι Υπουργοί και όλοι!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανοίγουμε τον κατάλογο των ομιλητών επί της αρχής. Πρώτος είναι ο συνάδελφος κ. Αντώνης Μπαλωμενάκης, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά. Παρακαλώ, να σεβαστούμε τον χρόνο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΠΑΛΩΜΕΝΑΚΗΣ: Θα είμαι συνεπέςτατος, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ξαναλέω ότι είμαστε γραμμένοι εκατόν πενήντα έξι συνάδελφοι. Εάν θέλουμε οι τελευταίοι να μιλήσουν επτά λεπτά και όχι τρία, ας έχουμε τον σεβασμό από τώρα.

Ευχαριστώ.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΠΑΛΩΜΕΝΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στον μακρύ κατάλογο των καταστροφολογικών προβλέψεων, μέσα από τις οποίες συχνά ασκεί πολιτική δραστηριότητα η Αντιπολίτευση, προστέθηκαν εσχάτως οι πρόωροι θρήνοι γι' αυτό που δήθεν θα επιφέρει η αναλογική εκπροσώπηση των κομμάτων, την οποία προτείνει το παρόν σχέδιο νόμου.

Έτσι, ανάμεσα στα ατελείωτα και συνεχώς διαψευδόμενα «θα», «θα δείτε τι θα πάθετε», «θα δείτε ότι δεν θα κλείσει η αξιολόγηση» και τα λοιπά, που αποτελούν τη μόνιμη επωδό των συναδέλφων εδώ και καιρό, προστίθεται και ο φόβος, το φόβητρο δηλαδή της ακυβερνησίας. Ένα φάντασμα θα έλεγε κανείς ότι πλανάται πάνω από την Ελλάδα, η ακυβερνησία.

Πιστεύω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι εκείνοι που στο πλαίσιο του δημοσίου διαλόγου για την εισαγωγή της αναλογικής εκπροσώπησης των κομμάτων στο Κοινοβούλιο προτάσσουν –ενδεχομένως καλόπιστα– τον φόβο ότι δεν θα μπορέσουν να σχηματίζονται σταθερές κυβερνήσεις, διαπράττουν τα εξής δύο καθοριστικά λάθη:

Πρώτον, θεωρούν δεδομένο ότι ο πολιτικός χάρτης θα παραμείνει ο ίδιος μετά την καθιέρωση αναλογικού τρόπου εκπροσώπησης των πολιτικών κομμάτων.

Και, δεύτερον, παραγνωρίζουν τις μεταβολές που θα προκαλέσουν οι συνταγματικές αλλαγές που προτίθεται να προτείνει η Κυβέρνηση προς την κατεύθυνση ενός νέου συνταγματικού πλαισίου, μεταβολές που θα ενισχύουν τη δυνατότητα παρέμβασης του εκλογικού σώματος ενδιαμέσως των εκλογών με μορφές που

θα πλησιάζουν περισσότερο προς την άμεση δημοκρατία, μεταβολές που θα δημιουργήσουν νέους θεσμούς επιβληθητικούς του κοινοβουλευτικού διαλόγου, δηλαδή επιβληθητικούς των πολιτικών συνεργασιών.

Το νέο πολιτικό τοπίο θα είναι ριζικά διαφορετικό από ό,τι μέχρι σήμερα. Γι' αυτό και κάνουν –κατά τη γνώμη μου– μεγάλο λάθος όσοι κρίνουν το αύριο με όρους του σήμερα, όπως έκανε και ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, που επιχείρησε να εφαρμόσει την πρόταση, που συζητάμε σήμερα στα μέχρι στιγμής δεδομένα, προκειμένου να βγάλει αρνητικά συμπεράσματα.

Ο όρος «ιταλοποίηση» που ακούστηκε, είναι ένας όρος που στα χείλη των οπαδών των ενισχυμένων εκλογικών νόμων ισοδυναμεί με καταστροφή. Ωστόσο, δεν προέκυψε καταστροφή στη συγκεκριμένη χώρα. Αντιθέτως, η ύπαρξη αναλογικότητας είχε και έχει πολλές φορές συντελέσει σε δημοκρατικές διεξόδους από δύσκολες καταστάσεις. Δεν είναι μικρό πράγμα σε μια δημοκρατική χώρα στην καρδιά της Ευρώπης να δολοφονείται με τόσο στυγερό τρόπο ο Πρωθυπουργός της και η χώρα να εξέρχεται από την αναπόφευκτη κρίση, χωρίς να θυσιάζει δημοκρατικές ελευθερίες και λαϊκά δικαιώματα. Διότι και ο Ερντογάν εξήλθε της κρίσεως πρόσφατα, αλλά δείτε, όμως, με τι τίμημα.

Αυτή είναι η βασική διαφορά μεταξύ μιας συναινετικής δημοκρατίας και του αυταρχικού μοντέλου διακυβέρνησης, δημιουργοί και υπηρέτες του οποίου για πολλά χρόνια υπήρξαν τα διάφορα καλπονοθευτικά εκλογικά συστήματα.

Θα προσέθετα ότι τα τελευταία χρόνια η συνεννόηση των πολιτικών σχηματισμών, πολλές φορές αντιθετικών ως προς τα προγράμματά τους, έχει πάψει να αποτελεί πολιτικό παράδοξο. Η ορολογία «ετερόκλητες συμμαχίες», που τόσο σκανδαλίζει μια, δυο δεκαετίες πριν, σήμερα δεν προξενεί εντύπωση.

Απτό παράδειγμα, φυσικά, αποτελεί η περίπτωση της χώρας μας, με αφετηρία την κορύφωση της κρίσης το 2012. Δεν θεωρείται θετικός ο απολογισμός εκείνης της πρώτης κοινοτικής συνεργασίας, δεδομένων των αρνητικών συνεπειών που είχε για τη χώρα. Δεν έφταιξε, όμως, γι' αυτό η ιδέα συνεννόησης διαφορετικών πολιτικών σχηματισμών, αλλά η πολιτική που ασκήθηκε.

Και όσοι με ευκολία καταφέρνεται εναντίον του παρόντος σχεδίου νόμου φοβούμενοι ακυβερνησία, καλό θα είναι να αναλογιστούν πως θα είναι η πολιτική αντιπαράθεση του εγγύς μέλλοντος, όταν θα έχει αρχίσει να θεσμοθετείται, να λειτουργούν, δηλαδή, οι νέοι συνταγματικοί θεσμοί, όταν θα έχουν ενισχυθεί οι δυνατότητες παρέμβασης των πολιτών στην κεντρική θεματική και όταν ο κοινοβουλευτισμός θα έχει αποκτήσει τα νέα χαρακτηριστικά, που οι πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης φιλοδοξούν να προσδώσουν.

Στο νέο τοπίο θα κυριαρχούν πολιτικές ενσωματώσεις επί τη βάσει προγραμματικών δεσμεύσεων ρητά ανακοινωμένων στον ελληνικό λαό πριν από τις εκλογές. Οι κομματικοί σχηματισμοί θα έχουν δεσμευθεί ρητά αναφορικά με το ενδεχόμενο συνεργασίας με συγκεκριμένα κόμματα ή ενώσεις κομμάτων. Το αντίτιμο τυχόν αθέτησης των δεσμεύσεών τους θα συναντά τη λαϊκή αποδοκιμασία, για την έκφραση της οποίας θα συντελούν αποφασιστικά οι νέοι θεσμοί.

Αυτό το νέο τοπίο η Νέα Δημοκρατία το διαβάζει με παραμορφωτικά γυαλιά. Το μόνο που φαίνεται να την ενδιαφέρει είναι να συντηρήσει τον ξεφτισμένο μύθο τής υπό αναμονή κυβέρνησης. Είναι μύθος, που αν υποτεθεί ότι έχει βάση –που ασφαλώς δεν έχει, αλλά αποτελεί όνειρο θερινής νύχτας– ενταφιάζεται οριστικά με την αναδιάταξη που μοιραία θα επέλθει ως αποτέλεσμα των δημοκρατικών πολιτικών τομών, που η Κυβέρνηση σκοπεύει να επιφέρει και θα επιφέρει.

Στην τρέχουσα αγωνία της Νέας Δημοκρατίας, για να μην εφαρμοστεί αναλογικό σύστημα εκπροσώπησης των πολιτικών κομμάτων, προσθέτω και τον φόβο απώλειας σημαντικών δυνάμεων από τα διάφορα υπό διαμόρφωση κόμματα του δεξιού και του υπερδεξιού πολιτικού φάσματος.

Η επίκληση του σοφού λαού δεν είναι κατάλληλη μόνο για τα προεκλογικά μπαλκόνια. Πρέπει όλοι, έστω και τώρα, να αποδείξουμε ότι το εννοούμε, ότι εμπιστευόμαστε την κρίση του ελληνικού λαού. Η Κυβέρνηση αυτό κάνει. Απομένει να το αποδείξουν

και εκείνοι οι πολιτικοί σχηματισμοί που έχουν συμπορευθεί με τη διαχρονική λαϊκή απαίτηση για περισσότερη δημοκρατία.

Και αν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συντηρητική παράταξη θέλει, ας εναγκαλιστεί τις χειρότερες παραδόσεις του δεξιού πολιτικού χώρου, ανάμεσα στις οποίες συμπεριλαμβάνεται το τριφασικό και οι εκλογές βίας και νοθείας του 1961.

Σε ένα τέτοιο πολιτικό περιβάλλον, όμως, δεν έχει καμμία απολύτως θέση ο χώρος της Κεντροαριστεράς, όπως φυσικά δεν έχει θέση και ο χώρος του Κομμουνιστικού Κόμματος, που είναι ένα κατ' εξοχήν και εμβληματικό κόμμα στο θέμα της διεκδίκησης της απλής αναλογικής. Πολλά ιστορικά στελέχη των χώρων αυτών, και της Κεντροαριστεράς και του Κομμουνιστικού Κόμματος, μερικά από τα οποία είναι και σήμερα πολιτικά ενεργά, έχουν δώσει μάχες κατά του αυταρχισμού και των αντιδημοκρατικών επιλογών, που μοιραία χαρακτηρίζουν τις μονοκομματικές κυβερνήσεις.

Το παρόν σχέδιο νόμου είναι μόνο η αρχή μιας μακράς πορείας για τη θεσμική αναγέννηση της χώρας. Ασφαλώς πολλά θέματα δεν ρυθμίζονται. Αν ρυθμίζονταν χωρίς διάλογο και ειδικότερη μελέτη, θα ήταν ίσως αρνητικό γεγονός. Αναφέρομαι στα θέματα κατάκτησης και στα θέματα εσωκομματικής λειτουργίας και της ψήφου των ομογενών, που απαιτούν διάλογο και βάθος χρόνου.

Βλέπω ότι τελειώνει ο χρόνος μου και επειδή θέλω να είμαι συνεπής παραλείπω κάτι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια γραμμή περνάει τις αντιτιθέμενες απόψεις και διακρίνει πραγματικά τις πολιτικές δυνάμεις, ανάμεσα σε αυτές που μάχονται να διατηρηθεί μία πάντα αποτυχημένη κατάσταση πραγμάτων και σε εκείνες τις δυνάμεις που -συνεπείς με τον εαυτό τους- δημιουργούν, οραματίζονται μια κοινωνία με ανοιχτούς ορίζοντες, όπου η πολιτική εκπροσώπηση θα προϋποθέτει προγράμματα, συγκλίσεις φανερές μπροστά στον λαό και ευρεία δυνατότητα της κοινωνίας των πολιτών να παρεμβαίνει εξισορροπητικά και εντέλει διορθωτικά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Λοβέρδο, τι ακριβώς θέλετε;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ζητώ τον λόγο για μια διευκρίνιση δέκα δευτερολέπτων. Ετέθη θέμα Κανονισμού, αλλά δεν ζητώ γι' αυτό τον λόγο γιατί θα μιλήσω πολλή ώρα.

Κύριε συνάδελφε, παρακαλώ να δείτε το άρθρο 64 παράγραφος 2 και να μη μας κάνετε υποδείξεις για τον Κανονισμό. Διαβάστε πρώτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Βλάσης από την Νέα Δημοκρατία για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΛΑΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτά τα γνωμικά φαίνεται ότι είναι της μόδας το τελευταίο διάστημα. Θα μου επιτρέψετε και εμένα να βάλω ένα μικρό λιθαράκι στη συγκεκριμένη ρητορική. Σας λέω, λοιπόν, ότι «η δράση δηλώνει τις προτεραιότητες». Γνωρίζω, βέβαια, ότι τα λόγια του Μαχάτμα Γκάντι, μπορεί να μη φέρουν την ορμή άλλων ρητών τα οποία οραματίζονται αναταραχές. Πιστεύω όμως, πως είναι απολύτως αντιπροσωπευτικά του σχεδίου νόμου που καλούμαστε να συζητήσουμε απόψε.

Αποδεικνύεται περίτρανα, πως σε Ελλάδα που εξακολουθεί να βρίσκεται στη μέση και στη δίνη της οικονομικής κρίσης, η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ANEL έθεσε ως προτεραιότητά της την αλλαγή του εκλογικού νόμου, με την πρόφαση πως όλα γίνονται για το καλό του κόσμου. Φαντάζομαι πως οι προθέσεις σας είναι το ίδιο άδολες και με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον, όπως αυτές εξάλλου που οδήγησαν στο πετσόκομμα των συντάξεων, όπως αυτές που σας έσπρωξαν στην περήφανη διαπραγμάτευση, που ζημίωσε τη χώρα με δεκάδες δισεκατομμύρια, όπως αυτές που έχουν φέρει την υγεία, την παιδεία και όλους τους άλλους τομείς στα όρια της κατάρρευσης.

Ο νέος εκλογικός νόμος, ελάχιστα σχετίζεται με την ευημερία αυτής της χώρας και των πολιτών της. Αποτελεί προτεραιότητα

σας, γιατί απλούστατα σχετίζεται με την πολιτική σας επιβίωση. Κάθε μέρα που περνά, η Κυβέρνησή σας κλυδωνίζεται.

Ολοένα και περισσότερο η βάση των ψηφοφόρων σας φυλλορροεί. Το γνωρίζετε όλοι, όσοι τουλάχιστον κυκλοφορείτε ακόμη σε καφενεία, γιατί πολλούς από εσάς δεν σας βλέπουμε να κυκλοφορείτε πολύ.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Δεν κυκλοφορείτε εσείς.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΛΑΣΗΣ: Μην ανησυχείτε, μην αγχώνεστε. Βλέπω πολύ άγχος στα πρόσωπά σας!

Γι' αυτό και σπεύδετε να περάσετε έναν εκλογικό νόμο, που θα σας εξασφαλίσει την ύπαρξή σας στο αύριο της πολιτικής σκηνής ως δεύτερο κόμμα. Αυτό σας κόππει, η συμμετοχή στην εξουσία και η παρακώληση της Νέας Δημοκρατίας στο να ασκήσει, όπως μόνο αυτή μπορεί, την υπεύθυνη διακυβέρνηση αυτού του τόπου.

Εξάλλου αν η ουσιαστική αλλαγή του εκλογικού νόμου σας ενδιέφερε τόσο πολύ και τα κίνητρά σας ήταν πραγματικά άδολα, θα την είχατε επιδιώξει μετά την πρώτη εκλογή. Εδώ ήμασταν τον Φλεβάρη, τον Μάρτη, τον Απρίλη, τον Μάη. Γιατί δεν φέρατε τότε τον εκλογικό νόμο, αφού τόσο πολύ το θέλατε;

Τότε όμως σας βόλεψε το μπόνους. Τότε σας βόλεψε η πρωτοδότηση του πρώτου κόμματος. Τώρα δυστυχώς σας φοβίζει. Έτσι, λοιπόν, βάζετε σε πρώτη μοίρα το αύριο του κόμματός σας και αφήνετε στην άκρη το αύριο της πατρίδας, γιατί η κατάργηση του μπόνους για το πρώτο κόμμα -που παρεμπιπτόντως δεν ισχύει με την απλή αναλογική, όπως θέλετε να πιστεύετε- στην παρούσα φάση μόνο προβλήματα μπορεί να δημιουργήσει στη χώρα, εκτός αν ξάφνου θεωρείτε ότι λύσαμε τα προβλήματά μας, ότι γίναμε Ελβετία και ότι εύκολα θα μπορέσει να επιβιώσει μία τετρακομματική κυβέρνηση.

Τη στιγμή, λοιπόν, που η χώρα πασχίζει να ξαναβρεί το δρόμο της –με εσάς μάλλον αγκομαχά, δεν πασχίζει- προς την ανάπτυξη και τη σταθερότητα, χρειάζεται επιτέλους μία ισχυρή κυβέρνηση, η οποία θα παίρνει άμεσα κρίσιμες αποφάσεις και βέβαια δεν θα πηγαίνει κάθε λίγο και λιγάκι σε δημοψηφίσματα, τα οποία την επόμενη ακριβώς ημέρα θα αναιρεί. Εσείς, λοιπόν, προτιμάτε να επιβιώσετε πολιτικά, ρισκάροντας να οδηγηθεί η Ελλάδα σε ακυβερνησία.

Το ίδιο εν πολλοίς ισχύει και για το δικαίωμα της ψήφου στα δεκαεπτά, δηλαδή κατ' ουσίαν στα δεκαέξι. Κανείς δεν αμφισβήτησε, βέβαια, την ωριμότητα του σύγχρονου δεκαεπτάχρονου. Μήπως όμως τα κόμματα θα έπρεπε να μείνουν έξω από τα σχολεία; Μήπως θα έπρεπε να αφήσουμε τους νέους και τις νέες μας να επικεντρωθούν στο διάβασμά τους για τις πανελλήνιες εξετάσεις; Εκτός αν θεωρείτε σοβαρό, να ξεκινήσουν οι προεκλογικές ομιλίες από τα μαθητικά θρανία.

Το γνωρίζετε οι περισσότεροι από εσάς. Προφανώς δεν απασχολούν όλα αυτά, προκειμένου να αλιεύσετε ψήφους που σας λείπουν. Λυπάμαι, αλλά και εκεί ακόμη δεν θα τους αλιεύσετε, γιατί αν λειτουργούσατε με γνώμονα το καλό των νέων μας, τότε θα εξετάζατε την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας για δικαίωμα ψήφου των ομογενών, οι οποίοι θα μπορούσαν επιτέλους και θα μπορούν να ψηφίσουν στον τόπο διαμονής τους. Εκτός αν θέλετε να μας, πείτε πως τα χιλιάδες λαμπρά μυαλά που ξενιτεύτηκαν για να αναζητήσουν ένα καλύτερο αύριο, δεν θέλουν το καλό της πατρίδας τους. Ή μήπως οι Έλληνες ομογενείς στα πέριχτα του κόσμου δεν αγαπούν την Ελλάδα και δεν είναι σε θέση να συνεισφέρουν με την ψήφο τους για ένα καλύτερο αύριο;

Επειδή τυγχάνει να διατηρώ στενές σχέσεις με την ομογένεια, σας ενημερώνω, πως μέσω της εμπειρίας και των παραστάσεων που διαθέτουν, αλλά κυρίως λόγω της ανιδιοτελούς αγάπης τους για την Ελλάδα, είναι σε θέση να σκέφτονται ακόμη αρτιότερα και να αποφασίζουν ορθότερα από τους Έλληνες που ζουν στην πατρίδα μας.

Εξίσου ασυνεπείς βέβαια εμφανίζεστε και στο θέμα της κατάκτησης της Β' Αθηνών σε τρεις ξεχωριστές εκλογικές περιφέρειες. Εσείς δεν ήσασταν πάλι που φωνάζατε, που θα καταπολεμούσατε τα μεγάλα συμφέροντα; Ιδού η ευκαιρία, αλλά δυστυχώς και αυτή η ευκαιρία θα χαθεί όπως όλες οι άλλες.

Όλα αυτά, λοιπόν, αποδεικνύουν την ορτορουνιστική και μι-

κροπολιτική σας σκέψη. Όλα αυτά αποδεικνύουν, πως στο αξιακό σας σύστημα υπερισχύουν οι ψήφοι και τα ποσοστά. Μην αυταπατάστε όμως. Κανένας εκλογικός νόμος και καμμία δήθεν απλή αναλογική δεν θα σας εξασφαλίσει, γιατί απλούστατα ο εκλογικός σας νόμος δεν φέρνει καμμία αλλαγή στον ΕΝΦΙΑ που περήφανα καταργήσατε, στις συντάξεις που περήφανα περικόψατε, στη δύσκολη καθημερινότητα των Ελλήνων τους οποίους υπερήφανα εξαπατήσατε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Ηλίας Κασιδιάρης από τη Χρυσή Αυγή έχει τον λόγο, για επτά λεπτά.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Η Χρυσή Αυγή δεν θα ψηφίσει τον νέο εκλογικό νόμο του Τσίπρα, διότι ο νόμος αυτός δεν έχει καμμία σχέση ούτε με δημοκρατία ούτε με απλή αναλογική.

Είναι απλά η επιτομή του καιροσκοπισμού, του πολιτικαντισμού και της μωροφιλοδοξίας ενός ανθρώπου, που θέλει να παραμείνει γαντζωμένος στην εξουσία, παρ' όλο που έχει διαλύσει τη χώρα μέσα σε τόσο σύντομο χρόνο.

Όλο αυτό που γίνεται σήμερα στην Ολομέλεια της Βουλής, γίνεται με μοναδικό σκοπό τον αποπροσανατολισμό των Ελλήνων από τα μείζονα προβλήματα. Αυτό κάνει η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ. Πετάρει την μάλα στην εξέδρα.

Την ώρα που η εθνική περιουσία της Ελλάδος έχει στην κυριολεξία εκπονηθεί, την ώρα που ξεπουλιούνται τα πάντα, την ώρα που λαθρομετανάστες έχουν πλημμυρίσει τη χώρα, συζητούν όλα τα κανάλια τι θα κάνει η Φώφη Γεννηματά, τι θα κάνει ο Σταύρος Θεοδωράκης και ο Τζέφρι Παπανδρέου ήταν σήμερα πρώτη μούρη στα κανάλια της διαπλοκής. Γίνεται μια συζήτηση άνευ ουσίας για λόγους αποπροσανατολισμού.

Η Χρυσή Αυγή, σε καμμία περίπτωση δεν θα στηρίξει αυτό το έκτρωμα. Όπως όταν ήμασταν ακόμη στη φυλακή, είχαμε δώσει μια κλωτσιά και είχαμε ρίξει την αντεθνική κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου, έτσι θα κάνουμε και στην περίπτωση της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Είστε όλοι εναντίον μας και είμαστε εναντίον όλων.

Οφείλω μια απάντηση, σε κάποιες πολιτικές «πατσαβούρες» που εμφανίζονται στα κανάλια και έλεγαν ότι τα είχαμε βρει με τον ΣΥΡΙΖΑ ότι έχουμε κάνει υπόγειες συμφωνίες. Αν είναι άντρες όλοι αυτοί, να βγουν δημόσια και να παραδεχτούν ότι είναι ξεφτίλες, ψεύτες και συκοφάντες!

Η Χρυσή Αυγή, όπως έριξε, ξαναλέω, την κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου, θα ρίξει και τη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, διότι είμαστε η μόνη δύναμη που αντιστέκεται στο ανθελληνικό κατεστημένο.

Η μόνη ουρά του ΣΥΡΙΖΑ, το μόνο δεκανίκι του ΣΥΡΙΖΑ αποδεδειγμένα είναι η Νέα Δημοκρατία, η οποία ψήφισε το τρίτο μνημόνιο, δίνοντας ανάσα ζωής στον ΣΥΡΙΖΑ και πίνοντας το αίμα και αυτή εκατομμυρίων συμπολιτών μας. Η Νέα Δημοκρατία ψήφισε όλα τα αντεθνικά νομοθετήματα, που αφορούν την εκποίηση του εθνικού πλούτου της Ελλάδος.

Εσείς είστε το δεκανίκι του Τσίπρα. Εσείς που παριστάνετε τους πατριώτες, ψηφίσατε ακόμη και τη δημιουργία ισλαμικού τεμένους στην καρδιά των Αθηνών. Ο Πρόεδρός σας ψήφισε το σύμφωνο συμβίωσης, για να παντρεύεται ο Μήτσος με τον Κίτσο. Εσείς στηρίξατε τη διαφθορά των ηθών από μια Κυβέρνηση διεφθαρμένη. Εσείς είστε το μοναδικό δεκανίκι του ΣΥΡΙΖΑ!

Αν, ξαναλέω, αυτοί οι οποίοι μας συκοφαντούσαν και έβγαιναν στα κανάλια και έλεγαν ότι τα έχουμε βρει με τον ΣΥΡΙΖΑ, έχουν την ελάχιστη ευθιξία και είναι κατ' ελάχιστο άντρες, να βγουν δημόσια και να πουν ότι είναι ψεύτες και συκοφάντες!

Άκουσα με πάρα πολύ ενδιαφέρον τον εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ να μιλάει για δημοκρατία, να λέει ότι φέρνουν αυτόν τον νόμο για να στηρίξουν τη δημοκρατία στην Ελλάδα.

Θυμάται ο εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ – ο Προεδρεύων αυτή τη στιγμή θα τα θυμάται – που ερχόμουν για να κάνω επίκαιρη ερώτηση στη Βουλή με χειροπέδες, μια φορά τον χρόνο, και όταν εκλεγμένοι Βουλευτές του Κοινοβουλίου ήταν στη φυλακή, επειδή κάποια περίοδο το 2013 είχε πάρει πολλές ψήφους η Χρυσή

Αυγή και αυτό χαλούσε τη «σούπα» του πολιτικού συστήματος.

Όταν λειτουργούσε, λοιπόν, μια Βουλή με διακόσιους ενεργήντα Βουλευτές, πού ήταν η δημοκρατία; Σήμερα, βεβαίως, πιο πονηροί οι κυβερνώντες, καίτοι εγώ αποφυλακίστηκα, μου έβαλαν έναν όρο που λέει: «Να μην πηγαίνεις να συμμετέχεις σε εκδηλώσεις του κόμματος. Αν και είσαι Βουλευτής, δεν μπορείς να πηγαίνεις να μιλάς σε εκδηλώσεις του κόμματος». Είμαστε υπόδικοι σήμερα με αφαίρεση του δικαιώματος του δημοσίου λόγου.

Αυτό, έδωσε αφορμή σε κάποιους νεοδημοκράτες να πουν ότι κάναμε συμφωνία, λέει, και θα ψηφίσουμε τον νόμο του Τσίπρα! Μα είστε ανόητοι; Ήμασταν φυλακή και ρίξαμε την Κυβέρνησή σας! Είναι δυνατόν να «μασήσει» η Χρυσή Αυγή με μια υποδικία; Εμείς στη Χρυσή Αυγή και με φυλακές και με δίκες και ό,τι και να στήνεται σε βάρος μας, θα είμαστε παρόντες μέσα στη Βουλή, για να εκπροσωπούμε τον ελληνικό λαό και να στηρίζουμε το συμφέρον του ελληνικού έθνους και της πατρίδας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

Οι ΣΥΡΙΖΑ και Νέα Δημοκρατία βεβαίως προχωρούν ενωμένοι εναντίον της Ελλάδος. Άκουσα ένα τρομερό επιχείρημα από την άλλη πλευρά, από τη Νέα Δημοκρατία. Φοβούνται, λέει, την ακυβερνησία. Αυτό το είπε, μάλιστα, ο εκτελών χρέη Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος ήταν στον Καρατζαφέρη. Όταν ο Καρατζαφέρης πολιτικά πέθανε, πήγε στον Σαμαρά. Όταν ο Σαμαράς πολιτικά πέθανε, πήγε στον Μητσοτάκη. Όταν τελειώσει ο Μητσοτάκης, δεν ξέρουμε πού θα πάει. Μπορεί να πάει στον Τσίπρα ή οπουδήποτε αλλού.

Δεν έχετε πρόβλημα ακυβερνησίας. Μια χαρά τα βρίσκετε.

Όπως τα βρήκατε με το ΠΑΣΟΚ, πολύ σύντομα θα τα βρείτε και με τον ΣΥΡΙΖΑ και θα οδηγηθούμε σε αυτή τη μεγάλη μνημονιακή συγκύβερνηση που θέλουν και τα ξένα κέντρα εξουσίας.

Ξεχνούν, όμως, ότι στην περίπτωση αυτή είτε υπάρχει το μπόνο στον εκλογικό νόμο είτε όχι, Αξιωματική Αντιπολίτευση θα είναι η Χρυσή Αυγή. Κρατώ από τα λεγόμενα της Προέδρου του ΠΑΣΟΚ, που την έπαιζαν τα κανάλια τις τελευταίες ημέρες, μια μεγάλη αλήθεια, ότι η Χρυσή Αυγή είναι ο ρυθμιστικός παράγοντας στην Ελλάδα. Μπορεί σήμερα να είμαστε τρίτο κόμμα, σύντομα όμως –το έχετε αποδεχθεί όλοι– θα ρυθμίζουμε τις εξελίξεις, θα είμαστε Αξιωματική Αντιπολίτευση και θα διεκδικούμε την εξουσία.

Η Χρυσή Αυγή έχει καταθέσει συγκεκριμένες τροπολογίες, συγκεκριμένες προσθήκες στο εν λόγω σχέδιο νόμου, που αν, πράγματι, πιστεύατε στη δημοκρατία και στην έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας, θα τις φέρνατε εδώ προς ψήφιση.

Μιλώ πρωτίστως για το δικαίωμα ψήφου των ομογενών. Δεν φέρνετε, όμως, την τροπολογία αυτή προς ψήφιση, διότι οι ομογενείς έχουν κάποια «ελαττώματα». Πρώτον, είναι πατριώτες, είναι εθνικιστές και μαζί θα στηρίξουν τη Χρυσή Αυγή. Δεύτερον, οι ομογενείς δεν βλέπουν «ΜΕΓΑ». Οι ομογενείς ενημερώνονται ως επί το πλείστον από το ελεύθερο διαδίκτυο. Επομένως δεν τρώνε το κουτόχορτο που ταίξει το σύστημα της διαπλοκής τους πολίτες. Τρίτον –και δεν μιλάω μόνο για τους ομογενείς αλλά και για τους Έλληνες πολίτες που εκδιώχθηκαν από τη χώρα λόγω των αντεθνικών νόμων που ψηφίσατε τα τελευταία χρόνια, που κυριολεκτικά κατάστρεψαν τον κοινωνικό ιστό στην Ελλάδα– οι Έλληνες αυτοί μισούν το μνημόνιο. Άρα δεν πρόκειται να ψηφίσουν ούτε ΣΥΡΙΖΑ ούτε Νέα Δημοκρατία και θα βλέπατε τη Χρυσή Αυγή να εκτινάσσεται, αν είχαν δικαίωμα ψήφου αυτοί οι Έλληνες πολίτες, αυτοί οι συμπατριώτες μας.

Βεβαίως να μην επιχαίρει ο ΣΥΡΙΖΑ για την ψήφο των δεκαεπτάχρονων, γιατί η ελληνική νεολαία μαζικά στηρίζει τον Λαϊκό Σύνδεσμο-Χρυσή Αυγή. Εμείς είμαστε η ελληνική νεολαία, εμείς έχουμε στο πλευρό μας το μέλλον της Ελλάδος.

Βέβαια η τρίτη τροπολογία που προτείνει η Χρυσή Αυγή –που αυτό χαλάει πολλούς, βεβαίως, αλλά κάποια στιγμή, με μία πραγματικά εθνική κυβέρνηση στην Ελλάδα θα γίνει πράξη– είναι επιτέλους να μειωθεί ο αριθμός των Βουλευτών στους διακόσιους. Δεν είναι δυνατόν σε μια χώρα δέκα εκατομμυρίων να ψηφίζεται ένα πολιτικό σύστημα τριακοσίων Βουλευτών. Άμεση μείωση, λοιπόν, και του αριθμού των Βουλευτών στους διακόσιους.

Κλείνω με την αναφορά που έχουν κάνει και οι δύο συγκυβερνώντες –και ο Τσίπρας και ο Καμμένος– στο ζήτημα του 3%.

Άφησε, μάλιστα, σε συνέντευξή του σε κυριακάτικη εφημερίδα ο Καμμένος ανοιχτό το θέμα αυτό για το μέλλον, όπως έκανε και ο Τσίπρας, όταν ήταν καλεσμένος πρώτο τραπέζι πίστα στον Παπαχελά στο αντιδιαλεκτό κανάλι του Αλαφούζου.

Θεωρούμε, λοιπόν, εθνοπροδοτικό, το να αγγίζετε σε οποιαδήποτε φάση είτε σήμερα είτε αύριο είτε σε έναν μήνα, το ποσοστό του 3%. Το ποσοστό αυτό έχει θεσπιστεί, για να αποκλείσει από την ελληνική Βουλή τους πράκτορες της Τουρκίας, οι οποίοι παρεμπιπτόντως στις 24 του μήνα ετοιμάζονται να κάνουν έκτροπα στην Ξάνθη και η Χρυσή Αυγή έχει μεριμνήσει και με νομικές ενέργειες θα σταματήσει αυτό το αίσχος. Αν αγγίξετε το 3%, είστε υπόλογοι έναντι του έθνους, διότι εξυπηρετείτε ξένες δυνάμεις.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Μιχάλης Τζελέπης από τη Δημοκρατική Συμπράταξη έχει τον λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΖΕΛΕΠΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ευτυχώς ο ελληνικός λαός έχει και μνήμη και κρίση, για να ξέρει το πού θα δώσει μαζικά τη στήριξή του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι εξελίξεις στην Ευρώπη και στη γειτονική χώρα καταδεικνύουν την αναγκαιότητα μιας ισχυρής Ελλάδας. Προϋπόθεση γι' αυτό είναι η λειτουργία και η ενίσχυση των δημοκρατικών θεσμών στη χώρα. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο πρέπει να δούμε και τον εκλογικό νόμο και τον συνταγματικό.

Είναι αυτός ο σκοπός, που καλοκαιριάτικα η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ φέρνει προς συζήτηση τον εκλογικό νόμο;

Όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αφού πλέον η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ έχει αθετήσει όλες τις εκλογικές υποσχέσεις για την κατάργηση του ΕΝΦΙΑ, για το σκίσιμο των μνημονίων, για τα εργασιακά, για τους επαγγελματίες, για τους αγρότες, πρέπει τώρα επικοινωνιακά να βρει έναν τρόπο, να αποπροσανατολίσει την κοινή γνώμη από τα μεγάλα και καυτά προβλήματα, γιατί πλέον οι πολιτικές σας έχουν αποτελέσματα άμεσα στους Έλληνες πολίτες, από τις αλλαγές στα εργασιακά, τους παράλογους φόρους που έχουν φέρει σε απόγνωση όλους τους Έλληνες, τις μειώσεις σε μισθούς και συντάξεις, που στα ΑΤΜ γίνεται κλαυθμός και οδυρμός καθημερινά και προσπαθεί να αποδείξει τώρα, αλλάζοντας την ατζέντα, ότι παράγει έργο.

Για μια ακόμη φορά, όμως, το έργο σας είναι μισό. Οι προτάσεις είναι μισές, επιλεκτικές και καιροσκοπικές και ενισχύουν για ακόμη μία φορά το επιχείρημα ότι προσπαθείτε τινί τρόπον, να διασφαλίσετε την παραμονή σας στην εξουσία. Όλα αυτά γιατί ενάμιση χρόνο μετά την ανάληψη της εξουσίας, ο ΣΥΡΙΖΑ θυμήθηκε τις αριστερές καταβολές του και είπε να κάνει κάτι και γι' αυτό.

Μετά από όσα έχετε κάνει σε αυτό το διάστημα, οι πάγιες αρχές τις Αριστεράς προσαρμόζονται για εσάς επιλεκτικά στις κομματικές και τις κυβερνητικές ανάγκες σας. Αλήθεια, οι άλλες αρχές της Αριστεράς, η συγκυβέρνηση με την εθνικολαϊκιστική Δεξιά, η απάτη του δημοψηφίσματος, το απροκάλυπτο κράτος των ημετέρων που στήνεται συστηματικά και η προσπάθεια ελέγχου της ενημέρωσης είναι μήπως η εφαρμογή αυτών των αρχών;

Η αλλαγή του εκλογικού νόμου –και αν θέλετε να συζητήσουμε σοβαρά– δεν γίνεται με fast track διαδικασίες ούτε με άρπα-κόλλα νομοθετικές πρωτοβουλίες. Γιατί ο τόπος δεν έχει θέμα νομής αλλά αλλαγής της εξουσίας, ενισχύοντας τη συμμετοχή, τη συνοχή, την κοινωνική δικαιοσύνη και φωνή του πολίτη.

Αφού επιθυμείτε μεταρρυθμίσεις ή εκσυγχρονισμό, γιατί δεν προχωράτε σε πιο βαθιές τομές και αλλαγές; Να καθίσουμε, όπως πρότεινε η Δημοκρατική Συμπράταξη, όλα τα κόμματα του συνταγματικού τόξου, να κάνουμε τη διακομματική επιτροπή και να συζητήσουμε πώς θα εφαρμοστεί η απλή αναλογική και να γίνει Αναθεώρηση του Συντάγματος. Γιατί η κατάργηση του μπόνους δεν διασφαλίζει από μόνη της αναλογικότερη εκπροσώπηση. Μπορεί να συμβάλλει, ναι. Ωστόσο εάν θέλουμε απλή αναλογική, θα πρέπει να λάβουμε και άλλους παράγοντες υπ' όψιν.

Γιατί, λοιπόν, δεν αποδέχαστε την πρόταση της Δημοκρατικής Συμπράταξης και για εκ νέου κατάτμηση των περιφερειών, ούτως ώστε να επαναπροσδιοριστούν οι εκλογικές περιφέρειες, να συνδιαμορφώσουμε έναν νέο εκλογικό χάρτη, που θα διασφαλίζει στον μέγιστο δυνατό βαθμό την αντιπροσώπευση των περιφερειών, που θα ενισχύεται έτσι η διαφάνεια, που θα αποτρέπονται φαινόμενα διαπλοκής και θα καθίσταται ευδιάκριτη η σχέση των πολιτών με τους εκπροσώπους τους;

Επίσης το 3% για την είσοδο των κομμάτων στη Βουλή είναι απαραίτητος και αναγκαίος όρος, διαφορετικά θα γίνει κατάτμηση του ήδη πολυδιασπασμένου, κατακερματισμένου πολιτικού συστήματος.

Η Δημοκρατική Συμπράταξη θεωρεί επιβεβλημένη και αναγκαία την ύπαρξη του 3%, δεδομένου ότι έτσι προστατεύεται σε μεγάλο βαθμό ο θεσμός του Κοινοβουλίου και της αντιπροσώπευσης δεδομένων των σημερινών συνθηκών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θετικό είναι το σημείο για την ψήφο στα δεκαεπτά, μιας και οι νέοι με την τεχνολογία, την πληροφόρηση και την ωριμότητα που έχουν, μπορούν να συμμετέχουν στο εκλογικό σώμα. Ωστόσο και στο σημείο αυτό θα ήθελα να κάνω μια παρατήρηση. Να τους νέους να τους εντάξουμε στο εκλογικό σώμα. Είμαστε απολύτως σύμφωνοι. Εν τούτοις μήπως με όλα αυτά, εσείς που αγωνίζεστε για μια αναλογικότερη εκπροσώπηση και την ενίσχυση της δημοκρατίας όπως λέτε, θα έπρεπε να σκεφτείτε, πώς θα ευαισθητοποιήσετε το υπάρχον εκλογικό σώμα, που εσείς με τα πολιτικά σας τερτίπια το έχετε οδηγήσει σε πλήρη απάθεια και αδρανοποίηση, όταν στις τελευταίες εκλογές του Σεπτεμβρίου η αποχή κατέγραψε το υψηλότερο ποσοστό από την εποχή της Μεταπολίτευσης;

Ακόμα ένα πολύ σημαντικό θέμα που έχουμε θέσει ως Δημοκρατική Συμπράταξη είναι για τον Απόδοχο Ελληνισμό. Γιατί να στερηθούμε το δικαίωμα, σε όλους όσους έχουν την ελληνική ιθαγένεια και υπηκοότητα και επιθυμούν να ψηφίσουν, να γραφτούν στα δημοτολόγια της χώρας και να φτιάξουμε εκλογικούς καταλόγους όπως και με τους ετεροδημότες; Σας καταθέσαμε και αντίστοιχη πρόταση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τη Δημοκρατική Συμπράταξη η αλλαγή του εκλογικού νόμου δεν είναι μια διαδικασία καιροσκοπική. Δεν πρέπει να τάσσεται σε κανέναν τακτικισμό, γιατί στο μέλλον θα οδηγήσει τη χώρα σε περιπέτειες και αδιέξοδες καταστάσεις, όπως σωστά ανέφερε τον Μάιο ο αρμόδιος Υπουργός. Για τη Δημοκρατική Συμπράταξη η αλλαγή του εκλογικού νόμου βασίζεται σε μια βαθύτερη αντίληψη, που έχει ως κύριο σκοπό και στόχο τη δημοκρατία, την ενίσχυση της λαϊκής κυριαρχίας, την εξεύρεση λύσης ευρύτερης αποδοχής, για ένα δίκαιο και αναλογικότερο εκλογικό σύστημα, που δεν θα είναι μόνο μιας χρήσης για να εξυπηρετήσει σκοπιμότητες, ένα σύστημα ολοκληρωμένο και λειτουργικό, μακριά από τους τακτικισμούς της νομοθέτησης μεμονωμένων διατάξεων με δόσεις σαν σούπερ μάρκετ.

Η αλλαγή του εκλογικού νόμου είναι μια πράξη πολιτικής ευθύνης, η οποία, από ό,τι φαίνεται, δεν σας απασχολεί, γιατί αν σας απασχολούσε πραγματικά, θα είχατε απεγκλωβιστεί από τα πολιτικά παιχνίδια που παίζετε μαζί σήμερα με τη Νέα Δημοκρατία, θα συστήνατε τη διακομματική επιτροπή και θα καταθέτατε μια ολοκληρωμένη πρόταση μετά από εξονυχιστική επεξεργασία.

Αυτή είναι η θέση μας, αυτό επιζητούμε και περιμένουμε, έστω και την ύστατη στιγμή, μια και έχουν αλλάξει τα δεδομένα με την κρίση, όλα στα φόρα, επιτέλους να αλλάξει λογική και το πολιτικό σύστημα και ιδιαίτερα οι κυβερνήσεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Ιωάννης Γκιόκας από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σε αντίθεση με όλα τα υπόλοιπα κόμματα που αυτές τις μέρες επιδόθηκαν σε ένα κακόγουστο παζάρι, με αφορμή τον εκλογικό νόμο, και που άλλαζαν προηγούμενες τους θέσεις, ανάλογα με το τι εξυπηρετεί σήμερα τις πολιτικές τους επιδιώξεις και τους

τακτικισμούς τους, το ΚΚΕ κράτησε μια συνεπή στάση, μια στάση αρχών, υπερασπιζόμενο τη διαχρονική θέση ότι το μόνο εκλογικό σύστημα το οποίο μπορεί να αποτυπώσει με ακρίβεια τον εκλογικό συσχετισμό, δηλαδή αυτό που ψηφίζει ο λαός, έστω σε αυτή την αστική δημοκρατία, που όλοι αποθεώνετε, είναι η απλή αναλογική, η απλή και άδολη αναλογική, χωρίς μπόνους, χωρίς όριο εισόδου στη Βουλή, όπως ακριβώς ήταν και η πρόταση νόμου που κατέθεσε ο ΣΥΡΙΖΑ τον Μάρτη του 2012 και όχι η καρικατούρα, η «μαϊμού» απλή αναλογική που φέρνει σήμερα η Κυβέρνηση, η οποία διατηρεί το όριο εισόδου στο 3% με μια σειρά δικαιολογίες για εθνικούς λόγους και άλλα τέτοια ζητήματα, που τίθενται μάλιστα με επικίνδυνο τρόπο και που φυσικά δεν τολμάει να τα πει δημόσια η Κυβέρνηση ή ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά τα λέει διαμέσου διαφόρων αντιπροσώπων.

Από αυτή, λοιπόν, τη σκοπιά το ΚΚΕ κρίνει τον σημερινό εκλογικό νόμο. Όπως είπε και ο εισηγητής μας, δεν θα τον ψηφίσουμε επί της αρχής. Θα ψηφίσουμε τα άρθρα για την ψήφο στα δεκαεπτά, την κατάργηση του μπόνους, όπως επίσης και το άρθρο για την άμεση εφαρμογή. Θα καταθέσουμε και τροπολογία για την κατάργηση του πλαφόν του 3%.

Από εκεί και πέρα, το ΚΚΕ δεν πρόκειται να συμμετάσχει σε όλο αυτό το παζάρι, σε όλο αυτό το παιχνίδι του αποπροσανατολισμού, που στήνεται για να κρυφτούν τα πραγματικά προβλήματα και οι πραγματικές διαχωριστικές γραμμές ανάμεσα στις πολιτικές δυνάμεις ούτε πρόκειται να δώσει στον εκλογικό νόμο μεγαλύτερη σημασία από αυτή που σε τελική ανάλυση του δίνει ο ίδιος ο λαός, γιατί άλλα είναι τα καυτά ζητήματα που απασχολούν τον λαό. Η φοροκαταιγίδα, οι περικοπές στις συντάξεις, οι απολύσεις, η ανεργία, το τι μέλλει γενέσθαι από Σεπτέμβριο, με τη δεύτερη αξιολόγηση που προμηνύει νέες ανατροπές στα εργασιακά και συνδικαλιστικά δικαιώματα. Επίσης τον λαό απασχολούν οι εξελίξεις στην περιοχή μας, που κλιμακώνονται επικίνδυνα, με βάση τα τελευταία γεγονότα που συμβαίνουν στην Τουρκία, αλλά και με τις αποφάσεις της Συνόδου Κορυφής του ΝΑΤΟ που υπέγραψε η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

Για αυτά τα ζητήματα, όμως, που καθορίζουν το παρόν και το μέλλον του λαού μας ούτε ομηρικοί καυγάδες στη Βουλή υπάρχουν ούτε αψιμαχίες στα τηλεοπτικά πάνελ ούτε πόλεμοι ανακοινώσεων ανάμεσα στα κόμματα ούτε τίποτα από όλα αυτά.

Αντίθετα σε αυτά τα ζητήματα υπάρχει ομοφωνία, υπάρχει ομοψυχία, υπάρχει πλήρης ταύτιση, αφού αυτό επιβάλλουν τα εγχώρια και διεθνή αφεντικά, αυτό επιβάλλει ο στόχος της ανάκαμψης, της ανάπτυξης των καπιταλιστικών κερδών, με τον λαό στη γωνία να επιλέγει κάθε φορά τον διαχειριστή της αντιλαϊκής πολιτικής. Επειδή, λοιπόν, στα κρίσιμα στρατηγικά ζητήματα υπάρχει σύμπλευση, η πολιτική αντιπαράθεση γίνεται στα επιμέρους.

Όσον αφορά τον εκλογικό νόμο, όλες οι άλλες πολιτικές δυνάμεις, τόσο αυτές που συμφωνούν με τις αλλαγές στον εκλογικό νόμο όσο και αυτές που διαφωνούν, τοποθετούνται με το εξής ενιαίο κριτήριο. Ποιο είναι αυτό το κριτήριο; Είναι το πώς μπορεί να επιτευχθεί η μέγιστη δυνατή κυβερνητική σταθερότητα, για να υλοποιηθεί αυτή ακριβώς η πολιτική. Η μεν Νέα Δημοκρατία, που αισθάνεται ότι μπορεί να είναι πρώτη στις επόμενες εκλογές, υπερασπίζεται το παλιό μοντέλο των μονοκομματικών κυβερνήσεων με τα μπόνους. Ο δε ΣΥΡΙΖΑ, μιλάει για την ανάγκη ευρύτερων συναίνεσεων με άλλα κόμματα, που όπως είπε και ο Πρωθυπουργός σε πρόσφατη συνέντευξή του, θα μοιράζονται την ευθύνη της κυβερνητικής πολιτικής –της αντιλαϊκής πολιτικής, λέμε εμείς- και θα εξασφαλίζουν τη συναίνεση του λαού σε αυτή την πολιτική.

Εξ ου, λοιπόν, και τα κολλητικιλίκια του ΣΥΡΙΖΑ με το κόμμα των Ευρωσυνταξιατών στην Ευρώπη, εξ ου και η σημερινή νεκράνσταση και η φλερτ με διάφορους παράγοντες, όπως ο Παπανδρέου και ο Κουβέλης, δηλαδή δυνάμεις που όταν ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν στην αντιπολίτευση τις περνούσε γενεές δεκατέσσερις.

Μάλιστα όσοι υπερασπίζονται ως πανάκεια τις πολυκομματικές κυβερνήσεις, διαδίδουν και το εξής απίστευτο επιχείρημα. Εάν –λέει- στην Ελλάδα υπήρχαν οι πολυκομματικές κυβερνήσεις, θα είχε αποφευχθεί η κρίση. Έλεος! Λες και στην Ιταλία ή σε άλλες χώρες που υπήρχαν αναλογικότεροι εκλογικοί νόμοι,

που υπήρχαν τέτοιες πολυκομματικές κυβερνήσεις, σε αυτές τις χώρες δεν κύτπησε η καπιταλιστική οικονομική κρίση και όλες οι συνέπειές της, σε βάρος των εργαζομένων!

Άρα το κριτήριό σας παρά τις διαφορετικές εκδοχές είναι ίδιο, είναι ενιαίο. Κυβερνητική σταθερότητα για την απარέγκλιτη εφαρμογή των αντιλαϊκών αναδιαρθρώσεων και χειραγώγηση του λαού μέσα από τη μεταμφίεση του αστικού πολιτικού συστήματος.

Από αυτή, λοιπόν, την άποψη η στάση απέναντι στον εκλογικό νόμο δεν είναι κριτήριο για το διαχωρισμό των πολιτικών δυνάμεων ή για να χαρακτηριστεί μια πολιτική δύναμη φιλολαϊκή, προοδευτική, γιατί κάλλιστα μπορεί να υπάρχουν πολιτικές δυνάμεις που υπερασπίζονται έναν αναλογικότερο εκλογικό νόμο –ακόμη και την καθαρή, λέμε εμείς, απλή αναλογική- και την ίδια στιγμή αυτές οι δυνάμεις να έχουν θέσεις και προτάσεις, που να είναι βαθιά αντιδραστικές.

Χαρακτηριστικότερη περίπτωση είναι η Ένωση Κεντρώων, η οποία από το πρωί μέχρι το βράδυ προπαγανδίζει αντιδραστικές, αντιλαϊκές προτάσεις σε βάρος των εργαζομένων, ακόμη και μέτρα για τα εργασιακά ή για τις συντάξεις, που ούτε το κεφάλαιο δεν τολμάει να πει ανοικτά και την ίδια στιγμή στηρίζει τον εκλογικό νόμο της Κυβέρνησης.

Ή αυτό που είπε πριν ο κ. Μπαλάφας. Είναι κρίμα –λέει- που οι προοδευτικές δυνάμεις κλωτσάνε την ευκαιρία, για να εφαρμόσει η κατάργηση του μπόνους. Δηλαδή εάν το ΠΑΣΟΚ ψήφιζε τον εκλογικό νόμο της Κυβέρνησης, θα γινόταν προοδευτική δύναμη και θα έπαιρνε άφεση αμαρτιών, για όλη την πολιτική που έχει εφαρμόσει τα προηγούμενα χρόνια; Εκεί οδηγεί η επιχειρηματολογία της Κυβέρνησης. Να αθρώνει τέτοιες δυνάμεις και στην ουσία να ανοίγει το δρόμο για τις συμπράξεις το επόμενο διάστημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Συνεπώς το ΚΚΕ δεν θεωρεί τον οποιονδήποτε εκλογικό νόμο καταλύτη φιλολαϊκών εξελίξεων και θα αντιπαλέψει και θα αποκαλύψει όσο μπορεί όλες αυτές τις μεγαλοστομίες, που συνοδεύουν την πρόταση της Κυβέρνησης για δήθεν περισσότερη δημοκρατία ή για το ότι έρχονται στο επίκεντρο οι νέοι λέει, επειδή δίνει την ψήφο στα δεκαεπτά. Στο σημερινό πολιτικό σύστημα, σε αυτό το σάπιο, εκμεταλλευτικό σύστημα μπορούν και αναλογικότεροι εκλογικοί νόμοι να υπάρχουν και ορισμένα πολιτικά δικαιώματα να δίνονται και την ίδια στιγμή να βασιλεύει η τρομοκρατία και ο αυταρχισμός στους χώρους δουλειάς, να ενισχύεται η καταστολή, να περνούν εν ριπή οφθαλμού και να ψηφίζονται νόμοι που αφαιρούν δικαιώματα, οδηγώντας τον λαό στη χρεοκοπία, οδηγώντας αυτούς τους νέους ανθρώπους που προσπαθείτε να τους κολακέψετε, την ίδια στιγμή που τους σκάβετε το λάκκο, με την ψήφο στα δεκαεπτά.

Το ΚΚΕ αποκρούει, λοιπόν, αυτή την υποκρισία, την απάτη της αστικής δημοκρατίας. Αυτό που χρειάζεται σήμερα για να αλλάξει πραγματικά ο αρνητικός συσχετισμός δύναμης, να αλλάξει σε βάρος των κομμάτων που συναθροίζονται στο δρόμο του κεφαλαίου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι ένα εργατικό λαϊκό κίνημα ισχυρό, ριζωμένο στους χώρους δουλειάς, μια κοινωνική συμμαχία που θα παλεύει και για τα άμεσα αιτήματα αλλά και για ανατροπές ριζικές στην οικονομία και την εξουσία. Για αυτήν την προοπτική χρειάζεται η συσπείρωση γύρω από ένα πιο ισχυρό ΚΚΕ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Σας ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας, κ. Δημήτριος Βίτσας, έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε να λάβω τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Καρρά, τι θέλετε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Θα ήθελα να μιλήσω επί της τοποθετήσεως του κυρίου συναδέλφου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Έγινε μία αναφορά στο κόμμα σας. Αυτά συνηθίζονται στην κοινοβουλευτική διαδι-

κασία, δεν ήταν επιθετική, ήταν μία κριτική.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Θα αναφερθώ μόνο σε αυτό και θα πω ότι η αναφορά είναι εκτός πραγματικότητας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Παρακαλώ, στην ομιλία σας μπορείτε να απαντήσετε.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ που βοηθάτε.

Ορίστε, κύριε Βίτσα, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Υπάρχει μια αλήθεια ότι η στάση κάποιας πολιτικής δύναμης απέναντι στον πολιτικό νόμο, δεν κατηγοριοποιεί τις πολιτικές δυνάμεις. Αυτό είναι ξεκάθαρο. Όμως αντιστοιχεί τις πολιτικές δυνάμεις απέναντι στο ζήτημα της λαϊκής κυριαρχίας, όσον αφορά την πολιτική ισότητα, την ισότητα δηλαδή των πολιτών σε σχέση με την πολιτική δύναμή τους κι αυτό έχει μεγάλη σημασία.

Την Πέμπτη το βράδυ που θα ψηφίζουμε την καρδιά του εκλογικού νόμου, που θα ψηφίζεται η απλή αναλογική, θα έχουμε συντελέσει -όσοι την ψηφίσουμε- μια ιστορική τομή και θα έχουμε συμβάλει στην αναγέννηση του πολιτικού συστήματος της χώρας. Θα έχουμε κάνει ένα άλμα, όχι ένα απλό βήμα, σε ζητήματα εκδημοκρατισμού σε αντιστοιχία με τη λαϊκή κυριαρχία. Θα συμβάλλουμε δηλαδή στην εμπέδωση της ισότητας των πολιτών, της πολιτικής ισότητας, που σε συνδυασμό και με τη διεύρυνση της εκλογικής βάσης στα πιο νεανικά στρώματα της κοινωνίας μας, μόνο θετικά αποτελέσματα μπορεί να φέρει.

Θα ήθελα εδώ να τονίσω ορισμένα ζητήματα για αυτό το ζήτημα της επιλεξιμότητας των λόγων. Ο εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας μίλησε σε σχέση με την ψήφο στα δεκαεπτά και ανέφερε διάφορα παραδείγματα, ότι αυτές το έκαναν, ότι αυτές δεν το έκαναν. Αυτές τις ίδιες χώρες δεν τις ανέφερε, όταν συζητάγαμε για το εκλογικό σύστημα. Εκεί τις έξεχασε. Άρα ο καθένας μας λέει ή καθένας μπορεί να λέει, ότι τον συμφέρει στην πολιτική του λογική.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, θα πρέπει να συμφωνήσουμε -και τουλάχιστον εμείς έτσι το βλέπουμε- ότι το εκλογικό σύστημα δεν είναι εργαλείο για επίτευξη μικροπολιτικών στοχεύσεων του εκάστοτε κυβερνώντος κόμματος. Πρέπει να το αντιμετωπίζουμε, όμως, σαν εργαλείο υπέρ της ισότητας, ένα εργαλείο υπέρ της λαϊκής κυριαρχίας. Δεν την κατοχυρώνει από μόνο του αλλά είναι ένα σημαντικό βήμα και γι' αυτόν τον λόγο η δική μας Κυβέρνηση κάνει αυτή την τομή. Δεν φέρνουμε δηλαδή έναν εκλογικό νόμο στα μέτρα μας.

Κύριε Πρόεδρε, βλέπω τον χρόνο στον πίνακα και σας ευχαριστώ πάρα πολύ. Μου έχετε δώσει είκοσι λεπτά. Πέντε μου είπαν. Εγώ, αν θέλετε, μπορώ να το κάνω είκοσι, αλλά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Υπουργέ, κι εγώ έκπληκτος το είδα αλλά το χαρτί που μου έχει έρθει λέει είκοσι λεπτά. Ήμουν υποχρεωμένος να το τηρήσω. Συγγνώμη, έχετε δίκιο. Θα πάτε στα έξι λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Θα ήταν σαν να μιλάω σε μία από τις μεγάλες συσκέψεις που κάναμε υπέρ της απλής αναλογικής, όταν ήμασταν στην αντιπολίτευση ή όταν γίνονταν μεγάλες συζητήσεις με έγκριτους πανεπιστημιακούς, οι οποίες στέκονταν, γιατί η απλή αναλογική κατοχυρώνει την ισοδυναμία των πολιτών. Όμως νομίζω ότι πρέπει να είμαστε πολύ πιο ουσιαστικοί.

Δεν φέρνουμε, λοιπόν, έναν εκλογικό νόμο στα μέτρα μας αλλά στα μέτρα των δικαιωμάτων του πολίτη και της ελληνικής κοινωνίας, στα μέτρα των ώριμων απαιτήσεων του παρόντος, σε μία προοπτική αναγέννησης του ενδιαφέροντος των πολιτών για την πολιτική.

Είναι αλήθεια, η απλή αναλογική θα ανατρέψει το πολιτικό σύστημα όπως το γνωρίσαμε. Θα ωθήσει σε αναδιατάξεις, θα ωθήσει σε τελειώς διαφορετικές πολιτικές συμπεριφορές πολιτικών κομμάτων και μορφωμάτων, αλλά θα ωθήσει και σε μια νέα σχέση του ίδιου του πολίτη με το πολιτικό σύστημα.

Λέω, λοιπόν, ότι όταν από τη μία μεριά βάσεις τη λαϊκή κυριαρχία και μετριάσει όσον αφορά το εκλογικό σύστημα με αυτήν και από την άλλη μεριά και με το επιχείρημα της ακυβερνησίας, βάσεις αυτό που καταβαίνοντας και πιθανά κατά λάθος, έβαλε ο εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας στο τέλος της ομιλίας του.

Μάλλον ήθελε να πει: «όταν θα έχουμε την κυβέρνηση», πράγμα που εμείς λέμε ότι δεν πρόκειται να συμβεί, οι ίδιοι λένε ότι πρόκειται να συμβεί και είπε «θα έχουμε την εξουσία». Αυτή είναι η βάση της λογικής, εκλογικό σύστημα για την εξουσία.

Γι' αυτό έχουμε ενισχυμένες αναλογικές, έχουμε διάφορους καλπονοθευτικούς νόμους. Γι' αυτό έχουμε -ας το πούμε έτσι- Βουλευτές εδώ που έχουν εκλεγεί κατά μέσο όρο με είκοσι χιλιάδες ψήφους και Βουλευτές που έχουν εκλεγεί κατά μέσο όρο με πενήντα χιλιάδες ψήφους.

Ξέρει τι λέει, γιατί η κυβερνητική εξουσία έχει συνηθιστεί σε αυτόν τον τόπο να έχει ισχυρή επιρροή στην πολιτική εξουσία.

Τώρα κατεβάσατε πολύ τον χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Διακόψαμε στα τρία λεπτά και σας έδωσα άλλα τρία, δηλαδή έξι λεπτά αντί για πέντε. Μην παραπονείστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Η πολιτική εξουσία είχαν θυμηθεί ότι είχε ισχυρή επιρροή και διαπλοκή με την οικονομική εξουσία. Αν θέλουμε, δηλαδή, να κάνουμε έναν διαχωρισμό, από τη μια μεριά έχουμε πορεία προς την λαϊκή κυριαρχία και από την άλλη μεριά έχουμε πορεία προς την κατάληψη της εξουσίας.

Θεωρώ ότι θα είναι πάρα πολύ σημαντικό, η απλή αναλογική όχι να περάσει μόνο σε έναν εκλογικό νόμο αλλά να περάσει και στο ίδιο το Σύνταγμα της χώρας και να περάσει με όλες τις μορφές του, σε αντίθεση με αυτό που υπάρχει σήμερα.

Τι έχουμε σήμερα; Σήμερα έχουμε στην τοπική αυτοδιοίκηση δημοκρατικό σύστημα, στην Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση περιφερειαρχοκεντρικό σύστημα. Σήμερα έχουμε στο κεντρικό πολιτικό σύστημα πρωθυπουργοκεντρικό σύστημα. Έτσι μέσα στη διαδικασία της κοινωνικής και πολιτικής ιεραρχίας χάνεται η συλλογικότητα, όχι μόνο ως έκφραση, ως γνώμη, αλλά και ως απόφαση. Αυτό μας δίνει και νέες λογικές περί αποτελεσματικότητας.

Η ακυβερνησία, κυρίες και κύριοι, δεν προέρχεται από την απλή αναλογική και το εκλογικό σύστημα. Προέρχεται από την αδυναμία ακόμη και της πιο πολυπληθέστερης κοινοβουλευτικής ομάδας, να διαχειριστεί και να κάνει τομή στα πράγματα τα οποία απασχολούν τον ίδιο τον λαό. Σε αυτή την κατεύθυνση πρέπει να κατατείνουμε εμείς.

Άρα ισχυρές κυβερνήσεις θα είναι αυτές που γίνονται πάνω σε συγκεκριμένο πολιτικό πρόγραμμα, που θα ψηφίζεται από την ίδια την κοινωνία, με την ισοδυναμία του πολίτη και αυτές οι ισχυρές κυβερνήσεις θα παίζουν τον επιτελικό τους ρόλο, σε ένα κράτος που θα μπορεί να λειτουργεί στα βασικά και να μην αφήνει τα μολύβια κάτω, κάθε φορά που πηγαίνουμε σε εκλογές.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Ο συνάδελφος κ. Γεώργιος Μαυρωτάς από το Ποτάμι έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Στις 21 Ιουλίου 2015, ακριβώς έναν χρόνο πριν, ο Πρόεδρος του Ποταμιού πρότεινε επί λέξει: «Να συζητήσουμε ανοιχτά τον νέο εκλογικό νόμο με γνώμονα την κατάργηση του μπόνους των πενήντα εδρών για το πρώτο κόμμα». Η απάντηση από την Κυβέρνηση δεν ήρθε ποτέ. Τότε, βλέπετε, ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν πρώτος στις δημοσκοπήσεις. Ποιος γυρνάει πίσω ένα ευεργετικό δώρο, τη στιγμή μάλιστα που είναι έτοιμος να το αξιοποιήσει, παρά τα όσα είχε υποσχεθεί;

Τώρα, λοιπόν, έρχεται ο ΣΥΡΙΖΑ και αποκηρύσσει μετά βδελυγμίας το ανοσιούργημα αυτό, το μπόνους των πενήντα εδρών, εξαιτίας του οποίου πολλοί από τους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ βρίσκονται σήμερα στη Βουλή.

Τι άλλαξε άραγε σε μερικούς μήνες; Από τη μια, λοιπόν, έχουμε μια Κυβέρνηση που καιροσκοπικά θυμήθηκε να αλλάξει τα κομμάτια του εκλογικού νόμου που τη συμφέρουν, αγνοώντας άλλα πιο σημαντικά, όπως την κατάκτηση των μεγάλων περιφερειών και την ψήφο στους Έλληνες του εξωτερικού. Από την άλλη έχουμε μια Αξιοματική Αντιπολίτευση που σκέφτεται συμφεροντολογικά, καθότι το υπερβολικό μπόνους των πενήντα εδ-

ρών αυτή τη στιγμή τη βολεύει.

Υπάρχει δυνατότητα συναίνεσης; Εμείς θα επιμένουμε. Η πρόταση του Ποταμιού για τον εκλογικό νόμο με το αναλογικό μπό- νους, δηλαδή μία έδρα για κάθε 2% που παίρνει το πρώτο κόμμα, είναι η βέλτιστη στις παρούσες συνθήκες. Συμβιβάζει με τον κα- λύτερο δυνατό τρόπο τα δύο κριτήρια που πρέπει να ικανοποιεί ένας εκλογικός νόμος, δηλαδή την αντιπροσωπευτικότητα και την κυβερνησιμότητα. Η απλή αναλογική ικανοποιεί μόνο το πρώτο, την αντιπροσωπευτικότητα, ενώ το υπερβολικό και άκαμ- πτο μπό- νους των πενήντα εδρών μόνο το δεύτερο, την κυβερνη- σιμότητα.

Ο βέλτιστος συγκερασμός αυτών των δύο κριτηρίων είναι η πρόταση του Ποταμιού και για αυτό επιμένουμε για την υιοθέ- τησή της τόσο από τον ΣΥΡΙΖΑ όσο και από τη Νέα Δημοκρατία.

Μετά από εξήμισι χρόνια κρίσης φαίνεται να μην έχουμε κατα- λάβει τίποτα. Ο εκλογικός νόμος αν ερχόταν ολοκληρωμένος και με άπλετο χρόνο για διαβούλευση, θα ήταν ένα ιδανικό πεδίο συγκλίσεων, που τις έχει ανάγκη η χώρα μας για να βγει από την κρίση. Θα μπορούσε να δουλέψει σαν ένα πεδίο μέτρων οικοδό- μησης εμπιστοσύνης μεταξύ των κομμάτων του ευρωπαϊκού προσανατολισμού. Ένα βήμα πίσω ο ένας, ένα βήμα πίσω ο άλλος, για να κάνει η χώρα ένα άλμα μπροστά. Όμως, δυστυχώς, φαίνεται ότι θα πρωταγωνιστήσει και πάλι η σύγκρουση και όχι η σύνθεση. Θα μεγιστοποιηθούν τα σημεία διαφωνίας και όχι τα σημεία σύγκλισης. Θα μπουν οι κομματικοί τακτικισμοί πάνω από το εθνικό συμφέρον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η απλή αναλογική για την οποία γίνεται πολύς λόγος δεν είναι πανάκεια. Ίσχυσε, κατά κύριο λόγο, στην Ελλάδα από το 1926 έως περίπου τη δεκαετία του '50, δίνοντας θνησιγενείς και βραχύβιες κυβερνήσεις. Αυτή τη στιγμή η απλή αναλογική εξυπηρετεί μόνο την όψιμη λογική του ΣΥΡΙΖΑ.

Με τα σημερινά δημοσκοπικά δεδομένα, η απλή αναλογική θα απαιτούσε τέσσερα ή πέντε κόμματα να συναινέσουν για να δη- μιουργηθεί κυβέρνηση, εάν δεν τα έβρισκαν τα δύο πρώτα. Κα- ταλαβαίνετε, λοιπόν, πόσο ασταθής θα είναι η κυβέρνηση που θα προκύψει, όταν η δεδομένη θα εξαρτάται από την ικανο- ποιήση των επιθυμιών και του τελευταίου εταίρου της κυβέρνη- σης. Με άλλα λόγια μια τέτοια κυβέρνηση θα είναι όμηρος κυβερνητικών εκβιασμών και όχι αποτέλεσμα προγραμματικών συγκλίσεων.

Αν όντως ο ΣΥΡΙΖΑ κόπτεται τόσο πολύ για τις συναινέσεις που υποτίθεται ότι θα προωθήσει η απλή αναλογική, γιατί δεν μας άκουγε όταν τα λέγαμε αυτά πέρυσι τον Αύγουστο, για συναινέ- σεις και συγκλίσεις; Τι τον εμποδίζει να τις εφαρμόσει έστω και τώρα; Δεν πείθει, λοιπόν, ο συναινετικός σου λόγος, όταν μπο- ρείς να τον εφαρμόσεις στην πράξη αλλά δεν το κάνεις.

Ας δούμε, όμως, και τι δεν περιέχει ο αποσπασματικός αυτός εκλογικός νόμος. Δεν περιέχει την κατάτμηση των μεγάλων πε- ριφερειών. Οι μεγάλες απρόδοτες περιφέρειες είναι η χαρά του καναλάρχη. Και τώρα, απ' ό, τι φαίνεται, θα έχουμε και καινούρ- γιους καναλάρχες, με απόφαση Υπουργού. Για να μη στενοχω- ρηθεί και ο κ. Λεβέντης, η κατάτμηση των μεγάλων περιφερειών, στις οποίες το «γυαλί» βγάζει Βουλευτή, παραπέμπεται δυστυ- χώς στις κοινοβουλευτικές καλένδες.

Η ψήφος στους Έλληνες του εξωτερικού που έφυγαν τα τε- λευταία χρόνια, επίσης παραμένει όνειρο θερινής νυκτός για τα χιλιάδες παιδιά που έχουν φύγει στο εξωτερικό τα τελευταία χρόνια, κοντά στις τετρακόσιες είκοσι επτά χιλιάδες, σύμφωνα με πρόσφατη έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος. Κατά τα άλλα, η Κυβέρνηση θρηνεί για το brain drain, για τη διαρροή εγκεφά- λων, αλλά δεν κάνει τίποτα για να τους δώσει φωνή. Ξενιτεμένοι είναι, όχι εξοστρακισμένοι.

Το Ποτάμι έχει προτείνει τρεις τροπολογίες που αφορούν στο αναλογικό μπό- νους, στην ψήφο στους Έλληνες του εξωτερικού και στην ψήφο στα δεκαεπτά έτη. Θα ήθελα να κάνω μια παρέν- θεση για την ψήφο στα δεκαεπτά έτη: Πρέπει να ευθυγραμμί- σουμε το όριο ενηλικίωσης. Για παράδειγμα, το προσχέδιο του αθλητικού νόμου, που κυκλοφορεί, λέει ότι γίνεσαι μέλος σε αθ- λητικό σωματείο αν έχεις κλείσει το δέκατο όγδοο έτος της ηλι- κίας σου. Δηλαδή, είσαι ώριμος να ψηφίσεις για κυβέρνηση της

χώρας στα δεκαεπτά έτη, αλλά δεν είσαι ώριμος για να ψηφίσεις για διοίκηση σε ένα τοπικό αθλητικό σωματείο στην κάτω Πετρο- μαγούλα. Λογικό; Όχι. Από την άλλη, πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί, να μη γίνουν τα λύκεια κομματικά φέουδα, όπως έγιναν τα πανεπιστήμια.

Το Ποτάμι κόντρα στο κομματικό του συμφέρον, καθώς θα το βόλεψε ασφαλώς, όπως είπε και ο εισηγητής μας, η απλή ανα- λογική, επιλέγει το εθνικό συμφέρον, που είναι οι σταθερές κυ- βερνήσεις και ένα πιο αναλογικό σύστημα. Το κόμμα που πλειο- ψηφικά επιλέγει ο λαός να έχει τον πρώτο λόγο στη δημιουργία της κυβέρνησης, αλλά όχι με την παντοδυναμία που του έδινε ο προηγούμενος νόμος με το υπερβολικό μπό- νους των πενήντα εδρών. Το αναλογικό μπό- νους που προτείνουμε αναγκάζει σε κυ- βερνητικές συμμαχίες με πιο στέρεη και ρεαλιστική βάση.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω ότι ο εκλογικός νόμος είναι μια ευκαιρία για την Κυβέρνηση να προσεγγίσει τις δυνάμεις του ευ- ρωπαϊκού τόξου, να δείξει ότι επιδιώκει συγκλίσεις στην πράξη και όχι στα λόγια. Από την άλλη, ο εκλογικός νόμος είναι και μια ευκαιρία για την Αξιωματική Αντιπολίτευση να δείξει ότι έχει κάνει βήματα σε μια προοδευτική κατεύθυνση και δεν είναι δέσμια συν- τηρητικών αντανακλαστικών.

Η πρόταση, λοιπόν, του Ποταμιού, η πρότασή μας προσφέρει μια χρυσή ευκαιρία για να υπάρξει μια τέτοια σύγκλιση σε ένα τόσο σημαντικό θέμα, χωρίς νικητές και ηττημένους. Το αντέχει το πολιτικό μας σύστημα αυτό; Μακάρι να διαψευσθώ. Πολύ φο- βάμαι, όμως, ότι το να συνθηματολογείς και να συγκρούεσαι είναι πολύ πιο εύκολο από το να επιχειρηματολογείς και να συν- θέτεις. Και όπως έχει ήδη δείξει η ιστορία των τελευταίων ετών της κρίσης, μάλλον καταφεύγουμε στα εύκολα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Ιωάννης Σαρίδης από την Ένωση Κεντρώων έχει τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κάθε φορά που κάνουμε εκλο- γές, μιλάμε μετά για το περίφημο μήνυμα που έστειλαν οι πολί- τες στους πολιτικούς. Από τις πρώτες δημοκρατικές εκλογές της Μεταπολίτευσης μέχρι και αυτές του περασμένου Σεπτεμβρίου το κάθε κόμμα ερμήνευε το μήνυμα των πολιτών ανάλογα με τον τρόπο που τον βόλεψε.

Ποτέ δεν θυμάμαι να βγήκε ένα σαφές συμπέρασμα για το ποιο είναι τελικά το μήνυμα των πολιτών. Τι μήνυμα καταλαβαί- νετε εσείς, αγαπητοί φίλοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, πως στέλνει ο λαός, όταν ικανότερο για Πρωθυπουργό προκρίνει στα- θερά τον «κανένα»;

Ποιο μήνυμα εκπέμπουν οι πολίτες, όταν στέλνουν οκτώ πολι- τικούς σχηματισμούς στο Κοινοβούλιο, που μαζί με τους Οικο- λόγους, το «Αρμα» του κ. Ζουράρι και τους Χριστιανοδημοκρά- τες του κ. Νικολόπουλου, φτάνουμε τους έντεκα ουσιαστικά πο- λιτικούς σχηματισμούς;

Τι λέτε να θέλουν οι πολίτες, που σταμάτησαν να προσφέρουν την ασφάλεια της αυτοδυναμίας στα λεγόμενα «κόμματα εξου- σίας»; Τέλος στα κόμματα εξουσίας! Ο δικομματισμός τελείωσε και μαζί του τελειώνει και η κλοπή των εδρών από το Κοινοβού- λιο, μαζί του τελειώνει και το αντιδημοκρατικό σύστημα της ενι- σχυμένης αναλογικής.

Η είσοδος της Ένωσης Κεντρώων στο εθνικό Κοινοβούλιο συ- νοδεύτηκε από τη διατύπωση ξεκάθαρων αιτημάτων: Το πρώτο που ζητήσαμε ήταν η απλή αναλογική, η οποία αποτελεί για εμάς όχι απλά ιδρυτική, προγραμματική θέση δεκαετιών, αλλά προ- ύπόθεση δημοκρατίας.

Έχουμε εναποθέσει πολλές ελπίδες στην εφαρμογή της απλής αναλογικής. Και εδώ θα ήθελα να κάνω μια παρατήρηση, πάνω σε ένα επιχείρημα που ακούστηκε από έναν συνάδελφο της Αντιπολίτευσης, ο οποίος στην τοποθέτησή του ισχυρίστηκε πως οι Έλληνες όταν ψηφίζουν διαλέγουν κυβέρνηση.

Όχι, κύριοι! Οι Έλληνες πλέον θα αποφασίζουν ποιοι θα είναι υποχρεωμένοι εξ ονόματός τους να καθίσουν γύρω από ένα τρα- πέζι για να δουλέψουν για το καλό της χώρας, που όλοι ξέρουν ποιο είναι.

Οι Έλληνες πλέον θα γνωρίζουν, όπως και οι Βουλευτές που θα εκλέγονται, πως πρώτη προϋπόθεση για να έχουν μέλλον θα είναι να μπορούν να επιχειρηματολογούν και να συνεργάζονται.

Ο δικομματισμός στερήσε από την Ελληνική Δημοκρατία το βασικότερο συστατικό της, που είναι τα επιχειρήματα. Η εναλλαγή δύο απόψεων δύο κομμάτων απαξίωσε τον πολιτικό λόγο, ενώ επέτρεψε τη δημιουργία πολιτικών αυθεντιών και ειδικών, που μας έφτασαν εδώ ακριβώς που μας έφτασαν.

Κυρίες και κύριοι, ως δημοκράτης Βουλευτής, για να συνεχίσω να θεωρώ τον εαυτό μου δημοκράτη, νιώθω υποχρεωμένος από τη συνειδήσή μου να παραμείνω πιστός στις πολιτικές μου ιδέες και να υπερψηφίσω την απλή αναλογική.

Ως δημοκράτης δεν μπορώ να δεχτώ το κόστος της δημοκρατικής εκπροσώπησης, υποκύπτοντας στον φόβο της ακυβερνησίας. Είναι διαχρονικά πιστή η Αξιωματική Αντιπολίτευση στην ενισχυμένη αναλογική αλλά και στον φόβο, τον οποίο χρησιμοποίησε για να διεκδικήσει ή να παραμείνει στην εξουσία.

Δεν φοβάμαι τη συνεργασία μεταξύ Ελλήνων. Αντιθέτως, η ιστορία μου δίδαξε πως όταν οι Έλληνες είναι ενωμένοι μπορούν να μεγαλοφυεύουν.

Θα πω δύο κουβέντες, κλείνοντας την τοποθέτησή μου, για την ψήφο στα 17 και για το 3%. Η ψήφος στα δεκαεπτά έχει ένα νόημα για εμένα. Στέλνει το σωστό μήνυμα στη νεολαία μας.

Η κοινωνία μας είναι αμείλικτη και πρέπει να το ξέρουν οι νέοι μας αυτό. Το σύστημα τούς περιμένει το συντομότερο δυνατό να αναλάβουν ευθύνες κάθε είδους, είτε κατάφερε να τους προετοιμάσει σωστά για αυτό είτε όχι, όπως δυστυχώς συμβαίνει τις περισσότερες φορές.

Το μήνυμα που επιθυμώ εγώ να δώσω στους δεκαεπτάρηδες, ψηφίζοντας την υποχρέωση και το δικαίωμά τους να διαλέγουν αυτούς που θα τους κυβερνούν στο όνομά τους, είναι ένα: Ο κόσμος είναι σκληρός και βιάζεται να σας καταστήσει υπεύθυνους και να σας αφαιρέσει από την προστασία της γονικής ευθύνης!

Το όριο του 3% πράγματι μειώνει τη δημοκρατική εκπροσώπηση των πολιτών. Πρόσφατο παράδειγμα είναι η ΛΑΕ. Σας ρωτώ: Δεν θα ήταν χρήσιμη η παρουσία του κ. Λαφαζάνη και της κ. Κωνσταντοπούλου στο Κοινοβούλιο; Πολλά μπορεί να πει κάποιος, όχι όμως ότι δεν υπήρξαν συνεπείς ιδεολογικά ή ότι δεν είχαν κάτι να πουν.

Δεχόμαστε, όμως, αυτό το όριο για έναν και μόνο λόγο, διότι πιστεύουμε πως δεν είναι ικανό το πολιτικό σύστημα της χώρας να προστατεύσει την Ελληνική Δημοκρατία από κακόβουλα ξένα και εγχώρια συμφέροντα, τα οποία επιδιώκουν όχι τη δημοκρατική πολυφωνία, αλλά την ασφάλεια και τις πληροφορίες της βουλευτικής έδρας.

Κλείνοντας, θέλω να απευθυνθώ στο ΠΑΣΟΚ και στο Ποτάμι και να τους ζητήσω να το ξανασκεφθούν. Όσο μικροκομματικά παιχνίδια και να παίζονται, έχετε την ευκαιρία να σταματήσετε μια κλοπή πενήντα εδρών από τον ελληνικό λαό.

Και σε έναν αξιγάπητο φίλο του ΚΚΕ, στον κ. Γκιόκα, που μίλησε για την Ένωση Κεντρώων, θα ήθελα να πω ότι σε αυτόν τον τόπο το ΚΚΕ συγκυβέρνησε και δεν έκανε κανέναν απολύτως λόγο για την απλή αναλογική και ότι η Ένωση Κεντρώων είναι εδώ, στο ελληνικό Κοινοβούλιο, δέκα μήνες και αυτήν τη στιγμή με τον λόγο της την έχει φέρει στο προσκήνιο.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Σταύρος Καλαφάτης από τη Νέα Δημοκρατία έχει τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να δώσω δυο σύντομες απαντήσεις μονάχα σε παρατηρήσεις σε κάποια σχόλια.

Κύριε Μπαλάφα, νομίζω ότι, αν δεν το υπονοήσατε, είπατε ευθέως ότι η Νέα Δημοκρατία διχάζει τους Έλληνες.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Τι κάνει;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Διχάζει τους Έλληνες. Είπατε ότι διαχωρίζετε τους Έλληνες. Αυτό είναι κάτι που είναι μακριά από εμάς πάντως και από τη φιλοσοφία μας, σε κάθε περίπτωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε όλες τις σύγχρονες αστικές αντιπροσωπευτικές δημοκρατίες, σε κάθε πολίτευμα με κοινοβουλευτική έκφραση, το πολιτικό σύστημα που συγκροτείται για να υποστηρίξει την εύρυθμη λειτουργία μιας συντεταγμένης πολιτείας αναδύεται και προκύπτει από τον εκλογικό νόμο, αυτόν που ρυθμίζει τους όρους συμμετοχής των πολιτικά δρώντων κομμάτων και εκλογέων, πολιτών και πολιτικών στην εκλογική διαδικασία, αλλά και την αποτύπωση της λαϊκής βούλησης στην κοινοβουλευτική σύνθεση και λειτουργία.

Με άλλα λόγια, ο εκλογικός νόμος, σε συνδυασμό με τις συνταγματικές προβλέψεις για τη λειτουργία του πολιτεύματος, συνθέτουν ένα εκμαγείο, ένα καλούπι του πολιτικού συστήματος, η οικοδόμηση του οποίου βασίζεται σε μια τρόπον τινά εκλογική αρχιτεκτονική. Κάθε αρχιτεκτονικό σχέδιο για να είναι επιτυχημένο πρέπει να υπηρετεί την ευστάθεια και τη βιωσιμότητα του κτηρίου που θα παραχθεί από την εφαρμογή του. Ομοίως, ένα εκλογικό σύστημα είναι επιτυχημένο και αποτελεσματικό, όταν προωθεί τη βιωσιμότητα και καλή λειτουργία του πολιτικού οικοδομήματος που θα αναδείξει, για να υπηρετήσει την Κοινοβουλευτική μας Δημοκρατία και κατ' επέκταση τις ανάγκες του τόπου και των πολιτών, κατά τα προβλεπόμενα από το Σύνταγμα.

Δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, το δικό σας σχέδιο οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια σε ένα οικοδόμημα σαθρό και ευάλωτο στην παραμικρή σεισμική δόνηση. Είστε τόσο επιρρεπείς στον ευτελισμό των δημοκρατικών θεσμών και στη χειραγώγησή τους προς εξυπηρέτηση μικροκομματικών σκοπιμοτήτων, που δεν διστάσατε να ευτελίσετε ακόμα και αυτήν την ύψιστη διαδικασία της συνταγματικής Αναθεώρησης, τοποθετώντας την στη σκιά εκλογικών πειραματισμών και μικροπολιτικών «μαγειρικής».

Θα έπρεπε να συζητάμε πώς θα ενισχύσουμε τους θεσμούς, πώς θα περιφρουρήσουμε τη διαφάνεια, πώς θα εγγυηθούμε την καλή λειτουργία της δημοκρατίας μας και πώς θα θεραπεύσουμε αστοχίες που τροφοδοτούν δικαίως ή αδικώς την καχυποψία των πολιτών έναντι της πολιτικής.

Αυτό επιχειρεί η Νέα Δημοκρατία με τις δικές της προτάσεις για τη συνταγματική Αναθεώρηση, να συμβάλει σε μια αναθεώρηση της ποιότητας της δημοκρατίας μας με τη μακρόχρονη βελτίωση και εξυγίανση του πολιτικού συστήματος.

Όμως με αυτήν την Κυβέρνηση, τι κάνουμε αντί γ' αυτό; Ασχολούμαστε με τις βραχυπρόθεσμες, μικροκομματικές ανάγκες των κυβερνώντων. Μετράμε τους Βουλευτές ως κουκιά. Αναλωνόμαστε σε αναλύσεις συσχετισμού πολιτικών δυνάμεων, ευτελίζοντας εκ των ενόντων στα μάτια των πολιτών τον ρόλο των Βουλευτών και του πολιτικού δυναμικού της χώρας. Εκπέμψουμε την εικόνα ενός πολιτικού συστήματος που παίζει παιχνίδια εξουσίας που έχουν ως αφετηρία την ανάγκη πολιτικής επιβίωσης ενός κόμματος και ενός Πρωθυπουργού, που βλέποντας ότι χάνουν το λαϊκό έρεισμα και προφανώς τις επόμενες εκλογές, επιχειρούν να προκαλέσουν εκλογική αναμπουμπούλα και συνθήκες ακυβερνησίας. Σε αυτό θα επανέλθω.

Κοινοβούλιο σημαίνει αντιπροσώπευση, κυρίες και κύριοι. Αυτή η ανάγκη αντιπροσώπευσης μας οδηγεί αναπόφευκτα στον σχηματισμό κομμάτων και η κοινοβουλευτική παρουσία αυτών δημιουργεί το σχήμα συμπολίτευση – Αντιπολίτευση.

Η επιλογή όμως ενός εκλογικού συστήματος δεν μπορεί να λαμβάνεται μόνο με μέτρο την ικανότητά του να αποτυπώνει επακριβώς τις προτιμήσεις των εκλογέων στον αριθμό των αντιπροσώπων και στο μέγεθος των Κοινοβουλευτικών Ομάδων. Η μεγάλη πρόκληση ενός εκλογικού συστήματος είναι να συνδυάζει τη δημοκρατική ανάδειξη των πολιτικών εκπροσώπων του εκλογικού σώματος και τη λαϊκή βούληση με τη συγκρότηση κυβέρνησης και την ανάγκη σταθερής διακυβέρνησης της χώρας. Η μεταπολιτευτική μας Κοινοβουλευτική Δημοκρατία, στα σαράντα και πλέον χρόνια ομαλού και αδιάτακτου πολιτικού βίου, αναγνώρισε την ανάγκη να ικανοποιηθούν ταυτόχρονα και οι δύο υψηλές απαιτήσεις. Έτσι πέτυχε διαχρονικά, με παραλλαγές ενισχυμένης αναλογικής, και η πολιτική βούληση των πολιτών να αντανακλάται όσο το δυνατόν πιο πιστά και αντιπροσωπευτικά και η χώρα να απολαμβάνει την ασφάλεια σταθερών κυβερνήσεων ακόμα και στις πιο πρόσφατες περιπτώσεις των κυβερνή-

σεων συνεργασίας από το 2012 μέχρι σήμερα. Και η δική σας Κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ, χάρη σε ένα τέτοιο εκλογικό σύστημα υφίσταται.

Αυτή η πορεία επιχειρείται να ανακοπεί σήμερα με την εισαγωγή προς ψήφιση ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας ενός νέου εκλογικού νόμου. Μιλάει η Κυβέρνηση για απλή και άδολη αναλογική τη στιγμή που ούτε το σκεπτικό της είναι τόσο απλό ούτε και οι επιδιώξεις της άδολες.

Γιατί, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, αφού είστε τόσο ευαίσθητοι και αντιτίθετο με τα πλειοψηφικά συστήματα, σπεύσατε το 2013 να μετεξελιχθείτε σε ενιαίο κόμμα από συνασπισμός κομμάτων που ήσασταν, για να μην χάσετε το εκλογικό μπόνους των πενήντα εδρών; Τότε η ιδεολογική σας προσήλωση στην απλή αναλογική σας επέτρεπε την παρέκκλιση, ενώ ξαφνικά σας επαναφέρει η συνειδητή σας τώρα στον ίδιο δρόμο; Η αλήθεια είναι άλλη και δυστυχώς για εσάς την αντιλαμβάνονται και οι πολίτες.

Η αλήθεια είναι πως η Κυβέρνηση βρίσκεται μπροστά σε τρομερά αδιέξοδα που δημιουργούν οι αποτυχημένες πολιτικές της και έχει ήδη εισέλθει σε φάση αποσύνθεσης. Η ολοένα εντεινόμενη δυσарέσκεια των πολιτών δημιουργεί ζοφερό κλίμα για την πολιτική προοπτική των κομμάτων της συγκυβέρνησης. Η δημοσκοπική της καθίζηση προοιωνίζεται την εκλογική της κατάρρευση.

Είναι οφθαλμοφανές ότι η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ βρίσκεται σε αποδρόμη. Σχεδόν καθίσταται αυταπόδεικτο. Πώς; Η πιο τρανή απόδειξη είναι η σπουδή με την οποία έφερε τον εκλογικό νόμο και οι προσπάθειες που κατέβαλε να αποσπάσει τη συναίνεση των κομμάτων της Αντιπολίτευσης για να πιάσει τον μαγικό αριθμό που θα επιτρέψει στις νέες ρυθμίσεις να εφαρμοστούν από τις αμέσως επόμενες εκλογές, έχοντας το θράσος να προβάλλει και ως αποκλειστικό της προνόμιο την ευαισθησία, ευαισθησία που είναι μάλλον σκανδαλωδώς επιλεκτική και αλά καρτ, διότι ευαισθητοποιείται δημοκρατικά να παραχωρήσει εκλογικά δικαιώματα στους δεκαεφτάρηδες, αλλά για τους χιλιάδες Έλληνες πολίτες εκλογείς που βρίσκονται στο εξωτερικό, παγερά, κυνικά και αντιδημοκρατικά αρνείται να τους δώσει τη δυνατότητα να ασκήσουν τα απαράγραπτα πολιτικά τους δικαιώματα. Και φυσικά στους συμπατριώτες μας αυτούς συμπεριλαμβάνονται δεκάδες χιλιάδες νέοι δεκαοχτώ, είκοσι, είκοσι πέντε χρονών για τους οποίους βέβαια ο ΣΥΡΙΖΑ δήθεν κόπτεται και ευαισθητοποιείται, αλλά μονάχα στα λόγια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και για να σταθώ λίγο στην ψήφο των δεκαεφτάρηδων, να πω ότι ενδεικτικός της υποκρισίας με την οποία τους αντιμετωπίζετε, κύριοι της Κυβέρνησης, είναι ο τρόπος με τον οποίο προσπαθείτε να τους γοητεύσετε. Από τη μία εξυψώνετε στην πράξη την επάρκεια της ωριμότητάς τους, αναγνωρίζοντάς τους το δικαίωμα στην ψήφο και από την άλλη τους θεωρείτε τόσο ανώριμους, που προσπαθείτε να τους προσεταιριστείτε με δήθεν παροχές που εννοούν την ελάσσηνα προσπάθεια στην εκπαιδευτική διαδικασία, την προαγωγή της μετριότητας, την απαξίωση της αριστείας, αλλά και τη δυνατότητα να παίρνουν νωρίτερα το αυτοκίνητο του μπαμπά.

Πόσο πιο ανώριμοι και μικροί τελικά θα αποδειχθείτε; Επαίρεται ο Πρωθυπουργός για τη συνέπεια της Αριστεράς ως προς την απλή αναλογική. Συγγνώμη, αλλά τη μόνη τελικά συνέπεια που μπορώ τελικά να αναγνωρίσω στις προθέσεις αυτού και του ΣΥΡΙΖΑ είναι η πρόκληση ζημίας στη χώρα. Με ιδιαίτερα αρνητικό τρόπο πολυτεύονταν πάντα από τη θέση της ισχνής μειοψηφίας, με ζημιογόνο τρόπο αντιπολιτευόταν από τα έδρανα της Αξωματικής Αντιπολίτευσης, με ολοσχερώς καταστροφικό τρόπο ασκούν σήμερα τη διακυβέρνηση της χώρας και σαν να μην αρκεί αυτό μεθοδεύουν τη φυγή τους από την εξουσία προκαλώντας αφ' ενός πρόβλημα στην αυριανή κρίσιμη δυνατότητα διακυβέρνησης της πατρίδας μας και διασώζοντας αφ' ετέρου την πολιτική τους ύπαρξη.

Είναι λοιπόν ιστορική αναγκαιότητα να μην προχωρήσουμε στα βήματα που ορίζει η Κυβέρνηση. Ξέρετε, κύριοι Υπουργοί και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ -και κλείνω με αυτό- ότι η Ελλάδα δεν έχει αντοχές και εσείς το γνωρίζετε από πρώτο χέρι.

Έχετε επαναφέρει τη δημόσια διοίκηση σε συνθήκες διαβρωτικού κομματισμού και διάλυσης, που είχαμε αρχίσει να θεραπεύουμε. Εξωθείτε σε αφανισμό κάθε υγιές κύτταρο της πραγματικής οικονομίας, με την πιο εξοντωτική υπερφορολόγηση που έχει γνωρίσει ποτέ ο τόπος.

Έχετε αποδυναμώσει τραγικά τη θέση και την αξιοπιστία της χώρας μας στο διεθνές περιβάλλον. Έχετε διαμορφώσει δηλαδή τις συνθήκες για να μην μπορεί η Ελλάδα να αντέξει ούτε μια μικρή περίοδο ακυβερνησίας. Και σε αυτή ακριβώς τη δοκιμασία επιχειρείτε συνειδητά να την υποβάλλετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, ο λοκληρώστε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Θέλω να πιστεύω -και κλείνω με αυτό- πως η πλειοψηφία των Ελλήνων Βουλευτών δεν θα ακολουθήσει την Κυβέρνηση σε αυτόν τον παραλογισμό και θα λειτούργησει πραγματικά πατριωτικά, αποτρέποντας νέες περιπτώσεις. Σε αρκετές περιπτώσεις έχει βάλει ήδη την Ελλάδα και τους Έλληνες αυτή η Κυβέρνηση. Δεν αντέχει άλλο ο τόπος. Κύριοι της συγκυβέρνησης, πραγματικά δεν σας αντέχει άλλο ο τόπος. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Σας ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Συρμαλένιος από τον ΣΥΡΙΖΑ **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, αγαπητοί συνάδελφοι, η σημερινή μέρα είναι μια ιστορική μέρα. Είναι μέρα δικαίωσης του κόσμου της Αριστεράς, του κόσμου της δημοκρατίας. Πενήντα χρόνια ο δημοκρατικός λαός μας περίμενε αυτήν τη στιγμή. Γι' αυτό και δεν υπάρχει καμμία δικαιολογία, κανένα ουσιαστικό και σοβαρό επιχείρημα από τα κόμματα της δημοκρατικής αντιπολίτευσης που να μπορεί να στηρίξει την άρνηση ψήφου στο σημερινό νομοσχέδιο της απλής αναλογικής.

Απευθύνομαι στο ΚΚΕ, στο ΠΑΣΟΚ αλλά και σε συναδέλφους από το Ποτάμι με τους οποίους για πολλά χρόνια βαδίσαμε μαζί και συμπέσαμε σ' αυτό τον ιστορικό στόχο.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η απλή αναλογική δεν είναι ένα κόλπο, δεν είναι ένα τέχνασμα και αυτό το αποδεικνύουμε, γιατί το νομοσχέδιο το φέρνουμε σε πολιτικά ουδέτερη στιγμή όπου δεν προβλέπονται στο άμεσο μέλλον εκλογές, όσο και αν το ζητάει η Νέα Δημοκρατία.

Αν δεν το κάναμε τώρα και το φέρναμε μετά, κοντά στις εκλογές, θα μας κατηγορούσατε ότι κόβουμε και ράβουμε τον εκλογικό νόμο στα μέτρα μας, επειδή ακριβώς ξέρετε ότι εσείς το κάνατε αυτό για δεκαετίες.

Η απλή αναλογική όμως είναι η καρδιά διαμόρφωσης του πολιτικού συστήματος, είναι το εργαλείο διαμόρφωσης γνήσιων συσχετισμών και αυθεντικής αποτύπωσης της ψήφου του λαού στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Το επιχείρημα της ακυβερνησίας λόγω της εφαρμογής της απλής αναλογικής, έχει καταρριφθεί από την ίδια τη ζωή, πρώτον γιατί οι μονοκομματικές κυβερνήσεις αποτελούν οριστικά παρελθόν και δεύτερον γιατί οι κυβερνήσεις ευρείας συναίνεσης είναι οι μόνες που μπορούν να προκύψουν από ευρείες προγραμματικές συγκλίσεις πάνω στους στόχους της ιστορικής περιόδου που περνάει η χώρα.

Πώς είναι δυνατόν, αγαπητοί συνάδελφοι, ιδιαίτερα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης -είστε απόντες βέβαια- να ζητάτε ευρεία συναίνεση των φιλοευρωπαϊκών δυνάμεων και από την άλλη να έρχεστε σήμερα -πλην του κ. Θεοχαρόπουλου, προς τιμήν του- και να μην ψηφίζετε την απλή αναλογική, όταν επιπλέον οι πρόσφατες αποφάσεις του πολιτικού σας συμβουλίου έχουν πάρει ξεκάθαρη θέση και ταυτόχρονα ήσασταν εσείς που φέρατε την ίδια ακριβώς πρόταση για ψήφιση στη Βουλή έναν χρόνο πριν;

Κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, αν θέλετε να αποδείξετε ότι δεν είστε ουρά της Δεξιάς ψηφίστε σήμερα, τώρα το νομοσχέδιο αυτό που εξασφαλίζει τον πυρήνα της μεγάλης δημοκρατικής μεταρρύθμισης. Όλα τα άλλα, από τις πέντε προτάσεις που είπε ο κ. Σκανδαλίδης, εκτός από το 42%, είναι για εμάς θέματα ανοιχτά. Ξέρετε πολύ καλά ότι πολλά από αυτά μπορούν να περάσουν και με απλές υπουργικές αποφάσεις.

Προφανώς, είμαστε υπέρ της ψήφου των Ελλήνων του εξωτε-

ρικού και των φοιτητών και των εργαζομένων και των ναυτικών και των νέων μεταναστών που εξαιτίας της κρίσης έφυγαν μαζικά στο εξωτερικό. Και ξέρουμε πολύ καλά ότι υπάρχουν οι προϋποθέσεις να συμμετάσχουν μαζικά είτε με την ψήφο τους στις ελληνικές πρεσβείες και τα προξενεία είτε με επιστολική ψήφο.

Προσωπικά θεωρώ ότι μόνη προϋπόθεση για τη συμμετοχή των Ελλήνων του εξωτερικού είναι η εγγραφή τους στους εκλογικούς καταλόγους της χώρας μας, αλλά και η φορολόγησή τους στην Ελλάδα.

Προφανώς, επίσης, είναι στον προβληματισμό μας η ισοτιμία της ψήφου μέσα από το σπάσιμο των μεγάλων εκλογικών περιφερειών. Προφανώς είναι, λοιπόν, και αυτό ανοικτό. Όπως επίσης, ανοικτό αλλά και επιβεβλημένο είναι η απλή αναλογική να ισχύσει στις επόμενες αυτοδιοικητικές εκλογές, δημοτικές και περιφερειακές, του 2019.

Και, αν θέλετε, ούτως ή άλλως στον προβληματισμό μας υπάρχει η ένταξη του εκλογικού συστήματος της απλής αναλογικής ως πάγιου συστήματος στο νέο Σύνταγμα της χώρας. Θα είναι ένα από τα σημεία τα οποία θα συζητηθούν την επόμενη περίοδο.

Κατά συνέπεια, ιδού η Ρόδος. Προχωράμε σήμερα, αύριο και την Πέμπτη στην ψήφιση του κρίσιμου θέματος της κατάργησης, επιτέλους, του ενισχυμένου καλπονοθετικού συστήματος με το μπόνους των πενήντα εδρών. Αποκαθιστούμε την αντιστοιχία της θέλησης του εκλογικού σώματος με το Κοινοβούλιο και αυτό είναι το βασικό.

Όλα τα άλλα, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι μικροπολιτική. Είναι άρνηση που επιβεβαιώνει ότι τα κόμματα που αυτοαποκαλούνται κεντροαριστερά εξακολουθούν να σέρνονται στο άρμα των κ.κ. Μητσοτάκη, Βορίδη, Γεωργιάδη και των νεοφιλελεύθερων επιλογών τους.

Τέλος, ας σκεφτούμε ότι αποτελεί μια ριζοσπαστική τομή η ψήφος στα δεκαεπτά και ότι πολλά χρόνια πριν ο μεγάλος τραγουδοποιός μας Διονύσης Σαββόπουλος έλεγε: «Είμαι δεκαεπτάρης. Σας ... τα λύκεια».

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Η κ. Ελένη Αυλωνίτου από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το σημερινό νομοσχέδιο μέσα σε δύο σελίδες, τις οποίες φαντάζομαι ότι θα πρόλαβαν όλοι οι Βουλευτές να διαβάσουν, πραγματοποιείται μια προεκλογική εξαγγελία της Κυβέρνησης: η καθιέρωση της απλής αναλογικής, ενώ καθιερώνεται και το δικαίωμα ψήφου από την ηλικία των δεκαεπτά ετών. Είπατε τίποτα;

Δεδομένης της δομής του μέχρι σήμερα ισχύοντος εκλογικού νόμου, που παραμόρφωνε την αναλογική εκπροσώπηση με την καθιέρωση του μπόνους των πενήντα εδρών, τεχνικά το νομοσχέδιο είναι εξαιρετικά απλό. Αφαιρεί το μπόνους. Έτσι, όλες οι έδρες κατανέμονται αναλογικά σε όσα κόμματα περάσουν το όριο εισόδου στη Βουλή που παραμένει το 3%.

Αυτό το απλό, όμως, νομοσχέδιο λειτούργησε ως καταλύτης για τη διάλυση της πολιτικής θολούρας που πολλοί καλλιεργούσαν με πολύ μεγάλη επιμέλεια τους τελευταίους μήνες.

Από την πλευρά της Κυβέρνησης, το νομοσχέδιο σηματοδοτεί την απόφασή μας να πραγματοποιήσουμε όλα όσα εξαγγείλαμε προεκλογικά, ακόμη κι αν δεν μπορούμε να τα κάνουμε μονομιάς. Ό,τι γίνεται εδώ με τον εκλογικό νόμο θα γίνει παντού. Όλα όσα είπαμε θα τα κάνουμε. Δεν θα τα κάνουμε σε μια ημέρα, αλλά θα τα κάνουμε όλα σε βάθος χρόνου τετραετίας.

Από την πλευρά της Αντιπολίτευσης πάλι -ιδιαιτέρως της κυβερνήσας στο παρελθόν Αντιπολίτευσης- το νομοσχέδιο αποκαλύπτει την ευκαιριακή μόνο διασύνδεση λόγων κι έργων. Όλοι τους είναι υπέρ των κυβερνήσεων συνεργασίας στα λόγια. Μόλις, όμως, τους φέρεις ένα νομοσχέδιο που κάνει τις κυβερνήσεις συνεργασίας αναγκαίες, τότε χαρακτηρίζουν τη συνεργασία αστάθεια. Και φυσικά, είναι κατά της αστάθειας.

Άνθρωποι που κυβέρνησαν τη χώρα στο παρελθόν με το μπόνους των πενήντα εδρών, μόλις έχασαν τις εκλογές, βρέθηκαν να μας κατηγορούν ότι κυβερνούμε με το μπόνους των πενήντα

εδρών που προέβλεπε ο δικός τους νόμος. Τώρα, όμως, που καταργούμε το μπόνους, οι ίδιοι άνθρωποι μάς κατηγορούν γιατί δεν το κρατούμε.

Φαίνεται ότι είναι γενική τακτική τους σε ό,τι κάνουμε να λένε «όχι» και να ζητούν το αντίθετο. Αν, όμως, ποτέ κάνουμε το αντίθετο, το οποίο οι ίδιοι ζήτησαν, πάλι θα λένε «όχι», ζητώντας αυτό που πριν επέκριναν. Το θέατρο του παραλόγου, δηλαδή!

Έτσι έχουμε κόμματα που, αφού επίμονα ζητούσαν την κατάργηση του μπόνους, θεωρώντας ότι παραμορφώνει το εκλογικό μας σύστημα, σήμερα θα καταψηφίσουν την κατάργηση του μπόνους, για να μην παραμορφωθεί το εκλογικό μας σύστημα. Ορίστε; Είπατε τίποτα;

Μέχρι και το ΠΑΣΟΚ, που είχε καταθέσει νομοσχέδιο απλής αναλογικής, όταν θεωρούσε φυσικά ότι δεν θα περάσει, τώρα καταγγέλλει ως πραξικόπημα το νόμιμο νομοθετικό έργο της Βουλής. Έπρεπε, λέει, ο νόμος της απλής αναλογικής να είχε κατατεθεί μέσα σε ορισμένα χρονικά όρια, που ορίζουν οι ίδιοι ως το επιτρεπτό παράθυρο ευκαιρίας. Τότε ίσως να το ψήφιζαν. Σήμερα, όμως, όχι.

Δηλαδή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εσείς ψηφίζετε ή καταψηφίζετε τους νόμους ανάλογα με την ημερομηνία που κατατέθηκαν και όχι ανάλογα με το περιεχόμενό τους; Τι εξετάζετε, δηλαδή; Τις όψεις των πλανητών; Τις φάσεις της σελήνης; Τι καιρό κάνει έξω; Αν είναι καλή η αριθμολογία της ημερομηνίας κατάθεσης; Διότι εμείς φυσικά κρίνουμε τα νομοσχέδια από το περιεχόμενό τους.

Βέβαια, ακούσαμε και διάφορες αντιπροτάσεις στο νομοσχέδιο, αν και υποθέτω ότι, εάν τις είχαμε περιλάβει, πάλι μπορεί να τις καταγγέλλατε και να τις καταψηφίζατε. Μερικά κόμματα θέλουν το σπάσιμο των μεγάλων περιφερειών. Τους ενοχλούν οι μεγάλες περιφέρειες, γιατί διευκολύνουν τα μικρά κόμματα και την ανανέωση των Βουλευτών. Στο βάθος, αυτό που θα ήθελαν είναι ένα σύστημα πλειοψηφικό, με μονοεδρικές περιφέρειες, όπου τα οικονομικά συμφέροντα να μπορούν να παρεμβαίνουν πιο αποτελεσματικά υπέρ επιλεγμένων προσώπων.

Η διεθνής πείρα, όμως, δείχνει ότι οι μεγάλες περιφέρειες φέρνουν τη συνεχή ανανέωση των Βουλευτών, ενώ οι μικρές λειτουργούν συχνά ως φέουδα. Έτσι, στην Ελλάδα έχουμε συνήθως την ανανέωση του 1/3 της Βουλής σε κάθε εκλογική ανανέωση, αφού ο ψηφοφόρος μπορεί να επιλέγει από διάφορα πρόσωπα. Αντίθετα, για παράδειγμα, στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, που έχει μονοεδρικές, περίπου το 95% των Βουλευτών επανεκλέγεται σχεδόν ισόβια. Θέλετε ισόβια βουλευτική έδρα; Ε, δεν θα την έχετε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ας το καταλάβετε επιτέλους: Εμείς δεν φοβόμαστε την κρίση του λαού, οπότε δεν φοβόμαστε και την απλή αναλογική. Θα κριθούμε στο τέλος της τετραετίας, όπως θα κριθούν και όλα τα κόμματα και όλοι οι Βουλευτές. Μετά, μια νέα Βουλή, που θα αντιπροσωπεύει τη βούληση του λαού, θα αναλάβει να σχηματίσει την επόμενη κυβέρνηση, σε πνεύμα συνεργασίας των πολιτικών δυνάμεων, με βάση τις προτεινόμενες πολιτικές.

Όσοι, λοιπόν, δεν φοβούνται την κρίση του λαού, ας τον αφήσουν ελεύθερο να αποφασίσει, υπερψηφίζοντας το σημερινό νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Η συνάδελφος κ. Όλγα Κεφαλογιάννη έχει τον λόγο.

ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τον Σεπτέμβριο του 2015, αμέσως μετά τις δεύτερες εκλογές, η χώρα βρίσκεται σε μια νέα παρατεταμένη περίοδο αβεβαιότητας. Η δραματική κατάληξη της πρώτης φάσης της διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ σε καμία περίπτωση δεν συνέτισε τους εμπνευστές της.

Παρά το τεράστιο κόστος, την ανυπολόγιστη ζημιά στην ελληνική κοινωνία, τα λάθη συνεχίστηκαν. Η πρώτη αξιολόγηση αποδείχθηκε μια οδυνηρή περιπέτεια, που οδήγησε σε ένα ιδιότυπο κλείσιμο, με μέτρα δυσβάσταχτα και την Ελλάδα σε ένα καθεστώς διαρκούς ομηρίας.

Η προσπάθεια για την κατασκευή ενός αριστερού success story εγκαταλείφθηκε γρήγορα ακόμα και από τους εμπνευστές της, γιατί αλήθεια ποιο success story θα μπορούσε να σταθεί σε μια χώρα όπου εξελίσσεται η μεγαλύτερη φορολογική επιδρομή, όπου ξεριζώνεται η ελληνική επιχειρηματικότητα, όπου εξαυλώνεται η μεσαία τάξη, όπου κλείνουν χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις; Κανένα, είναι η απάντηση.

Για αυτό και πολύ γρήγορα, με όρους πολιτικού τυχοδιωκτισμού, εφευρέθηκε το επόμενο βήμα, μια ασύντακτη, αδόμητη και άκρως επικίνδυνη με τον τρόπο που γίνεται συζήτηση για μεγάλα και κρίσιμα θέματα, όπως είναι και ο εκλογικός νόμος.

Ουσιαστικά, η Κυβέρνηση επιλέγει έναν ακόμα αντιπερισπασμό, αδιαφορώντας, ως συνήθως, για τις επιπτώσεις. Παίζει με τη φωτιά και αυτήν τη φορά, την πρώτη με την οικονομία, τώρα με τους θεσμούς, ακόμα και με το πολίτευμα. Ο στόχος είναι ένας: Η διατήρηση της εξουσίας, με κάθε κόστος. Η Κυβέρνηση ανοίγει σαν πρώτη δόση αυτού του σχεδίου τη συζήτηση για τον εκλογικό νόμο.

Και εδώ θα πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι. Ο στόχος της συμμαχίας ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δεν είναι ένας αναλογικότερος εκλογικός νόμος. Δεν είναι η δικαιότερη κατανομή. Δεν είναι η απλή και άδολη αναλογική. Είναι η δόλια προσπάθεια ελέγχου της εξουσίας. Στόχος της Κυβέρνησης είναι ουσιαστικά να προσαρμόσει τον εκλογικό νόμο στις στενές κομματικές της επιδιώξεις, να προκαλέσει αναχωμάτα στην επιστροφή άλλων πολιτικών δύναμιν στην εξουσία, να δημιουργήσει συνθήκες ακυβερνησίας σε ένα παιχνίδι κυνικών υπολογισμών, κομματικά οφέλη, προσωπικές επιδιώξεις. Καμμία σκέψη για το αύριο της χώρας, καμμία σκέψη για την εθνική συνεννόηση σε τόσο κρίσιμα και τόσο σοβαρά ζητήματα. Ο πολιτικός κυνισμός στο όλο του το μεγαλείο!

Με αυτήν την επιλογή της, η Κυβέρνηση δημιουργεί τις συνθήκες για μια βαθιά, παρατεταμένη κρίση κι έτσι προσθέτει μια νέα διάσταση στην οικονομική κρίση: τη θεσμική αβεβαιότητα.

Φέρνει προς ψήφιση ένα καιροσκοπισμό κατασκευάσματος, που δεν απαντάει σε καμία από πραγματικές ανάγκες που υπάρχουν για αλλαγές στο εκλογικό μας σύστημα, στον ολικό επανασχεδιασμό των εκλογικών περιφερειών, στον τρόπο εκλογής των Βουλευτών, στον βαθμό αναλογικότητας του συστήματος. Αντ' αυτού, περνάτε αποσπασματικές διατάξεις, χωρίς αρχή, μέση και τέλος. Θα μου επιτρέψετε να σταθώ σε δύο βασικά σημεία του σχεδίου νόμου.

Πρώτον, για την ψήφο στα δεκαεπτά η Κυβέρνηση επικαλείται ένα ψήφισμα της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης από το 2011 που περιέχει παρότρυνση για να γίνει μια τέτοια νομοθετική παρέμβαση. Πώς όμως θα γίνει, εάν δεν συναρτησουμε το όριο ηλικίας και με άλλα αντικειμενικά δεδομένα, εάν δεν συνδεθεί με τα γενικότερα όρια ενηλικότητας; Για αυτό και προτείνουμε τη δικαιιοπρακτική ικανότητα του Αστικού Κώδικα. Προτείνουμε και άλλα όρια, έτσι ώστε να μπορούμε να καταλήξουμε σε κάτι το οποίο να είναι αντικειμενικό και ενοποιημένο, δηλαδή να υπάρξει ένα ολοκληρωμένο σχήμα ενηλικότητας.

Δεύτερον, για την κατάργηση του μπόνους. Εδώ, ουσιαστικά, περιγράφεται ο σκοπός του νομοσχεδίου, που είναι και προφανώς και δόλιος. Νομοθετείτε ξεχνώντας ότι η χώρα διέρχεται αντικειμενικά μια από τις δυσκολότερες περιόδους της ιστορίας της. Και βέβαια προκύπτει μια σειρά κρίσιμων ερωτημάτων. Θεωρείτε ότι η χώρα με αυτά που προτείνετε θα μπορέσει να κυβερνηθεί, θα μπορέσει να λάβει και να εφαρμόσει πολιτικές με τέσσερα ή πέντε κόμματα; Θα είναι σε θέση αυτά τα κόμματα να βρουν κοινό τρόπο και να συγκλίνουν στον προγραμματικό τους λόγο, να προχωρήσουν στις μεγάλες αλλαγές που χρειάζεται ο τόπος; Τι μήνυμα σταθερότητας πιστεύετε ότι στέλνουμε και εντός και εκτός;

Ένα είναι σίγουρο. Με αυτόν τον τρόπο οδηγούμαστε με μαθηματική ακρίβεια σε παραλυτική ακυβερνησία και πολιτική αστάθεια, σε αδυναμία συγκρότησης σταθερών και βιώσιμων κυβερνήσεων που να μπορούν να υλοποιήσουν προγραμματικούς στόχους. Αυτή είναι δυστυχώς η αλήθεια, η οποία κρύβεται πίσω από το πέπλο της απλής και άδολης αναλογικής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι εξαιρετικά λυπηρό για μια

ακόμα φορά η Κυβέρνηση ένα τόσο κρίσιμο θεσμικό ζήτημα να το αντιμετωπίζει με τρόπο μικροπολιτικό και καιροσκοπικό, στο όνομα ενός δήθεν δίκαιου και αναλογικού εκλογικού νόμου. Είναι, επίσης, παράδοξο να γίνεται πρώτα η συζήτηση για τον εκλογικό νόμο και να έπεται η συνταγματική Αναθεώρηση.

Είναι απολύτως παράλογο να είστε αρνητικοί στη δημιουργία πραγματικών συγκλίσεων, την ώρα που η χώρα έχει ανάγκη από αυτές –επαναλαμβάνω, πραγματικών, όχι προσχηματικών, όπως συνηθίζετε να κάνετε για να παγιδεύετε την Αντιπολίτευση-, συγκλίσεων που εξασφαλίζουν στη χώρα έναν δρόμο σταθερότητας και ρεαλιστικών λύσεων.

Ο συνταγματικός λαϊκισμός, όμως, που σας διακατέχει, η θεσμική επιπολαιότητα με την οποία ανοίγετε κρίσιμα ζητήματα, όπως η εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας από τον λαό, δημιουργούν συνθήκες νέας, ισχυρότερης αβεβαιότητας.

Δυστυχώς, είστε η συνέχεια της προηγούμενης ατελούς συνταγματικής Αναθεώρησης. Είστε η μετάσταση του λαϊκισμού της Μεταπολίτευσης, που έφερε την Ελλάδα στη χρεοκοπία. Είστε άξιοι συνεχιστές μιας παράδοσης χαμένων ευκαιριών για τη χώρα μας, ανίκανοι ή αδιάφοροι να αντιληφθείτε τι χρειάζεται η πατρίδα.

Κυρίες και κύριοι της συμπολίτευσης, η Ελλάδα έχει αυτήν τη στιγμή μια ακόμα μεγάλη ευκαιρία που δεν πρέπει να πάει χαμένη, μια ευκαιρία για μια διευρυμένη και ριζική συνταγματική αναθεώρηση που θα λαμβάνει υπ' όψιν της την κρίση, τις αντοχές που έδειξε το Σύνταγμα μας, τις ατέλειες που προέκυψαν σε μια τόσο δύσκολη περίοδο, τις ανάγκες που γεννιούνται για τη μεταμνημονιακή Ελλάδα, που θα ενδυναμώνει τη δημοκρατία μας και θα θωρακίζει τον κοινοβουλευτισμό, θα εκσυγχρονίζει το κράτος δικαίου.

Τώρα είναι η ώρα να δείξει το πολιτικό σύστημα την ωριμότητα που απαιτούν οι περιστάσεις. Προϋπόθεση, όμως, για όλα αυτά είναι ένας συγκροτημένος, υπεύθυνος, εξαντλητικός και ειλικρινής διάλογος με νέους όρους και νέες αντιλήψεις. Να φέρουμε και πάλι την πολιτική στο προσκήνιο. Και εκεί μπορούμε να τα συζητήσουμε όλα.

Πολύ φοβάμαι, όμως, ότι αυτή η οδός της εθνικής συνεννόησης σε τόσα κρίσιμα ζητήματα δεν είναι στο σχέδιό σας, δεν είναι στην πολιτική σας κουλούρα. Και αυτό αποδεικνύει και το σημερινό σχέδιο νόμου.

Όσες αλλαγές, όσα παζάρια και να κάνετε, έχετε προ πολλού επιλέξει την οδό του πολιτικού αμοραλισμού και των βραχυπρόθεσμων τακτικών ελιγμών. Ένα είναι, όμως, σίγουρο, ότι αυτός ο δρόμος θα σας οδηγήσει και πάλι σε αδιέξοδο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Να κάνω μια ανακοίνωση προς το Σώμα. Η Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας: «Πλαίσιο για την ασφάλεια στις υπεράκτιες εργασίες έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων, ενσωμάτωση της οδηγίας 2013/30/ΕΕ, τροποποίηση του π.δ. 148/2009 και άλλες διατάξεις».

Τον λόγο έχει η συνάδελφος κ. Νίκη Κεραμέως από τη Νέα Δημοκρατία.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένας εκλογικός νόμος πρέπει να έχει δύο βασικές αποστολές. Πρέπει να εξασφαλίζει, πρώτον, την κυβερνησιμότητα της χώρας και δεύτερον, την αναλογικότητα της εκπροσώπησης των πολιτών.

Δυστυχώς, το παρόν σχέδιο νόμου που έχετε φέρει προς ψήφιση με ξεκάθαρα οιορτοουνιστικά, τακτικιστικά κριτήρια, με κριτήρια πολιτικής επιβίωσης και μόνο, δεν διασφαλίζει καμία από αυτές τις δύο αποστολές. Και εξηγούμαι. Όσον αφορά στην κυβερνησιμότητα, νομοθετώντας την απλή αναλογική, νομοθετείτε την ακυβερνησία της χώρας.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, αν ο εκλογικός νόμος που προτείνετε σήμερα προς ψήφιση ίσχυε στις εκλογές του περασμένου Σεπτεμβρίου, ο ΣΥΡΙΖΑ θα είχε μόλις εκατόν δεκατέσσε-

ρις από τις τριακόσιες έδρες του Κοινοβουλίου. Αυτό σημαίνει ότι θα έπρεπε να συμμαχήσει με τρία ή ακόμα και τέσσερα άλλα κόμματα της σημερινής Αντιπολίτευσης για να σχηματίσει πλειοψηφία.

Ας είμαστε ειλικρινείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Με ποια άλλα κόμματα, με ποια άλλα τρία ή τέσσερα κόμματα θα μπορούσε να είχε συμμαχήσει ο ΣΥΡΙΖΑ, προκειμένου να σχηματίσει κυβέρνηση; Στη βάση ποιων κοινών ιδεολογικών και πολιτικών αναφορών;

Και βεβαίως, δεν αρκεί ο σχηματισμός της Κυβέρνησης για να κυβερνηθεί ο τόπος, πρέπει και να αντέξει η Κυβέρνηση, να αντέξει σε στιγμές κρίσης με πολύ δύσκολα μέτρα προς ψήφιση.

Εδώ, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, το ίδιο σας το κόμμα -δεν μιλώ καν για συμμαχία κομμάτων-, μόνος του ο ΣΥΡΙΖΑ, έχασε σαράντα Βουλευτές σε έξι μήνες διακυβέρνησης. Για ποιο συνασπισμό τεσσάρων ή πέντε κομμάτων μιλάμε; Ποιος τέτοιος συνασπισμός θα άντεχε σε τέτοιες συνθήκες δύσκολων μέτρων προς ψήφιση;

Ας μιλήσουμε, όμως, με συγκεκριμένα ιστορικά στοιχεία. Η απλή αναλογική έχει εφαρμοστεί στο παρελθόν στη χώρα μας πολλές φορές. Από το 1926 ως το 1990 σχηματίστηκαν είκοσι μία κυβερνήσεις στη βάση της απλής αναλογικής. Ξέρετε πόσο κράτησε κατά μέσο όρο η κάθε μία από αυτές τις κυβερνήσεις; Άντεξε πέντε μήνες.

Αυτή είναι η ακυβερνησία, κυρίες και κύριοι, που ελλοχεύει με το παρόν σχέδιο νόμου.

Και δεν το λέει μόνο η Αντιπολίτευση. Το λέει και ο ίδιος ο Υπουργός κ. Κουρουμπλής. Αναφέρω ενδεικτικά τις δηλώσεις του πριν δύο μόλις μήνες στις 16 Μαΐου, για την ακρίβεια στην εκπομπή «Πρώτη Γραμμή» του ΣΚΑΙ, όπου ανακοίνωσε τότε ο κύριος Υπουργός ότι το πρόβλημα θα είναι τριάντα εδρών. Και όταν ρωτήθηκε από τον έκπληκτο δημοσιογράφο «μα, γιατί δεν πάτε στην απλή αναλογική χωρίς μπόνους, όπως είχατε πει;», ο κύριος Υπουργός που εισηγείται σήμερα το παρόν νομοσχέδιο είχε πει κατά λέξη «γιατί δεν θα κυβερνηθεί η χώρα ποτέ». Ο ίδιος, λοιπόν, ο Υπουργός, που εισηγείται σήμερα την απλή αναλογική, έχει ομολογήσει ότι κατά αυτόν τον τρόπο νομοθετούμε την ακυβερνησία.

Κυρίες και κύριοι, εν μέσω της δραματικής οικονομικής κατάστασης, των δημοσιονομικών κενών, των αυξανόμενων λουκέτων στις επιχειρήσεις, της προσφυγικής κρίσης, της κρίσης στην Τουρκία, της κρίσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το τελευταίο που χρειάζεται η χώρα μας αυτή τη στιγμή είναι να μείνει ακυβέρνητη. Θα μπορούσαμε ενδεχομένως να συζητήσουμε για το εάν το πρόβλημα των πενήντα εδρών είναι κατάλληλο, είναι σωστό, για το αν ενδεχομένως θα πρέπει να τροποποιηθεί, αλλά χωρίς κάποιου είδους ενίσχυση για το πρώτο κόμμα, το οποίο θα κερδίσει τις εκλογές, ο τόπος δεν θα μπορέσει να κυβερνηθεί. Και η ευθύνη όσων Βουλευτών συναίνεσαν στην ακυβερνησία αυτή της χώρας, θα είναι τεράστια.

Μετά την κυβερνησιμότητα, έρχομαι τώρα στη δεύτερη αποστολή, που έχει ένας εκλογικός νόμος, που είναι η αναλογικότητα. Με πρόσημα την αναλογικότητα φέρνετε το παρόν σχέδιο νόμου. Και λέτε μάλιστα στην αιτιολογική έκθεση που συνοδεύει το σχέδιο νόμου και διαβάζω από τη δική σας αιτιολογική έκθεση: «Επιλέγεται η καθιέρωση του αναλογικού εκλογικού συστήματος, ώστε η Βουλή να αποτελεί πραγματικά αντιπροσωπευτικό της ελληνικής κοινωνίας θεσμό και να εκφράζονται εντός της, με δημοκρατικά δίκαιο τρόπο, όλες οι απόψεις και οι πολιτικές αποχρώσεις».

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, αν είχατε πραγματικό ενδιαφέρον για την αναλογική εκπροσώπηση της κοινωνίας στο Κοινοβούλιο, θα συναινούσατε στις δύο προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίες κινούνται ακριβώς στην κατεύθυνση της πιο αναλογικής εκπροσώπησης της κοινωνίας.

Και συγκεκριμένα:

Πρώτον, θα συναινούσατε στην πρότασή μας για κατάτμηση της μεγαλύτερης περιφέρειας της χώρας της Β' Αθηνών, η οποία αριθμεί επάνω από 1,4 εκατομμύρια εκλογείς, δηλαδή, περίπου 14% του συνολικού εκλογικού σώματος. Ο σκοπός αυτής της κατάτμησης που προτείνουμε και που όμως εσείς δεν δέχεστε,

είναι να ενισχυθεί η αντιπροσωπευτικότητα των ψηφοφόρων, να εξασφαλιστεί η εγγύτερη σχέση των υποψηφίων με τους εκλογείς και να περιοριστούν -ει δυνατόν και να εξαλειφθούν- φαινόμενα πολιτικής επιρροής.

Και δεύτερον, κύριοι της Κυβέρνησης, εάν είχατε πραγματικό ενδιαφέρον για την αναλογική εκπροσώπηση, τότε θα συναινούσατε στην πρόταση νόμου που έχουμε καταθέσει από τον Απρίλιο για δικαίωμα ψήφου στους Έλληνες, που είναι γραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους και που διαμένουν στο εξωτερικό. Σε αυτή την κατηγορία ανήκουν και περίπου τετρακόσιες πενήντα χιλιάδες νέοι, που έφυγαν τα τελευταία χρόνια εξ αιτίας της κρίσης.

Με άλλα λόγια, κύριοι της Κυβέρνησης, κύριε Υπουργέ, αρνείστε ψήφο σε εκλογείς που αντιστοιχούν σε 8% του εκλογικού σώματος, που ψήφισε στις τελευταίες εκλογές. Και παρ'όλα αυτά, λέτε υποκριτικά στην αιτιολογική σας έκθεση και διαβάζω πάλι από το κείμενο της δικής σας έκθεσης ότι επιλέγετε να δοθεί ουσιαστικότερος ρόλος και λόγος στους νεότερους πολίτες, καθώς αποτελούν την γενιά εκείνη που κινδυνεύει να υποστεί τις συνέπειες της κρίσης.

Εμείς τι σας λέμε, κύριε Υπουργέ; Αυτοί οι νέοι, οι οποίοι έχουν ήδη υποστεί τις συνέπειες της κρίσης, που έχουν ήδη δυστυχώς, φύγει στο εξωτερικό, πρέπει να έχουν δικαίωμα ψήφου. Εσείς, όμως, δεν νομοθετείτε την αναλογικότητα, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης και επιπλέον αντιμάχεστε οποιαδήποτε διάθεση συναίνεσης από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Ποιες είναι τελικά οι αληθινές προθέσεις και τα κίνητρα της Κυβέρνησης πίσω από την προωθούμενη αλλαγή του εκλογικού νόμου; Γιατί μιλάμε γι' αυτό τώρα; Μιλάμε γι' αυτό τώρα, γιατί τώρα οι δημοσκοπήσεις σας δείχνουν να υπολείπεστε σημαντικά της Νέας Δημοκρατίας. Εάν σας ένοιαζε τόσο πολύ η απλή αναλογική, γιατί δεν την θεσμοθετήσατε πέρυσι πριν από τις εκλογές του Σεπτεμβρίου, που οι ίδιοι προκαλέσατε; Και για ποιον άλλον λόγο κινείτε τώρα τη διαδικασία αλλαγής του εκλογικού νόμου; Γιατί τώρα, τα μέτρα που εσείς οι ίδιοι επιλέξατε, που εσείς οι ίδιοι ψηφίσατε, τώρα αυτά τα μέτρα παίρνουν σάρκα και οστά και τα βιώνουν βίαια οι Έλληνες, αρχίζοντας από τις μειωμένες συντάξεις τον περασμένο μήνα, τώρα στα εκκαθαριστικά της εφορίας και ακολουθεί ο ΕΝΦΙΑ.

Με τη συζήτηση αυτή για τον εκλογικό νόμο, θέλετε να αποπροσανατολίσετε την κοινή γνώμη από αυτά τα επώδυνα μέτρα. Τώρα, λοιπόν, γίνεται αυτή η συζήτηση, γιατί πρέπει να σώσετε το πολιτικό σας μέλλον.

Κυρίες και κύριοι -και κλείνω- αυτές είναι οι αληθινές προθέσεις της Κυβέρνησης πίσω από το παρόν σχέδιο νόμου, έναν εκλογικό νόμο που οδηγεί στην ακυβερνησία, ένα νομοθέτημα με χαρακτηριστικά τους θεσμικούς τακτικισμούς και τις ευκαιριακές επιλογές, αδιαφορώντας για το συμφέρον του τόπου, με μοναδική στόχευση την εξυπηρέτηση του ίδιου συμφέροντος, με λίγα λόγια τον αποπροσανατολισμό της κοινής γνώμης από τη λαίλαπα των μέτρων και κυρίως την με κάθε τρόπο παραμονή στην εξουσία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Θα ήθελα τον λόγο, κυρίες Πρόεδρε, για να κάνω μία παρέμβαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Έχετε τον λόγο, κύριε Υπουργέ, για τέσσερα λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώ τέσσερις ώρες με πολλή προσοχή και σεβασμό όλους τους συναδέλφους. Το ισχυρότατο, αμάχητο επιχείρημα της Νέας Δημοκρατίας είναι η τοποθέτηση του Υπουργού σε μια προσωπική του άποψη. Αυτό σημαίνει ότι θεωρούν αυθεντία τον Υπουργό. Διότι δεν είχαν άλλο σοβαρό επιχείρημα. Η ακυβερνησία συνδέεται με την τοποθέτηση του Υπουργού. Εγώ δεν θεωρώ τον εαυτό μου αυθεντία. Προσπαθώ να είμαι αυθεντικός, αλλά δεν είμαι αυθεντία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Είστε ο αρμόδιος Υπουργός.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Πρόεδρε, γεννήθηκα και ανδρώθηκα σε έναν πολιτικό χώρο, που έμαθε να υπερασπίζεται την άποψή του. Κατέθεσα, λοιπόν, ορισμένες απόψεις, για να ανοίξει ο διάλογος. Συμμετέχω σε ένα δημοκρατικό κόμμα. Το κόμμα αυτό έχει διαδικασίες. Δεν είναι κόμμα γιουρρυσίου και ηγεμονικό. Είναι κόμμα δημοκρατικό. Έχει όργανα. Συζητήθηκε, λοιπόν, το ζήτημα αυτό στην Πολιτική Γραμματεία του κόμματος και στην Κεντρική Επιτροπή.

Ξέρετε τι έλεγε ένας πολύ μεγάλος πολιτικός, ο «Γέρος της Δημοκρατίας»; Ότι ο πολιτικός πρέπει να έχει μέσα του τη γενναιότητα, όταν αντιλαμβάνεται ότι οι απόψεις του δεν είναι οι μοναδικές, δεν διέπονται από τη μοναδική αλήθεια, να διαφοροποιεί την άποψη ή να έχει τη γενναιότητα να υπερασπίζεται την πλειοψηφία. Αυτό σημαίνει δημοκρατία σε ένα κόμμα. Όμως, απέχετε παρασάγγας εκατό από τέτοιου είδους ιδέες και απόψεις. Έχετε βάλει την κασέτα ότι ο Υπουργός είπε αυτό, άρα, το είπε ο Υπουργός. Ο Υπουργός, λοιπόν, δηλώνει ότι δεν κατέχει τη μοναδική αλήθεια.

Και καλά να ακούω αυτές τις απόψεις από τη Νέα Δημοκρατία, η Δεξιά δεν αλλάζει ούτε είναι επιδεκτική μαθήσεως, διότι τοποθετήθηκαν στην επιτροπή και εξήγησα και η κασέτα εξακολουθεί να παίζει τον Υπουργό. Όμως, όταν ακούω και ανθρώπους, όπως ο καλός φίλος και σύντροφός μου Κώστας Σκανδαλίδης, να μιλάνε για Βαβέλ στον ΣΥΡΙΖΑ, νομίζω ότι η αρτηριοσκληρώση έχει φτάσει σε υψηλό βαθμό.

Γιατί, αγαπητέ μου σύντροφέ, όταν το ΠΑΣΟΚ είχε πολυφωνία, ήταν πολύ ισχυρό. Η ενοχοποίηση της διαφορετικής άποψης, το οδήγησε εδώ που το οδήγησε. Και με διαγράψατε εκείνο το βράδυ, γιατί είχα μια διαφορετική άποψη και δεν είχε το πολιτικό κουράγιο κανένας να με υπερασπιστεί. Τώρα με καταγγέλλετε ότι έφυγα από το ΠΑΣΟΚ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Δεν είπε κανείς τέτοιο πράγμα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Αυτή είναι η αλήθεια. Με κατηγορείτε ότι έφυγα από το ΠΑΣΟΚ. Δεν έφυγα. Με διαγράψατε, γιατί διαφοροποιήθηκα σε μία άποψη. Δεν το αντέχατε και ιδού τα αποτελέσματα.

Από εκεί και πέρα, σκεφτείτε ότι το '90 το επιχείρημα του ΠΑΣΟΚ εναντίον της Αριστεράς -που έκανε το λάθος να μην ψηφίσει τότε την απλή αναλογική και δεν κέρδισε από αυτή την επιλογή της- ήταν ότι συμμαχείτε με τους φυσικούς σας αντιπάλους και είστε σε κόντρα με τους φυσικούς σας συμμάχους.

Τώρα, τι συμβαίνει; Και καλά, ο Υπουργός είχε μια άποψη. Μπορεί να ήταν σωστή, μπορεί να ήταν και λαθεμένη. Εσείς τότε είχατε σωστή άποψη; Πέρυσι, όταν όλοι οι Βουλευτές, μαζί και ο φίλος μου ο Κώστας Σκανδαλίδης, υπογράψατε την απλή αναλογική; Και τότε γιατί δεν θυμηθήκατε το σπάσιμο των περιφερειών; Γιατί δεν θυμηθήκατε όλα αυτά στα οποία αναφέραστε;

Ακούω για το συμφέρον της πατρίδας και του πατριωτισμού από τους καλούς συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας. Ακούστε, όταν αναφερόμαστε στον πατριωτισμό, καλό θα είναι να είμαστε όλοι προσηκτικοί. Πατριώτες είμαστε όλοι εδώ μέσα. Εγώ θεωρώ ότι όλοι είμαστε και ότι όλοι αγαπάμε την Ελλάδα, ο καθένας με τη διαφορετική του προσέγγιση. Όμως, να επικαλείστε ότι αυτή την ιδιότητα την έχετε εσείς, ότι εσείς μόνο μπορείτε και εσείς εξυπηρετείτε το συμφέρον της χώρας και όλοι οι άλλοι σκέφτονται δόλια, ενδεχομένως, είναι μια υπερβολή, η οποία δεν βοηθάει στο να αρθρωθεί ένας ήρεμος δημοκρατικός διάλογος.

Σας ακούω να κλαυθμίζετε, να ρίχνετε κροκοδείλια δάκρυα -έχουν μουσκέψει τα έδρανα- για τους νέους, που έφυγαν στο εξωτερικό. Ποιος τους έστειλε, κυρίες συνάδελφε; Ο ΣΥΡΙΖΑ; Ο ΣΥΡΙΖΑ τους έστειλε αυτούς τους ανθρώπους στο εξωτερικό; Και τώρα θέλετε να τους δώσετε ψήφο;

Και καλά, εγώ σέβομαι την αγωνία σας αυτή. Από το 2000 προβλέπει το Σύνταγμα αυτή τη δυνατότητα. Πόσες φορές κυβερνήσατε μέχρι τώρα; Ποιος σας εμπόδισε; Ο ΣΥΡΙΖΑ σας εμπόδισε να δώσετε την ψήφο; Και έρχεστε και το λέτε εδώ; Και καλά να το λέει ο Ποτάμι. Το κατανώ. Είναι ένα νέο κόμμα. Να το

λέει το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία; Τι εντύπωση έχετε, ότι ο λαός έχει μνήμη χρυσόψαρου; Δεν ξέρει τι του γίνεται;

Έρχεστε εδώ και μας λέτε για τη δημοσκοπήση; Κοιτάξτε, το δις εξαμαρτείν ουκ ανδρός σοφού. Έχετε πιστέψει πολλές φορές τις δημοσκοπήσεις. Οι πλέον «αξιόπιστοι» άνθρωποι στην Ελλάδα είναι οι δημοσκοπικοί. Δεν υπάρχει αμφισβήτηση για την «αξιοπιστία τους»!

Αν, λοιπόν, τους εμπιστεύεστε, κάνετε υπομονή στο τέλος της τετραετίας. Και επειδή αύριο θα πάρω τον λόγο, θα σας πω και γιατί δεν θα σας ψηφίσει ο ελληνικός λαός. Να είστε καλά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι ρώτησαν για να ρυθμίσουν τον χρόνο τους πότε θα μιλήσει ο κύριος Υπουργός, είπε ότι θα μιλήσει αύριο. Έχει ενημερώσει ότι θα μιλήσει αύριο στις 18.30 η ώρα. Να το ξέρετε. Και νομίζω ότι τώρα, κύριε Δένδια, μπορείτε να έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν είναι δυνατόν να μιλάει οκτώ λεπτά ο κύριος Υπουργός!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Σύμφωνα. Ζήτησε για τρία λεπτά τον λόγο και έκανε μια παρέκκλιση των τριών λεπτών. Είστε ευγενής άνθρωπος. Καταλαβαίνετε ότι δεν μπορούμε να μείνουμε σε μια τέτοιου είδους αντιπαράθεση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Αυτό δεν λέγεται παρέκκλιση. Πολλαπλασιασμός λέγεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Εντάξει.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Θέλετε να μου τον αφαιρέσετε από αύριο;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ναι, εγώ θέλω.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν γίνεται έτσι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Δένδια, ο κύριος Υπουργός ζήτησε τον λόγο για τρία-τέσσερα λεπτά, να κάνει μια παρέμβαση επειδή είχε γίνει...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Τότε, κύριε Πρόεδρε, να πάρω τον λόγο για τριάντα δευτερόλεπτα και να μιλήσω για ενάμισι λεπτά.

ΕΛΕΝΗ ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Μπορώ να διαχειριστώ εγώ, κυρία Αυλωνίτου, το θέμα;

Ζήτησε τρία-τέσσερα λεπτά τον λόγο, επειδή έγινε δύο φορές αναφορά στο όνομά του. Έγινε μια παρέκκλιση δυο-τριών λεπτών. Αν θέλετε για ένα λεπτό να πείτε κάτι, να το πείτε, αλλά παρακαλώ πολύ, κύριε Δένδια, μόνο για ένα λεπτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κατ' αρχάς, εγώ δεν έχω καμμία αντίρρηση για το λεπτό. Ο κύριος Υπουργός δεν θα ακούσει μόνο μία, δύο, τρεις φορές το όνομά του, αλλά θα το ακούσει εκατόν πενήντα δύο φορές, όσοι και οι Βουλευτές που θα μιλήσουν. Εγώ δεν θέλησα να θέσω προσωπικό θέμα. Ο κύριος Υπουργός, όμως, κάνει κάτι το πρωτοφανές εδώ: Έρχεται και εισηγείται νόμο εναντίον της άποψής του, χωρίς να ζητήσει συγγνώμη από την Εθνική Αντιπροσωπεία για την προηγούμενη άποψή του.

Ο κύριος Υπουργός, όταν τοποθετήθηκε τον Μάιο του 2016 δεν τοποθετήθηκε επί περιφερειακού θέματος. Τοποθετήθηκε επί της ιδίας της κυβερνησιμότητας της χώρας, επί θέματος, που ο ίδιος, όπως το τοποθέτησε, ήταν θέμα εθνικής σημασίας.

Εν πάση περιπτώσει, την προσωπική του ευαισθησία ο Υπουργός μπορεί να την έχει, να τη χειρίζεται και να τη διαχειρίζεται όπως θέλει. Θέμα δικό του και της Κυβέρνησής του είναι και του κόμματος, που τώρα ανήκει.

Εγώ ένα πράγμα τον παρακαλώ: Τις αναφορές στους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίοι τον εγκραλούν για τις απόψεις του, να τις περιορίσει, διότι -αν είναι ποτέ δυνατόν- σε όλα υπάρχουν όρια. Έχει ο καθένας δικαίωμα να μεταβάλλει άποψη και να μην εξηγεί γιατί τη μετέβαλε. Είναι δικαίωμά του. Έχουν, όμως, απόλυτο δικαίωμα και οι Βουλευτές της Αντιπολίτευσης και να τοποθετούνται και να κάνουν μνεία και να απευθύνονται διά του Εδράνου της Εθνικής Αντιπροσωπείας στην ελληνική κοι-

ωνία και όταν προσπαθούν να πείσουν την κοινωνία για την ορθότητα των απόψεών τους, να επικαλούνται ως μέγα και αψεудή μάρτυ τον ίδιο τον Υπουργό, που σήμερα εισηγείται τα αντίθετα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Υπουργέ, για μισό λεπτό. Σας παρακαλώ, όμως.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Δένδια, μαθήματα δημοκρατίας εγώ δεν δέχομαι από εσάς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Γιατί;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Αν θέλετε, να κάνουμε τη συζήτηση, αλλά θα βγείτε χαμένοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Υπουργέ, είπατε αυτό που θέλατε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Γάκη, συζήτηση θα κάνουμε τώρα;

Κύριοι συνάδελφοι, με βάση έναν υπολογισμό που έγινε από το Προεδρείο, σήμερα θα πάμε περίπου μέχρι τη συνάδελφο Θεοδώρα Μεγαλοοικονόμου, περίπου μέχρι τον αριθμό 34. Σας ενημερώνω, για να το ξέρετε και να ρυθμίσετε κι εσείς το δικό σας χρόνο.

Τον λόγο έχει ο κ. Χρίστος Δήμας από τη Νέα Δημοκρατία για επτά λεπτά.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΗΜΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εγώ δεν θα μω ανάμεσα στη συζήτηση μεταξύ του παλαιού ΠΑΣΟΚ, που είναι τώρα στην Κυβέρνηση και του σημερινού ΠΑΣΟΚ, που είναι στην Αντιπολίτευση. Πάντως, κύριε Υπουργέ των Εσωτερικών, θα συμφωνήσω μαζί σας σε δύο πράγματα: Πρώτον, δεν είστε αυθεντία. Σε αυτό συμφωνούμε. Είναι βέβαιο.

Δεύτερον, εγώ συμφωνώ με τον Υπουργό κ. Κουρουμπλή, τον Υπουργό Εσωτερικών που τον Μάιο του 2016, δηλαδή μόλις πριν από δύο μήνες, είχε δηλώσει ότι ένα σύστημα απλής αναλογικής θα φέρει τη χώρα σε ακυβερνησία. Εκεί συμφωνώ με τον Υπουργό κ. Κουρουμπλή. Βέβαια, η πραγματικότητα είναι ότι ο σημερινός Υπουργός κ. Κουρουμπλής διαφωνεί με τον εαυτό του προ δύο μηνών. Αυτό είναι οπωσδήποτε ένα ζήτημα, το οποίο αξίζει να συζητηθεί.

Από εκεί και πέρα, τη στιγμή που στη χώρα όλοι προσδοκούμε την επιστροφή της οικονομίας στην κανονικότητα, όλοι επιθυμούμε την ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας, η Κυβέρνηση φέρνει έναν εκλογικό νόμο, ο οποίος, όχι μόνο αποπροσανατολίζει την κοινωνία από τα πολύ σημαντικά προβλήματα που έχουμε, αλλά είναι και αποσπασματικός.

Το περιεργό της υπόθεσης είναι ότι πολλοί Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ ισχυρίζονται ότι είναι ένα σύστημα απλής αναλογικής. Η πραγματικότητα, όμως, είναι αυτή που σας λέει ο κ. Κουτσούμπας, ο Γενικός Γραμματέας του ΚΚΕ, δηλαδή ότι ένας εκλογικός νόμος που προβλέπει όριο εισόδου στα πολιτικά κόμματα το 3%, δεν μπορεί να είναι απλή αναλογική. Προς τιμή του, ο Υφυπουργός κ. Μπαλάφας το παραδέχθηκε. Το είπε αυτό το πράγμα και είναι προς τιμή του. Άρα, εάν θέλατε πράγματι να μιλήσετε για τη θεσμοθέτηση ενός συστήματος απλής αναλογικής, θα έπρεπε να είχατε ήδη ενσωματώσει την τροπολογία του ΚΚΕ στο κείμενο του νομοσχεδίου.

Βέβαια, να σας πω ότι το όριο του 3% είναι κάτι, το οποίο δεν πρέπει να αλλάξει, κατά την άποψη της Νέας Δημοκρατίας. Παρά το γεγονός ότι άτυπα ακούσαμε, ακόμα και κύκλους του Πρωθυπουργού να το ανοίγουν, είναι ευτύχημα που δεν συζητείται.

Όμως, ποιο είναι το κίνητρο των πολιτικών κομμάτων να αλλάξουν τον εκλογικό νόμο; Το κίνητρο είναι πολύ συγκεκριμένο και σαφές. Είναι ότι με τον προτεινόμενο εκλογικό νόμο τα κόμματα της Αντιπολίτευσης θα αυξήσουν τον αριθμό των Βουλευτών τους.

Στην πραγματικότητα, με τον νέο εκλογικό νόμο, το πρώτο κόμμα θα έχει λιγότερους Βουλευτές από ό,τι με τον ισχύοντα σήμερα. Μου φαίνεται ότι είναι πολύ πρόωρη η παραδοχή ήττας

από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ η αλλαγή του εκλογικού νόμου.

Όμως, άκουσα κριτική και από την Ένωση Κεντρώων. Άκουσα ειδικά τον Πρόεδρο της Ένωσης Κεντρώων να λέει σε μια πρόσφατη συνέντευξή του ότι «η απλή αναλογική ενθαρρύνει τις συνεργασίες μεταξύ των πολιτικών κομμάτων».

Δεν καταλαβαίνω γιατί ο εκλογικός νόμος είναι αυτός που θα ενθαρρύνει τη συνεργασία μεταξύ των πολιτικών κομμάτων. Εάν υπάρχει κοινή προγραμματική βάση, εάν υπάρχει δυνατότητα σύμπλευσης μεταξύ των πολιτικών κομμάτων, δεν νομίζω ότι ο εκλογικός νόμος είναι αυτός που θα επηρεάσει τις συνεργασίες μεταξύ τους.

Αντιθέτως, ο εκλογικός νόμος, ένας τόσο αναλογικός νόμος, το πολύ-πολύ να δημιουργήσει ευκαιριακές συμμαχίες, απλώς για να υπάρχουν κυβερνητικές πλειοψηφίες.

Η πραγματικότητα είναι ότι ο εκλογικός νόμος που εισηγείται σήμερα η Κυβέρνηση οδηγεί, όχι μόνο σε ακυβερνησία, αλλά και σε πολιτική αστάθεια και σε «μπαχαλοποίηση» του πολιτικού συστήματος και, όπως τόνισα πιο πριν, είναι μια πολύ κρίσιμη εποχή για την ελληνική οικονομία και τα μηνύματα που στέλνουμε ως χώρα στις αγορές, ενώ γίνεται προσπάθεια να επανακτήσουμε την αξιοπιστία τους, είναι εντελώς λανθασμένα. Δεν θα μπορούσαμε ούτε να προσελκύσουμε επενδύσεις ούτε να πείσουμε τις αγορές ότι γίνεται μια σοβαρή προσπάθεια στην Ελλάδα για την επαναφορά στην κανονικότητα.

Όμως, βλέπω με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον και τη θεσμοθέτηση της ψήφου στα δεκαεπτά. Είναι χαρακτηριστικό ότι στην αιτιολογική έκθεση λέγεται ότι γίνεται για να διευρυνθεί η δημοκρατική βάση, η δημοκρατική νομιμοποίηση. Γιατί να μην συμβαίνει στα δεκαέξι; Διευρύνεται περισσότερο. Γιατί όχι στα δεκαπέντε; Διευρύνεται ακόμα περισσότερο. Γιατί όχι στα δεκατέσσερα; Είναι σοβαρό επιχείρημα αυτό;

Δεν συνειδητοποιούμε ότι στα δεκαοκτώ η ψήφος συνοδεύεται με την ενηλικίωση των πολιτών; Στα δεκαοκτώ, εκτός από το δικαίωμα ψήφου, έχετε και κάποιες υποχρεώσεις. Στα δεκαοκτώ σε καλεί η πατρίδα να την υπηρετήσετε, στα δεκαοκτώ έχετε τη δυνατότητα να ψηφίσετε.

Η Νέα Δημοκρατία έχει καταθέσει μια τροπολογία και για την κατάτμηση της Β' Αθηνών. Εγώ θα ήμουν ακόμα πιο γενναίος και θα έλεγα ότι και άλλες εκλογικές περιφέρειες πρέπει να σπάσουν. Δεν είναι μόνο η Β' Αθηνών, οπωσδήποτε όμως αυτή είναι η αρχή.

Θα ήθελα πάρα πολύ μια απάντηση, κύριε Υφυπουργέ, για ποιο λόγο δεν θα δεχθείτε -εάν δεν δεχθείτε- την τροπολογία της Νέας Δημοκρατίας.

Επίσης, η Νέα Δημοκρατία έχει προτείνει την ψήφο στη διασπορά, στους Έλληνες ομογενείς. Για ποιο λόγο αποκλείουμε τους ομογενείς από τη δυνατότητα να συμμετέχουν σε μια εκλογική αναμέτρηση για τη χώρα;

Δεν νομίζω ότι δεν θέλετε να τους συμπεριλάβετε. Θα ήθελα πραγματικά μια απάντηση από την Κυβέρνηση σε αυτό το ερώτημα.

Θα σας πω κάτι ακόμα πιο τολμηρό: Δεν θα σας πω να πάμε σε επιστολική ψήφο ή στο να ψηφίζουν οι Έλληνες πολίτες του εξωτερικού στις πρεσβείες. Θα μπορούσαμε να ακολουθήσουμε ακόμα και το μοντέλο κρατών όπως η Εσθονία, που έχει θεσμοθετήσει την ηλεκτρονική ψήφο και υπάρχουν τρόποι, όπου μπορείτε να το κάνετε αυτό με πολύ μεγάλη ασφάλεια και να πετύχετε πολύ καλά αποτελέσματα.

Αυτό είναι που θα διευρύνει τη δημοκρατική βάση σε μια εκλογική αναμέτρηση. Άρα, εάν θέλουμε πράγματι να τη διευρύνουμε, υπάρχουν τρόποι. Αλλά, αυτά είναι πράγματα, τα οποία θα έπρεπε να τα συζητούσαμε σε έναν ολοκληρωμένο εκλογικό νόμο.

Τέλος, αυτός ο νόμος δεν είναι απλή αναλογική. Είναι ένας νόμος, ο οποίος πολύ απλά αντιβαίνει την απλή λογική.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Κωνσταντίνος Χατζηδάκης από τη Νέα Δημοκρατία, έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα πιο προκλητικά ψέματα του ΣΥΡΙΖΑ έχουν λεχθεί όχι πριν, αλλά μετά τις εκλογές, στην προσπάθεια να συγκαλυφθούν οι αμαρτίες του παρελθόντος. Είναι αυτό που γίνεται σχεδόν καθημερινά από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ, το ότι βαφτίζεται το κρέας ψάρι.

Ένα τέτοιο μεγάλο ψέμα λέγεται τώρα και στο πλαίσιο της ψηφίσεως αυτού εδώ του εκλογικού νόμου. Τι μας λέει ο ΣΥΡΙΖΑ; Θυμήθηκε τα ιερά και τα όσια της Αριστεράς, την απλή αναλογική. Μόνο που το ίδιο κόμμα -για κάποιο λόγο που πρέπει να μας εξηγηθεί- είχε πάθει πέρυσι ένα πολιτικό «Αλτσχάιμερ», είχε ξεχάσει τα ιερά και τα όσια της Αριστεράς και καλοδέχθηκε το μπόνους των πενήντα εδρών και με αυτόν τον τρόπο κέρδισε τις εκλογές του Σεπτεμβρίου. Και βεβαίως, θυμήθηκε τώρα τα ιερά και τα όσια της Αριστεράς ο ΣΥΡΙΖΑ, για τον λόγο που μας είπε ο κ. Κουρουμπλής στην αρμόδια επιτροπή, για να εμποδιστεί η πορεία της Νέας Δημοκρατίας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Το είπε στην επιτροπή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Το είπε, καλώντας το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο να ψηφίσουν τον νόμο. Εκτός και αν άλλαξε πάλι άποψη -όπως έχει δικαίωμα- και πιστεύει ότι καλώς κάνουν το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι. Εδώ θα είμαστε για να δούμε τι πιστεύει σήμερα ο κ. Κουρουμπλής, ο οποίος αλλάζει, όπως έχει τη δυνατότητα, πάρα πολύ συχνά απόψεις.

Εν πάση περιπτώσει, είναι ολοφάνερο τι επιδιώκει να κάνει η Κυβέρνηση. Οργανώνει την ήττα της, αποδιοργανώνοντας τη χώρα. Περί αυτού πρόκειται. Θέλει να ελέγξει και να μετριάσει τις συνέπειες της ήττας της. Φέρνει έναν εκλογικό νόμο, που είναι παραδοχή ήττας ολοφάνερα -το είπε ο κ. Κουρουμπλής- και τον φέρνει και κατακαλόκαιρο, κρατώντας ανοιχτή την Ολομέλεια της Βουλής, γιατί -ποιος ξέρει;- φοβάται, από τη μια, ατύχημα ίσως ή από την άλλη, σχεδιάζει μια απόδραση για να «ρίξει λευκή πετσέτα», αλλά ταυτοχρόνως κρατώντας και ένα σχετικά αξιοπρεπές ποσοστό, προκειμένου να έχει έναν ρόλο στο μετεκλογικό σκηνικό.

Νομίζω ότι τα πράγματα είναι αρκετά σαφή και δεν μπορείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ό,τι και να λέτε περί αρχών και αξιών της Αριστεράς, να κρύψετε έναν ελέφαντα μέσα σε ένα ντουλάπι. Είναι πολύ μεγάλος ο ελέφαντας για να κρυφτεί.

Εν πάση περιπτώσει, στο πλαίσιο αυτής της προκλητικής αντιμετώπισης και του εκλογικού νόμου, ισχυρίζεστε ότι είναι μια μεγάλη εκσυγχρονιστική παρέμβαση στα πολιτικά πράγματα της χώρας.

Και τότε, στο πλαίσιο αυτού του πνεύματος εκσυγχρονισμού, το οποίο σας έχει καταλάβει, γιατί δεν δέχεστε και την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας για την ψήφο των Ελλήνων του εξωτερικού; Ισχύει σε είκοσι τρεις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γιατί δεν δέχετε την τροπολογία μας, η οποία είναι έτοιμη, αναλυτική, επεξεργασμένη, έτσι ώστε να ισχύσει η ψήφος των αποδήμων από τις επόμενες εκλογές; Γιατί; Διότι προφανώς δεν έχετε τις προθέσεις που λέτε, αλλά έχετε ένα μικροκομματικό πνεύμα. Το ίδιο ισχύει και για την κατάτμηση της Β' Αθηνών. Είναι μια θέση επίσης εκσυγχρονιστική, την οποία κάποτε, σε μια από τις εμφανίσεις του στην τηλεόραση, ο αρμόδιος Υπουργός κ. Κουρουμπλής την είχε, επίσης, υποστηρίξει, αλλά σήμερα έχει μεταβάλει άποψη, ακόμα και σε αυτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντιθέτως, εσείς στην πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ θεωρείτε ότι είναι εκσυγχρονιστική παρέμβαση σε πανευρωπαϊκή σχεδόν πρωτοτυπία να ψηφίζουν στην Ελλάδα, όχι απλώς οι δεκαεφτάχρονοι, αλλά και οι δεκαεξάχρονοι, οι οποίοι κατά τα λοιπά δεν θα έχουν κανένα άλλο δικαίωμα, που θα προκύπτει από την ενηλικίωση, διότι την ενηλικίωση την κρατάτε στα δεκαοχτώ χρόνια. Ενήλικοι θα γίνονται μόνο για το δικαίωμα της ψήφου και μάλιστα, όχι μόνο οι δεκαεφτάχρονοι. Έτσι όπως είναι γραμμένο το νομοσχέδιο, ένα παιδί το οποίο έχει γεννηθεί τον Δεκέμβριο του 2000, αν οι εκλογές γίνουν τον Φεβρουάριο του 2017, θα μπορεί να ψηφίσει, ένα παιδί δηλαδή που θα είναι ηλικίας δεκαέξι χρονών και δύο μηνών.

Αυτό ετοιμάζεστε να ψηφίσετε. Αυτό το παιδί, όμως, δεν μπο-

ρεί κατά τα λοιπά να κάνει καμία δικαιοπραξία. Δεν θα έχει κανένα άλλο δικαίωμα από αυτά που προκύπτουν από την ενηλικίωση. Θαυμάσια εκσυγχρονιστική παρέμβαση!

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ**)

Βεβαίως, στο πλαίσιο αυτών των εκσυγχρονιστικών παρεμβάσεων, θα ετοιμαστείτε προφανώς από τώρα, για να κάνετε προεκλογικές συγκεντρώσεις στα λύκεια. Ενώ κανονικά θα περίμενε κανείς να φύγουν τα κόμματα από τη μέση εκπαίδευση, εσείς ερχόσαστε με αυτό το νομοσχέδιο να τα βάλετε ακόμα πιο βαθιά. Εν πάση περιπτώσει, είναι ξεκάθαρο ότι πρόκειται για ένα νομοσχέδιο με μικροκομματικές στοχεύσεις.

Η Νέα Δημοκρατία, αντίθετα, η οποία μπορεί να έχει κάνει χίλια λάθη σε διάφορους τομείς, πρέπει να αναγνωρίσετε ότι μένει σταθερή από το 1974 «βρέξει, χιονίσει» στη θέση της, για την ενισχυμένη αναλογική. Και εμμένουμε σε αυτή τη θέση, γιατί θεωρούμε ότι η ενισχυμένη αναλογική συμβάλλει στην κυβερνητική σταθερότητα.

Αντίθετα, με αυτό το νομοσχέδιο που φέρνετε, θα απαιτείται να συμφωνήσουν τουλάχιστον τρία κόμματα για να γίνει Κυβέρνηση, αν όχι τέσσερα. Σκεφτείτε πόσο δύσκολο θα είναι αυτό, όταν εξ αντικειμένου και για διαφορετικούς λόγους, δύο κόμματα της παρουσίας Βουλής, το ΚΚΕ και η Χρυσή Αυγή, δεν θα συμμετέχουν σε κανένα κυβερνητικό σχήμα. Δεν φτάνει δηλαδή ότι πήγατε τη χώρα πίσω, ότι με τον ΣΥΡΙΖΑ «πήγαμε για μαλλί και βγήκαμε κουρεμένοι», αλλά τώρα, που είστε σε αποδρομή, μας αφήνετε για κληρονομιά και μια ακυβερνησία σε συσκευασία δώρου!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας πω αυτό που μου είπε κάποτε κάποιος παλιός πολιτικός. Μου είπε: «Σε όποιο γραφείο και να μπαίνεις, όποιο αξίωμα και αν καταλαμβάνεις, να κοιτάς πάντα την πόρτα της εξόδου, γιατί πρέπει να είσαι έτοιμος να φύγεις με αξιοπρέπεια».

Εσείς δεν είστε έτοιμοι να φύγετε με αξιοπρέπεια και αυτό είναι που θα σας συνοδεύει πάντοτε, διότι δεν ξέρετε να χάνετε. Και δεν φτάνει που θα χάσετε εσείς. Χάνει μαζί σας η Ελλάδα. Και αυτό είναι το ασυγχώρητο για τη σημερινή Κυβέρνηση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Βαρβιτσιώτης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από λίγο παρακολουθήσαμε άλλον έναν Υπουργό να κλαίει αλλάζοντας απόψεις. Στη συνέχεια του κ. Σπύρτζη, του κ. Δρίτσα, του κ. Σκουρλέτη, ήρθε και ο κ. Κουρουμπλής, ο οποίος άλλαξε την άποψή του περί κυβερνησιμότητας. Εισηγείται, γιατί κάποιος τον φώτισε σε όλη αυτήν τη διάρκεια, ότι είναι καλύτερη η άποψη της απλής αναλογικής και όχι της κυβερνησιμότητας και ήρθε εδώ να την εισηγηθεί έμπλεος δακρύων βεβαίως, και κάνοντας ουσιαστικά μία επίθεση προς τη Δεξιά, μια επίθεση για να τονώσει και το δικό του φρόνημα, να τονώσει και το δικό σας φρόνημα, ότι η Δεξιά θέλει ένα σύστημα πολύ διαφορετικό, το οποίο, όπως άκουγα και από μία συνάδελφο πριν, υποστηρίζει τα συμφέροντα, ενώ η απλή αναλογική είναι ενάντια στα συμφέροντα!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όποιος πει ότι υπάρχει ένα τέλει εκλογικό σύστημα, θα λέει ψέματα, γιατί κάθε εκλογικό σύστημα είναι πάντοτε φτιαγμένο σε σχέση με την ιστορία του κάθε τόπου, της κάθε Δημοκρατίας, από ποια κύματα έχει περάσει και έχει δύο βασικούς στόχους: Ο πρώτος και κυρίαρχος είναι να συγκροτείται μια υγιής πλειοψηφία, η οποία να μπορεί να εκπράζεται διά του κοινοβουλευτικού συστήματος και να διοικείται ο τόπος. Ο δεύτερος είναι να μην δημιουργεί τόσο μεγάλους αποκλεισμούς, ώστε να δημιουργούνται άλλα ρεύματα στην κοινωνία.

Φοβάμαι ότι με αυτό που κάνετε, αντιβαίνετε την ιστορία του τόπου, που έχει δείξει ότι κάθε φορά που είχαμε απλή αναλογική, όπως το είπε η κ. Κεραμέως πριν από λίγο, δεν κάναμε κυβερνήσεις που να διήρκεσαν. Οδηγηθήκαμε σε χρεοκοπίες και στο παρελθόν. Οδηγηθήκαμε από αποτελέσματα απλής αναλογικής σε δικτατορίες, όπως απλή αναλογική είχε βγάλει η Βουλή του 1936 που αυτοκαταργήθηκε και παρέδωσε την εξουσία στον Μεταξά.

Και βέβαια, απλή αναλογική έχουν σήμερα χώρες και δημοκρατίες που έχουν μία ισχυρή δημόσια διοίκηση, που δεν χρειάζεται ένας Υπουργός, που έχει την κοινοβουλευτική πλειοψηφία να κάνει πάνω από οκτώ μήνες για να αποφασίσει τι θα μετρήσει στις αποδείξεις των φορολογουμένων και τι θα υποβάλλουν κάθε χρονιά, όπως συμβαίνει με τη δική σας Κυβέρνηση. Και δεν χρειάζεται να το κυρώσουν από τη Βουλή, γιατί έχουν ένα σταθερό φορολογικό σύστημα, ένα σταθερό διοικητικό σύστημα, δεν επιλέγουν τους διευθυντές, δεν επιλέγουν τους διοικητές των νοσοκομείων...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΛΑΣ: Σαν αυτά που μας αφήσατε.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: ...δεν κάνουν αθρόες προσλήψεις και διορισμούς σε θέσεις ευθύνης, αλλά υπάρχει ένα διοικητικό σύστημα, το οποίο ακολουθεί μία πεπατημένη.

Δυστυχώς, δεν είναι αυτή η χώρα μας, δεν είναι και δεν βλέπω κανένα βήμα να έχετε κάνει μέχρι τώρα για να τη δημιουργήσετε, για να είμαστε ειλικρινείς. Το μόνο που κάνετε είναι να επιβάλλετε αναξιοκρατία, ρουσφετοκρατία, κομματοκρατία, να διορίζετε τους φίλους σας και να μην καταλήγουμε πουθενά. Εδώ ακόμη δεν μπορούμε να συγκροτήσουμε τις ανεξάρτητες αρχές με τις ισχυρές πλειοψηφίες που ζητάει το Σύνταγμα. Και εσείς θέλετε να φτάσουμε σε έναν πλήρη κατακερματισμό δυνάμεων.

Φοβάμαι ότι και αυτό θα γυρίσει μπούμερανγκ. Γιατί τελικά, ο λαός, υπό το φόβο της ακυβερνησίας, θα δώσει ακόμη ισχυρότερη εντολή στο πρώτο κόμμα, στο κόμμα της Νέας Δημοκρατίας το οποίο θα είναι το πρώτο κόμμα μετά τις επόμενες εκλογές και εσάς θα σας συρρικνώσει δραματικά, εφόσον θα φαίνεται αδιανόγη - όπως μας φαίνεται και σήμερα, έτσι θα φαίνεται και τότε, η σύμπραξη Νέας Δημοκρατίας-ΣΥΡΙΖΑ σε μία κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάνετε και κάτι άλλο, το οποίο είναι ακόμη χειρότερο. Δημιουργείτε μία βόμβα στα θεμέλια της ελληνικής κοινωνίας, που είναι πρωτοφανής. Για να λαϊκίσετε, για να πείτε ότι εμπιστευόσαστε τους νέους, δίνετε ψήφο στους δεκαεξάρηδες, αγνοώντας το σύνολο της εθνικής έννομης τάξης.

Κανένας δεκαεξάρης δεν μπορεί να αγοράσει ή να πουλήσει κάτι. Κανένας δεκαεξάρης δεν μπορεί να καταναλώσει αλκοόλ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Επιχείρημα είναι αυτό;

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κανένας δεκαεξάρης δεν μπορεί να παντρευτεί, αλλά μπορεί και να ψηφίζει και να επιλέγει Κυβέρνηση. Τι κάνετε; Ανοίγετε την πόρτα στα σχολεία στις προεκλογικές εκστρατείες...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Στα δεκαέξι τίποτα από αλκοόλ;

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Ναι, είναι παράνομο να σερβίρεται, κύριε συνάδελφε, σε οποιοδήποτε δημόσιο χώρο, άσχετα αν καταπατείται. Παράνομο είναι.

Και θα σας πω ότι αυτό που κάνετε, ανοίγοντας τα σχολεία στις προεκλογικές εκστρατείες, είναι να μολιάζετε με έναν άκρατο κομματισμό από τα παιδιά μας. Νομίζω ότι πολλοί από εσάς, προερχόμενοι από την ΚΝΕ, ονειρεύεστε τις παλιές εποχές που θέλατε κάθε Κυριακή ως νεαροί κνίτες να πουλάτε τον «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ» και διεκδικούσατε να μπαίνει και ο «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» στο σχολείο, όπως και να μπαίνουν οι εφημερίδες στο σχολείο.

Τώρα θα διεκδικήσετε να μπει από την πόρτα του σχολείου, να κάνετε πολιτική καθοδήγηση στα παιδιά, να φτιάξετε και τους διευθυντές εκπαίδευσης έτσι όπως τους θέλετε και να μολιάσετε μία ελληνική κοινωνία με λάθος μηνύματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αν εμπιστεύεστε τη νεολαία, αλλάξτε το σύνολο των διατάξεων και του Αστικού και του Ποινικού Κώδικα. Καταστήστε τους ενήλικες και για τις ποινικές και για τις αστικές ευθύνες.

Και πείτε ότι έχουμε μια κοινωνία που θα ξεκινούν όλα τα έννομα δικαιώματα -και η υποχρέωση της στράτευσης- από τα δεκαέξι και όχι μια κοινωνία που θέλει πραγματικά να δώσει στους νέους τη δυνατότητα απερίσπαστα να ολοκληρώσουν την υποχρεωτική τους εκπαίδευση και να οδηγηθούν σε μια επόμενη ημέρα επαγγελματικής, προσωπικής και κοινωνικής καταξίωσης μέσα από τη δουλειά τους. Κάντε το. Δεν το κάνετε, όμως.

Δίνετε ένα «τυράκι», το οποίο νομίζετε ότι θα σας φέρει κομματικά οφέλη. Ευτυχώς για τον τόπο, είμαι βέβαιος ότι οι νέοι

μας και αυτό θα το καταλάβουν. Άλλωστε, δεν φαίνεται σε κανένα νεολαϊστικό κίνημα, σε καμιά μαζική και καθολική ψηφοφορία των νέων ανθρώπων ο ΣΥΡΙΖΑ να επικρατεί. Μάλλον βρίσκεται ανάμεσα στους ουραγούς, μέσα από τις ακραίες αντιλήψεις που πολλές φορές μεταφέρει.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει η κ. Βούλτεψη από τη Νέα Δημοκρατία.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά πρέπει να έχουμε μείνει πάρα πολύ έκπληκτοι από τη στάση του κ. Κουρουμπλή, που δεν αποτελεί απλά αλλαγή στάσης. Δηλαδή, δεν είναι απλή αλλαγή στάσης, ένας Υπουργός να υποστηρίζει ότι με αυτόν τον νόμο θα έχουμε ακυβερνησία και μετά να έρχεται να τον υποστηρίξει. Είναι η επιτομή του πολιτικού αμοραλισμού.

Κι έχουμε μείνει τόσο πολύ έκπληκτοι όλοι, που σχεδόν έχει περάσει απαρατήρητη η σημερινή τοποθέτηση του κ. Λεβέντη ενώπιον της Κοινοβουλευτικής του Ομάδας. Μετά από αυτή την ομιλία, αναρωτιέται κανείς τι περισσότερο έχει να πει ο κ. Τσίπρας και όλοι οι Υπουργοί για τον εκλογικό νόμο. Ξεπέρασε ακόμη και τον προηγούμενο υποστηρικτή του κ. Τσίπρα, τον κ. Κουβέλη.

Και λέγοντας το όνομα «Κουβέλης» -ω του θαύματος!- εμφανίστηκε σήμερα ο κ. Κουβέλης, ο οποίος συναντήθηκε σήμερα με τον κ. Τσίπρα και συμφώνησε μαζί του. Κι επομένως, έχουμε Τσίπρα-Καμμένος-Λεβέντης-Κουβέλης, το πιο ισχυρό επιχείρημα για να μην ψηφίσει κανείς οτιδήποτε, όχι μόνο τον εκλογικό νόμο.

Κατά τα λοιπά, οι ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και όλοι όσοι τους υποστηρίζουν ακολουθούν πιστά το πρωτόκολλο και τη συνταγή όλων των αυταρχικών καθεστώτων. Τι κάνουν; Κατασκευάζουν εξωτερικό εχθρό, παίρνουν μέτρα για τον περιορισμό της ενημέρωσης, δηλαδή νόμους για τα μέσα ενημέρωσης, και αλλάζουν κάθε τόσο τον εκλογικό νόμο και ανάμεσα ρίχνουν και κανένα δημοψήφισμα. Όσο πιο πολύ ψηφίζει ο λαός στα καισαρικά καθεστώτα τόσο πιο πολύ διαιωνίζεται η εξουσία των αυταρχικών αυτών καθεστώτων. Ο σκοπός είναι σαφής: Νόθευση, καλπονοθεία. Ξέρετε από Βενεζουέλα εσείς. Τώρα τέτοια καθεστώτα είναι και από δυσμάς και από ανατολάς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Και για την απόσταση; Δεν τα λες όλα όμως!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ!

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Εσείς ξέρετε πολύ καλά. Δεκατρείς εκλογές σε δεκαέσσερα χρόνια έκανε ο Τσάβες, για να διαιωνίσει την εξουσία του. Αυτό κάνετε τώρα κι εσείς.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Τουλάχιστον δεν ψήφισε τα μέτρα της Βενεζουέλας.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Ο κ. Τσίπρας κάνει ό,τι πρέπει για να διατηρήσει την εξουσία και την καρέκλα του. Τίποτε περισσότερο από αυτό. Πού είναι το πρόγραμμά σας του Σεπτεμβρίου, που έλεγε και κάτι άλλα για το εκλογικό σύστημα; Του Σεπτεμβρίου, όχι του Ιανουαρίου! Αυτό το ξεχάσαμε. Πάει τελείωσε.

Το πρόγραμμά σας του Σεπτεμβρίου έλεγε κι άλλα πράγματα για το πολιτικό σύστημα, τον εκλογικό νόμο ότι θα αλλάξει και θα καταργήσετε και το 3%. Τίποτε! Πήρατε ό,τι σας βολεύει, για να συμφωνήσετε με κάποιους και να περάσετε τον νόμο και τελείωσε.

Διότι ο κ. Τσίπρας, όπως σας είπα, δεν ενδιαφέρεται για τίποτα άλλο, παρά για τη διαιώνιση της εξουσίας του. Δύο φορές ωφελήθηκε από το λεγόμενο μόνους των πενήντα εδρών, το οποίο ουσιαστικά αποτελεί τρόπο να εκφραστεί ο λαός και να διαλέξει κόμματα, γιατί είναι πολύ αναλογικό το σύστημα, όμως, στις διακοσιες πενήντα έδρες.

Πρέπει, όμως, να γίνει σεβαστή και η επιθυμία του λαού να ορίσει ποιο θα είναι το πρώτο κόμμα, που θα καθορίσει τις εξελίξεις. Εσείς αυτό θέλετε να το καταργήσετε. Άρα, θέλετε να κάνετε καλπονοθεία.

Λοιπόν, όλα όσα έλεγε ο κ. Τσίπρας αποδείχθηκαν άθλια ψέματα. Τον Ιούλιο του 2011, παρόντος του κ. Γλέζου, ο κ. Τσίπρας είπε: «Δεν συμφωνούμε. Γι' αυτό θα παίρναμε και τις πενήντα

έδρες που δίνει ο εκλογικός νόμος, αλλά θα τις δώναμε πίσω, γιατί είναι κλεψιμαϊκές». Τις έκλεψε, όμως, και τις κράτησε για δύο εκλογικές αναμετρήσεις!

Και συνέχισε να παίρνει τα κλεψιμαϊκά. Για τα κλεψιμαϊκά, γι' αυτές τις πενήντα έδρες, τον Μάιο του 2012 γίνετε ενιαίο κόμμα. Για τα κλεψιμαϊκά, κάλεσε ο κ. Τσίπρας σε αυτοδιάλυση τις συνιστώσες.

Για τα κλεψιμαϊκά δήλωσε το 2013 στο πλαίσιο της ΔΕΘ, ότι «ο εκλογικός νόμος είναι σήμερα τέτοιος. Δεν συμφωνούμε, αλλά είναι τέτοιος που δεν χωράει καμιά αμφιβολία ότι αυτός που θα είναι πρώτο κόμμα θα σχηματίσει κυβέρνηση». Αυτά τα έλεγε το 2013. Δεν συμφωνούσε ο άνθρωπος, αλλά για τα κλεψιμαϊκά λέγατε από τον Σεπτέμβριο του 2014, όταν ετοιμάζατε τις εκλογές, ότι η ανακίνηση του θέματος είναι ομολογία ήττας. Ο Σκουρλέτης έλεγε ότι ο εκλογικός νόμος δεν πρέπει να είναι άσος στο μανίκι, που να βγαίνει και στο τραπέζι, δηλαδή εν όψει εκλογών. Δεν θέλετε εκλογή νόμου τότε.

Για τα κλεψιμαϊκά, μετά τις εκλογές του Ιανουαρίου του 2015, λέγατε ότι ο εκλογικός νόμος μπορεί να περιμένει και αργότερα. Πότε αργότερα; Όταν θα έπεφταν τα ποσοστά του ΣΥΡΙΖΑ. Και βέβαια, για τα κλεψιμαϊκά λέγατε ότι ο εκλογικός νόμος δεν προσφέρεται για τακτικισμούς στις 5 Αυγούστου του 2015, δεκαπέντε μέρες πριν προκηρύξετε τις εκλογές. Για τα κλεψιμαϊκά τα χρειαζόσασταν όλα αυτά.

Κλεψιμαϊκή, άλλωστε, είναι κάθε ψήφος στους κυρίους Τσίπρα και Καμμένο, κλεμμένη με ψέματα και παραμύθια της Χαλμάς, για σκίσιμο του μνημονίου ντάλα μεσημέρι, κατώτατο μισθό στα 751 ευρώ, κατάργηση του ΕΝΦΙΑ, νταούλια και λύρες που θα βαρούσατε. Τώρα, μετά από δύο μνημονιάρες και περικοπές και άγρια φορολογία, φέρντε εκλογικό νόμο, γιατί δεν μπορείτε να κλέψετε πια την ψήφο με τις ψεύτικες υποσχέσεις και θέλετε να την κλέψετε με έναν εκλογικό νόμο. Πάντα για τα κλεψιμαϊκά γίνεται αυτό. Αυτός είναι ο καημός σας.

Η χώρα χειμάζεται, έχουμε για πρώτη φορά πτώση τουρισμού, σήμερα ανακοινώθηκε από τον ΟΑΕΔ αύξηση ανεργίας τον Ιούλιο -προσέξτε- δηλαδή σε πλήρη τουριστική σεζόν. Κλείνουν επιχειρήσεις, έχουμε συνεχή μείωση βιομηχανίας, μεταποίησης, μείωση εξαγωγών, εισαγόμενο πληθωρισμό, αποπληθωρισμό, αλλά εδώ το βασικό λαϊκό αίτημα είναι ο εκλογικός νόμος.

Επιπλέον, σήμερα ειδικά, αυτές τις μέρες, φλέγεται η γείτων. Καταφέρατε με την ανικανότητα και την επιπολαιότητά σας να δημιουργήσετε και ένα επιπλέον πρόβλημα, διότι σπεύσατε να μιλήσετε πριν από τη δικαιοσύνη, να υποσχεθείτε έκδοση αξιωματικών. Αν το είχαμε κάνει εμείς, θα μας είχατε κατηγορήσει για ραγιαδισμό. Ο κ. Τσίπρας και ο κ. Καμμένος αυτό θα είχαν κάνει.

Ωστόσο, θεωρεί ο κ. Τσίπρας ότι μπορεί να μιλάει με τον κ. Ερντογάν ή με τον ομόλογό του και να λέει «θα τους εκδώσουμε» και να προκαταλαμβάνει αποφάσεις της δικαιοσύνης, διότι στον κ. Τσίπρα και στον κ. Καμμένο όλα επιτρέπονται, αρκεί να μην εννοκλούνται όσον αφορά στην παραμονή στην εξουσία.

Ο κ. Τσίπρας και ο κ. Καμμένος, μένουν ανενόχλητοι στις καρέκλες τους, και λένε «ναι» σε όλα και στα μνημόνια και στον Ερντογάν. Τόσα «ναι» δεν έχει πει ποτέ καμμία κυβέρνηση. Βέβαια, τώρα, ακριβώς επειδή βρίσκεστε μπροστά σε αυτόν τον μεγάλο κίνδυνο που έχετε προκαλέσει, βάζετε συζήτηση τρεις μέρες για τον εκλογικό νόμο, να μην παίρνει κανείς χαμπάρι τι κάνετε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταλαβαίνετε ότι με τα κλεψιμαϊκά δεν γίνεται δουλειά. Ο κλέφτης και ο ψεύτης τον πρώτο χρόνο χαίρονται!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Συνεχίζουμε με την κ. Χριστοφιλοπούλου από τη Δημοκρατική Συμπράταξη.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριε Μπαλάφα, σας άκουσα να λέτε -και νομίζω ότι είχατε δίκιο- ότι οι εκλογικοί νόμοι δεν σώζουν την κατάσταση, αλλά οι πολιτικές πρωτοβουλίες. Κάποια στιγμή, στην αρχή της ομιλίας σας, το είπατε.

Αναρωτιέμαι, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν αυτή τη στιγμή η Κυβέρνηση έχει στα χέρια της τη δυνατότητα να πάρει πραγματικές πολιτικές πρωτοβουλίες που να έχουν σχέση με

πολύ σοβαρές τομές στην οικονομία, στο ασφαλιστικό, στα κοινωνικά, στην ανάπτυξη.

Εμείς αυτό που βλέπουμε, είναι πραγματικά ύφεση παντού, λουκέτα, ανεργία, κατάργηση του ΕΚΑΣ, κόψιμο συντάξεων, υπερφορολόγηση και έπεται συνέχεια. Διότι το σκηνικό προς το τέλος του χρόνου, και κυρίως στις αρχές του επομένου, θα συμπεριλάβει και άλλα βαριά μέτρα και άλλες περικοπές. Βεβαίως, έρχεται και ο κόφτης κάπου στην άνοιξη. Ήρθε για να μείνει.

Όλα αυτά είναι κυβερνητικές πολιτικές πρωτοβουλίες, ως αποτέλεσμα της σκληρής διαπραγματεύσεως ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Αυτή είναι η πολιτική πραγματικότητα.

Την ίδια στιγμή, η πολιτική πραγματικότητα στο εξωτερικό είναι εξίσου επικίνδυνη, με τα τρομοκρατικά χτυπήματα, με τη γείτονα, η οποία από ένα πραξικόπημα πηγαίνει σε καθεστώς άλλου τύπου, ολοκληρωτισμού. Η κατάσταση χρειάζεται όχι μόνο σταθερότητα και νηφαλιότητα, αλλά κυρίως εθνική συνεννόηση και συνεργασία.

Και ερχόμαστε εδώ τώρα και έχουμε ένα νομοσχέδιο, νομίζω, τριών άρθρων, κύριε Υπουργέ, που αυτό υποτίθεται ότι θα οικοδομήσει τι; Τη συναίνεση. Και πώς; Με τη σαλαμοποίηση του εκλογικού νόμου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το είχαμε ξεκαθαρίσει από την αρχή, το είπε η κ. Γεννηματά επισκεπτόμενη τον κ. Τσίπρα στο Μέγαρο Μαξίμου, ότι εμείς εκλογικό νόμο με δόσεις δεν θα ψηφίσουμε. Το ίδιο σας είχαμε πει και για το ασφαλιστικό, σας θυμίζω, γιατί ούτε τότε κάνατε διάλογο. Μήνες, από τον Οκτώβριο που βγάλατε τους εμπειρογνώμονες, ζητούσαμε μετ' επιτάσεως -και είχαμε δική μας πρόταση- να γίνει πραγματικός διάλογος, να καθίσουν κάτω οι πολιτικές δυνάμεις και οι φορείς της κοινωνίας να συζητήσουν. Είχαμε τη δική μας πρόταση, η οποία είχε και τα δύσκολα σημεία της. Δεν ήταν όλα ωραία και καλά.

Και σήμερα, λέει, εγκαλούμεθα ότι δεν είμαστε συνεπείς, γιατί είχαμε φέρει τη σωστή στιγμή έναν νόμο που καταργούσε το μπόνους. Δεν το κατάλαβα, ποιοι ακριβώς μας εγκαλούν; Αυτοί που ήθελαν να φέρουν τη δέκατη τρίτη σύνταξη, να καταργήσουν τον ΕΝΦΙΑ, να έχουμε αφορολόγητο 12.000 ευρώ, -μπορώ να συνεχίσω- αυτοί που έλεγαν να μην κοπούν οι συντάξεις, που μιλούσαν για τα παράλληλα προγράμματα και για τα ισοδύναμα; Ταξίματα επί ταξίμάτων, αυταπάτες, ψεύδη! Και μας λέτε εσείς ότι δεν είμαστε συνεπείς; Ας γελάσω. Αιδώς Αργείοι!

Πάμε να δούμε τώρα τι έχουμε να συζητήσουμε, γιατί πραγματικά και προς τα άλλα κόμματα και ιδίως προς την Αξιοματική Αντιπολίτευση θα ήθελα να απευθύνω ένα ερώτημα. Εγώ ακούω και τις ομιλίες των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας για τα άρθρα, για τον νόμο, για την Κυβέρνηση, τα όσα λένε, πολύ προσεκτικά. Αναρωτιέμαι, όμως, κάποιος από τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας θα πει κάτι και για την ταμπακιά; Νομίζω ότι εδώ υπάρχει συμφωνία -αλλά δεν το έφερε η Κυβέρνηση- για την ψήφο της Ομογένειας και υπάρχει και μια συμφωνία για το «σπάσιμο» των περιφερειών. Μου κάνει εντύπωση γιατί, λέει, η Ένωση Κέντρου έβαλε βέτο στον κ. Τσίπρα. Άρα εδώ μιλάμε όχι για αριβισμό, όχι για τυχοδιωκτισμό. Επειδή έβαλε βέτο ο κ. Λεβέντης -για τους δικούς του λόγους ο κ. Λεβέντης!- δεν φέραμε το «σπάσιμο» των περιφερειών. Κατά τα άλλα χτυπάμε τη διαπλοκή! Είχατε τη συναίνεση όλων των κομμάτων και της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης και δεν το φέρατε.

Όμως εγώ θέλω να ακούσω τι ακριβώς λένε οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας για το μπόνους. Γιατί εμείς αυτό που είπαμε, αυτό που είπε και ο εισηγητής μας, ο κ. Σκανδαλίδης, και από την επιτροπή, είναι ας γίνει τώρα μια επιτροπή να καθίσουμε να συζητήσουμε για το μπόνους, το οποίο πρέπει να είναι κατά τη γνώμη μας -την ξέρετε την πρότασή μας- ένα μπόνους της τάξεως των τριάντα εδρών σε κόμμα ή συνασπισμό κομμάτων που θα πάει στο 42%. Όμως ακούμε στην ίδια κατεύθυνση και άλλες προτάσεις. Θα μπορούσαμε να τις συνθέσουμε, να τις πάμε σε κανονικό εκλογικό νόμο, που να εξασφαλίζει και την αναλογικότητα και τη κυβερνησιμότητα. Ακούσαμε την πρόταση και του Ποταμιού. Είναι πολύ κοντά μας.

Γιατί, λοιπόν, κύριοι της Κυβέρνησης, αν θέλατε πραγματικά τη συναίνεση, δεν κάνατε λίγο παρακάτω; Να φέρνατε αυτόν τον νόμο μετά από λίγους μήνες. Εγώ δεν λέω να τον φέρετε του

χρόνου. Γιατί άκουσα και την κ. Γεροβασίλη να μας λέει ότι οι εκλογές θα γίνουν το 2019. Πάρα πολύ ωραία. Ιδού πεδίων δόξης λαμπρόν, λοιπόν, να καθίσουμε όλοι κάτω, να συνηγορήσουμε και να δούμε τι αλλαγές θα κάνουμε στον εκλογικό νόμο και τι αναθεώρηση συνταγματική θα κάνουμε, που είναι επίσης μείζον θέμα.

Το μόνο όμως που άκουσα είναι πάλι τον κύριο Πρωθυπουργό να λέει ότι ήρθε η ώρα να αλλάξουμε το σύστημα εκλογής του Προέδρου της Δημοκρατίας. Βγήκαν και κάτι περίεργα εκεί, ότι ο πρώην Πρωθυπουργός κ. Καραμανλής θέλει να είναι Πρόεδρος και διάφορα για τον κ. Τσίπρα, και το ένα και το άλλο.

Τι είναι αυτά; Τι ακριβώς συζητάμε; Τι επιδιώκετε; Παιχνίδια παίζετε, τίποτε άλλο. Το κρυφτούλι παίζετε. Όχι μόνο δεν μπορείτε -γιατί δεν έχετε τη δυνατότητα, ούτε τη διαπραγματευτική ούτε τη δυνατότητα διακυβέρνησης- να διαχειριστείτε τα μείζονα προβλήματα αυτής της χώρας, αλλά πάμε πίσω, πίσω, πίσω και ενώ έχετε μια Αντιπολίτευση η οποία δεν μιλάει.

Αν γίνονταν αυτά που έχουν γίνει για την «ΤΡΑΙΝΟΣΕ», για την «COSCO», όχι θα είχε καεί η Αθήνα, όχι για ξεπούλημα θα λέγατε, αλλά δεν ξέρω τι θα λέγατε. Έχετε, λοιπόν, μια Αντιπολίτευση που προσπαθεί να σας βάλει πλάτη και παρ' όλα αυτά δεν μπορείτε να λύσετε τα προβλήματα.

Φέρνεται, λοιπόν, τρία άρθρα και λέτε ότι τώρα ήρθε η ώρα να αλλάξουμε μέσα από έναν νόμο το πολιτικό σύστημα και μέσα από μια πρωτοβουλία του Πρωθυπουργού, να υπάρξει δημοψήφισμα. Αυτά είναι αστεία πράγματα.

Εμείς λέμε ευθαρσώς -γιατί άκουσα και γελούσα στα έδρανα εκεί, κάτι συνάδελφους του ΣΥΡΙΖΑ που μας λέγανε ότι γίναμε «ουρά» της Νέας Δημοκρατίας- ότι ούτε «ουρά» της Νέας Δημοκρατίας γίναμε ούτε «ουρά» του ΣΥΡΙΖΑ.

Τελειώνω, λέγοντας ότι εμείς θέλουμε να γίνει αυτή η επιτροπή. Τη δεχθήκατε. Κάντε την τώρα, όχι μετά. Σε αυτή τη διακομματική επιτροπή θα έρθουμε με τις προτάσεις μας και με διάθεση συναίνεσης. Αυτή που δεν έχει δείξει ότι έχει κάποια διάθεση συναίνεσης, δυστυχώς, είναι η Κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει η κ. Μαρία Θελερίτη από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΤΗ: Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, επειδή πολύς λόγος έγινε για τη χρονική στιγμή της κατάθεσης του συγκεκριμένου σχεδίου νόμου, θα ήθελα να ξεκινήσω με μια υπενθύμιση, ενδεχομένως και κοινοτοπία. Σε μια κοινωνία που αναπτύσσεται, μεταλλάσσεται και εξελίσσεται, είναι αυτονόητο πως οι ανάγκες τόσο των ανθρώπων όσο και του δικαίου -στην περίπτωσή μας οι ανάγκες του πολιτικού συστήματος και των πολιτών- δεν παραμένουν στάσιμες.

Από αυτήν την άποψη, σήμερα συζητάμε έναν εκλογικό νόμο που επιχειρεί να ανταποκριθεί σε αυτήν ακριβώς την αλλαγή στο κοινωνικοπολιτικό πεδίο και πιο συγκεκριμένα στο γεγονός ότι από το 2007 ο δικομματισμός ως σύστημα εναλλαγής στην εξουσία, διακυβέρνησης, έχει κλείσει τον κύκλο της πολιτικής του ζωής.

Επομένως, από άποψη χρόνου, το παρόν σχέδιο νόμου έχει χαρακτήρα καίριο και ανταποκρίνεται στη δεδηλωμένη επιθυμία του εκλογικού σώματος. Έχει επιπλέον εμβληματικό χαρακτήρα, εφόσον αφ' ενός κατοχυρώνει για πρώτη φορά στην ιστορία μας την αναλογικότερη εκπροσώπηση των κομμάτων στη Βουλή, με την κατάργηση του μόνου των πενήντα εδρών, και αφ' ετέρου θεσπίζει ψήφο στα 17. Κατοχυρώνει, με άλλα λόγια, αιτήματα και διακυβεύματα της Αριστεράς αλλά και του γενικότερου προοδευτικού χώρου, παρά τις ταλαντεύσεις και τις αντιφάσεις της ελάσσονος Αντιπολίτευσης, που εκθέτουν πολλαπλώς και σοβαρώς και τα μέλη των αντίστοιχων κομμάτων και τους ψηφοφόρους τους.

Εδώ θα συμφωνήσω με τον κ. Σκανδαλίδη και με αυτά που ανέφερε στην επιτροπή, ότι στον πλαίσιο ενός δημοκρατικού πολιτεύματος, η επιλογή του εκλογικού συστήματος είναι εκείνη που έχει τη μεγαλύτερη σημασία, με δεδομένο ότι τη βάση και τη

μορφή του πολιτεύματος προσδιορίζουν η λαϊκή κυριαρχία, η λαϊκή εντολή, εφόσον ο λαός είναι εκείνος που αποφασίζει για το μέλλον και τους αντιπροσώπους του.

Αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, υπερασπιζόμαστε εμείς ως ΣΥΡΙΖΑ. Υπερασπιζόμαστε ότι αυτό που θα ψηφίσουν οι πολίτες και οι πολίτιδες της χώρας θα εκφράζεται στη Βουλή.

Αυτό ακριβώς υπερασπιζόμαστε, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, πως δεν θα παραβιάζεται η θέληση και η ψήφος των πολιτών και των πολιτίδων, μέσω του εκλογικού νόμου. Γι' αυτό και ο ουδέτερος πολιτικός χρόνος κατάθεσης και συζήτησης του παρόντος σχεδίου νόμου. Ουδμία σχέση έχει αυτό που κάνουμε εμείς με όσα είχαμε συνηθίσει τα προηγούμενα χρόνια, στη διάρκεια των οποίων άλλαζαν οι νόμοι λίγο πριν τις εκλογές και ανάλογα πάντα με τη συγκυρία, προκειμένου να ευνοείται το γνωστό ζεύγος των κομμάτων του δικομματισμού.

Εμείς, ως ΣΥΡΙΖΑ, θέλουμε να κατοχυρώσουμε τους βασικούς κανόνες του πολιτικού συστήματος, κάνοντας σήμερα αποφασιστικά βήματα για την αναλογικότερη εκπροσώπηση των κομμάτων, η οποία θα ολοκληρωθεί στη συνέχεια στη βάση μιας πιο ολιστικής προσέγγισης μέσα από την αναθεώρηση του Συντάγματος.

Και αυτά που έχουν μείνει ανοικτά, θα συζητηθούν ακριβώς στον διάλογο που ξεκινάει για την αναθεώρηση του Συντάγματος, μια αναθεώρηση η οποία, εκτός των άλλων, θα επιτρέψει και τον επανακαθορισμό των βασικών κανόνων του πολιτικού συστήματος.

Ερχόμαστε τώρα να δούμε ποιες είναι οι θέσεις και οι τοποθετήσεις της Αντιπολίτευσης. Εγώ θα έβαζα έναν τίτλο: «Η αναμενόμενη άρνηση της Μείζονος Αντιπολίτευσης και η αμφιθυμία ή η πολιτική σύγχυση της Ελάσσονος Αντιπολίτευσης».

Είναι γνωστή, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, η πολιτική τοποθέτηση της Νέας Δημοκρατίας και θα πρέπει να αναγνωρίσουμε στη Νέα Δημοκρατία πράγματι τη σταθερότητά της. Εμμένει σε μια συντηρητική και παρωχημένη για τη δημοκρατία πολιτική άποψη και μάλιστα αυτήν την παρωχημένη άποψη τη στολίζει και τη στηρίζει με την ακυβερνησία.

Όσο για την ακυβερνησία έχω να αντιπαραθέσω τα εξής: Όρος της δημοκρατίας που δημιουργεί τις προϋποθέσεις έκφρασης και σεβασμού του συνόλου των πολιτικών κομμάτων είναι η συνεργασία, είναι η δημιουργία κοινής ατζέντας στη βάση κοινών στόχων και προτεραιοτήτων. Υπό αυτήν την άποψη προϋποθέτει διαφορετική αντίληψη και κουλτούρα, προϋποθέτει διαφορετικό τρόπο εργασίας και διαφορετική προσέγγιση των πραγμάτων.

Κατανοώ, συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι πραγματικά είναι δύσκολο για τη Νέα Δημοκρατία να αλλάξει προσέγγιση και τρόπο λειτουργίας, ιδιαιτέρως εφόσον μέχρι πρόσφατα αποτελούσε αναπόσπαστο κομμάτι ενός πολιτικού συστήματος που είχε μάθει να μεταχειρίζεται ή και να χειρίζεται τον εκλογικό νόμο εργαλειακά, προς ίδιον όφελος.

Τι άλλο στηρίζει και υποστηρίζει η Νέα Δημοκρατία; Υποστηρίζει ότι η ψήφος στα 17 αντιβαίνει στον υφιστάμενο Αστικό Κώδικα, εφόσον δίνει τη δυνατότητα του εκλέγειν σε άτομα που δεν έχουν πλήρη δικαιопρακτικά δικαιώματα και ποινικές ευθύνες. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι πρέπει να συνδέσουμε τα παραπάνω με το δικαίωμα του εκλέγειν. Και εδώ θα ήθελα να αναφερθώ θεωρητικά, ότι η διαδικασία της πλήρους ένταξης στην ιδιότητα του πολίτη και της πολιτίδος είναι μία διαδικασία που δεν συντελείται αύθις και παραχρήμα και στο υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο. Η πρόσβαση και η άσκηση των δικαιωμάτων του πολίτη ή της «πολιτεϊότητας», όπως την ονόμαζε ο Άγγελος Ελεφάντης, συντελείται -και ορθά- σταδιακά, με δεδομένο ότι δεν περιλαμβάνει μόνο τα πολιτικά δικαιώματα, αλλά και τα κοινωνικά και τα αστικά και τα οικονομικά και τα εργασιακά.

Ο τρόπος, λοιπόν, προσέγγισης της Νέας Δημοκρατίας είναι μονόπλευρος, εφόσον προσεγγίζει την έννοια του πολίτη με αυστηρά νομικά και νομικίστικα πλαίσια και με έναν τρόπο στατικό, ενώ, όπως είναι γνωστό, στη θεωρία της πολιτικής επιστήμης η έννοια του πολίτη δεν στηρίζεται μόνο στη νομική διάσταση με την έννοια των αστικών δικαιωμάτων, αλλά και στην πολιτική διάσταση, δηλαδή στο δικαίωμα της ψήφου, του εκλέγειν, στο δι-

καίωμα της πολιτικής διαδικασίας για τη συμμετοχή, και ούτω καθεξής.

Άρα η έννοια του πολίτη και της πολιτίδος, δεν θα πρέπει να νοείται ως μία ταυτότητα σταθερή και αμετάβλητη, αλλά ως μία ταυτότητα που εξελίσσεται και αναπροσδιορίζεται. Και εδώ, ας πάμε στο παρελθόν να δούμε πώς είχαμε την εκχώρηση του δικαιώματος της ψήφου και στις γυναίκες και την ψήφο στα 18. Και με αυτήν την έννοια έχουμε και τον εμπλουτισμό της έννοιας του λαού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τέλος, θα ήθελα να δούμε λίγο πώς τα κόμματα του δικομματισμού, που δεν υπήρξαν τελικά συνεπείς, σήμερα μας εκπλήσσουν. Και εδώ θα ήθελα να αναφερθώ στο Ποτάμι και στη Δημοκρατική Συμπαράταξη και το ΠΑΣΟΚ. Παρά του αντιθέτου των τοποθετήσεών τους και κυρίως των αντιφάσεων των τοποθετήσεών τους και των θέσεών τους για τον εκλογικό νόμο, μέχρι πρότινος τάσσονταν, όχι μόνο ρητορικά αλλά και μέσω της υποβολής της πρότασης που έκαναν το 2015, υπέρ της απλής αναλογικής. Τώρα, όμως, που βρίσκονται ενώπιον του διλήμματος «απλή αναλογική ή μπόνους των πενήντα εδρών» επιλέγουν το δεύτερο, παρά το ότι θεωρητικά το καταγγέλλουν κιόλας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κυρία Θελερίτη, ολοκληρώνετε παρακαλώ.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΤΗ: Τελειώνω.

Δεν θα επεκταθώ στη σημασία και στο νόημα της κατάρνησης του μπόνους, αυτό όμως που θα ήθελα να πω κλείνοντας, είναι ότι σήμερα η αναλογικότερη εκπροσώπηση των κομμάτων και το παρόν σχέδιο νόμου, που εισάγει την απλή αναλογική, καταργεί το μπόνους και δίνει δικαίωμα ψήφου στα 17, δημιουργεί τους όρους για μία πιο διευρυμένη αντιπροσώπευση των πολιτών και των πολιτίδων, για έναν μεγαλύτερο πλουραλισμό.

Για εμάς η δημοκρατία είναι πλουραλισμός και όχι επίπλαστο και παραπλανητικό και κυρίως στηριγμένο στην παραποίηση της πολιτικής βούλησης των πολιτών πολίτευμα. Ναι, συμφωνούμε ότι θέτει δυσκολίες, αλλά ταυτόχρονα ανοίγει τον δρόμο για την ενεργητική συμμετοχή των πολιτών, την ανάληψη ευθύνης και στην εναλλαγή των κυβερνήσεων, γιατί σήμερα αυτή είναι η κατάσταση στο εκλογικό σώμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κυρία Θελερίτη, παρακαλώ πολύ, ολοκληρώστε. Ήδη έχετε ξεπεράσει τα οκτώμισι λεπτά.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΤΗ: Ολοκληρώνω.

Σήμερα η πολιτική και οι πολιτικοί αμφισβητούνται και δεν πείθουν, γιατί σήμερα οι πολίτες προτιμούν να απέχουν, γνωρίζοντας πως το πραγματικό νόημα και η ουσία των εκλογών διακυβεύονται σε άλλο επίπεδο και πλαίσιο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Γεωργιάδης από τη Νέα Δημοκρατία.

Θα ακολουθήσουν άλλοι δύο ομιλητές και στη συνέχεια θα μιλήσει ο κ. Δρίτσας, ο οποίος έχει ζητήσει τον λόγο από τις 22:00'.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πραγματικά αδύνατον να παρακολουθήσει κανείς τις οβιδιακές μεταμορφώσεις του ΣΥΡΙΖΑ.

Πριν από λίγο στην Αίθουσα -δυστυχώς έχει φύγει τώρα- ο κ. Κουρουμπλής εκτός από τα δάκρυα, κύριε Βαρβιτσιώτη, μας έκανε μία μεγάλη ομιλία για το θέμα του πατριωτισμού και το πώς δεν μπορούμε να χωρίζουμε τους Έλληνες σε πατριώτες και μη πατριώτες και όλα τα υπόλοιπα.

Τα ακούσατε, κύριε Μπαλάφα, φαντάζομαι.

Σήμερα, για να καταλάβετε, ο κ. Τσίπρας συνάντησε επί δώρο τον κ. Γιώργο Παπανδρέου. Ο συνταίρος σας στην εξουσία κ. Καμμένος ξέρετε πώς έλεγε τον κ. Γιώργο Παπανδρέου μέσα σε αυτήν τη Βουλή; Αρχικά ξεκίνησε και τον είπε ως «broker» και μετά έλεγε στον ελληνικό λαό ότι ο κ. Γιώργος Παπανδρέου μάς έβαλε στο μνημόνιο επί σκοπόν, για να πουλήσει CDS αυτός, ο αδελφός του, η μάνα του και πέντε-έξι άλλοι της οικογενείας του και ότι μας έβαλε στο μνημόνιο ο Γιώργος Παπανδρέου για βγά-

λει λεφτά. Και γι' αυτό και τον έλεγε broker. Και μετά από το broker προχώρησε στο γερμανοτσολιάς και Πηλιογούσης και τα υπόλοιπα.

Με αυτόν, τον κ. Καμμένο, συγκυβερνάτε και την ίδια ώρα ο κ. Τσίπρας κάθεται δύο ώρες με τον κ. Γιώργο Παπανδρέου και συζητάνε για τη σωτηρία της Ευρώπης και της Ελλάδας! Εάν βγάλει κάποιος άκρη με τον πολιτικό σας τυχοδιωκτισμό, θα πάρει βραβείο!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και ακούστε τώρα, γιατί αυτό έχει σχέση με τον εκλογικό νόμο. Ποιο είναι το επιχείρημα το οποίο επικαλείστε για να μας πείτε ότι η απλή αναλογική είναι το καίριο και το δίκαιο σύστημα της Αριστεράς;

Παρενθετικά, το πόσο πολύ σημαντικό είναι για τη χώρα, το πόσο ρηξικέλευθο και το πόσο μεταρρυθμιστικό, το καταλάβατε αφού βρεθήκατε στη δεύτερη θέση των δημοσκοπήσεων. Γιατί όσο ήσασταν στις δημοσκοπήσεις πρώτοι και ήσασταν σίγουροι ότι κερδίζετε τις εκλογές, τότε μας λέγατε ότι δεν μπορείτε να ασχοληθείτε με την απλή αναλογική, γιατί κάνετε σκληρή διαπραγμάτευση, λες και η σκληρή διαπραγμάτευση εμπόδιζε να έρθετε στη Βουλή και να ψηφίσετε την απλή αναλογική. Όταν, όμως, παράλληλα με τη σκληρή διαπραγμάτευση, περάσατε στη δεύτερη θέση στις δημοσκοπήσεις και σταδιακά σε διψήφιο ποσοστό διαφοράς από τη Νέα Δημοκρατία, τότε ξαφνικά θυμηθήκατε τις αριστερές ευαισθησίες της απλής αναλογικής. Προφανώς εκ συμπτώσεως!

Να έρθω, όμως, λίγο στο πρώτο. Ποιο είναι το βασικό σας επιχείρημα; Τι λέει ο κ. Τσίπρας; Λέει ότι η απλή αναλογική θα οδηγήσει σε κυβέρνηση συνεργασιών. Μα, πρώτον και κυριότερον, με το εκλογικό σύστημα που έχουμε τώρα, έχουμε φτιάξει κυβερνήσεις συνεργασίας. Και η κυβέρνηση Παπαδήμου ήταν κυβέρνηση συνεργασίας και η κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου ήταν κυβέρνηση συνεργασίας και η κυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου είναι κυβέρνηση συνεργασίας.

Τι σημαίνει δηλαδή αυτό; Ότι το παρόν εκλογικό σύστημα δεν εμποδίζει στο να γίνουν κυβερνήσεις συνεργασίας. Τι κάνει, όμως, το παρόν εκλογικό σύστημα; Τι κάνει το μπόνους, τον αριθμό του οποίου μπορούμε να συζητήσουμε, επί της ουσίας; Τι είναι αυτό που κάνει; Εξασφαλίζει ότι το πρώτο κόμμα θα είναι υποχρεωτικά μέλος κυβερνήσεως.

Για φανταστείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να είχαμε απλή αναλογική, όπως την ψηφίζετε σήμερα, στις εκλογές του Σεπτεμβρίου και να κάναμε μία ωραία κυβέρνηση εμείς, με τον ΣΥΡΙΖΑ να έχει κερδίσει με επτάμισι μονάδες και να είναι αξιωματική αντιπολίτευση! Γιατί αν βάλετε κάτω τις έδρες, θα διαπιστώσετε ότι θα μπορούσαμε κάλλιστα να φτιάξουμε κυβέρνηση με το δεύτερο, το τρίτο, το τέταρτο και το πέμπτο κόμμα και να αφήσουμε τον ΣΥΡΙΖΑ, που θα ήταν πρώτος με επτάμισι μονάδες, να είναι στην αντιπολίτευση.

Σας ερωτώ: Θα μπορούσε μια τέτοια κυβέρνηση στην Ελλάδα να έχει πολιτική νομιμοποίηση και να κυβερνήσει; Προφανώς και όχι.

Τι είπε έτερος Υπουργός; Μα, η Γερμανία -λέει- έχει απλή αναλογική. Γιατί δεν σας αρέσει η Γερμανία; Πράγματι, είναι αλήθεια ότι στη Γερμανία υπάρχει η απλή αναλογική. Τι δεν είπε ο κύριος Υπουργός; Ότι η απλή αναλογική εκεί εφαρμόζεται με όριο εισόδου 5%.

Γιατί με όριο εισόδου 5%, τι πετυχαίνει η απλή αναλογική στην Γερμανία; Να έχει λίγα κόμματα στη Βουλή και να μην υπάρχουν ευκαιριακού τύπου κόμματα. Ενώ στην Ελλάδα, το 3% συζητάτε τώρα να το πάτε στο 2,5%, για να βοηθήσετε τον συνταίρο σας, εκείνον που λέγατε γερμανοτσολιάς, broker κ.λπ. τον Παπανδρέου, αλλά «δεν πρέπει να χωρίζουμε τους Έλληνες σε πατριώτες και μη πατριώτες, γιατί αυτό δεν είναι καλό». Άντε βγάλε άκρη!

Θέλετε να το πάτε 2,5%. Και απλή αναλογική και 2,5%! Πού υπάρχει αυτό στον κόσμο; Πουθενά. Γιατί δεν υπάρχει πουθενά; Γιατί είναι αυτοκτονία. Γιατί είναι αυτοκτονία; Γιατί δεν θα γίνει ποτέ Κυβέρνηση.

Ποια είναι τα πραγματικά σας κίνητρα, για να φέρω κι ένα τελευταίο επιχείρημα; Τον Σεπτέμβριο κερδίσατε τις εκλογές.

Είστε –λέει- το κόμμα που θέλετε τις συνεργασίες. Και ως εκ του θαύματος δεν συζητήσατε με κανένα κόμμα να κάνετε συνεργασία. Πήγατε κατευθείαν με τον Καμμένο.

Γιατί πήγατε κατευθείαν με τον Καμμένο; Είχατε καμμία τρομερή ιδεολογική συγγένεια ή καμμία τρομερή ιδεολογική συνέχεια με τον Πάνο Καμμένο; Καταλάβετε ξαφνικά πόσο αριστερός είναι και κάνατε μαζί του κατευθείαν Κυβέρνηση;

Προφανώς και όχι. Τον είχατε, γιατί είναι εύκολος και του χειριού σας. Γι' αυτό κάνατε μαζί του Κυβέρνηση. Στην ουσία, μόνοι σας κυβερνάτε. Αυτός έχει το Υπουργείο Άμυνας και είναι ευχαριστημένος και τα ψηφίζει όλα.

Γιατί αφού ήσασταν υπέρ των συνεργασιών δεν προσεγγίσατε τον Σπυρίδων και τα άλλα κόμματα που ήταν πιο κοντά ιδεολογικά σε εσάς, για να συζητήσετε; Αναφέρομαι στο ΠΑΣΟΚ, -Ξέρω εγώ- στο Ποτάμι και όποια άλλα κόμματα αυτοπροσδιορίζονται ως Κεντροαριστερά. Διότι ουδέποτε σας ενδιέφερε η συνεργασία. Η πολιτική ηγεμονία σας ενδιέφερε. Απλώς τώρα πρέπει να βρείτε έναν τρόπο να έχετε πολιτική ηγεμονία όντες δεύτεροι, και τώρα η απάντηση στο ερώτημα είναι: «Α, είμαστε και αριστεροί, ρε παιδιά. Έχουμε και την απλή αναλογική που θέλουμε να ψηφίσουμε. Πού την είχαμε ξεχάσει;». Κι έτσι γεννήθηκε η κουβέντα περί απλής αναλογικής.

Στην ουσία τι θέλετε να κάνετε; Καταλαβαίνει ο κ. Τσίπρας -γιατί για πολλά μπορεί να τον κατηγορήσει κανείς, για ανόητο σίγουρα όχι- ότι όταν γίνουν εκλογές, θα χάσει. Άρα σου λέει, όταν θα χάσω, αν γίνει καμμία εξεταστική και έρθει εδώ ο Βαρουφάκης και πει αυτά που λέει στα βιβλία του και στα κανάλια και έρθει και ο Galbraith και πει στην εξεταστική της Βουλής αυτά που λέει στις συνεντεύξεις του στα κανάλια, τι πρόκειται να συμβεί; Α, κάτσε να ελέγχουμε τότε τις εξελίξεις στην επόμενη Βουλή. Πώς θα ελέγχουμε τις εξελίξεις στην επόμενη Βουλή; Θα περάσουμε την απλή αναλογική με διακόσιες ψήφους, ώστε να είναι σίγουρο ότι η Κυβέρνηση την επόμενη φορά θα έχει μέσα και τον ΣΥΡΙΖΑ, για να έχουμε εξασφαλίσει την ασυλία, την οποία χρειαζόμαστε.

Προσέξτε, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρώτα από όλα, από ό,τι αποδεικνύεται, διακόσιες ψήφους δεν πρόκειται να πάρετε, αλλά θέλω να απαντήσω και σε ένα τελευταίο επιχείρημα και κλείνω, κύριε Πρόεδρε. Διαβάζω εδώ και μερικές ώρες πατηγυρισμούς του κ. Ζαχαριάδη, ο οποίος είναι Γραμματέας Κοινοβουλευτικής Ομάδας; Τι ακριβώς είναι; Δεν θυμάμαι τον τίτλο.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Διευθυντής.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Διευθυντής, συγγνώμη.

Πατηγυρίζει για το ότι η Χρυσή Αυγή αποφάσισε να απέχει από την ψηφοφορία και άρα καταστρέφει ο μύθος της συνεργασίας ΣΥΡΙΖΑ-Χρυσής Αυγής. Μάλιστα.

Δεν μου λέτε, τον κ. Κουρουμπλή, όταν προχθές στην εκπομπή του κ. Αυτιά, στο «ΣΚΑΙ», είπε ότι έχουν εκατόν ενενήντα επτά ψήφους, τον ακούσατε; Ο κ. Κουρουμπλής όταν είπε στο «ΣΚΑΙ» ότι έχουμε εκατόν ενενήντα επτά και ψάχνουμε τους τελευταίους τρεις, σε ποιους εκατόν ενενήντα επτά αναφερόταν, ρε παιδιά;

Αφήστε τώρα. Το καταλάβαμε. Δεν βγαίνουν οι διακόσιες ψήφοι και φεύγουν οι άλλοι έξω, για να μην πάρετε πάνω σας και το άγος ότι πάτε να κάνετε κολεγιά με τη Χρυσή Αυγή. Φυσικά, αν βρίσκατε διακόσιες ψήφους και ψήφιζε η Χρυσή Αυγή, θα είχατε τις διακόσιες ψήφους και τότε, όπως είπε ο κ. Βούτσος, ε, τι να κάνετε; Ξαν καλοί αριστεροί, δεν μπορείτε να ξεχωρίσετε τις ψήφους σε ευπρόσδεκτες και μη ευπρόσδεκτες.

Κοινώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ελληνικός λαός ξύπνησε. Ευτυχώς, η Βουλή δεν θα σας κάνει το χατίρι να γίνει συνεργός σας σε αυτά τα δόλια και καταχθόνια σχέδια για να διατηρήσετε την πολιτική σας ηγεμονία και αφού θα σας έχει μαυρίσει ο ελληνικός λαός στις επερχόμενες εκλογές, η επόμενη Βουλή θα εκλέξει σταθερή κυβέρνηση και θα αλλάξει αυτόν τον εκλογικό νόμο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Δημαράς από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε για την απλή αναλογική ή καλύτερα την αναλογική εκπρο-

σώπηση των κομμάτων στην Βουλή, όπως γράφει και ο τίτλος του νομοσχεδίου. Θα προσπαθήσω να σταθώ στην ουσία του νομοσχεδίου και να μην επεκταθώ στο τι λέει ο ένας και τι λέει ο άλλος.

Στην κανονική, τη δίκαιη αναλογική, πρέπει να εκπροσωπείται η θέληση του λαού χωρίς καμμία παρέμβαση ή νόθευση της αναλογικότητας. Αυτό σημαίνει αναλογική κατανομή των εδρών σε εθνικό επίπεδο, αναλογική κατανομή σε περιφέρειες, αναλογική κατανομή σε νομούς με όσο καλύτερα τεχνικά τρόπο μπορεί να γίνει.

Ως μέλος των Οικολόγων Πράσινων και συνεργαζόμενος με τον ΣΥΡΙΖΑ, έχω την υποχρέωση να μεταφέρω στην Ολομέλεια την πρόταση των Οικολόγων Πράσινων για το εκλογικό σύστημα που είναι: κατάργηση του μπόνους των πενήντα εδρών, όχι στο όριο 3% εισόδου των κομμάτων στη Βουλή, -και αυτό είναι μια διαφοροποίηση των Οικολόγων Πράσινων από την πρόταση μικρότερες εκλογικές περιφέρειες για να μπορούν οι πολίτες να γνωρίζουν τους υποψήφιους από κοντά και όχι μόνο μέσα από τα μέσα ενημέρωσης, που ξέρουμε και τον ρόλο που παίζουν, μικρότερο όριο ηλικίας στο δικαίωμα ψήφου. Αυτή είναι συνοπτικά η πρόταση των Οικολόγων Πράσινων, που είχα την υποχρέωση να τη μεταφέρω.

Το εκλογικό σύστημα της απλής αναλογικής, προϋποθέτει κοουλτούρα συνεργασιών. Αν δεν την έχουμε, πρέπει να την αποκτήσουμε. Όσοι θέλουν το καλό της πατρίδας και των πολιτών, όσοι θέτουν το καλό της πατρίδας και των πολιτών πάνω από το εκλογικό κομματικό συμφέρον, πρέπει να μάθουν να συνεργάζονται και να προχωρούν σε προγραμματικές συγκλίσεις. Εκεί που συμφωνούν να γίνεται το αυτονόητο, να συνθέτουν προτάσεις και να βελτιώνουν νόμους, θεσμούς και κοινωνία. Εκεί που υπάρχουν διαφωνίες, αλλά όχι αγεφύρωτες διαφορές, να αναπτύσσουν τον διάλογο για προγραμματικές συγκλίσεις. Εκεί που υπάρχουν μεγάλες και αγεφύρωτες διαφωνίες, που προκύπτουν από ιδεολογικές και ταξικές θέσεις, να θέτουν με καθαρό τρόπο τις διαφωνίες τους στον ελληνικό λαό με τις εκλογές, ακόμα και με δημοψηφίσματα. Αυτή είναι η λειτουργία της δημοκρατίας.

Πρέπει να δεχθούμε όμως μια αλήθεια: Αλλαγές που θα αντέχουν στο χρόνο είναι εκείνες που έχουν ευρύτερη κοινωνική και πολιτική συναίνεση, όχι μόνο το 51% κοινοβουλευτικής δύναμης, αλλά ακόμα ευρύτερης αποδοχής και πλειοψηφίας στον λαό και στη Βουλή. Όποιος δεν είναι έτοιμος για προγραμματικές συγκλίσεις και κυβερνήσεις συνεργασίας, αναιρεί τη λειτουργική πλευρά της απλής αναλογικής.

Είναι αυτονόητο ότι Αριστερά και Οικολογία θα επιδιώξουν στρατηγικές συμμαχίες προοδευτικής κατεύθυνσης, που θα στοχεύουν σε δίκαιη κοινωνία και βιωσιμότητα σε κάθε επίπεδο, τη φύση, την οικονομία και την κοινωνία. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν μπορούν να γίνουν και συμμαχίες με συντηρητικές δυνάμεις, όταν η εθνική ανάγκη το επιβάλλει.

Το αναλογικό εκλογικό σύστημα δεν είναι αυτοσκοπός, αλλά είναι ένας καθαρός, έντιμος τρόπος έκφρασης της λαϊκής βούλησης. Είναι το πρώτο στάδιο στη διαδικασία της δημοκρατικής έκφρασης. Το δεύτερο στάδιο είναι η διακυβέρνηση και η αποτελεσματικότητα, είναι η δημιουργία κυβέρνησης που θα στηρίζεται σε ευρύτερη κοινοβουλευτική πλειοψηφία και ευρύτερη κοινωνική πλειοψηφία. Εάν το πρώτο στάδιο της πλήρους αναλογικότητας δεν διασφαλίζει το δεύτερο, της κυβερνησιμότητας, η απλή αναλογική δεν θα είναι ωφέλιμη.

Για τούτο επισημαίνω την αξία του διαρκούς διαλόγου για προγραμματικές συγκλίσεις όσων εκφράζουν τα λαϊκά συμφέροντα και έχουν πλήρη συναίσθηση της ευθύνης απέναντι στην πατρίδα, τους νέους και τις επόμενες γενιές.

Είμαι βέβαιος ότι ο ειλικρινής και εποικοδομητικός διάλογος μέσα στο Κοινοβούλιο, είναι ο μόνος τρόπος να φέρουμε ξανά κοντά μας τις κοινωνικές και παραγωγικές δυνάμεις, όλους τους πολίτες που τώρα δεν συμμετέχουν στα κοινά, ούτε πηγαίνουν καν να ψηφίσουν. Να δώσουμε χώρο στους νέους, που αισθάνονται ότι το σημερινό πολιτικό σύστημα δεν είναι σε θέση να εκπροσωπήσει τις ιδέες τους και τις απόψεις τους.

Η υποστήριξη των Οικολόγων Πράσινων της κατάργησης του ορίου 3% για την είσοδο κόμματος στη Βουλή έχει και την έννοια

της έκφρασης στη Βουλή νέων ιδεολογικών ρευμάτων της νεολαίας, που δεν ευαισθητοποιείται από τα υπάρχοντα κόμματα. Η πολιτική οικολογία και μέρος της Αριστεράς, πιστεύει ότι η διεύρυνση της δημοκρατίας χρειάζεται πολλές ακόμα αλλαγές, δομικές αλλαγές, που θα συνδυάζουν την πληθυσμιακή, διοικητική και παραγωγική αποκέντρωση με λειτουργίες άμεσης δημοκρατίας.

Η συνεργασία των πολιτικών δυνάμεων με ευρύτερες συναινέσεις, όπου είναι εφικτό, είναι εκείνη που θα δώσει ένα μήνυμα ενότητας στους πολίτες, θα αναβαθμίσει τον πολιτικό λόγο και θα δώσει ένα καινούριο νόημα στην έννοια της συμμετοχής στα κοινά.

Σήμερα, με τον παρόντα νόμο, ας συμφωνήσουμε εκεί που συμφωνούμε. Το ΠΑΣΟΚ, το ΚΚΕ, το Ποτάμι, η Ένωση Κεντρώων, ας ψηφίσουν σε αυτά που συμφωνούν και ας αφήσουν τις υποθέσεις επί των προθέσεων. Τα πράγματα τίθενται συγκεκριμένα και στα συγκεκριμένα θα ψηφίσουμε.

Η Νέα Δημοκρατία λέει ότι θέλουμε να κλέψουμε τις ψήφους με τον εκλογικό νόμο που καταργεί το μπόνους των πενήντα εδρών. Είναι μια λογική του παραλόγου, την οποία εγώ δεν μπορώ να καταλάβω. Πολλά χρόνια με το ρουσφέτι ήθελαν να κλέβουν τις ψήφους του ελληνικού λαού. Τώρα το κάνουν με τη διατήρηση του μπόνους.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Κεγκερόγλου από τη Δημοκρατική Συμπαράταξη. Μετά θα μιλήσει ο κ. Δρίτσας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο εκλογικός νόμος δεν μπορεί να είναι αποτέλεσμα συγκυριακών πλειοψηφιών και μειοψηφιών, όπως άλλωστε επιτάσσει το Σύνταγμα μας και όπως απαιτεί η δημοκρατία.

Δεν μπορεί να συμβαίνει ιδιαίτερα στην Ελλάδα του σήμερα, με όλες τις θετικές και αρνητικές εμπειρίες του παρελθόντος, από τα καλπονοθευτικά συστήματα της δεκαετίας του '50 μέχρι αυτά που οδηγούσαν σε τριπλές εκλογές, προκειμένου να υπάρξει σχετική πλειοψηφία, σε μια περίοδο που απαιτούνται ευρύτερες συναινέσεις για να βγει η χώρα από την πολύπλευρη κρίση που βιώνει.

Αυτό που θα περίμενε κανείς ήταν να προηγηθεί ένας ουσιαστικός διάλογος και να επιδιωχθεί μια ευρεία σύγκλιση των πολιτικών δυνάμεων. Τίποτα, όμως, από όλα αυτά δεν συνέβη, παρά μόνο μια προσπάθεια υπαρπαγής συναίνεσης. Γι' αυτό, καταγγείλαμε από την αρχή τις μεθοδεύσεις, τα κόλπα και τους τακτικισμούς της Κυβέρνησης, που επιχειρεί μια αποσπασματική παρέμβαση στον εκλογικό νόμο.

Οι πολύ μεγάλες εκλογικές περιφέρειες παραμένουν άθικτες και δεν αντιμετωπίζονται χρόνια θέματα, όπως η ψήφος των κατοίκων εξωτερικού και η εκπροσώπηση των ομογενών.

Στηλελεύουμε την κομματική σκοπιμότητα του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και της Νέας Δημοκρατίας, που διεκδικούν το υπερβολικό μπόνους των πενήντα εδρών ο καθένας για τον εαυτό του. Η Νέα Δημοκρατία, που δημοσκοπικά προηγείται –και το αποδέχεται και η Κυβέρνηση– έχει σφίχταγκαλιαστεί με την ιδέα του μπόνους των πενήντα εδρών. Ο ΣΥΡΙΖΑ, που δημοσκοπικά αλλά και σύμφωνα με τις δηλώσεις των Υπουργών του είναι δεύτερος, θέλει να πάρει και ως δεύτερος τις πενήντα έδρες, τις οποίες έχει πάρει δύο φορές εξάλλου, τον Γενάρη του 2015 και τον Σεπτέμβριο του 2015.

Όλα αυτά δεν είναι πολιτική τοποθέτηση ευθύνης απέναντι στον λαό για το σήμερα και το μέλλον. Όλα αυτά είναι δόλια πολιτική, που αναλογεί εξίσου και στους δύο. Περί αυτού πρόκειται: Ποιος θα πάρει την προίκα! Καλούμε και τους δύο, Νέα Δημοκρατία και ΣΥΡΙΖΑ, να αφήσουν τις ακραίες θέσεις και τις κομματικές σκοπιμότητες και να έρθουν στο επίπεδο της συνεννόησης.

Η Δημοκρατική Συμπαράταξη με αίσθημα ευθύνης κατέθεσε μια δημοκρατική πρόταση για το εκλογικό σύστημα, που διασφαλίζει την αναλογική εκπροσώπηση και αποτρέπει την ακυβερνησία. Είναι η γνωστή «πρόταση των πέντε σημείων».

Προτείνουμε, πρώτον, την κατάργηση του υπερβολικού μπό-

νους των πενήντα εδρών και θέσπιση μικρότερου –είκοσι πέντε έως τριάντα έδρες– με προϋποθέσεις, τις οποίες έχει αναλύσει ο Κώστας Σκανδαλίδης.

Δεύτερον, ψήφο σε όσους συμπληρώνουν τα δεκαεπτά. Δεν ισχύει το επιχείρημα της Νέας Δημοκρατίας ότι πάμε στους δεκαεπτάδες. Μιλάμε για όσους συμπληρώνουν τα δεκαεπτά.

Τρίτον, κατάτμηση των πολύ μεγάλων εκλογικών περιφερειών, τουλάχιστον της Β' Αθήνας και της Αττικής.

Τέταρτον, διατήρηση του ορίου εισόδου στη Βουλή του 3%.

Πέμπτον, ψήφο στους κατοίκους του εξωτερικού και εκπροσώπηση των ομογενών στο Κοινοβούλιο, που είναι δύο διαφορετικά πράγματα.

Ας δούμε όμως τα κυβερνητικά επιχειρήματα: Ο Υπουργός Εσωτερικών, ο κ. Κουρουμπλής, κάλεσε τα κόμματα της Ελάσσονος Αντιπολίτευσης, και κυρίως το ΠΑΣΟΚ, να ψηφίσουν τον εκλογικό νόμο που προτείνει η Κυβέρνηση, για να μην πάρει τις πενήντα έδρες ο κ. Μητσοτάκης. Μάλιστα, είπε «μην γίνετε ουρά του Μητσοτάκη».

Έχουμε και λέμε, λοιπόν: Πρώτον, κύριε Κουρουμπλή, όταν μέχρι πριν τέσσερις βδομάδες ήσασταν ο εισηγητής της πρότασης με μπόνους είκοσι οκτώ έως τριάντα έδρες και κατάτμηση των μεγάλων περιφερειών, μιας πρότασης δηλαδή ανάλογης με τη δική μας, ήσασταν η ουρά του Μητσοτάκη; Του χαρίζατε πενήντα έδρες; Αν γινόταν πλειοψηφούσα στα συλλογικά όργανα του ΣΥΡΙΖΑ αυτή η άποψη, τότε ο ΣΥΡΙΖΑ συνολικά θα ήταν η ουρά του Μητσοτάκη; Μα, τι λέτε σήμερα; Μήπως αυτή η δήλωση, την οποία είχατε κάνει, ήταν αποτέλεσμα μιας αγωνίας, ότι πραγματικά στο πεδίο που έχει διαμορφωθεί η απλή αναλογική μπορεί να οδηγήσει και σε ακυβερνησία; Και εντάξει αυτό.

Γιατί κάνατε γαργάρα την κατάτμηση των περιφερειών; Ποια συμφέροντα οδήγησαν στο να αποφασίσει η Κυβέρνηση –που το είχε σημαία και εσείς προσωπικά, κύριε Κουρουμπλή– να μη λέτε κουβέντα σήμερα για την κατάτμηση; Μπορείτε να μας το εξηγήσετε;

Κύριε Κουρουμπλή, το δεύτερο που θέλω να πω είναι το εξής: Είναι έντιμο να αναγνωρίζετε ευθέως ότι, όποτε και εάν γίνουν οι επόμενες εκλογές, ο ΣΥΡΙΖΑ θα είναι δεύτερο κόμμα, για να μας λέτε εμάς ουρά του πρώτου. Μας συκοφαντείτε, λοιπόν, με αυτά που λέτε ως γενίτσαρος που έχετε καταντήσει, μετά τη μετάλλαξή σας, μετά την αποστασία σας, γιατί δεν διαγραφήκατε, αποστατήσατε. Διαγραφήκατε, αν θυμάστε, όταν υπογράψατε την τροπολογία για το «Πόρτο Καρράς».

Αυτά που λέγατε τα αναίρεσατε, μόνο και μόνο για να κρατήσετε τον υπουργικό σας θώκο ή είναι τόσο μεγάλο το μεγαλείο των συλλογικών αποφάσεων; Αν είναι τόσο μεγάλη η πίστη σας στις συλλογικές αποφάσεις, γιατί δημόσια καταθέσατε την πρόταση και δεν περιμένετε τις συλλογικές αποφάσεις;

Όμως ας πάμε και στον Πρωθυπουργό. Ο κ. Τσίπρας και όλοι οι Υπουργοί του, υποστηρίζουν με κάθε ευκαιρία ότι θα γίνουν εκλογές το 2019. Άρα λοιπόν, τρία χρόνια πριν το 2019, υποθέτω ότι υπάρχουν δυο, τρεις μήνες –έστω μερικές εβδομάδες– για να γίνει διάλογος, για να υπάρξει συνεννόηση, για να οικοδομήσουμε εμπιστοσύνη και να βρούμε τον κοινό τόπο με την ευρύτατη δυνατή συναίνεση. Ποια είναι η πρεμούρα να κλείσετε αποσπασματικά ένα θέμα, να αφήσετε άθικτες τις μεγάλες περιφέρειες, να μη δώσετε λύση στο πρόβλημα της ψήφου των κατοίκων εξωτερικού; Με ποιο αιτιολογικό; Της έλλειψης χρόνου; Και «δεν προλαβαίνουμε», αλλά και «εκλογές θα γίνουν το 2019»; Ή το ένα ή το άλλο είναι ψέμα. Ξεκαθαρίστε! Δεν μπορείτε να λέτε δυο ψέματα, ένα μόνο!

Κόκκινη γραμμή έθεταν ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και Ένωση Κεντρώων για το όριο του 3%. Καλά, ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ, ως συνήθως, από τις κόκκινες γραμμές πηγαίνουν στις ροζ κορδέλες.

Τώρα και εσείς, κύριε Λεβέντη, στα ροζ; Εκείνο το σκίτσο του κ. Φλαμπουράρη που σας έδειχνε στο τσεπάκι του κ. Τσίπρα ως ποσέτ μήπως ήταν πραγματικό;

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση οφείλει, έστω και τώρα, να ακολουθήσει την πρόταση που έχουμε καταθέσει εμείς, αλλά ουσιαστικά είναι αίτημα της πλειοψηφίας των πολιτών: διάλογος, συνεννόηση, οικόδομη εμπιστοσύνης. Πρέπει να δούμε όλα τα θέματα του

εκλογικού νόμου, να προχωρήσουμε σε ένα εκλογικό σύστημα ευρείας αποδοχής που θα δώσει το καλύτερο για την Ελλάδα και τους Έλληνες.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο Υπουργός κ. Δρίτσας για πέντε λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ (Υπουργός Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής): Είμαι βέβαιος ότι ο Παναγιώτης Κουρουμπλής δεν έχει ανάγκη την υπεράσπισή μου, αλλά η χυδαιότητα του να ονομάζεται και γενίτσaros ξεπερνάει κάθε προηγούμενο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πράγματι, η δεξιά ρητορική δεν ήταν πάντα αγοραία και παραπολιτική. Είχε περιόδους που ήταν αυταρχική, συντηρητική, αντιδραστική, αλλά ήταν και σοβαρή. Τώρα πρόκειται για κατάντια. Παραπολιτικές, αγοραίες ατάκες! Και ακολουθεί και το ΠΑΣΟΚ από πίσω.

Αυτό είναι το επίπεδο ενός πολυκατακερματισμένου πολιτικού συστήματος, στο οποίο πρέπει με αγωνία να εγκύψουν οι πολιτικές δυνάμεις για να βρουν τους τρόπους εκείνους για να δώσουν στην ελληνική κοινωνία, που προσπαθεί να αναζητήσει τις σοβαρές συγκροτήσεις της και τους αποτελεσματικούς προσανατολισμούς της, τη δυνατότητα να εκφραστεί.

Ποιο είναι καλύτερο εργαλείο για να ξεκινήσει κανείς να ξετυλίγει αυτό το κουβάρι της παρακμής ενός πολιτικού συστήματος παραδοσιακού, που αποδομήθηκε και τα συμπτώματά του; Είναι αυτά που ακούσαμε από την κ. Βούλτεψη, από τον κ. Βαρβιτσιώτη, από τον κ. Γεωργιάδη, τώρα από τον κ. Κεγκέρογλου και από πολλούς άλλους;

Να στεριώσει η πολιτική είναι το αίτημα. Ποιο εργαλείο μπορεί να αποτελέσει το στέρεο κατ' αρχάς έδαφος για να αρχίσει αυτού του είδους η ανασυγκρότηση, για να ενθαρρυνθεί και να ενισχυθεί η αναλογική εκπροσώπηση, η κατά τεκμήριο μέγιστη δυνατή αναλογικότητα στην εκπροσώπηση;

Για τη Δεξιά είναι καθαρά τα πράγματα, ποτέ δεν ήταν με την απλή αναλογική. Πάντα ήταν με τα καλπονοθευτικά συστήματα. Το ΠΑΣΟΚ στη διαδρομή, όταν έγινε ισχυρή εξουσία, μεταλλάχθηκε και εκείνο και δεν επέλεξε την απλή αναλογική ποτέ στη διαδρομή του, ενώ θα μπορούσε να το κάνει τότε. Είναι και αυτό, λοιπόν, καταχωρισμένο στην κατηγορία εκείνων των πολιτικών δυνάμεων που ενίσχυσαν και ενθάρρυναν και διαιώνισαν τα καλπονοθευτικά συστήματα.

Αυτά είναι γεγονότα καταγεγραμμένα ιστορικά. Δεν είναι δική προθέσεων, ότι δήθεν τώρα ο ΣΥΡΙΖΑ έχει σκοπιμότητες. Ας έχει όσες σκοπιμότητες θέλει ο ΣΥΡΙΖΑ. Και; Τίθεται το θέμα ή δεν τίθεται; Με κυβερνητική πρωτοβουλία τίθεται ή δεν τίθεται το θέμα να προχωρήσει το ελληνικό Κοινοβούλιο στη θεσμοθέτηση ενός αναλογικού συστήματος και μέσα από αυτό να αναζητήσουμε με δημοκρατικούς όρους την ανασύνταξη της πολιτικής και του πολιτικού πεδίου της χώρας μας και την ενθάρρυνση της μέγιστης δυνατής συμμετοχής των πολιτών και της ευθύνης σε αυτά;

Πώς θα ξεπεράσουμε τον κατακερματισμό; Πώς θα ξεπεράσουμε την πολυδιάσπαση; Πώς θα ξεπεράσουμε όλες αυτές τις αρνητικές καταστάσεις στις οποίες η κρίση της οικονομίας, η κρίση της πολιτικής, που ακολουθήθηκε τα τελευταία είκοσι χρόνια τουλάχιστον, οδήγησαν τον τόπο εκεί που τον οδήγησαν; Μαγικά; Μόνο με τις πρωτοβουλίες τις πολιτικές; Δεν θα δώσουμε τη δυνατότητα στην κοινωνία να εκφραστεί;

Σήμερα, λοιπόν, που η Βουλή έχει τη δυνατότητα, αυτά πρέπει να τα αντιμετωπίσει. Και και μεγάλες εκλογικές περιφέρειες υπάρχουν. Γιατί τόσο αθώο είναι αυτό; Αν τεμαχιστούν οι μεγάλες εκλογικές περιφέρειες είναι κατ' ανάγκη και υποχρεωτικά απολύτως δημοκρατικό και αναλογικό;

Όλοι ξέρουμε –μην παριστάνουμε τους απονήρευτους– πόσες παγίδες έχει αυτός ο κατακερματισμός, που ενδεχομένως πρέπει να γίνει, με όρους όμως που να εξασφαλίζουν σωστές κατευθύνσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Έχουμε μπροστά μας όλη τη δυνατότητα να το διερευνήσουμε αυτό. Τώρα όμως να θεσπίσουμε την αναλογικότητα τη βασική.

Και να σας πω και κάτι τελευταίο, γιατί εξαντλήθηκε ο χρόνος μου. Ποιος είπε ότι το εκλογικό σύστημα υποχρεωτικά και εξ ορισμού διαμορφώνει το εκλογικό αποτέλεσμα με έναν τρόπο όπως το εμπνεύστηκαν δήθεν σχεδιαστές του; Ναι, τα καλπονοθευτικά συστήματα υποκλέπτουν ψήφους.

Όμως η απλή αναλογική δίνει τη δυνατότητα στον πολίτη να αυτενεργήσει και να ενεργοποιήσει δυνατότητες που τα προηγούμενα συστήματα δεν του έδιναν, όπως το κριτήριο της κυβερνησιμότητας, όχι πια με τεχνητούς όρους προκατασκευασμένους, αλλά με δημοκρατικούς όρους που θα αναλάβει η ελληνική κοινωνία να τους διαμορφώσει, εφόσον ο λαός και η κοινωνία κρίνει ότι αυτό είναι αναγκαίο και να αναδείξει το ισχυρότερο πρώτο κόμμα, μέσα απ' αυτές τις συνθήκες.

Τα άλλα είναι απλώς μικρόψυχες, μίζερες, τακτικιστικές προσεγγίσεις, που δεν απαντούν σε κανένα ουσιαστικό πολιτικό πρόβλημα και που πράγματι επιβεβαιώνουν ότι αυτές οι δυνάμεις είναι οι δυνάμεις του παρελθόντος και οι δυνάμεις που τις έχει ξεπεράσει η ιστορία.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Γρέγος από τη Χρυσή Αυγή.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα έναν ομιλητή της Νέας Δημοκρατίας που είπε ότι ο λαός ξύπνησε και θα «μαυρίσει» το ΣΥΡΙΖΑ. Θα πρέπει να είναι σίγουρος ότι αυτός ο λαός που ξύπνησε –όχι τελείως βέβαια, θα ξυπνήσει και ο υπόλοιπος λαός– θα «μαυρίσει» και τον ΣΥΡΙΖΑ και την Νέα Δημοκρατία φυσικά.

Κύριε Υπουργέ, αναφερθήκατε σε καλπονοθεία. Να ρωτήσετε εμάς τι συμβαίνει σε τέτοιες περιπτώσεις και τι γίνεται με τις εκλογικές αναμετρήσεις στην Ελλάδα. Γιατί αν φανταστούμε την εκλογική αναμέτρηση στην Ελλάδα και βάλουμε τα κόμματα σε μια κοινή αφετηρία να ξεκινήσουν όλα τα κόμματα να τρέχουν υποθετικά, οι υποψήφιοι Βουλευτές της Χρυσής Αυγής δεν θα ξεκινήσουν στο ίδιο μοτίβο, γιατί πολύ απλά έχουν περιοριστικούς όρους. Δεν μπορούν να απευθυνθούν στον ελληνικό λαό. Δεν έχουν χρηματοδότηση φυσικά και το αποτέλεσμα όλων αυτών είναι η Χρυσή Αυγή αντί να μειώνει τη δύναμή της, να την αυξάνει καθημερινά.

Μιλήσατε για τον εκλογικό νόμο. Κάποιοι που δεν γνωρίζουν τι συμβαίνει στην Ελλάδα αυτή τη στιγμή, θα νόμιζε παρακολουθώντας αυτή τη συνεδρίαση, ότι συζητάμε για έναν εκλογικό νόμο ο οποίος βασίζεται στη λαϊκή κυριαρχία και την αντιπροσώπευση.

Όσον αφορά τη δημοκρατία, σ' αυτή τη χώρα η τρίτη πολιτική δύναμη στερείται τα βασικά δημοκρατικά της δικαιώματα, οι Βουλευτές της φυλακίζονται, παράνομα φυσικά, μέλη της δολοφονούνται και στοχοποιούνται, διώκονται με κάθε τρόπο, οι Βουλευτές, όπως είπα και πριν, έχουν πρωτοφανείς περιοριστικούς όρους, λασπολογούνται καθημερινά από τα μέσα ενημέρωσης, τα μέσα της διαπλοκής, έχουν στερηθεί κάθε είδους χρηματοδότηση κι όμως, παρ' όλα αυτά, εκλέγονται με εκατοντάδες χιλιάδες ψήφους, ξανά και ξανά, ακόμα και μέσα από τα κελιά της φυλακής σε ένα καθεστώς που δήθεν λέγεται «δημοκρατία».

«Δημοκρατία» είναι μια λέξη που χρησιμοποιούν τα κόμματα του δήθεν συνταγματικού τόξου. Ακούστε, όμως, καλά και να το ξέρετε, η Χρυσή Αυγή έχει πάρα πολύ βαθιές ρίζες. Η Χρυσή Αυγή βρίσκεται παντού και είναι το πιο υγιές κομμάτι αυτής της χώρας. Έχει τη στήριξη των Ελλήνων και μάλιστα είναι απόλυτα συμπαγής και δυνατή.

Είμαστε οι μόνοι που εκφράζουμε τη λαϊκή βούληση. Είμαστε οι μόνοι που αγωνιζόμαστε για τα ιερά και τα όσια. Μας λέτε «φασίστες» και «μόρφωμα». Τους ίδιους χαρακτηρισμούς όμως σας αποδίδουμε κι εμείς και οι υποστηρικτές μας, αλλά με στοιχεία και ντοκουμέντα.

Τολμάτε να μιλάτε για δημοκρατία, εσείς που κουρελιάζετε κάθε φορά το Σύνταγμα, εσείς που κυβερνάτε αντίθετα με το εθνικό συμφέρον, εσείς που ξεπουλάτε την εθνική κυριαρχία, εσείς που δεν έχετε δώσει ακόμα λόγο για κάθε λογής κακουργήματα –περιμένουμε ακόμη να έρθουν πίσω τα κλεμμένα– εσείς που δεν τολμάτε να κάνετε δημοψήφισμα για τους λαθρομετα-

νάστες ή τα εθνικά μας θέματα, εσείς που το μόνο που σας νοιάζει είναι οι καρέκλες σας και τα 7.000 ευρώ που μπαίνουν κάθε μήνα στους ήδη φουσκωμένους λογαριασμούς σας, εσείς που ελληνοποιήσατε παράνομα χιλιάδες αλλοδαπούς και αρνείσθε τώρα αυτό το δικαίωμα στους ομογενείς. Θα καταθέσουμε τροπολογία για να υπάρχει και στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αντώνιος Γρέγος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα τροπολογία, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Μιλάτε για δημοκρατία, εσείς που γεμίσατε τη χώρα με λαθρομετανάστες και ονειρεύεστε την ισλαμοποίησή της, εσείς που είστε βουτηγμένοι μέχρι το λαιμό στη διαφθορά και τη διαπλοκή, εσείς που ξεπουλάτε ακόμη και την ιστορία για χάρη μιας επίπλαστης ειρήνης, εσείς της Νέας Δημοκρατίας και του ΣΥΡΙΖΑ, εσείς του ΣΥΡΙΖΑ και της Νέας Δημοκρατίας, δεν έχει σημασία αυτό. Έχουμε πει και πάλι και πρέπει να κατανοήσει ο ελληνικός λαός ότι δεν υπάρχουν διαφορές ανάμεσα σε αυτά τα δύο κόμματα. Ίδια συμφέροντα ίδια αφεντικά, ίδιος τρόπος δράσης, ίδια σχέδια για τη χώρα.

Κάποιοι ανόητοι στα κανάλια της διαπλοκής –τα μεγάλα αφεντικά σας, δηλαδή– τόλμησαν να πουν ότι η Χρυσή Αυγή θα συνταχθεί με τη Νέα Δημοκρατία ή τον ΣΥΡΙΖΑ. Τέτοια πολιτική μόλυνση που οδηγεί σε γάγγραινα, δεν θα την κάνουμε ποτέ εμείς.

Καθημερινά σε όλη την επικράτεια δίνουμε έναν μεγάλο αγώνα ενημέρωσης, πόρτα-πόρτα, από γειτονιά σε γειτονιά, από πλατεία σε πλατεία, εκεί που εσείς δεν τολμάτε να εμφανιστείτε. Κρύβεστε ή φεύγετε τρέχοντας.

Όπως είπε και ο συναγωνιστής Κασιδιάρης, ήμασταν εμείς που γκρεμίσαμε τη χούντα του Σαμαρά και του Βενιζέλου, μια χούντα που στις ημέρες της καταλύθηκε βία το Σύνταγμα και το πολίτευμα, το οποίο δήθεν υπερασπιζέστε. Και το ίδιο θα πράττουμε κάθε φορά με γνώμονα το κοινό συμφέρον, εκτελώντας τη λαϊκή εντολή.

Οι δήθεν δημοκρατικές κυβερνήσεις σας ορίζουν εξεταστικές επιτροπές, αλλά κανένας ποτέ δεν πάει στη φυλακή. Και κανένας δεν έχει δώσει λόγο για τους χιλιάδες νεκρούς που αφήνουν πίσω οι πολιτικές που εφαρμόζετε.

Σε μια δήθεν πολιτισμένη και δημοκρατική χώρα υπάρχουν άβυσσος σε γειτονιές και τα πανεπιστημιακά ιδρύματα, άβυσσος στα οποία διακινούνται μεγάλες ποσότητες ναρκωτικών και όπλων, άβυσσος που λειτουργούν ως κέντρα εκπαίδευσης τρομοκρατών και κάθε είδους εγκληματιών, με την ανοχή φυσικά της Κυβέρνησης που δηλώνει αδυναμία να προσπίσει την υγεία και την ασφάλεια των πολιτών και τις περιουσίες ιδιωτών και δημοσίου. Έτσι ήταν και επί Νέας Δημοκρατίας και επί ΠΑΣΟΚ. Το ίδιο γίνεται και επί ΣΥΡΙΖΑ. Και φυσικά, θα συνεχίζει να ισχύει.

Κανένας εκλογικός νόμος δεν μπορεί να σας δώσει καμιά νομιμοποίηση. Δεν μιλάτε εξ ονόματος του ελληνικού λαού. Κάθε προσπάθειά σας να καταλύσετε την έννοια του κράτους και των θεσμών θα γυρίσει εναντίον σας. Επίσης, προειδοποιούμε για μια ακόμη φορά να μην τολμήσετε να αγγίξετε το όριο του 3%, γιατί η στάμπα του προδότη δεν φεύγει με τίποτα.

Η ελληνική νεολαία στηρίζει τη Χρυσή Αυγή. Η Χρυσή Αυγή μάχεται για την ελληνική νεολαία, σε ηλικίες πολύ μικρότερες ακόμη και από αυτή των δεκαεπτά ετών. Αυτό το διαπιστώνουμε καθημερινά, αλλά αποτυπώνεται και στα δημοσκοπικά ευρήματα. Εξίσου μεγάλη είναι και η στήριξη των ομογενών, με τους οποίους είμαστε σε καθημερινή επαφή σε όλο τον κόσμο.

Έχετε λόγο να θέλετε κάποια εκλογικά «μαγειρέματα». Έχετε λόγο να θέλετε να αποπροσανατολίσετε τον λαό. Έχουμε χιλιάδες λόγους να βρισκόμαστε απέναντί σας, σε έναν λυσσαλέο πολιτικό αγώνα που για εμάς θα είναι σίγουρα νικηφόρος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Μπαρμπαρούσης από τη Χρυσή Αυγή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΜΠΑΡΟΥΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ρώτησαν κάποτε τον Κολοκοτρώνη: «Εσύ, στρατηγέ, με ποιους πας; Είσαι αγγλόφιλος;». «Όχι» αποκρίθηκε ο Γέρος του Μο-

ριά. «Τότε, θα είσαι γαλλόφιλος». «Ούτε» ξαναποκρίθηκε αυτός. «Είσαι μήπως ρωσόφιλος;». «Ούτε αυτό». «Μα, τότε, λοιπόν, τι είσαι;». Και ο Γέρος του Μοριά με τη συνηθισμένη του θυμοσοφία απάντησε: «Εγώ ήμουν και θα είμαι πάντοτε θεόφιλος, γιατί σαν τον Θεό κανείς δεν αγαπάει την Ελλάδα».

Έτσι, λοιπόν, κι εμείς, ως Χρυσή Αυγή, δεν είμαστε ούτε συριζόφιλοι ούτε νεοδημοκρατόφιλοι. Είμαστε μόνο με τον ελληνικό λαό. Γιατί η Χρυσή Αυγή είναι ένα κόμμα που γεννήθηκε από τον ελληνικό λαό και στον ελληνικό λαό μόνο απευθύνεται.

Ακούστε να δείτε. Εμείς το φιλί της ζωής δεν θα το δώσουμε σε κανέναν. Ναυαγοσώστες στα πολιτικά σας «ναυάγια» εμείς δεν θα γίνουμε. Εμείς στους προδότες διακρίσεις δεν κάνουμε. Το αποδείξαμε στο παρελθόν, όταν ρίξαμε τη Νέα Δημοκρατία από την Κυβέρνηση, στην ψήφιση του Προέδρου της Δημοκρατίας. Το ίδιο θα κάνουμε και τώρα. Γιατί πιστεύουμε ότι και ο ΣΥΡΙΖΑ είναι η συνέχιση της Νέας Δημοκρατίας. Είστε, δηλαδή, το ίδιο υποτακτικοί στους ξένους όσο και στους εγχώριους τοκογλύφους. Και πρέπει άμεσα να πέσετε από την Κυβέρνηση.

Αυτές τις ημέρες μάς πλησίασαν πάρα πολλοί. Ακούσαμε πολλά και διάφορα. Κάποιοι μας έλεγαν ότι καλό θα είναι να τον ψηφίσουμε τον εν λόγω εκλογικό νόμο, γιατί με την απλή αναλογική η Χρυσή Αυγή θα βγάλει παραπάνω Βουλευτές. Πόσο λίγο μας ξέρουν!

Φαίνεται ότι αυτοί που μας τα έλεγαν αυτά δεν έχουν καταλάβει ότι τη Χρυσή Αυγή δεν την ενδιαφέρει αν θα είναι είκοσι, είκοσι πέντε ή δεκαπέντε Βουλευτές στη Βουλή.

Εμάς το μόνο που μας ενδιαφέρει είναι να είμαστε συνεπείς απέναντι στον ελληνικό λαό. Κάποιοι άλλοι μας έλεγαν να μην ψηφίσουμε τον εκλογικό νόμο, γιατί θα υπάρχει ακυβερνησία. Όποιοι το πιστεύει αυτό είναι τουλάχιστον αφελείς.

Θα πρέπει επιτέλους να καταλάβουν όλοι οι Έλληνες ότι εδώ μέσα είστε μια κλίκα και ως τέτοια λειτουργείτε. Αν χρειαστεί να συγκυβερνήσει η Νέα Δημοκρατία με τον ΣΥΡΙΖΑ, θα το κάνει. Άλλωστε, μαζί ψηφίσατε τα εθνοκτόνα μνημόνια και τους εφαρμοστικούς νόμους. Μαζί ψηφίσατε τον αντιρατσιστικό νόμο. Ο Κυριάκος πρώτος και καλύτερος ήταν που ψήφισε το σύμφωνο συμβίωσης. Μαζί ξεπουλάτε την Ελλάδα και διαλύετε το εθνικό κράτος.

Ακούσαμε και το άλλο. Μας είπαν ότι χωρίς το μπόνους των πενήντα εδρών η Χρυσή Αυγή δεν θα έχει ποτέ καμιά προοπτική να πάρει την Κυβέρνηση, γιατί τη στιγμή που δεν συνεργαζόμαστε με κανένα, είναι δύσκολο να πάρουμε 51% και να σχηματίσουμε πλειοψηφία. Αυτοί και αν είναι αφελείς! Διότι είναι σίγουρο ότι, όταν οι δημοκράτες εδώ μέσα δουν ότι η Χρυσή Αυγή έρχεται πρώτο κόμμα, όχι μόνο θα καταργήσουν το μπόνους των πενήντα εδρών, αλλά θα το δίνουν στο δεύτερο και στο τρίτο κόμμα, αρκεί να μην το πάρουμε εμείς, όπως κάνατε εδώ μέσα και για τον Αντιπρόεδρο της Βουλής, όπου ψηφίσατε –με δημοκρατικές πάντα διαδικασίες– να μην υπάρχει Αντιπρόεδρος του τρίτου πολιτικού κόμματος, αλλά να υπάρχει του δέκατου; Πού είναι το Ποτάμι; Κάπου εκεί είναι τώρα.

Επίσης, όλοι μαζί εδώ μέσα, πάντα δημοκρατικά, ψηφίσατε όποιο κόμμα διώκεται ως εγκληματική οργάνωση να μη λαμβάνει κρατική χρηματοδότηση. Βέβαια, όταν χρειάζεστε τις ψήφους της Χρυσής Αυγής, τότε ξεχνάτε την εγκληματική οργάνωση και τον φασισμό για τον οποίο μας κατηγορείτε και μια χαρά μας γλείφετε για το τι θα ψηφίσουμε.

Εάν έπρεπε να κόψετε κάποια κρατική χρηματοδότηση, τότε θα έπρεπε να κόψετε από τα κόμματά σας, που είναι χωμένα μέσα στις μίζες και που έχουν εγκληματήσει εις βάρος του ελληνικού λαού, που έχουν καταφέρει να είμαστε πρώτοι σε αυτοκτονίες, πρώτοι σε ανεργία, που έχουν αφήσει ανοιχτά τα σύνορα και έχουν μπει μέσα στη χώρα μας όλες οι φυλές του Ισραήλ. Η μόνη εγκληματική οργάνωση εδώ μέσα είναι το «κόμμα των πολιτικών κομμάτων». Εμείς, ως Χρυσάυγιτες, έχουμε δώσει όρκο αυτό το κόμμα να το διαλύσουμε.

Εμείς, λοιπόν, αυτόν τον εκλογικό νόμο δεν θα τον ψηφίσουμε. Δεν θα ψηφίσουμε έναν νόμο που δεν το βλέπει να έχουν δικαίωμα ψήφου οι Έλληνες ομογενείς. Είναι αδιανόητο στην Ελλάδα του 2016 να μην έχουν δικαίωμα ψήφου οι Έλληνες του εξωτερικού και να έχουν δικαίωμα να ψηφίζουν εντός της Ελλά-

δας κάθε λογής λαθρομετανάστες που έχουν εισβάλει στην πατρίδα μας.

Προχθές συζητούσα με έναν αστυνομικό και μου είπε χαρακτηριστικά: «Αν δεις σε ποιους δίνουμε ταυτότητες! Ούτε να συνεννοηθούμε δεν μπορούμε! Δεν ξέρουμε σε ποια γλώσσα να τους μιλήσουμε!».

Επίσης, δεν θα τον ψηφίσουμε, γιατί δεν προβλέπει τη μείωση των Βουλευτών. Είναι αδιανόητο στην Ελλάδα των 10 εκατομμυρίων να υπάρχουν τριακόσιοι Βουλευτές.

Ένας ακόμη βασικός λόγος που δεν θα ψηφίσουμε υπέρ, είναι ότι ο Τσίπρας έφερε τον εν λόγω εκλογικό λόγο προς ψήφιση τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή, για να εξυπηρετήσει τα μικροπολιτικά του παιχνίδια. Διότι, αν ήθελε πραγματικά την απλή αναλογική, θα τον είχε φέρει τον Ιανουάριο, μετά τις εκλογές και όχι τώρα που βλέπει ότι καταρρέει δημοσκοπικά.

Κλείνοντας, ακούστε το όλο, εντός και εκτός Βουλής: Το μόνο που μας ενδιαφέρει είναι να πάει καλά η Χρυσή Αυγή. Γιατί, αν πάει καλά η Χρυσή Αυγή, τότε αυτομάτως θα πάει καλά και η πατρίδα μας. Μόνο με τη Χρυσή Αυγή ο ελληνικός λαός θα ξεπεράσει τους φόβους του, θα υψώσει το ανάστημά του και θα καταλάβει την αξία του.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει η κ. Αντωνίου από τη Νέα Δημοκρατία.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο θέατρο της Συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ αυτή την εβδομάδα η παράσταση έχει θέμα τον εκλογικό νόμο.

Η Κυβέρνηση, συνεχίζοντας τα επικοινωνιακά της παιχνίδια στον βωμό των μικροκομματικών της συμφερόντων, επιδιώκει από τις επόμενες ακόμα εκλογές την καθιέρωση ως εκλογικού συστήματος την απλή αναλογική, για να βοηθήσει -λένε, επιχειρηματολογούν- στη συνεργασία μεταξύ των κομμάτων.

Πότε ζητήσατε, κύριε Υπουργέ, ευρύτερες συνεργασίες κομμάτων; Τον Ιανουάριο ή τον Σεπτέμβριο; Μα όσες φορές έγινε Σύσκεψη Πολιτικών Αρχηγών ο κ. Τσίπρας έλεγε ψέματα.

Τη συνεργασία, αγαπητοί συνάδελφοι, τη φέρνει η αλήθεια και η εμπιστοσύνη κι όχι το εκλογικό σύστημα, ένα εκλογικό σύστημα που εάν εφαρμοστεί, στην πατρίδα μας μπορεί να αποτελέσει το κλειδί που θα ανοίξει τις πύλες της κολάσεως, που θα οδηγήσει σε ακυβερνησία και οικονομική, πολιτική, κοινωνική κατάρρευση.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, ψάχνει απεγνωσμένα να βρει τους δικούς που θα τους σαγηνεύσει το ιερό τοτέμ της Αριστεράς, η απλή αναλογική, και θαβάλουν φαρδιά-πλατιά την υπογραφή τους στην καταστροφή της χώρας. Και βέβαια, υπάρχουν πάντα πρόθυμοι, για τους δικούς τους λόγους ο καθένας, όπως η Ένωση Κεντρώων, κινούμενη από το αντιδεξιό, αντιμνημονιακό μένος που έχει ο Αρχηγός της και κάποιοι τάχα Ανεξάρτητοι. Συγκροτείται έτσι το εκρηκτικό μείγμα των ετερόκλητων συμμάχων, που απειλεί να κάνει τη χώρα Κούγκι, αρκεί να διασφαλίσουν το πολιτικό τους μέλλον.

Γιατί, όμως, η Κυβέρνηση επιλέγει τη συγκεκριμένη στιγμή να πετάξει τη μπάλα στην εξέδρα δια του εκλογικού νόμου; Δύο είναι οι λόγοι.

Ο πρώτος είναι ότι ο συγκεκριμένος εκλογικός νόμος λειτουργεί ως νόμος καπνογόνου, ένα καπνογόνο που προσπαθεί να συγκαλύψει τη ζοφερή κοινωνική και οικονομική κατάσταση και να αποπροσανατολίσει την κοινή γνώμη. Την ώρα που οι Ελληνίδες και οι Έλληνες αρχίζουν να νιώθουν στο πετσί τους τα αποτελέσματα της εγκληματικής διαπραγμάτευσης Τσίπρα-Βαρουφάκη και τελικά συμφωνίας με τους δανειστές, την ώρα που η υπερφορολόγηση οδηγεί σε στάση πληρωμών όλο και περισσότερους Έλληνες, με αποτέλεσμα την εξαθλίωση των νοικοκυριών αλλά και την οικονομική ασφυξία των δημόσιων και ασφαλιστικών ταμείων, την ώρα που καταργείται το ΕΚΑΣ σε εκατοντάδες χιλιάδες συμπολίτες μας και το ΙΚΑ αρχίζει να δίνει συντάξεις της τάξης των 100 ευρώ, με βάση την ασφαλιστική μεταρρύθμιση των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, την ώρα που είναι μπροστά μας η αξιολόγηση του φθινοπώρου και απ' ό,τι φαίνεται τα χειρότερα έχουν χειροτερέψει επικίνδυνα και στο βάθος παραμονεύει ο κόφτης των ελ-

πίδων του λαού μας, την ώρα που, όπως τα κατάφερε ο ΣΥΡΙΖΑ στο προσφυγικό, τα hot spots θα κατακλύσουν την πατρίδα μας, την ώρα που μαύρα σύννεφα γεωπολιτικής αστάθειας καλύπτουν τη Μεσόγειο τις τελευταίες ημέρες στην Τουρκία και να δημιουργούν ακόμη μεγαλύτερη ένταση με όσα συμβαίνουν, αυτήν την ώρα, λοιπόν, η Κυβέρνηση αντί να συζητάει τα σχέδιά της -αν έχει- για το αύριο της πατρίδας, συζητάει για τον εκλογικό νόμο -η μπάλα όχι στην εξέδρα, αλλά έξω από το γήπεδο- και μάλιστα, εκλιπαρώντας το ΠΑΣΟΚ, το Ποτάμι, την Ένωση Κεντρώων, ακόμα και τη Χρυσή Αυγή να συναινέσουν στα σχέδιά της. Ποιους; Αυτούς που μέχρι χθες αποκαλούσε είτε γραφικούς είτε γερμανοτσολιάδες είτε φασίστες.

Υπάρχει, όμως, ένας ακόμα λόγος που έρχεται τώρα ο εκλογικός νόμος κι αυτός δεν είναι άλλος από την κατάρρευση του ΣΥΡΙΖΑ. Στην Κυβέρνηση διαπιστώνουν, αγαπητοί συνάδελφοι, έντρομοι, προφανώς ότι δεν είναι μακριά η μέρα που ο ΣΥΡΙΖΑ θα ξαναγυρίσει εκεί που πραγματικά ανήκει, στην Αριστερά του χάους και του 3% και που πιστεύουν ότι με την απλή αναλογική και ίσως με έναν εκλογικό αιφνιδιασμό θα διασώσουν πολιτικά τιμάρια εξουσίας. Αλλά, αλήθεια, ποιον αιφνιδιάζουν; Ως Νέα Δημοκρατία άλλωστε ζητάμε εδώ και τώρα εκλογές. Και δεν βλέπουν, άραγε, ότι με την απλή αναλογική θα χάσουν πιο εύκολα αυτούς που δεν ταυτίζονται ιδεολογικά μαζί τους και απλά παραπλανήθηκαν από τα ψέματά τους; Εκτός αν απλά ψάχνετε μια οδό να δραπετεύσετε. Αυτό, όμως, μπορείτε να το κάνετε χωρίς να καταστρέψετε την πατρίδα.

Και λέω όλα τα παραπάνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί ζούμε περιέργες και επικίνδυνες μέρες. Και θα πω τι εννοώ.

Η Κυβέρνηση αδρανοποιεί ή καταργεί τη μία μετά την άλλη τις ανεξάρτητες αρχές, όπως το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, και μοιράζει τις άδειες των τηλεοπτικών καναλιών στα γραφεία των Υπουργών, ενώ με το πρόσχημα της πάταξης της διαφθοράς, παρεμβαίνει στην ανεξάρτητη δικαιοσύνη.

Και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός μιλάει σε συνέντευξή του για επίορκους δικαστές, σαν να είναι περαστικός, χωρίς να λέει ονόματα και κυρίως χωρίς να λέει τι έκανε για να πετάξει τους επίορκους, ως υπεύθυνος Πρωθυπουργός της χώρας. Εκτός και αν ο κ. Τσίπρας είναι μόνο για να βγάζει selfies με χαμογελαστά πρόσωπα, όπως έκανε στη Βουλή των Εφήβων, ξεχνώντας, βέβαια, ότι η Ελλάδα ούτε είναι ούτε θα γίνει Βόρεια Κορέα, γιατί εν τέλει αυτό πρέπει να αποδείξει με την ψήφο του μεθαύριο ο κάθε δημοκράτης Βουλευτής.

Γι' αυτό, λοιπόν, και για όλα τα παραπάνω καλώ όλους τους δημοκράτες Βουλευτές να καταψηφίσουν το παρόν σχέδιο νόμου.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Βλάχος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση, αφού πέρασε από διάφορες φάσεις τη διαδικασία συζήτησης του εκλογικού νόμου, κατέθεσε τελικά ένα σχέδιο το οποίο προφανώς δεν είναι η απλή και άδολη αναλογική για την οποία μιλούσε η Αριστερά όλα τα προηγούμενα χρόνια. Η διατήρηση του πλαφόν του 3% την καθιστά ένα σχέδιο απλής αναλογικής.

Ποια είναι η διαφορά με το σημερινό εκλογικό σύστημα; Είναι η κατάργηση του μπόνους. Γιατί δίνεται το μπόνους; Δίνεται, για να μπορεί το πρώτο κόμμα να αποκτά κοινοβουλευτική αυτοδυναμία ή να ενισχύει τη σχετική του πλειοψηφία, αποτελώντας έτσι κορμό για μια συνεργατική κυβέρνηση.

Ας δούμε πώς θα ήταν η σημερινή Βουλή με βάση τα αποτελέσματα των εκλογών του Σεπτεμβρίου: Αντί για οκτώ κόμματα θα ήταν δεκαπέντε. Σήμερα, λοιπόν, επτά κόμματα που συγκεντρώνουν ένα σεβαστό ποσοστό είναι εκτός Βουλής.

Θέλω να πω ότι τελικά υπάρχει το μπόνους, διατηρείται στην πράξη. Πώς; Αν, για παράδειγμα, τα κόμματα που δεν εισέρχονται στη Βουλή -διατηρώντας πια το 3%, με το οποίο συμφωνώ, αλλά θα πω παρακάτω- συγκεντρώναν ένα 10%, θα έπαιρναν τριάντα έδρες. Αυτές οι τριάντα έδρες είναι ένα ιδιότυπο μπόνους, το οποίο πού πάει; Δεν πάει μόνο στο πρώτο κόμμα. Πάει

στο πρώτο κόμμα και πάει και στα υπόλοιπα κόμματα. Πώς θα δινόταν αυτό το μπόνους με βάση τις εκλογές του Σεπτεμβρίου; Αυτά τα κόμματα που δεν μπήκαν στη Βουλή, θα έπαιρναν είκοσι έδρες. Οι είκοσι έδρες θα μοιραζόταν ως εξής: Οκτώ στο πρώτο κόμμα, έξι στο δεύτερο και από μία έδρα στο τρίτο, στο τέταρτο, στο πέμπτο, στο έκτο, στο έβδομο και στο όγδοο κόμμα. Αυτή θα ήταν η κατανομή. Άρα, από τη στιγμή που υπάρχει αυτό το όριο, πρέπει να συμφωνήσουμε ότι κάποιες έδρες θα χάνονται.

Έρχομαι να απαντήσω και σε ένα άλλο ερώτημα. Ακούγεται και από τους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και από άλλα κόμματα που στηρίζουν το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου το εξής: «Μα με την πρωτοβουλία του αυτή ο ΣΥΡΙΖΑ χάνει το μπόνους των πενήντα εδρών». Με συγχωρείτε, συνάδελφοι. Χάνει αυτό που δεν έχει. Δεν προκύπτει από πουθενά ότι ο ΣΥΡΙΖΑ σήμερα είναι και θα είναι πρώτο κόμμα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΛΑΣ: Σήμερα έχουμε εκλογές;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Λέω, εάν είχαμε σήμερα εκλογές. Υποθετικά μιλάμε.

Αυτό βέβαια το μαρτυρά και η συνεχής αναφορά του κ. Λεβέντη, ο οποίος λέει ότι όσοι δεν ψηφίσουν αυτό το σχέδιο νόμου, ουσιαστικά δίνουν πενήντα έδρες στον κ. Μητσοτάκη. Είναι η καλύτερη παραδοχή του πώς ακριβώς είναι τα πράγματα.

Τελικά, όμως, τι κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ για τον εαυτό του; Επειδή υπολογίζει ότι θα είναι δεύτερο κόμμα, με αυτή την αλλαγή ουσιαστικά πριμοδοτεί το δεύτερο κόμμα. Και πόσο το πριμοδοτεί; Από 15 έως και 20 έδρες. Άρα, με την αλλαγή αυτή χάνει το πρώτο κόμμα το μπόνους, ενισχύεται το δεύτερο κόμμα, με τα ισχύοντα σήμερα.

Εδώ, λοιπόν, θέλω να πω -επειδή μιλούμε τώρα, για συνεργασία- εάν αυτή η συνεργασία γίνεται από επιλογή ή από ανάγκη. Εάν είναι από επιλογή η συνεργασία, ποιος μπορεί να διαφωνεί; Ποιος εμποδίζει την Κυβέρνηση σήμερα να διευρύνει την κυβερνητική πλειοψηφία; Αυτό, βέβαια, θα σήμαινε υποχωρήσεις, παραχωρήσεις προς το κόμμα ή τα κόμματα της νέας συνεργασίας και δεν το κάνει, γιατί προφανώς σήμερα δεν το θεωρεί θετικό, δεν το θεωρεί αναγκαίο.

Ας ρίξουμε μία ματιά στα αποτελέσματα του 2012 και μετά, εάν ίσχυε ο εκλογικός νόμος, που φέρνετε, συνάδελφοι, σήμερα :

Τον Μάιο του 2012, ο ΣΥΡΙΖΑ μαζί με τη ΔΗΜΑΡ και το ΠΑΣΟΚ, θα συγκέντρωναν 134 έδρες, άρα χρειαζόταν και ένα τέταρτο κόμμα για να έχουμε πλειοψηφία. Και βεβαίως, τι σημαίνει αυτό; Θα μου πείτε γιατί λέω αυτά τα κόμματα. Ήταν τα κόμματα της Κεντροαριστεράς. Εάν μιλάμε για προγραμματικές συγκλίσεις. Γιατί εάν είναι να συνεργαστεί ο οποιοσδήποτε με τον οποιοδήποτε, μπαίνουμε σε άλλη λογική. Εάν μιλάμε για στοιχειώδεις προγραμματικές συγκλίσεις, βλέπουμε, λοιπόν, τη δυσκολία.

Πάμε στον Ιούνιο. Το ίδιο σχήμα θα συγκέντρωνε 145 έδρες. Και πάλι, θα χρειαζόταν ένα επιπλέον κόμμα.

Εάν πάμε στον Ιανουάριο του 2015, ο ΣΥΡΙΖΑ, το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι, θα συγκέντρωναν μόλις 154 έδρες.

Και τον Σεπτέμβριο του 2015, ο ΣΥΡΙΖΑ, το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι, θα συγκέντρωναν 147 έδρες. Και πάλι θα χρειαζόταν ένα τέταρτο Κόμμα.

Εσείς νομίζετε ότι αυτοί οι υπολογισμοί -που δεν στέκουν ούτε στη θεωρία, στα χαρτιά- μπορούν να ισχύσουν στην πράξη, μπορούν να δώσουν ισχυρές κυβερνήσεις για να λύσουν τα μεγάλα, τα πραγματικά προβλήματα αυτής της χώρας; Εγώ νομίζω πως όχι.

Και εδώ βέβαια, υπάρχει διαφορά λογικής. Συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, μπορεί να βρεθήκατε στα κυβερνητικά έδρανα, μπορεί να γίνετε πλειοψηφία στη Βουλή, σχετική, αλλά δεν έχετε αποκτήσει τη νοοτροπία του μεγάλου Κόμματος, δεν σας ενδιαφέρει η κυβερνησιμότητα. Αξιοποιήσατε τον εκλογικό νόμο δύο φορές, πήρατε την Κυβέρνηση και σήμερα που βλέπετε ότι κατά πάσα πιθανότητα στις επόμενες εκλογές αποχωρείτε, κινδυνεύετε να χάσετε την αξιοπρέπειά σας. Γιατί; Γιατί σας έπιασε από τώρα ο τρόμος και ο φόβος μην παραδώσετε την εξουσία; Μα, αυτό έτσι κι αλλιώς, θα συμβεί. Ό,τι και να κάνετε, κάποια στιγμή θα συμβεί. Είναι φυσιολογική στη δημοκρατία η εναλλαγή των κομμάτων. Γιατί πρέπει να προβαίνουμε σε λογικές Κουτσόγιωργα και Τσοχατζόπουλου, τότε που η Νέα Δημοκρατία, του Κωνσταντί-

νου Μητσοτάκη, έφτασε στο 47%, στο 48%, για να έχει μόλις 150 έδρες; Γιατί καταφεύγετε σε τέτοιες νοοτροπίες;

Για παράδειγμα, να πω και για τον κ. Λεβέντη, το 1989 συμμετείχε στα ψηφοδέλτια της Νέας Δημοκρατίας. Ξέρετε με ποια δικαιολογία; Για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα του εκλογικού νόμου που δημιουργούσε εμπλοκή στην αυτοδυναμία του πρώτου κόμματος. Τότε, ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης έπρεπε να στηριχθεί. Σήμερα, εντελώς, διαφορετικά πράγματα λέμε. Χρειάζεται, λοιπόν, μία στοιχειώδης συνέπεια.

Και επειδή όλα θα τα βρούμε εδώ και επειδή εγώ αρχίζω να αμφισβητώ, κατά πόσον είμαστε σε ουδέτερο χρόνο, περιμένω την εξέλιξη των γεγονότων. Τα γεγονότα θα δείξουν ποιες ήταν οι πραγματικές προθέσεις και γιατί αυτή την ώρα φέρνετε το συγκεκριμένο εκλογικό νόμο. Το σίγουρο είναι ότι αναλαμβάνετε εξ ολοκλήρου την ευθύνη, έστω και αν δεν θα ψηφιστεί με 200 ψήφους και άρα δεν θα ισχύσει από τις επόμενες εκλογές. Φέρνετε εξ ολοκλήρου την πολιτική ευθύνη, για την όποια εμπλοκή δημιουργήσατε με αυτή σας την πρωτοβουλία.

Και φυσικά, θέλω να κλείσω λέγοντας ότι προφανώς, εμείς δεν μπορούμε να στηρίζουμε μία τέτοια πρωτοβουλία, που δεν έχει αρχή, δεν έχει μέση, δεν έχει και τέλος. Δεν ξέρετε γιατί ξεκινήσατε -ή τουλάχιστον δεν μας το λέτε- και δεν μας λέτε πού ακριβώς θέλετε να πάτε.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Παπαηλιού από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μία από τις παθογένειες του πολιτικού συστήματος της χώρας, αποτελεί και το γεγονός ότι μέχρι σήμερα το εκάστοτε κυβερνών κόμμα άλλαζε τον εκλογικό νόμο σύμφωνα με το εικαζόμενο εκλογικό συμφέρον του. Έτσι, στο πλαίσιο της εναλλαγής των κομμάτων του πάλαι ποτέ δικομματισμού στη διακυβέρνηση της χώρας, το εκάστοτε κυβερνών κόμμα τροποποιούσε τον εκλογικό νόμο λίγο χρόνο προ των εκλογών και σύμφωνα με την πρόβλεψη του αποτελεσμάτων τους.

Η κατάθεση του νομοσχεδίου για την απλή αναλογική και την ψήφο στα δεκαεπτά γίνεται σε πολιτικά ουδέτερο, ανύποπτο χρόνο, που δεν συνεχεται με τον χρόνο των προσεχών εκλογών. Η Κυβέρνηση ανοίγει τα ήδη ανοιχτά χαρτιά της, δεδομένου ότι η καθιέρωση του συστήματος της απλής αναλογικής υπήρξε προεκλογική δέσμευση του ΣΥΡΙΖΑ «τρία και...» χρόνια προ της λήξης της θητείας της παρούσας Βουλής. Συνεπώς, δεν υπάρχει καμμία σκέψη για εξυπηρέτηση μικροπολιτικών σκοπιμοτήτων από την παρούσα Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η καθιέρωση του συστήματος της απλής αναλογικής υπήρξε πάγιο και διαχρονικό αίτημα της Αριστεράς, η οποία έχει αναγάγει την καθιέρωσή της σε κομβικό ζητούμενο. Η απλή αναλογική δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται ως τεχνικό πρόβλημα αριθμών και υπολογισμού των συσχετισμών των κοινοβουλευτικών δυνάμεων. Η απλή αναλογική συνιστά στοιχείο βαθύτατα πολιτικό, με πολλαπλές διαστάσεις και λειτουργίες:

Τη συμβολική δημοκρατική διάσταση, αφού η απλή αναλογική μέσω της οποίας αποτυπώνεται η αληθινή βούληση του εκλογικού σώματος, εκπέμπει μήνυμα σεβασμού της λαϊκής κυριαρχίας.

Τη θεσμική διάσταση, αφού καταργούμενης της ενισχυμένης αναλογικής, παύουν η αλλοίωση της ψήφου του πολίτη και η έλλειψη λαϊκής νομιμοποίησης των εκλεγμένων εκπροσώπων του. Επιπλέον, η θεσμική λειτουργία, υλοποιούμενη μπορεί να συμβάλει στη θεσμική ανασυγκρότηση της χώρας και στην αναδιάρθρωση του πολιτικού σκηνικού.

Τη συνταγματική διάστασή της, αφού η απλή αναλογική χωρίς να απορρέει άμεσα από την αρχή της ισότητας, είναι συνδεδεμένη με τη βασική φιλοσοφία της, της οποίας η ισοτιμία και η ισοδυναμία της ψήφου αποτελούν εκφάνσεις της. Αυτές έχουν ως συνέπεια την αντιστοίχιση της λαϊκής βούλησης με την εκπροσώπηση στο Κοινοβούλιο.

Και τέλος, την παιδευτική λειτουργία της, αφού μέσω αυτής και συνεπώς της ισότιμης συμμετοχής στα πολιτικά πράγματα,

τα πολιτικά κόμματα και οι πολίτες διαπαιδαγωγούνται στο πεδίο της δημοκρατίας. Στο πλαίσιο της δημοκρατίας, οι ίσοι όροι και στο πλαίσιο αυτών η ισοτιμία της ψήφου, συνιστούν εκ των ων ουκ άνευ προϋπόθεση.

Η περίοδος που εδώ και χρόνια διανύει η χώρα μας, δεν είναι μόνον περίοδος οικονομικής κρίσης. Ταυτόχρονα είναι και περίοδος πολιτικής κρίσης, με κυρίαρχο στοιχείο την επιτεινόμενη δυσπιστία των πολιτών έναντι του πολιτικού συστήματος και την αμφισβήτηση της λειτουργίας των δημοκρατικών θεσμών. Η αίσθηση ότι η φωνή των πολιτών δεν εισακούεται αποτελεί τη μόνη επωδό της αμφισβήτησης.

Είναι καιρός, λοιπόν, να αποκατασταθούν η αξιοπιστία της πολιτικής και η αμοιβαία εμπιστοσύνη πολίτη-πολιτικών, ώστε να σταθεροποιηθεί το δημοκρατικό πολιτικό σύστημα μέσω της μεγαλύτερης και ουσιαστικότερης συμμετοχής των πολιτών στα πολιτικά πράγματα.

Η καθιέρωση συστήματος της απλής αναλογικής είναι μία εκ των προϋποθέσεων. Εξάλλου, οι πολίτες απαιτούν αλλά και οι γενικότερες οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες επιβάλλουν συνθέσεις θέσεων, προγραμματικές συγκλίσεις και ευρύτερες συμμαχίες, που να υποστηρίζουν τόσο τις πολιτικές θέσεις όσο και το πρόγραμμα που προτείνεται από τις πολιτικές δυνάμεις.

Η αδυναμία κυβερνησιμότητας που επικαλούνται οι αντίπαλοι του συστήματος της απλής αναλογικής ως αντεπιχείρημα δεν ευσταθεί. Η πολιτική και κυβερνητική σταθερότητα δεν είναι θέμα νομοθετικού πλαισίου, αλλά πολιτικής βούλησης, πολιτικών θέσεων και προγραμματικών συγκλίσεων.

Επιπλέον, το «κατώφλι» 3% για την είσοδο στη Βουλή αποτρέπει τον πλήρη κατακερματισμό των πολιτικών δυνάμεων και τη δημιουργία κομματικών σχημάτων-μορφωμάτων που στηρίζονται και ελέγχονται από επιχειρηματικά, συντεχνιακά και άλλα συμφέροντα και επιπλέον επιτρέπει τη συγκρότηση κυβερνήσεων συνεργασίας βάσει προγραμματικών θέσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η νέα γενιά της πατρίδας μας στο ανταγωνιστικό περιβάλλον όπου ζει, έχει πρόσβαση στη γνώση και πληροφορία και παραστάσεις που της επιτρέπουν να ωριμάζει πολύ νωρίτερα από ό,τι παλαιότερα και επιπλέον να αναπτύσσει τα πολλά και πλούσια προσόντα και τις ικανότητες, που χωρίς αμφιβολία διαθέτει.

Το ότι πλήττεται από την ανεργία, την υποαπασχόληση, τις συνθήκες «ζούγκλας» που επικρατούν στην αγορά εργασίας, με συνέπεια πολλοί από τους νέους, ιδίως καταρτισμένοι επιστήμονες, να αναγκάζονται να μεταναστεύσουν προς αναζήτηση τύχης, προκαλώντας αιμορραγία στην ελληνική οικονομία και κοινωνία είναι «ένας λόγος παραπάνω» να μπορεί αυτή η νέα γενιά νωρίτερα να συμμετέχει στη διαμόρφωση του μέλλοντός της.

Η καθιέρωση συστήματος απλής αναλογικής και η ψήφος στα δεκαεπτά αποτελούν θεσμικές τομές, που εντάσσονται στο σχέδιο θεσμικής ανασυγκρότησης της χώρας. Σε αυτό περιλαμβάνονται οι επίσης θεσμικές τομές στη διοίκηση και στη δικαιοσύνη, αλλά και η συνταγματική αναθεώρηση, στο πλαίσιο της οποίας μπορούν να τεθούν και όλα εκείνα τα στοιχεία που συνθέτουν το πολιτικό σύστημα συνολικά.

Το σχέδιο θεσμικής ανασυγκρότησης μαζί με το σχέδιο κοινωνικά δίκαιης παραγωγικής ανασυγκρότησης είναι οι βασικοί άξονες της κυβερνητικής πολιτικής, οι οποίοι αποσκοπούν, η χώρα να αφήσει πίσω την περίοδο των μνημονίων και να αλλάξει πορεία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Μπάρκας από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, άκουσα με προσοχή τις τοποθετήσεις όλων των Βουλευτών στη συζήτηση για τον εκλογικό νόμο και τα επιχειρήματα που ανέπτυξε, κυρίως η Αξωματική Αντιπολίτευση, απέναντι στον χρόνο και στον τρόπο με τον οποίο η Κυβέρνηση φέρνει μια μεταρρύθμιση του εκλογικού νόμου.

Προσωπικά, θα υπέγραφα την τοποθέτηση του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας, του κ. Δρίτσα. Θα μπορούσα να την επανα-

λάβω, όσον αφορά ορισμένα πράγματα. Δεν θέλω να χαλάσω την τοποθέτησή του, αλλά θα προσπαθήσω να την αναλύσω στην ομιλία μου, όσον αφορά το γιατί η Κυβέρνηση αποφάσισε τώρα να φέρει τον εκλογικό νόμο.

Όμως, επιτρέψτε μου να κάνω κάποια σχόλια. Πολιτικός τυχοδιωκτισμός χαρακτηρίζει τον ΣΥΡΙΖΑ, επειδή -κατά την άποψη της Αξωματικής Αντιπολίτευσης- ο Πρωθυπουργός έκανε συναντήσεις με πολιτικούς Αρχηγούς άλλων κομμάτων.

Πραγματικά, είναι να απορεί κανείς πώς αυτή την άποψη οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας την χειροκροτούν από τον Αντιπρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος επί χρόνια καθυβρίζει τη Νέα Δημοκρατία και επειδή κάποια στιγμή που έβλεπε το πολιτικό του τέλος αποφάσισε να συνδράμει στην Αξωματική Αντιπολίτευση -και αν θέλετε και την άποψή μου, επειδή ο προηγούμενος Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας είχε μια τέτοια τάση. Τώρα κάθονται και τον χειροκροτούν. Πραγματικά, είναι να απορεί κανείς.

Επίσης, από την τοποθέτηση του κ. Χατζηδάκη και από αυτά που του είπε ένας πολιτικός Αρχηγός, πραγματικά, δεν κατάλαβε τίποτα από την προτροπή του.

Διότι εμείς, κύριε Πρόεδρε, οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, στην πολιτική δεν μπήκαμε για να γίνουμε Βουλευτές. Ασχοληθήκαμε με την πολιτική, σε επίπεδο που μας κατηγορεί η Αξωματική Αντιπολίτευση, όταν ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν 3%. Ποιος φανταζόταν από εμάς ότι κάποια στιγμή ο λαός θα μας αξιώσει να βρεθούμε σε βουλευτικά έδρανα; Παρόλα αυτά, δεν μπήκαμε στην πολιτική για να γίνουμε Βουλευτές. Και προφανώς δεν θεωρούμε τον εαυτό μας ανθρώπους που θα επαγγελματοποιήσουμε την πολιτική, αλλά με τη δική μας συνδρομή και από τη θέση που μας εξέλεξε ο λαός προσπαθούμε να χτίσουμε εκείνη την κοινωνική σχέση μεταξύ Βουλής και κοινωνίας. Προσπαθούμε, δηλαδή, να είμαστε η φωνή της κοινωνίας στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Η Νέα Δημοκρατία αναφέρεται συνεχώς σε δημοσκοπήσεις. Πραγματικά, δεν έχει μάθει τίποτα από τη σύντομη ιστορία των εκλογικών αναμετρήσεων. Τίποτα απολύτως δεν έχει μάθει. Αναφέρεται σε κάποιες δημοσκοπήσεις, κάποιων εταιρειών, των οποίων οι ιδιοκτήτες συμμετέχουν στον πρωινό καφέ του κ. Μητσοτάκη και έρχονται να υποδείξουν στο πολιτικό σκηνικό και στον λαό ότι αυτές οι δημοσκοπήσεις είναι πραγματικές και έχουν το πραγματικό στίγμα της κοινωνίας. Επίσης, δεν αναγνωρίζουν την αποτυχία αυτών των δημοσκοπήσεων σε όλες τις εκλογικές αναμετρήσεις από το 2012 μέχρι σήμερα.

Αυτό που πρέπει να καταλάβουμε και που ο ΣΥΡΙΖΑ το τοποθετεί με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο είναι πως η ανάλυση, που εμείς κάναμε για την κρίση είναι ότι η κρίση δεν είναι οικονομική μόνο, αλλά είναι πολιτική. Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο τοποθετεί στην πραγματικότητα του αυτή μας την ανάλυση. Πολιτικό είναι το ζήτημα. Πολιτική είναι η κρίση. Γι' αυτό κρινόμαστε, για την πολιτική μας. Διότι η οικονομική κρίση δεν ξέσπασε έτσι από το πουθενά, χωρίς να έχουν προκύψει πραγματικά λάθη του παρελθόντος, τα οποία και η Νέα Δημοκρατία και ο κ. Μητσοτάκης τώρα αναγνωρίζει.

Άρα, τι κάνει το νομοσχέδιο αυτό; Επανακαθορίζει τη σχέση του πολίτη με την πολιτική και λέει ότι πρέπει να λογίζεται η ψήφος όλων των πολιτών, όλου του λαού ως ενιαία και ίση. Δεν καταλαβαίνω από πού προκύπτει αυτή η ζέση της Νέας Δημοκρατίας. Η Νέα Δημοκρατία, βεβαίως, αυτό έκανε πάντα, αυτά τα συστήματα υποστήριζε.

Όμως, να γίνεται το ΠΑΣΟΚ ουρά της Νέας Δημοκρατίας, ικετεύοντας θέση σε ενδεχόμενη νίκη της Νέας Δημοκρατίας, που κατά την άποψή μου δεν θα υπάρξει, λέγοντας «εμείς κάναμε λάθος πριν από οχτώ μήνες που καταθέσαμε ένα νομοσχέδιο, το οποίο ήταν ίδιο με αυτό που καταθέτει η Κυβέρνηση τώρα», πραγματικά δεν το καταλαβαίνω.

Τι μάθαμε; Μάθαμε ότι η Νέα Δημοκρατία γνωρίζει και διαβάζει πλέον τον κ. Βαρουφάκη και τον κ. Γκάλμπρεϊθ. Αυτούς, τους οποίους καθύβριζαν τόσο καιρό, τώρα τους αναφέρουν, κύριε Πρόεδρε, στις ομιλίες τους στη Βουλή.

Για το δάνειο της εφημερίδας των Χανίων, κουβέντα! Για τον συνεργάτη του κ. Μητσοτάκη, κουβέντα! Για τη «SIEMENS» κουβέντα. Για τον στενό συνεργάτη του κ. Σαμαρά, κουβέντα! Έχετε

επιλεκτική μνήμη. Τουλάχιστον εμείς δεν είμαστε λωτοφάγοι. Δεν υπερασπιζόμαστε τη μνήμη όποτε μας ενδιαφέρει και μας αρέσει, αλλά υπερασπιζόμαστε τη μνήμη στο σύνολό της.

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, γιατί θέλω να είμαι ακριβής.

Το νομοσχέδιο αυτό εμβαθύνει τη δημοκρατία στη χώρα μας, διότι υπερασπίζεται την ιστιμία και την ισοδυναμία της ψήφου όλων των Ελλήνων, κάτι που τη Νέα Δημοκρατία δεν την απασχολεί.

Βεβαίως, σχετικά με τα τρία ζητήματα που έθιξε η Νέα Δημοκρατία, εμείς θεωρούμε ότι κουμπώνουν με τη συνταγματική αναθεώρηση, την οποία υπερασπιζόμαστε και την οποία θέλουμε να φέρουμε και να ψηφίσουμε σε αυτή τη Βουλή.

Η ψήφος στα δεκαεπτά, η ψήφος των ομογενών και η διάσπαση των μεγάλων περιφερειών είναι τρία διαφορετικά πράγματα. Διότι εσείς φοβάστε τη νεολαία -είναι δεδομένο αυτό-, τους ομογενείς τους αναγνωρίζετε όποτε σας ενδιαφέρει, διότι δεν έχετε κάνει κάτι για τους εκλογικούς καταλόγους ή για την καταγραφή των ομογενών τόσα χρόνια που ασκήσατε εξουσία. Και βεβαίως, τις εκλογικές περιφέρειες είναι δεδομένο ότι τις υπερασπίζετε, διότι η σχέση σας με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης τελειώνει. Γι' αυτό έχετε τέτοια ζέση, όσον αφορά στις μεγάλες εκλογικές περιφέρειες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει η κ. Σκούφα από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Θα ακολουθήσουν άλλοι τέσσερις ομιλητές, με τελευταία την κ. Μεγαλοικονόμου και θα ολοκληρωθεί η αποψινή συνεδρίαση.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ ΣΚΟΥΦΑ: Σε αυτήν την Αίθουσα για μια ακόμη φορά γίναμε ακροατές ενός φηφνού πολιτικού λόγου, ο οποίος σκέφτεται πάντα εκ του πνευρού. Αναφέρονται συγκεκριμένα στο κύριο επιχείρημα της Νέας Δημοκρατίας.

Κύριοι συνάδελφοι, πολιτικές του τύπου και της λογικής «τρεις το λάδι, δύο το ξίδι, πέντε το λαδόξυδο», εάν είχατε τόσες έδρες κ.λπ., αυτά είναι φτηνά πολιτικάντικα κόλπα, που ανήκουν στο παρελθόν.

Προεξοφλείτε στους λόγους σας ότι στις επόμενες εκλογές θα είστε πρώτο κόμμα και στηρίζετε σε αυτό στις δημοσκοπήσεις. Σε ποιες δημοσκοπήσεις; Σε αυτές που έδειχναν πέρυσι τον Σεπτέμβριο ότι η Νέα Δημοκρατία είναι πρώτο κόμμα ή σε αυτές που το βράδυ του αγγλικού δημοψηφίσματος μας έδειχναν ότι κερδίζει το Brexain και την επομένη το πρωί ξυπνήσαμε με ένα ωραιότατο Brexit;

Όμως, αυτή η σκέψη σας και αυτό το επιχείρημά σας αποτελεί ένα ακόμη δείγμα της χειραγώγησης του ελληνικού λαού, γιατί προεξοφλείτε από τώρα τελείως αντιδημοκρατικά το τι θα κάνει ο λαός τον Σεπτέμβριο του 2019, όταν θα υπάρξουν πραγματικές εκλογές.

Κοιτάτε να δείτε: Με αυτά τα κόλπα, τα πολιτικάντικα, της χειραγώγησης, της προεξόφλησης και του εκφοβισμού του ελληνικού λαού, πρέπει μια για πάντα να τελειώνουμε!

Θα ήθελα να κάνω μια δεύτερη παρατήρηση, που αφορά τη Δημοκρατική Συμπαράταξη. Υψώνω ένα «γιατί» απέναντι στην κωλοτούμπα, που διαπράττετε με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Στις 14 και 15 Μαΐου του τρέχοντος έτους, πριν από κάποιους μήνες, δηλαδή, υπήρξε μια συνδιάσκεψη της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, όπου μέσα στις πενήντα προτάσεις που κατέθεσαν μιλούσαν ξεκάθαρα για απλή αναλογική.

Και σήμερα έρχονται και μας λένε «όχι απλή αναλογική» και είναι υπέρ του μπόνους των πενήντα εδρών, γινόμενοι κανονικά και εν τοις πράγμασι ουραγοί της Νέας Δημοκρατίας. Χτίζετε από τώρα με το ποιους θα συμπλεύσετε στις επόμενες εκλογές; Με αυτούς που συγκυβερνήσατε και μέχρι τον Ιανουάριο του 2015;

Το Ποτάμι το αφήνω ασχολίαστο. Προσωπικά, λυπάμαι που ένα νέο κόμμα που λέει ότι υπερασπίζεται τις αρχές της δημοκρατίας, στην πράξη την καταδικάζει.

Απέναντι σε όλες αυτές τις λογικές, που ξαναλέω ότι μετράνε τις ψήφους, πόσοι θα είναι, πόσοι δεν θα είναι, γιατί τώρα, ποιος θα είναι πρώτος, ποιος θα είναι δεύτερος μετά από τρία χρόνια,

εμείς εξακολουθούμε και νομοθετούμε βάσει των αρχών της Αριστεράς. Η απλή αναλογική είναι αίτημα της Αριστεράς εδώ και σαράντα πέντε τουλάχιστον χρόνια.

Θα πρέπει σε αυτή την Αίθουσα να καθίσουμε να σκεφτούμε επιτέλους εάν θέλουμε δημοκρατία, τι είδους δημοκρατία, εάν θέλουμε Κοινοβούλιο, τι είδους Κοινοβούλιο και ποια θα είναι η σχέση του Κοινοβουλίου με το εκλογικό σώμα.

Δεν ξέρω εάν έχουμε συνειδητοποιήσει όλοι ότι ο καθένας και η καθεμία από εμάς εκπροσωπεί ή θα έπρεπε να εκπροσωπεί κάποιες χιλιάδες συμπολιτών μας. Ο καθένας και η καθεμία από εμάς είμαστε επίσης αναλώσιμοι. Όταν σταματήσουμε να εκπράζουμε τις χιλιάδες των συμπολιτών μας, σταματάμε να είμαστε και Βουλευτές.

Καθένας που αντιλαμβάνεται το Κοινοβούλιο ως μια μεγάλη εθνοσυνέλευση, στην οποία παίρνονται σημαντικές αποφάσεις για την τύχη της χώρας και των πολιτών της, τον ξενίζει η ιδέα της μη αντιπροσωπευτικότητας.

Καθένας από τους πενήντα έξτρα Βουλευτές που καλπονοθευτικά, μέσω μιας ταχυδακτυλουργίας, κατέχει μια από τις πενήντα έδρες στο Κοινοβούλιο -και αυτή τη στιγμή, να το πούμε, τυχαίνει να είναι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ οι υπεράριθμοι- καθένας από εμάς που δεν εκπροσωπεί πραγματική ψήφο των πολιτών θα πρέπει να αισθάνεται άσχημα με την ύπαρξή του μέσα στο Κοινοβούλιο.

Για όλους και όλες εμάς, που προτείνουμε και στηρίζουμε το παρόν νομοσχέδιο ύψιστη σημασία έχει η πλήρης, αδιαμεσολάβητη, γνήσια έκφραση της βούλησης του λαού και μέσα στη Βουλή. Σημασία έχει -θα το ξαναπούμε- η πλήρης αντιστοίχιση της κοινοβουλευτικής εκπροσώπησης των κομμάτων με τη δύναμη που αυτά τα κόμματα έχουν έξω στην κοινωνία.

Εάν συνεχίσουμε και κρατήσουμε το μπόνους των πενήντα εδρών, τότε συνεχίζουμε να διαρρηγνύουμε την άμεση σχέση, που θα έπρεπε να αισθάνεται κάθε πολίτης ότι έχει με καθέναν από εμάς. Αυτή τη σχέση εμπιστοσύνης εμείς θέλουμε να τη θεραπεύσουμε και με τις δυο έννοιες του όρου, δηλαδή, και να την αποκαταστήσουμε και να την υπηρετήσουμε.

Οι πολίτες, κυρίες και κύριοι του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, έχουν βαρεθεί τα ψέματα. Και ένας λόγος, που απομακρύνθηκαν από την πολιτική είναι ακριβώς επειδή έχουν βαρεθεί τα ψέματα, έχουν βαρεθεί τους ανελκικρινείς πολιτικούς.

Και μόνο ως ψέμα, προσωπικά, αντιλαμβανόμαι το επιχείρημά σας ότι εάν εγκαταστήσουμε την απλή αναλογική, τότε κινδυνεύει η χώρα από μη κυβερνησιμότητα. Διότι, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, έχετε κάνει πάμπολλα ταξίδια στο εξωτερικό -και συνεχίζετε να κάνετε, όπως όλοι μας, αφού συμμετέχουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση- και ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι άκρως δημοκρατικές και υγιείς και δυνατές χώρες έχουν κυβερνήσεις συνεργασίας.

Άρα, η απλή αναλογική το μόνο, που κάνει στον καθένα από μας σε κάθε πολιτικό χώρο είναι να αφήνει το δικό του πολιτικό μικρομάγαζο και να αναγκάζεται να συνεργάζεται για το συμφέρον της χώρας.

Σήμερα δεν άκουσα ούτε μια φορά σε αυτή την Αίθουσα την έννοια του εθνικού συμφέροντος, του συμφέροντος της χώρας, με την οποία κατά τα άλλα μας τριβελίζατε το μυαλό τόσο καιρό.

Ουσιαστικά, ο λαός και η χώρα -κατά τη γνώμη μας- αυτό χρειάζεται, χρειάζεται πολιτικές μακρόπνοες, οραματικές, πολιτικές των συναινέσεων, των συνευρέσεων, της συνευθύνης και της σύγκλισης πάνω σε συγκεκριμένες προγραμματικές αρχές.

Τελειώνω με κάτι αισιόδοξο και δυναμικό, όπως αισιόδοξα και δυναμικά είναι τα νιάτα της χώρας. Αλί και τρισαλί σε όσους καταδικάζουν, συνεχίζουν να καταδικάζουν στη σιωπή τους σημερινούς δεκαεφτάρηδες! Οι σημερινές και οι σημερινοί δεκαεφτάρηδες είναι τα νιάτα του τόπου, είναι τα νιάτα που μορφώνονται στα ελληνικά σχολεία, είναι τα νιάτα που μαθαίνουν την Αγωγή του Πολίτη, τα νιάτα που γαλουχούνται στη δημοκρατία. Σε αυτή τη γενιά εμείς θέλουμε να ανοίξουμε τον δρόμο, γιατί, αν τη στρίμώξουμε στο περιθώριο, θα ακολουθήσει τους σκοτεινούς και δαιδαλώδεις δρόμους της έλλειψης της δημοκρατίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Σαхинίδης από τη Χρυσή Αυγή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτάι, πραγματικά θέλουμε να αγιάσουμε, αλλά δεν μας αφήνετε μέσα σε αυτή την Αίθουσα! Και πράγματι, είναι λυπηρό αυτό το θέαμα που αντικρύζουμε.

Φανταστείτε πόσο σοβαρά λαμβάνετε όλοι σε αυτήν την Αίθουσα υπ' όψιν σας τον εκλογικό νόμο. Φαίνεται από την παρουσία. Ο καθένας ανεβαίνει σε αυτό το Βήμα, πετάει αυτά, που θέλει να πετάξει και όταν τελειώσει, σηκώνεται και φεύγει να πάει να φάει τη σουπίτσα του και να τραβήξει τον ύπνο του, τον ύπνο του δικαίου.

Ακούσαμε πολλά σήμερα από πολλούς ομιλητές, από πολλούς εισηγητές.

Ακούσαμε αναφορές όπως αυτήν του κ. Βλάχου της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος μίλησε για συνεργασίες γενικά της Κεντροαριστεράς, μας έβγαλε νούμερα, έκανε υπολογισμούς. Δεν έβγαιναν. Για ποιον λόγο μπαίνετε σε αυτήν τη διαδικασία, κύριε Βλάχο, αφού μπορείτε να κάνετε μια ισχυρή συγκυβέρνηση, πολύ όμορφα, εσείς της Νέας Δημοκρατίας; Τίποτα δεν σας χωρίζει. Τα πάντα σας ενώνουν. Απλά συνεχίζετε όλοι σας σε αυτήν την Αίθουσα και κοροϊδεύετε τον ελληνικό λαό.

Μίλησε για συνέπεια ο κ. Βλάχος. Να του θυμίσω πόσο συνέπης ήταν ο πρώην Αρχηγός του όταν δήλωνε ότι ούτε ως αρχηγός στη Νέα Δημοκρατία δεν επιστρέφει, όπως και ο σημερινός Αντιπρόεδρος του κόμματός του, ο οποίος όταν άκουγε «επιστροφή στη Νέα Δημοκρατία» θυμάστε πολύ καλά πώς χασκογελούσε; Υπάρχουν πολλά βιντεάκια -δυστυχώς γι' αυτόν- στο διαδίκτυο.

Επίσης άκουσα προηγουμένως την ομιλήτρια από τον ΣΥΡΙΖΑ, την κ. Σκουφά, να αναφέρεται σε ψέματα και σε υποκρισίες. Μην ξεχνάτε, κυρία Σκουφά, ότι και ο ΣΥΡΙΖΑ με υποκρισίες και ψέματα έγινε κυβέρνηση. Τυγχάνει μάλιστα να έχετε και αρκετούς ηθοποιούς στο κόμμα σας. Η λέξη «ηθοποιός», όμως, σημαίνει «ποιώ ήθος». Ο ΣΥΡΙΖΑ με τη μέχρι τώρα πολιτική του μόνο αυτό δεν μας έχει δείξει.

Ακούσαμε, επίσης, τον κ. Βορίδη της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος αναρωτήθηκε εάν με την κατάργηση του μόνου των εδρών που υπάρχουν ή τη μείωσή τους ο ΣΥΡΙΖΑ θέλει να τους πει κάτι.

Αναρωτιέστε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, αν σας κλείνουν το μάτι και έχουν κάτι να σας πουν. Μήπως για συγκυβέρνηση;

Εμείς με τη σειρά μας ρωτάμε τον κ. Βορίδη της Νέας Δημοκρατίας: Εσείς, κύριε Βορίδη, θέλετε να πείτε κάτι και σε εμάς με τη δική σας τοποθέτηση; Αλήθεια, ποιος είναι ο φόβος και ο εφιάλτης σας σε αυτήν την Αίθουσα; Μήπως το ότι η Χρυσή Αυγή θα γίνει αξιωματική αντιπολίτευση;

Αυτό, κύριοι του συνταγματικού τόξου, είναι αναπόφευκτο και βάλτε το καλά στο μυαλό σας. Σύντομα θα γίνει. Και ακόμα πιο σύντομα θα υπάρξει και εθνική κυβέρνηση σε αυτήν τη χώρα. Ο μόνος τρόπος για να το αποτρέψετε αυτό είναι να κάνετε και εσείς ένα πραξικόπημα του τύπου της γείτονος χώρας Τουρκίας. Εδώ, όμως, υπάρχει μία διαφορά: Ο δικός μας Υπουργός Εθνικής Άμυνας θα είναι πολύ πιο σύντομος και αν κρίνουμε και από τον τρόπο που κρατάει όπλο κάποιος Υπουργός σας, οι περισσότεροι θα αυτοπυροβοληθείτε.

Ακούσαμε επίσης να λέει ο κ. Βορίδης της Νέας Δημοκρατίας ότι μπορεί να προκύψει θέμα ακυβερνησίας. Σίγουρα μας κάνει πλάκα.

Εσείς, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, δεν συγκυβερνήσατε με το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας; Εσείς δεν συγκυβερνήσατε με το ΠΑΣΟΚ και με τον ΛΑΟΣ; Εσείς δεν συγκυβερνήσατε με το ΠΑΣΟΚ και τη ΔΗΜΑΡ; Σήμερα δεν έχουμε συγκυβέρνηση; Άρα μάλλον δεν κόπτεσθε καθόλου για το εάν θα προκύψει συγκυβέρνηση, γιατί είστε απόλυτα σίγουροι.

Είστε υποκριτές. Το μόνο που σας ενδιαφέρει σε αυτήν την Αίθουσα είναι η εξουσιομανία, που σας διακατέχει και ο πόθος για περισσότερες καρέκλες. Η όλη διαδικασία περιστρέφεται όχι γύρω από το πόσο πιο δημοκρατικό θα μπορούσατε να κάνετε τον εκλογικό νόμο με προσθαφαίρεσεις της τελευταίας στιγμής όπως συνηθίζετε, με τροπολογίες, αλλά την προσαρμογή του,

ανάλογα με το τι συμφέρει ευκαιριακά τον καθέναν από εσάς.

Με την πολιτική, λοιπόν, που έχετε ασκήσει όλα αυτά τα χρόνια, δεν θα μας έκανε καθόλου εντύπωση, εάν χρειάζονταν να παραμεινέτε ή να διεκδικήσετε την εξουσία κάποιοι από εσάς, το ότι χαλαρά θα συνεργαζόσασταν και με το ουράνιο τόξο και με το ΔΕΒ, και με τον Αμίν Νταντά και με τον Μάο Τσετούνγκ και με τον Στάλιν, ακόμα και με τον Χίτλερ.

Η αλήθεια, όμως, είναι μία και μοναδική: Φοβάστε την άνοδο του λαϊκού εθνικιστικού κινήματος και την απήχρησή του στα λαϊκά, εθνικιστικά στρώματα. Αν θέλετε να μας περιορίσετε εκλογικά, καταθέστε τροπολογία όχι για τη μείωση των ορίων ηλικίας -γιατί εδώ το έχετε χαμένο το παιχνίδι-, αλλά θεσπίστε δικαίωμα ψήφου για τους άνω των ογδόντα. Εκεί ίσως είχατε κάποια πιθανότητα πάλι, εάν δεν μειώνατε τις συντάξεις και δεν καταργούσατε το ΕΚΑΣ.

Διαμαρτύρεστε στο όνομα της δημοκρατίας. Διαμαρτύρεστε για την αντισυνταγματικότητα. Ποιοι; Εσείς σε αυτήν την Αίθουσα. Στους εννιάμισι μήνες, κύριοι και κυρίες, αυτής της κοινοβουλευτικής περιόδου εκκρεμούν τριακόσιες πενήντα αναπάντητες ερωτήσεις Βουλευτών της Χρυσής Αυγής. Αυτό αν για εσάς είναι δημοκρατία, τι να πω; Όταν -το έχω ξαναπεί επανειλημμένα από αυτό το Βήμα- θα έρθει η στιγμή να υπάρχει εθνική κυβέρνηση, ακριβώς με την ίδια δημοκρατία θα σας αντιμετωπίσουμε και εμείς.

Μεγαλύτερη όμως σημασία και ουσία θα είχε μία πραγματική αλλαγή στο πολιτικό σύστημα και αυτό θα μπορούσε να γίνει αρχίζοντας από δύο πράγματα. Πρώτον, την κατάργηση της βουλευτικής ασυλίας, η οποία ισχύει, αλλά μόνο για τους Βουλευτές της Χρυσής Αυγής. Δεύτερον, την κατάργηση του νόμου περί ευθύνης Υπουργών.

Η Χρυσή Αυγή νομοθετεί με μοναδικό γνώμονα το συμφέρον των Ελλήνων πολιτών. Δεν είχαμε και ούτε πρόκειται ποτέ να αποκτήσουμε εξαρτήσεις, εν αντιθέσει με όλο το συνταγματικό τόξο, το οποίο είναι δέσμιό και υποτελές στους τοκογλόφους.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Κουκούτσης από τη Χρυσή Αυγή.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Τις τελευταίες ημέρες να που η Χρυσή Αυγή ξαναμπήκε δυνατά στην ατζέντα, να που το ευρύτερο -εντός εισαγωγικών- «δημοκρατικό» τόξο ανακάλυψε ότι η Χρυσή Αυγή, πράγματι, υπάρχει σ' αυτό εδώ το Κοινοβούλιο, ότι ψηφίζει, ότι συμμετέχει και ότι η Χρυσή Αυγή έχει εκλεγεί, ότι δηλαδή υπάρχουμε. Παρήγορο!

Βέβαια, κάποιοι, ειδικά εκ δεξιών, βιάστηκαν να βγάλουν συμπεράσματα για εμάς. Ο ελληνικός λαός το έχει καταλάβει αυτό. Σε αυτήν εδώ την Αίθουσα πολλοί μιλούν για εμάς, ξέρουν τι θέλουμε, πριν από εμάς για εμάς, αυτοί οι γραφικοί. Απόψε είχαμε τον μεγάλο Κάισαρα της αποθανούσας Κεντροδεξιάς, τον Καίσαρα, τον «μποςμπούκου» «σολάριου» «μαυρογιαλούρου», ο οποίος τι μας είπε; Ότι την τελευταία στιγμή αλλάξαμε γνώμη, γιατί βλέπαμε ότι τα «κουκιά» δεν έβγαιναν. Άλλο έργο τώρα! Μέχρι προχθές άλλα αντί άλλων!

Ηπιότατα ο συναγωνιστής μας Ηλίας Κασιδιάρης είπε ότι κάποιες πολιτικές πατσαβούρες πρέπει επιτέλους, αν έχουν ίχνος ανδρισμού, να ζητήσουν συγνώμη. Μιλώ για ανδρισμό, για ευθιξία και για τσίπα.

Η Αριστερά -και απευθύνομαι στον ΣΥΡΙΖΑ- για πολλά χρόνια δεν θα σηκώσει ξανά κεφάλι, δεν θα τολμήσει να σηκώσει κεφάλι σε αυτήν τη χώρα, γιατί το έργο που επιτελεί σήμερα ο κ. Τσίπρας έχει αυτό τον ρόλο, να πάψει η Αριστερά να υπάρχει σε αυτή εδώ τη χώρα. Και θα πάψει να υπάρχει. Είναι δεδομένο.

Ξέρουμε ποια είναι τα αισθήματά τους για εμάς. Όλοι λένε ότι συνεργαζόμαστε με την Αριστερά, ότι «κάτω από το τραπέζι» κάνουμε συμφωνίες. Αερολογίες! Η Αριστερά ή τουλάχιστον ένα κομμάτι της Αριστεράς στο μυαλό του για μας τρέφει άλλα όνειρα, Πολ Ποτ, τα μεγάλα βήματα εμπρός του Μάο πριν την πολιτιστική επανάσταση και άλλα τέτοια. Μάλιστα, αυτή είναι η πραγματικότητα.

Είπα ότι πρόκειται για ένα μέρος της Αριστεράς. Οι παλαιότεροι, τουλάχιστον αυτοί εδώ που έχουν την ηλικία μας, που έχουν

περάσει τα πενήντα, ξέρουν πολύ καλά για τι μιλάμε.

Ποια είναι τελικά η προσφορά της Κυβέρνησης αυτής των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ σε αυτόν εδώ τον τόπο; Στην οικονομία ακόμη και ίδιοι πλέον παραδέχονται ότι απέτυχαν. Καθημερινά στις τηλεοράσεις δεν μας λένε τίποτε άλλο εκτός του ότι «τα ψηφίζουμε, αλλά με βαριά καρδιά. Δεν αντέχουμε, αλλά πρέπει να τα ψηφίσουμε».

Δηλαδή, ακόμη κι αν υποθετικά αυτά τα μέτρα μάς έβγαζαν από την κρίση, οι ίδιοι αυτοί τα ανααιρούν. Αν πάλι μας ρίξουν βαθύτερα στα τάρταρα και στην απόγνωση, υπάρχει κάποιος που πιστεύει ότι ο ελληνικός λαός, οι πολίτες αυτής της χώρας, θα ξεχάσουν ποιος τους έφτασε εκεί;

Οικονομικά είμαστε καταδικασμένοι. Εντάξει, ομολογώ ότι η οικονομία αυτό τον χρόνο κινείται σε μέτρια επίπεδα. Είναι καλύτερη από πέρυσι, αλλά πολύ χειρότερη από του χρόνου.

Και τι έκαναν, λοιπόν; Θυμήθηκαν ξαφνικά τον εκλογικό νόμο, λες και οι πολίτες είναι αφελείς και δεν βλέπουν τι γίνεται. Δεν έχει ανομολόγητους σκοπούς η Κυβέρνηση. Απλή και άδολη αναλογική, την οποία ενστερνίστηκε και ο κ. Καμμένος! Και το πρώτο, που έχουν να μας πουν όλοι οι Βουλευτές της Αριστεράς ποιο είναι; Ότι «εμείς ως αριστεροί οφείλουμε ηθικά να στηρίζουμε την απλή αναλογική».

Με συγκλωρεύετε, σε χώρες όπως είναι το Ισραήλ ή η Ολλανδία όπου υπάρχει η απλή αναλογική, εκεί υπάρχει Αριστερά; Δεν νομίζω. Οπότε, καθόλου δεν συμβαίνει αυτό. Προφανώς, οι χώρες αυτές δεν μπορούν να θεωρηθούν αριστερές.

Επίσης, η απλή αναλογική του κ. Τσίπρα και της Αριστεράς λέει ότι οδηγεί στην ισότητα της ψήφου. Γιατί; Θα έχουμε μία εκλογική περιφέρεια σε αυτήν εδώ τη χώρα και θα υπάρχει ισότητα;

Με ποια λογική πάλι να μην έχουμε απλή αναλογική στις δημοτικές, στις νομαρχιακές ή στις περιφερειακές εκλογές; Γιατί να μην έχουμε κι εκεί συνεργασίες; Γιατί να μην έχουμε κι εκεί δικαιοσύνη; Με ποια λογική ένα δίκαιο εκλογικό σύστημα διατηρεί τους δώδεκα Βουλευτές Επικρατείας; Αυτό δεν το είπε κανένας. Εκεί γιατί θεωρείται ότι το σύστημα είναι δίκαιο;

Γι' αυτό, λοιπόν, λέμε ότι οι Έλληνες εθνικιστές, η Χρυσή Αυγή, δεν μπορούν να παίξουν παιχνίδια πίσω από την πλάτη του ελληνικού λαού. Είμαστε ξεκάθαροι και δηλώνουμε ξεκάθαρα ότι δεν μπορούμε να συμπαράξουμε σε τέτοιου είδους εκτρώματα. Ποσώς μας ενδιαφέρει το μπόνους της Νέας Δημοκρατίας.

Τώρα θα μου πείτε, το ΠΑΣΟΚ τι μπόνους θέλει; Είναι κι αυτό ένα ερώτημα. Το είπε και κάποια άλλη ομιλήτρια εδώ, ότι το ΠΑΣΟΚ θέλει το μπόνους. Τι να το κάνει το ΠΑΣΟΚ το μπόνους; Πιθανότατα αυτοί που θα προσχωρήσουν στη Νέα Δημοκρατία –να μας ακούει και ο κόσμος της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ- που θα ενωθούν, χρειάζονται το μπόνους. Απλά πράγματα.

Το Ποτάμι, από την άλλη μεριά, έχει μια άλλη στάση, εντελώς δημοκρατική. Με έναν λόγο, για να μην πολυλογούμε και να μην ζαλίζουμε τον κόσμο, είμαστε εμείς κι όλοι εσείς.

Σας άκουσα το πρωί, κύριε Μπαλάφα, σε μια συνέντευξή σας και πολύ σωστά είπατε ότι δεν βλέπετε να μαζεύονται οι διακόσιοι. Κρίνω ότι έχετε πολιτικό κριτήριο και πολιτική διαίσθηση.

Βέβαια, θα πρέπει να σας πω ότι η δική μου μικρή και ταπεινή πολιτική διαίσθηση λέει ότι πολύ σύντομα θα είμαστε πραγματικά εμείς, ο κόσμος της Χρυσής Αυγής, η Κοινοβουλευτική της Ομάδα, ο καταλύτης των πάντων. Είθε αυτή η στιγμή να έρθει γρήγορα!

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Κόνσολας από τη Νέα Δημοκρατία.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΝΣΟΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαπιστώθηκε για άλλη μια φορά σε αυτή την Αίθουσα ότι ο παλμός κτυπά στο κόκκινο. Ο πολιτικός καιροσκοπισμός του ΣΥΡΙΖΑ κτυπάει κόκκινο -το είδαμε από τις τοποθετήσεις πολλών συναδέλφων της κυβερνητικής πλειοψηφίας- και είναι ίσως το μοναδικό κόκκινο, που έχει απομείνει με τη συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου, αφού οι «κόκκινες γραμμές» του ΣΥΡΙΖΑ είτε έχουν πέσει είτε έχουν αλλάξει χρώμα η μία μετά την άλλη.

Γιατί ξαφνικά η Κυβέρνηση φέρνει το θέμα «ψήφιση εκλογικού νόμου», κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Για δύο λόγους. Πρώτον, γιατί η Κυβέρνηση στοχεύει στον αποπροσανατολισμό των πολιτών, στον αποπροσανατολισμό των ψηφοφόρων από τις επιπτώσεις των νέων φόρων, που η ίδια επέβαλε το προηγούμενο διάστημα, από τα σκληρά μέτρα που πήρε, αλλά και από αυτά που ετοιμάζεται να πάρει το φθινόπωρο. Ναι, αυτά που ετοιμάζει. Αυτή είναι η αλήθεια. Δεύτερον, γιατί γνωρίζουν οι κυβερνώντες ότι όποτε και αν γίνουν οι εκλογές θα τις χάσουν. Έμμεσα το έχουν ομολογήσει και κάποιοι από την κυβερνητική πλειοψηφία.

Ο στόχος πλέον του κ. Τσίπρα δεν είναι να νικήσει τις επόμενες εκλογές, αλλά να εμποδίσει τη Νέα Δημοκρατία να σχηματίσει κυβέρνηση και να διασωθεί πολιτικά ο ίδιος. Του είναι αδιάφορο αν με τον εκλογικό νόμο που φέρνει θα οδηγήσει τη χώρα σε μια παρατεταμένη και διαλυτική περίοδο ακυβερνησίας. Εδώ ο κ. Τσίπρας διέλυσε κυριολεκτικά τη χώρα με τη δήθεν διαπραγμάτευση που έκανε, διέλυσε το τραπεζικό σύστημα, έφερε ένα νέο και πιο επώδυνο μνημόνιο και υπογράφει φαρδιά-πλατιά, με την κυβερνητική πλειοψηφία, και ό,τι άλλο του βάζουν μπροστά του το υπογράφει. Θα υπολογίσει το κόστος της ακυβερνησίας; Μάλλον όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Άκουσα πολλούς συναδέλφους σε αυτή την Αίθουσα από την πλευρά της κυβερνητικής πλειοψηφίας να επιχειρηματολογούν υπέρ του νέου εκλογικού νόμου, που φέρνουν προς ψήφιση και να θεωρούν ότι είναι το νέο που έρχεται για να μας απαλλάξει από τις παθογένειες του παρελθόντος.

Λάθος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ. Δεν είστε πλέον μόνο κάθε λέξη από τα νέα φορολογικά και εισπρακτικά μέτρα που επιβάλλετε. Είστε και ό,τι πιο παλιό υπάρχει από πλευράς νοοτροπίας και πολιτικής πρακτικής και συμπεριφοράς.

Φαίνεται πως ο Μένιος Κουτσόγιωργας ξαναζεί μέσα από τον εκλογικό νόμο που φέρνετε. Η χώρα ξαναζεί στιγμές του 1989, όταν ο Μένιος Κουτσόγιωργας είχε φέρει έναν νόμο απλής αναλογικής με το περίφημο «συν 1» -το θυμάστε όλοι- μόνο και μόνο για να εμποδίσει τη Νέα Δημοκρατία να σχηματίσει κυβέρνηση. Χρειάστηκε τότε, απ' ό,τι θυμάστε, η Νέα Δημοκρατία να πάρει 47% μετά από τρεις εκλογικές αναμετρήσεις για να έχει εκατόν πενήντα έδρες και να μπορέσει να σχηματιστεί κυβέρνηση με οριακή πλειοψηφία.

Πολλά από τα πολιτικά παιδιά και τους τότε συντρόφους του Μένιου Κουτσόγιωργα έχουν μετακομίσει στην κυβερνητική πλειοψηφία. Η Ελλάδα όμως είναι μικρή, γνωρίζουμε όλοι την πορεία του καθενός. Λογικό, λοιπόν, είναι να υπάρχουν το πνεύμα και οι πρακτικές του σε όλη αυτή τη μεθόδευση για τον εκλογικό νόμο.

Άκουσα, επίσης, κύριε Υπουργέ, τον κύριο Υπουργό των Εσωτερικών να μέμφεται το παλιό πολιτικό σύστημα και να επιχειρηματολογεί υπέρ του εκλογικού νόμου. Μόνο που ο κ. Κουρουμπλής μέχρι το 2011 πού βρισκόταν;

Εγώ μπήκα στη Βουλή το 2012. Όμως, ο κ. Κουρουμπλής ήταν Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ από το 1996 και στέλεχος πιο πριν, θερμός υποστηρικτής του κ. Σημίτη. Ξέρετε κάτι; Θεωρεί κανείς ότι ο κ. Κουρουμπλής έχει κάνει μόνος του ένα ολοκληρωτικό delete στο παρελθόν με τη μεταπήδηση στον ΣΥΡΙΖΑ το 2012;

Από πού τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί αυτούς και οι άλλοι συνάδελφοί του το νέο και το άφθαρτο, τη στιγμή, μάλιστα, που όση αξιοπιστία διαθέτατε, την έχετε απολέσει, κύριε Υπουργέ, με τη δήλωσή σας ότι, αν ψηφιστεί η απλή αναλογική, ο τόπος δεν πρόκειται να κυβερνηθεί; Αυτή η δήλωση έγινε στις 16 Μαΐου, πριν από λίγο καιρό δηλαδή. Επιτρέψτε μου να την καταθέσω στα Πρακτικά.

Είναι απόσπασμα από «ΤΟ ΒΗΜΑ», κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Εμμανουήλ Κόνσολας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τα ψέματα πρέπει να ολοκληρωθούν και να τελειώνουν μια και καλή. Η υποκρισία και ο πολιτικός καιροσκοπισμός χαρακτηρίζουν τον βίο και την πολιτεία αυτής της Κυβέρνησης. Φάνηκε και σήμερα. Διανθίζονται με άλλα στοιχεία συν τω χρόνω. Η ψήφος

στα δεκαεπτά συσχετίζεται με μια σειρά επιχειρημάτων για την ενίσχυση των δημοκρατικών αντανakλαστικών, όπως είπαν πολλοί από τους συναδέλφους της κυβερνητικής πλειοψηφίας. Γιατί, λοιπόν, αφού είναι για μια δημοκρατική νομιμοποίηση και για δημοκρατικά αντανakλαστικά, να μην υπάρχει η ψήφος στα δεκαέξι, στα δεκαπέντε; Να έχουν και αυτοί το δικαίωμα ψήφου.

Παίζετε με τους θεσμούς κυριολεκτικά, κυρίες και κύριοι συναδελφοί του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ. Ψαρεύετε σε θολά νερά.

Και ξέρετε, φοβάμαι πως είστε ικανοί για όλα. Η ψήφος συνδέεται με τα όρια ενηλικίωσης, που θέτουν ο Αστικός και ο Ποινικός Κώδικας αλλά και η εκπαίδευση, γι' αυτό και το όριο για το δικαίωμα ψήφου είναι στα δεκαοκτώ. Γνωρίζουμε όλοι, ιδιαίτερα στην εκπαίδευση, πόσο σημαντικό είναι να είναι η ψήφος εκεί.

Μας λέτε ότι η Αυστρία υιοθέτησε την ψήφο στα δεκαεπτά. Γιατί δεν είδαν το παράδειγμα οι άλλες χώρες της Ευρώπης; Μόνο αυτή. Γιατί στο σύνολο των χωρών της Ευρώπης έχει υιοθετηθεί η στάση, που υποστηρίζουμε κι εμείς.

Δεν είστε απλά υποκριτές, είστε ακραία καιροσκόποι. Αρνείστε την ψήφο στους Έλληνες του εξωτερικού και στους ομογενείς. Είστε έτοιμοι, όμως, ανά πάσα στιγμή να δώσετε με μεγάλη ευκολία και χαλαρές διατάξεις ιθαγένεια, δικαίωμα ψήφου σε οποιονδήποτε.

Η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας, κύριε Υπουργέ, κατέθεσε τροπολογία και θέλει να δώσει τη δυνατότητα άσκησης εκλογικού δικαιώματος στους Έλληνες του εξωτερικού, αλλά παράλληλα μιλάει και για κατάτμηση σε μεγάλες εκλογικές περιφέρειες, όπως η Β' Αθηνών. Καλούμε τους Βουλευτές να τη στηρίξουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία δεν θα καταψηφίσει μόνο τον εκλογικό νόμο. Η Νέα Δημοκρατία θα προχωρήσει στην άμεση κατάργηση και αλλαγή του, αμέσως μόλις οι πολίτες τής αναθέσουν την εντολή διακυβέρνησης, με διάλογο με όλες τις πολιτικές δυνάμεις, χωρίς σκοπιμότητες, χωρίς διαχωρισμούς και όχι με καρικατούρα διαλόγου, όπως αυτή που έγινε το προηγούμενο διάστημα από την Κυβέρνηση.

Η χώρα χρειάζεται ισχυρές κυβερνήσεις, αναλογική εκπροσώπηση των πολιτικών δυνάμεων στο Κοινοβούλιο. Τα επιχειρήματα που κατέθεσαν οι συνάδελφοι από τη Νέα Δημοκρατία είναι πειστικά για να διανθίσουν αυτήν την άποψή μου. Η χώρα δεν μπορεί να μπει σε μια περιπέτεια ακυβερνησίας. Έχουμε παραδείγματα από το εξωτερικό, από τον διεθνή χώρο. Ξέρετε ότι κι εμείς περάσαμε στο παρελθόν μπόρες. Δεν χρειάζεται η χώρα πια να ξαναζήσει άλλες περιπέτειες.

Η χώρα χρειάζεται απλή λογική και όχι απλή αναλογική του κ. Τσίπρα, που δεν είναι σε καμμία περίπτωση άδολη, απ' ό,τι όμως διαφαίνεται, δυστυχώς, υπηρετεί δόλιους σκοπούς.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει η τελευταία ομιλήτρια για την αποψινή συνεδρίαση, η κ. Μεγαλοοικονόμου.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είμαι η τελευταία ομιλήτρια. Άκουσα όλους τους προηγούμενους ομιλητές. Άκουσα πολλές απόψεις.

Το κόμμα μας στηρίζει την απλή αναλογική από την πρώτη ημέρα που ίδρυσε το κόμμα ο Πρόεδρος μας, ο κ. Βασίλης Λεβέντης, οπότε δεν είναι δυνατόν να μη το στηρίζει τώρα που του δόθηκε η ευκαιρία. Μας δόθηκε, τουλάχιστον, αυτή η σημαντική ευκαιρία.

Εξ άλλου μην ξεχνάμε ότι η Ένωση Κεντρώων στηρίζει και στηρίζει την απλή αναλογική, γιατί η λαϊκή κυριαρχία εκφράζεται απόλυτα όταν η κυβέρνηση διαθέτει το 50% των εδρών στο Κοινοβούλιο, που αντιπροσωπεύουν το 50% του ελληνικού λαού. Το μπόνους αυτό, το 50% των εδρών, νοθεύει την ψήφο του ελληνικού λαού και δεν βοηθάει καθόλου στην εμπέδωση της δημοκρατικής συνείδησης.

Η Ένωση Κεντρώων δεν είναι ενισχυτής της Κυβέρνησης. Άλλωστε, ό,τι νομοσχέδια ψηφίστηκαν κανένα από τα νομοσχέδια της Κυβέρνησης δεν ψήφισε η Ένωση Κεντρώων και μάλιστα, οι Βουλευτές της Ένωσης Κεντρώων είναι επικριτικοί και μάλλον

σκληρή αντιπολίτευση κάνουμε στην Κυβέρνηση. Μάλλον ο ΣΥΡΙΖΑ ήρθε κοντά στις απόψεις του Προέδρου και στις θέσεις του κόμματός μας κι όχι εμείς πήγαμε προς τον ΣΥΡΙΖΑ.

Έγινε λόγος για την κυβερνησιμότητα. Όπως είπε και ο συνάδελφος κ. Καρράς στην επιτροπή, είναι ένας εκλογικός νόμος και όχι νόμος σχηματισμού κυβέρνησης, οπότε τα ψευτοδιλήμματα, των μικρών κομμάτων ειδικά, δεν μπορώ να τα καταλάβω. Τα μικρά κόμματα, όπως είναι το Ποτάμι και το ΠΑΣΟΚ τώρα, δείχνουν κάτι ψευτοδιλήμματα, αλλά δεν καταλαβαίνω τι θέλουν να αποδείξουν. Θέλω να τους ρωτήσω: Θέλουν να αποτυπώσουμε τη βούληση του ελληνικού λαού ή δεν το θέλουν;

Ως προς τη νεολαία τώρα και την ψήφο των δεκαεπτά ετών, νομίζω ότι στα χρόνια αυτά της κρίσης, που περνάμε οι νέοι των δεκαεπτά ετών είναι πολύ πιο ώριμοι από εμάς. Αυτό το απέδειξαν άλλωστε πριν από λίγες ημέρες στη Βουλή των Εφήβων.

Νομίζω, κύριοι συνάδελφοι, ότι η Βουλή των Εφήβων ήταν πολύ πιο ώριμη από εμάς τους ενήλικες Βουλευτές. Απέδειξαν ότι είχαν μεγαλύτερη ωριμότητα και οι απόψεις, οι τοποθετήσεις τους, ακόμα και οι επίκαιρες ερωτήσεις, που έκαναν προς τους κύριους Υπουργούς, τους έφεραν πάρα πολλές φορές σε πολύ πιο δύσκολη θέση για να απαντήσουν. Ήταν πολύ πιο ώριμοι από εμάς.

Πρέπει να δώσουμε χώρο στους έφηβους να τοποθετηθούν. Έχουν πολύ πιο ώριμες σκέψεις. Είναι πολύ πιο δυνατόι από εμάς. Πρέπει να τους ακούμε. Η Ένωση Κεντρώων τους εμπιστεύεται. Είναι πολύ κοντά τους. Μάλιστα, ο Πρόεδρος μας, ο κ. Λεβέντης, έπεισε τους νέους και τον αγαπάνε και μας αγαπάνε. Είναι πολύ δημοφιλής στους νέους, ειδικά αυτόν τον καιρό.

Θέλω να ρωτήσω κάτι. Γιατί να μην εμπιστευτούμε τους νέους και να εμπιστευόμαστε τους υπερήλικες; Δηλαδή, όταν οι υπερήλικες ψηφίζουν και είναι άνω των ογδόντα ετών ή των ενενήντα ετών τους εξετάζουμε αν έχουν άνοια; Ή όταν έρχονται με το ψηφοδέλτιο στην τσέπη, πάει κανένας και τους εξετάζει αν το ψηφοδέλτιο τούς το έχουν βάλει ή αν αυτός πάσχει από άνοια; Ή όταν είναι άνω των ογδόντα ετών, γιατί στο Υπουργείο Συγκοινωνιών τούς απαγορεύουν να οδηγούν και τους παίρνουν το δίπλωμα;

Πιστεύετε ότι αν συναγωνιστούν ένας νέος των δεκαεπτά ετών με έναν ογδοντάχρονο ποιος θα έχει περισσότερο αναπτυγμένο IQ, ο ογδόντα ετών ο ενενήντα ετών ή ο δεκαεπτάχρονος ή ο δεκαεξάχρονος; Δεν παραδέχομαι ότι μπορεί ο νέος των δεκαεπτά ετών να μην μπορεί να ανταπεξέλθει, να μην έχει την κρίση να ψηφίσει.

Θα αναφερθώ τώρα στους Έλληνες του εξωτερικού ή τους ομογενείς. Θέλουν να ψηφίζουν στις εθνικές εκλογές. Νομίζω ότι τεχνολογικά τουλάχιστον είναι εφικτό. Δεν ζούμε στην εποχή του '80 να μην έχουν τα μέσα για να μπορέσουν να ψηφίσουν. Είναι αναφαίρετο δικαίωμά τους. Μάλιστα, οι συμπολίτες μας, που εγκατέλειψαν πρόσφατα την πατρίδα, νομίζω ότι έχουν πλήρη εικόνα του τι συμβαίνει, ξέρουν τι κατάσταση επικρατεί στην Ελλάδα, ξέρουν τα προβλήματα και έχουν γνώμη και μπορεί να θέλουν να λάβουν ενεργό δράση και να έχουν δικαίωμα να ψηφίζουν.

Ως προς τους ομογενείς, πρέπει να συσφιχθούν οι σχέσεις μας. Οι Έλληνες του εξωτερικού είναι πιο πατριώτες από εμάς, έχουν κάθε δικαίωμα να ψηφίζουν, να έχουν συμμετοχή σε αυτά που συμβαίνουν στην πατρίδα. Μην ξεχνάμε ότι οι περισσότεροι Έλληνες του εξωτερικού έχουν παρουσία στην πατρίδα. Όταν τους βάζουν να πληρώνουν ΕΝΦΙΑ και φόρους, τότε τους θυμόμαστε και τους θεωρούμε Έλληνες; Να ψηφίσουν δεν μπορούν! Τότε τους θυμόμαστε ότι είναι Έλληνες;

Θέλω να πω και κάτι ακόμα. Δεν μιλήσαμε καθόλου για την αποχή. Η αποχή είναι ο μεγαλύτερος δείκτης, που δείχνει πόση απαξίωση έχουν οι Έλληνες για το σύστημα που έχουμε. Διότι όταν έχουμε 50% αποχή και δεν τους ενδιαφέρει να συμμετέχουν στο ποιος θα εκλέξουν, ποιοι θα τους κυβερνήσουν, αυτό είναι το μεγαλύτερο που πρέπει να μας απασχολεί. Όταν ο άλλος δεν πηγαίνει να φροντίσει ποιος θα τον εκπροσωπήσει στο Κοινοβούλιο και θεωρεί ότι είναι ανάξιοι αυτοί που θα πάνε να τον εκπροσωπήσουν, αυτό είναι το μεγαλύτερο φαινόμενο απαξίωσης για το ελληνικό Κοινοβούλιο. Αυτό πρέπει να μας απασχολεί. Αυτό

δείχνει ότι μόνο με ενότητα θα μπορέσουμε να ανταπεξέλθουμε στην κρίση.

Όταν το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία έπαιρναν τα δάνεια και έφερναν τις καρabiές και τα αεροπλάνα από το εξωτερικό για να ψηφίζουν ή πήγαιναν τα γεμάτα καράβια στους ετεροδημότες - και έπαιρναν τα δάνεια-, τότε δεν τους απασχολούσαν; Γιατί πήραν τα δάνεια τότε και χρωστάνε τα εκατομμύρια, και το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία, και τώρα πήραν τις ανακεφαλαιοποιήσεις οι τράπεζες και τα πληρώνει ο Έλλην πολίτης;

Δεν τα θυμόσαστε τότε. Δεν ήσασταν τότε. Εγώ θυμάμαι τότε που ερχόντουσαν τα αεροπλάνα από την Γερμανία και από την Αμερική για να ψηφίσουν. Και στην Κρήτη πηγαίνουν για να ψηφίσουν το ΠΑΣΟΚ. Δεν τα θυμάστε! Λοιπόν, εγώ τα θυμάμαι. Τότε δεν ήμουν πολιτικός, αλλά τα θυμάμαι πάρα πολύ καλά. Τώρα το ΠΑΣΟΚ δεν ψηφίζει. Τότε ο Παπανδρέου γιατί ήθελε την απλή αναλογική; Τώρα το ξέχασε η κ. Γεννηματά. Λυπάμαι γιατί ο πα-

τέρας της ήταν μέγιστος πολιτικός και έπρεπε να ψηφίσει.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 0.31' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τετάρτη 20 Ιουλίου 2016 και ώρα 13.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος, νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης «Αναλογική εκπροσώπηση των πολιτικών κομμάτων, διεύρυνση του δικαιώματος εκλέγειν και άλλες διατάξεις περί εκλογής Βουλευτών», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ